

Europeiska unionens officiella tidning

C 28

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextiotredje årgången

27 januari 2020

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2018–2019

Sammanträdena den 11–14 juni 2018

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 178, 23.5.2019.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 12 juni 2018

2020/C 28/01 Europaparlamentets resolution av den 12 juni 2018 om läget för fritidsfisket i Europeiska unionen (2017/2120(INI)) 2

2020/C 28/02 Europaparlamentets resolution av den 12 juni 2018 om modernisering av utbildningen i EU (2017/2224(INI)) ... 8

2020/C 28/03 Europaparlamentets resolution av den 12 juni 2018 om en hållbar och konkurrenskraftig europeisk vattenbrukssektor: dagens situation och framtida utmaningar (2017/2118(INI)) 26

Onsdagen den 13 juni 2018

2020/C 28/04 Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2018 om sammanhållningspolitiken och den cirkulära ekonomin (2017/2211(INI)) 40

SV

2020/C 28/05	Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2018 om förbindelserna mellan EU och Nato (2017/2276(INI))	49
2020/C 28/06	Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2018 om it-försvar (2018/2004(INI))	57
Torsdagen den 14 juni 2018		
2020/C 28/07	Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om Ryssland, särskilt fallet med den ukrainska politiska fången Oleg Sentsov (2018/2754(RSP))	71
2020/C 28/08	Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om människorättssituationen i Bahrain, särskilt fallet Nabeel Rajab (2018/2755(RSP))	76
2020/C 28/09	Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om situationen för rohingyaflyktingarna, särskilt den svåra situationen för barnen (2018/2756(RSP))	80
2020/C 28/10	Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om strukturella och ekonomiska hinder för tillgången till kultur (2017/2255(INI))	85
2020/C 28/11	Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om georgiska ockuperade territorier tio år efter den ryska invasionen (2018/2741(RSP))	97
2020/C 28/12	Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om de förestående förhandlingarna om ett nytt partnerskapsavtal mellan Europeiska unionen och staterna i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet (2018/2634(RSP))	101
2020/C 28/13	Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om kontrollen av EU-rättens tillämpning 2016 (2017/2273(INI))	108

REKOMMENDATIONER

Onsdagen den 13 juni 2018

2020/C 28/14	Europaparlamentets rekommendation av den 13 juni 2018 till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om det moderniserade associeringsavtalet mellan EU och Chile (2018/2018(INI))	121
--------------	---	-----

III Förberedande akter

Europaparlamentet

Tisdagen den 12 juni 2018

2020/C 28/15

P8_TA(2018)0244

Clearingkravet, rapporteringskraven och riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivat och transaktionsregister ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 12 juni 2018 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister (COM(2017)0208 – C8-0147/2017 – 2017/0090(COD))

Förslag till Europaparlamentets och Rådets Förordning om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister. 126

2020/C 28/16

P8_TA(2018)0245

Gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 juni 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (COM(2015)0613 – C8-0389/2015 – 2015/0277(COD)) (Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

P8_TC1-COD(2015)0277

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 juni 2018 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets (EU) 2018/... om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91 149

2020/C 28/17

P8_TA(2018)0246

Nya tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 juni 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om övervakning och rapportering av nya tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning (COM(2017)0279 – C8-0168/2017 – 2017/0111(COD))

P8_TC1-COD(2017)0111

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 juni 2018 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/... om övervakning och rapportering av nya tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning 151

Onsdagen den 13 juni 2018

2020/C 28/18	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om utkastet till Europeiska rådets beslut om Europaparlamentets sammansättning (00007/2018 – C8-0216/2018 – 2017/0900(NLE)) (Godkännande)	154
2020/C 28/19	P8_TA(2018)0250 Insolvensförfaranden: uppdatering av förordningens bilagor ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ersättande av bilaga A till förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden (COM(2017)0422 – C8-0238/2017 – 2017/0189(COD)) P8_TC1-COD(2017)0189 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 juni 2018 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/... om ersättande av <i>bilagorna A och B</i> till förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.	155
2020/C 28/20	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Island om kompletterande bestämmelser om instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering, som är en del av fonden för inre säkerhet, för perioden 2014–2020 (09228/2017 – C8-0101/2018 – 2017/0088(NLE))	157
2020/C 28/21	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om kompletterande bestämmelser om instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering, som är en del av fonden för inre säkerhet, för perioden 2014–2020 (06222/2018 – C8-0119/2018 – 2018/0032(NLE))	158
2020/C 28/22	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om utkastet till rådets beslut om inledande av genomförandet av återstående bestämmelser i Schengenregelverket rörande Schengens informationssystem i Bulgarien och Rumänien (15820/1/2017 – C8-0017/2018 – 2018/0802(CNS))	159
2020/C 28/23	P8_TA(2018)0255 Ytterligare makroekonomiskt stöd till Ukraina ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ytterligare makroekonomiskt stöd till Ukraina (COM(2018)0127 – C8-0108/2018 – 2018/0058(COD)) P8_TC1-COD(2018)0058 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 juni 2018 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/... om ytterligare makroekonomiskt stöd till Ukraina.	160

Torsdagen den 14 juni 2018

2020/C 28/24	P8_TA(2018)0263 Proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 juni 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken (COM(2016)0822 – C8-0012/2017 – 2016/0404(COD)) P8_TC1-COD(2016)0404 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 juni 2018 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/... om proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken	163
2020/C 28/25	Europaparlamentets ändringar antagna den 14 juni 2018 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/1/EG om användning av fordon hyrda utan förare för godstransporter på väg (COM(2017)0282 – C8-0172/2017 – 2017/0113(COD))	165
2020/C 28/26	Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om kommissionens delegerade förordning av den 2 mars 2018 om ändring av delegerad förordning (EU) 2017/118 om fastställande av bevarandeåtgärder för fisket i syfte att skydda Nordsjöns marina miljö (C(2018)01194 – 2018/2614(DEA))	172

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2018–2019

Sammanträdena den 11–14 juni 2018

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 178, 23.5.2019.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 12 juni 2018

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2018)0243

Läget för fritidsfisket i EU**Europaparlamentets resolution av den 12 juni 2018 om läget för fritidsfisket i Europeiska unionen (2017/2120(INI))**

(2020/C 28/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 43,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2017 om främjande av sammanhållning och utveckling i EU:s yttersta randområden: tillämpning av artikel 349 i EUF-fördraget ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 77,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1004 av den 17 maj 2017 om upprättande av en unionsram för insamling, förvaltning och användning av data inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskaplig rådgivning rörande den gemensamma fiskeripolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 199/2008 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 5,
- med beaktande av studien *Marine recreational and semi-subsistence fishing – its value and its impact on fish stocks*, offentliggjord av utredningsavdelningen för struktur- och sammanhållningspolitik i juli 2017,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A8-0191/2018), och av följande skäl:
 - A. Internationella havsforskningsrådet definierade 2013 fritidsfiske som fångst eller försök till fångst av levande akvatiska resurser på fritiden huvudsakligen för rekreation och/eller för egen konsumtion. Detta omfattar aktiva fiskemetoder, däribland fiske med rev, ljuster och strandfiske, och passiva fiskemetoder, däribland fiske med nät, tinor och fallor samt linor. Med beaktande av att det i artikel 55.2 i förordning (EG) nr 1224/2009 fastställs att "saluföring av fångster från fritidsfiske ska vara förbjuden" behövs det en tydlig definition av fritidsfiske och fritidsfiske till havs.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0316.

⁽²⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 149, 20.5.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 157, 20.6.2017, s. 1.

Tisdagen den 12 juni 2018

- B. Det är viktigt att förstå skillnaden mellan fritidsfiske och fiske som bidrar till självförsörjning, eftersom dessa två bör utvärderas och regleras separat, och det bör klargöras att fritidsfiske inte är fiske som bidrar till självförsörjning. Förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken innehåller inte någon hänvisning till den senare. Dessa två fisken borde därför utvärderas och regleras separat.
- C. EU:s lagstiftning fungerar enligt ett system med två fiskekategorier som omfattar fritidsfiske och kommersiellt fiske, och som således inte erkänner fiske som bidrar till självförsörjning eller semikommersiellt fiske.
- D. På grund av sin stora omfattning kan fritidsfisket ha en stor inverkan på fiskbestånden, men regleringen av denna fråga omfattas huvudsakligen av medlemsstaternas behörighet.
- E. FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation har definierat fiske som bidrar till självförsörjning som fiske som i väsentlig grad bidrar till att tillmötesgå en enskild persons eller en familjs näringsbehov.
- F. Utan en tydlig juridisk skillnad mellan fritidsfiske, fiske som bidrar till självförsörjning och semikommersiellt fiske kan vissa olagliga, orapporterade och oreglerade fiskeaktiviteter (IUU-fiske) gå oupptäckta genom att de inte räknas eller regleras på ett korrekt sätt.
- G. Det finns ingen enskild överenskommen och klar definition av fritidsfiske på EU-nivå, vilket gör att det är mycket svårt att kontrollera fritidsfiske och samla in uppgifter samt bedöma fritidsfiskets effekter på fiskbestånd och miljö eller dess ekonomiska betydelse.
- H. För en god förvaltning av alla typer av fiske, däribland fritidsfiske, behövs det regelbundna och tillförlitliga uppgifter och tidsserier för att bedöma effekterna på fiskbestånd eller andra marina organismer och miljö, men för närvarande saknas det sådana uppgifter eller så är uppgifterna ofullständiga. Frånsett fritidsfiskets direkta påverkan på fiskbestånden har inte fritidsfiskets ytterligare miljöpåverkan undersökts i tillräcklig utsträckning.
- I. Studier har visat att en betydande mängd av spårbart plastavfall i hav, sjöar och floder härstammar från vattenbaserade fritidsaktiviteter såsom segling, turism och fiske. Skräp i form av förlorade fritidsfiskeredskap kan orsaka en allvarlig försämring av livsmiljöer och ekologiska skador.
- J. Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) ger ekonomiskt stöd för insamling av uppgifter, också i fråga om fritidsfiske.
- K. Målen i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013 hänvisar till vikten av att uppnå ekonomiska, sociala och sysselsättningsmässiga fördelar, och att återställa och bevara fiskbestånd och bestånd av andra marina organismer över nivåer som kan ge maximalt hållbart uttag.
- L. Enligt en färsk studie som beställdes av Europaparlamentet kan effekterna av fritidsfisket variera mellan olika fiskbestånd, och utgöra 2 procent (makrill) – 43 procent (lyrtorsk) av den totala fångsten.
- M. För att nå målen för den gemensamma fiskeripolitiken (GJP) bör fiskbestånd och fiskeverksamhet förvaltas och balanseras. Dessa mål kan inte uppnås om en del av uppgifterna om fångsterna och om den ekonomiska betydelsen av fiskeverksamheten, däribland fritidsfisket, saknas.
- N. Medlemsstaterna är skyldiga att samla in uppgifter, t.ex. uppskattningar av antalet fritidsfiskefångster och utkast av arter som finns förtecknade i förordning (EU) 2017/1004, som så småningom tas med i de fleråriga förvaltningsplanerna. Det är dock endast ett fåtal medlemsstater som förfogar över uttömmande uppgifter om det fritidsfiske som bedrivs inom deras territorium.

Tisdagen den 12 juni 2018

- O. Trots att ett stort antal arter fångas under fritidsfiske till havs tillämpas obligatorisk uppgiftsinsamling endast på ett fåtal arter, och därför behövs det mer landspecifika undersökningar och analyser. Fritidsfiskefångster bör inbegripas i uppskattningen av den totala fiskedödligheten och biomassan.
- P. Tillgången till uppgifter om fritidsfisket varierar från region till region, med bättre information att tillgå om fritidsfisket till havs i Nordsjön och Östersjön än om fisket i Medelhavet, Svarta havet och Atlanten.
- Q. Det uppskattade antalet personer som utövar fritidsfiske till havs i Europa uppgår till mellan 8,7 och 9 miljoner personer, dvs. 1,6 procent av Europas befolkning, vilka fiskar uppskattningsvis 77 miljoner dagar per år.
- R. Med tanke på att fiskare enligt artikel 3.2.6 i förordning (EU) nr 508/2014 om EHFF definieras som "varje person som bedriver kommersiell fiskeverksamhet, av det slag som erkänns av medlemsstaten" är det nödvändigt att hitta en annan definition som också omfattar personer som ägnar sig åt fritidsfiske i den mening som avses i skäl A.
- S. De ekonomiska verkningarna av fritidsfisket till havs i Europa (utan värdet av turistmässig fiskeverksamhet) beräknas uppgå till 10,5 miljarder euro, vilket omfattar 5,1 miljarder direkta, 2,3 miljarder indirekta och 3,2 miljarder framkallade utgifter. Bara i EU beräknas beloppet uppgå till 8,4 miljarder euro (vilket omfattar 4,2 miljarder direkta, 1,8 miljarder indirekta och 2,5 miljarder framkallade utgifter).
- T. Det finns en direkt koppling mellan å ena sidan fiskbeståndens storlek/struktur och tillgång till fiskemöjligheter, å andra sidan sysselsättningsmässiga, ekonomiska och socioekonomiska effekter som detta medför. För att man ska kunna anta förvaltningsåtgärder som bidrar till att både det miljömässiga målet och ekonomiska mål uppnås är det viktigt att man utvärderar både effekterna av all fiskeverksamhet på ett visst bestånd och dess ekonomiska värde.
- U. Fritidsfisket till havs stöder uppskattningsvis 99 000 heltidsarbeten i Europa, vilket inbegriper 57 000 direkta, 18 000 indirekta och 24 000 sekundära arbeten, och medför ett genomsnittligt ekonomiskt mervärde på 49 000 euro per år per heltidsarbete. Bara i EU beräknas antalet vara 84 000 heltidsarbeten (50 000 direkta, 15 000 indirekta och 20 000 sekundära arbeten).
- V. Turistmässigt fritidsfiske till havs samt andra former av turistmässigt fiske har visat sig vara av stor betydelse för många regioners och länders ekonomi, och bör därför analyseras för att man bättre ska kunna bedöma dess värde, inverkan och utvecklingspotential.
- W. Alla typer av fritidsfiske har större ekonomiska och sociala effekter på lokal och regional nivå än på nationell nivå i och med att de stöder lokala samhällen och kustsamhällen genom turism, produktion, detaljhandel med och uthyrning av utrustning, och andra tjänster i samband med fritidsfiske.
- X. I vissa fall utgör fångster från fritidsfiske en betydande andel av den totala fiskedödligheten för beståndet, och bör därför beaktas när fiskemöjligheterna fastställs. Enligt en färsk rapport som beställdes av Europaparlamentet kan den uppskattade procentuella andelen av totalfångsterna inom fritidsfisket till havs variera kraftigt beroende på målart – från 2 procent för makrill till 43 procent för lyrtorsk.
- Y. Det är viktigt att enskilt bedöma de olika metoderna för fritidsfiske eller de segment som beskrivs i Ices definition från 2013.
- Z. Bedömningen av fritidsfiskets påverkan på fiskbestånden inbegriper lagring av fångster och dödlighetstal för frisläppt fisk. Överlevnadsgraden för fisk som fångats med spö och lina (fånga och släppa tillbaka) är i de flesta fall högre än för motsvarande andel fisk som fångas med andra redskap och andra metoder, vilket bör beaktas i dessa fall. Det behövs ytterligare information om de redskap som huvudsakligen används inom fritidsfisket till havs så att man kan jämföra överlevnadsmöjligheterna för utkast inom det kommersiella fisket och fisk som släpps tillbaka inom fritidsfisket.

Tisdagen den 12 juni 2018

- AA. Fritidsfisket omfattar en rad olika redskap och metoder med varierande effekter på bestånden och miljön, och bör därför utvärderas och regleras i enlighet med detta.
- AB. På grund av den dåliga situationen för det nordliga beståndet av havsabborre och torsk i västra Östersjön har begränsningar för fritidsfisket införts på EU-nivå, där man fastställt gränser för antalet fångster eller förbud av fångst (havsabborre) för att hjälpa dessa fiskbestånd att återhämta sig. De brådskande förvaltningsåtgärder som vidtas när man anser att tillståndet för ett bestånd påverkas av fritidsfisket erbjuder inte den synlighet som sektorn behöver.
- AC. En del av fritidsfiskarna är inriktade på diadroma arter såsom lax, forell och ål. Insamlingen av uppgifter om dessa arter bör göras både i sötvatten och i saltvatten, så att man kan utvärdera hur fiskbestånden förändras över tiden.
- AD. Kustområdena är de områden som är lättast tillgängliga för de flesta fritidsfiskare, och där fångas utöver fisk ofta även ryggradslösa djur och alger, vilka spelar en nyckelroll för ekologin i dessa områden. Effekterna av dessa arters fångster måste också bedömas, inte bara när det gäller de berörda bestånden utan också när det gäller de ekosystem som de ingår i.
- AE. Laxen återvänder till sina födelsevatten och borde helst endast fångas i sådana flodsystem där effektiv kontroll och tillsyn är möjlig. Vid fångst av lax till havs tas laxen dock ut godtyckligt både från friska och utsatta populationer.
- AF. Fritidsfisket kan vara en viktig orsak till fiskedödighet, men samtidigt bedömer man att fritidsfiskets största miljöpåverkan i sötvatten kan vara främmande arter som införs i ekosystemet, medan det för fritidsfiske till havs endast finns en liten sådan inverkan.
- AG. Den gemensamma fiskeripolitiken infördes för att förvalta kommersiellt fiske, utan någon hänsyn till fritidsfisket, dess särdrag och behovet av särskilda förvaltningsinstrument och planering.
- AH. Fritidsfisket medför en annan typ av miljöpåverkan än påverkan på grund av fiskuttag, men bristen på tydliga uppgifter gör det svårt att skilja dessa från andra antropogena källor.
- AI. Med tanke på hur viktigt fritidsfisket till havs är för Storbritannien, och dess betydelse för gemensamt utnyttjade fiskbestånd, bör landets utträde ur unionen beaktas vid den framtida förvaltningen av denna verksamhet.
- AJ. Fritidsfisket har många sociala och allmänna hälsofördelar, t.ex. genom att det ökar deltagarnas livskvalitet, uppmuntrar samspelet bland ungdomar och utbildar människor i fråga om miljön och vikten av dess hållbarhet.
1. Europaparlamentet betonar vikten av att man samlar in tillräckligt med uppgifter om fritidsfiske, och i synnerhet om fritidsfiske till havs, för att man ska kunna göra en korrekt bedömning av de totala fiskedödighetsnivåerna för alla bestånd.
 2. Europaparlamentet betonar att fritidsfisket ökar i de flesta av Europas länder och att denna typ av fiske utgör en viktig verksamhet med samhällliga, ekonomiska, sysselsättningsmässiga och miljömässiga effekter, som också kan ha en stor inverkan på fiskeresurserna. Parlamentet understryker att medlemsstaterna därför bör säkerställa att sådan verksamhet bedrivs på ett hållbart sätt som är förenligt med målen för den gemensamma fiskeripolitiken.
 3. Europaparlamentet understryker behovet av att skydda icke-kommersiella flottor och säkerställa deras överlevnad och ett generationsskifte med tanke på den ökande andelen fritidsfiskeverksamhet som är kopplad till fritidshamn och säsongsbunden turism.
 4. Europaparlamentet anser att det måste samlas in uppgifter om antalet sportfiskare, hur mycket deras fångster uppgår till och vilket mervärde de skapar i kustsamhällena.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa och förbättra de befintliga bestämmelserna för fritidsfiske i den nya kontrollförordningen.

Tisdagen den 12 juni 2018

6. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att utvärdera, och vid behov utvidga insamlingen av uppgifter om fritidsfiske i syfte att omfatta fler fiskbestånd och andra marina organismer, utarbeta en genomförbarhetsstudie om enhetlig insamling av uppgifter om fritidsfiskets socioekonomiska konsekvenser och göra insamlingen av dessa uppgifter obligatorisk.
7. Europaparlamentet anser att fångstdeklarationerna och fångstkontrollen inom fritidsfisket måste förbättras. Parlamentet påminner om att det vid antagandet av EU:s budget för 2018 godkände ett pilotprojekt om införandet av ett system för månatlig rapportering av fångsterna av havsborre, och uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att finansiera ytterligare projekt för övervakning av de arter som är mest utsatta för fritidsfiske. Parlamentet påminner om vikten av spårbarhet och uppmanar kommissionen att inbegripa och förbättra de befintliga bestämmelserna för fritidsfiske i den nya kontrollförordningen.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en konsekvensbedömning av fritidsfisket i EU. Parlamentet anser att bedömningen av de förvaltningsplaner som innefattar bestämmelser om fritidsfiske också bör ingå i kommissionens slutliga rapport om konsekvensbedömningen.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta nödvändiga tekniska åtgärder för att genomföra den nuvarande förordningen om insamling av uppgifter och utvidga den till att omfatta fler bestånd och aspekter av fritidsfiske.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att alla nödvändiga uppgifter om fritidsfiske regelbundet samlas in i syfte att få en fullständig utvärdering av fiskbestånden och bestånden av andra marina organismer, för att ge sektorn större synlighet. Parlamentet varnar för att det utan en sådan omfattande utvärdering, och om inga lämpliga åtgärder vidtas utifrån denna utvärdering, finns risk för att fiskeriförvaltningsplanerna och de tekniska åtgärderna varken uppfyller målen i förordning (EU) nr 1380/2013 eller når en balans mellan fritidsfiske och kommersiellt fiske.
11. Europaparlamentet anser att i de fall där fritidsfiskefångsterna har en stor inverkan på beståndet ska de ingå som en integrerad del av ekosystemet och beaktas inom de sociala och ekonomiska övervägandena i de fleråriga förvaltningsplanerna, både för definiering av fiskemöjligheter och för antagande av relevanta tekniska åtgärder. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att vid behov införliva fritidsfisket i de fleråriga förvaltningsplaner som redan har godkänts eller som håller på att godkännas.
12. Europaparlamentet understryker att insamlingen av uppgifter hör till medlemsstaternas skyldigheter. Parlamentet påpekar dock att en adekvat definition av fritidsfiske skulle förbättra kvaliteten på uppgifterna. Kommissionen uppmanas att föreslå en enhetlig definition av fritidsfiske på EU-nivå, som tydligt skiljer fritidsfiske från kommersiellt fiske och fiske som bidrar till självförsörjning, utifrån principen att fångster från fritidsfiske aldrig får säljas.
13. Europaparlamentet anser, utifrån uppgifterna och konsekvensbedömningen och med hänsyn till medlemsstaternas befogenheter i fråga om fritidsfiske, att kommissionen bör utvärdera fritidsfiskets roll i den framtida gemensamma fiskeripolitiken, så att båda typerna av havsfiske – kommersiellt fiske och fritidsfiske – kan förvaltas på ett balanserat, rättvist och hållbart sätt som gör det möjligt att uppnå de eftersträfvade målen.
14. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att ge stöd, däribland ekonomiskt stöd, för att främja utvecklingen av fritidsfiske i turistsektorn, som ett viktigt bidrag till utvecklingen av den blå ekonomin i små samhällen och kustsamhällen, särskilt i de yttersta randområdena. Parlamentet anser att detta skulle ha en positiv inverkan på ansträngningarna att förlänga turistsäsongen utöver sommarmånaderna. Parlamentet föreslår dessutom att kommissionen utser fritidsfisket till ett tema för Eden, projektåret för hållbar turism, och lanserar projekt för att främja fritidsfisketurism i små kustsamhällen inom ramen för Cosme-programmet.
15. Europaparlamentet betonar att utvecklingen av fritidsfisket inte får innebära att det utanför ramen för en normal fiskeresursförvaltning, utifrån välgrundade vetenskapliga data, sker en minskning av yrkesfiskets fiskemöjligheter eller att knappa resurser delas mellan yrkesfisket och fritidsfisket, särskilt inom småskaligt och icke-industriellt fiske.
16. Europaparlamentet erkänner att man har bedrivit fritidsfiske sedan århundraden i hela EU och att det är en integrerad del av kulturen, traditionerna och kulturarvet i många kust- och ösamhällen. Parlamentet noterar att de olika typerna av fritidsfiske är lika olika som kulturerna i EU, och att man bör erkänna detta faktum vid varje försök att lagstifta på detta område.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta lämpliga åtgärder för att se till att en framtida reglering av fritidsfisket är adekvat och inte skadar yrkesfisket.

Tisdagen den 12 juni 2018

18. Europaparlamentet betonar att det finns ett behov av att fastställa grundläggande bestämmelser för förvaltningen av fritidsfisket, och anser dessutom att det bör upprättas en förteckning över fritidsfiskeverksamhet som inbegriper uppgifter om fiskeredskap och fångst samt en beskrivning av fiskeområden, målarter och bifångster.
 19. Europaparlamentet bekräftar EHFF:s betydelse när det gäller att bidra till utvecklandet av forskningskapacitet och säkerställa fullständiga och tillförlitliga utvärderingar av de marina resurserna med avseende på fritidsfiske. Parlamentet påminner om att EHFF ger finansiering till uppgiftsinsamling, och uppmanar kommissionen att utvidga det framtida tillämpningsområdet för EHFF för att tillhandahålla ekonomiskt stöd till forskning och analys av de insamlade uppgifterna.
 20. Europaparlamentet betonar att det finns ett stort och viktigt behov av att utbyta uppgifter och påpekar att (EHFF) stöder insamlingen av uppgifter, även för fritidsfisket. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att samla in uppgifter och uppmanar med kraft kommissionen att dessutom ytterligare utveckla en gemensam databas med uttömmande och tillförlitliga uppgifter tillgängliga för forskare, så att de kan övervaka och bedöma fiskeresursernas tillstånd. Sådana åtgärder skulle bl.a. kunna inbegripa finansiering ur EHFF.
 21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 12 juni 2018

P8_TA(2018)0247

Modernisering av utbildningen i EU

Europaparlamentets resolution av den 12 juni 2018 om modernisering av utbildningen i EU (2017/2224(INI))

(2020/C 28/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande *Stöd till tillväxt och sysselsättning – en agenda för modernisering av Europas system för högre utbildning* av den 20 september 2011 (COM(2011)0567),
- med beaktande av rätten till utbildning sådan den fastställs i artikel 14 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om effektiv lärarutbildning ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om kvalitetssäkring inom utbildningen ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 och 19 maj 2015 om förskoleverksamhetens och den primära utbildningens roll när det gäller att främja kreativitet, innovation och digital kompetens ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 juni 2016 om en ny kompetensagenda för Europa (COM(2016)0381) och parlamentets resolution av den 14 september 2017 om en ny kompetensagenda för Europa ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 2 i protokoll nr 1 till Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, avseende rätten till utbildning,
- med beaktande av Europarådets resolution 1904 (2012) om rätten till valfrihet inom utbildningen,
- med beaktande av 2015 års gemensamma rapport från rådet och kommissionen om genomförandet av den strategiska ramen för ett europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) *Nya prioriteringar för det europeiska utbildningssamarbetet* ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Erasmus+: Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Parisförklaringen av den 17 mars 2015 om främjande av medborgarskap och de gemensamma värdena frihet, tolerans och icke-diskriminering genom utbildning,

⁽¹⁾ EUT C 183, 14.6.2014, s. 22.

⁽²⁾ EUT C 183, 14.6.2014, s. 30.

⁽³⁾ EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 172, 27.5.2015, s. 17.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0360.

⁽⁶⁾ EUT C 417, 15.12.2015, s. 25.

⁽⁷⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 50.

Tisdagen den 12 juni 2018

- med beaktande av sin resolution av den 28 april 2015 om uppföljning av genomförandet av Bolognaprocessen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 10 juni 2016 *En ny kompetensagenda för Europa – Samarbeta för att stärka humankapitalet, anställbarheten och konkurrenskraften* (SWD(2016)0195),
- med beaktande av sin resolution av den 2 februari 2017 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av ”Erasmus+”: Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG ⁽⁹⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 december 2016 om kompetenshöjningsvägar: nya möjligheter för vuxna ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 december 2016 *Förbättra och modernisera utbildningen* (COM(2016)0941),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 maj 2017 *Utveckling av skolan och utbildning av hög kvalitet för en bra start i livet* (COM(2017)0248),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 maj 2017 *En ny EU-agenda för högre utbildning* (COM(2017)0247),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 30 maj 2017 till rådets rekommendation om uppföljning av utexaminerade (COM(2017)0249),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 5 oktober 2017 till rådets rekommendation om en europeisk ram för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet (COM(2017)0563 – (SWD(2017)0322),
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 30 november 2017 om modernisering av skolor och högre utbildning,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 19 oktober 2017 *EU:s nya strategi för utbildning*,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 17 januari 2018 till rådets rekommendation om att främja gemensamma värden, inkluderande utbildning och en europeisk dimension i undervisningen (COM(2018)0023),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 17 januari 2018 till rådets rekommendation om nyckelkompetenser för livslångt lärande (COM(2018)0024),
- med beaktande av rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 januari 2018 om handlingsplanen för digital utbildning (COM(2018)0022),
- med beaktande av den sammanfattande rapporten från toppmötet för rättvisa jobb och tillväxt som hölls i Göteborg den 17 november 2017 ⁽¹²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser om förskola och barnomsorg: *Att ge våra barn bästa möjliga grund för morgondagens värld*, som antogs vid rådets 3090:e sammanträde den 19 och 20 maj 2011 ⁽¹³⁾,

⁽⁸⁾ EUT C 346, 21.9.2016, s. 2.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0018.

⁽¹⁰⁾ EUT C 484, 24.12.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽¹²⁾ <http://www.socialsummit17.se/wp-content/uploads/2017/11/Concluding-report-Gothenburg-summit.pdf>

⁽¹³⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/122123.pdf

Tisdagen den 12 juni 2018

- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 1984 om utbildningsfrihet inom den europeiska gemenskapen ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 11 maj 2010 om internationaliseringen av den högre utbildningen ⁽¹⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens och unionens höga representants för utrikes frågor och säkerhetspolitik till Europaparlamentet och rådet av den 8 juni 2016 *Mot en EU-strategi för internationella kulturella förbindelser* (JOIN(2016)0029), och av parlamentets resolution av den 5 juli 2017 om detta ämne ⁽¹⁶⁾,
- med beaktande av artikel 26 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av Europarådets stadga om utbildning i demokratiskt medborgarskap och i mänskliga rättigheter, antagen inom ramen för rekommendation CM/Rec(2010)7,
- med beaktande av artikel 10 i FN:s konvention från 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av Pekingdeklarationens strategiska mål B och handlingsplanen från Peking (1995),
- med beaktande av artiklarna 28 och 29 i FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av 2030-agendan för hållbar utveckling, som antogs i september 2015 och som trädde i kraft den 1 januari 2016, och i synnerhet dess hållbara utvecklingsmål 4 och 5,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0173/2018), och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 6e i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ligger behörigheten avseende utbildningsområdet hos medlemsstaterna, men Europeiska unionen har en mycket viktig stödjande roll att spela när det gäller att fastställa utmaningar och mål och att främja och utbyta bästa praxis.
 - B. Rätten till utbildning är en grundläggande mänsklig rättighet, och utbildning i alla dess former och på alla nivåer måste visa upp följande inbördes relaterade och grundläggande faktorer: a) Tillgång, b) tillgänglighet, c) acceptans, d) anpassningsbarhet.
 - C. Den europeiska pelaren för sociala rättigheter har som sin främsta prioritering att tillhandahålla högkvalitativ och inkluderande utbildning, yrkesutbildning och livslångt lärande.
 - D. Att uppnå lika möjligheter är en viktig funktion för utbildning, och tillgången till utbildning måste därför göras icke-diskriminerande. För detta ändamål krävs ytterligare insatser för att se till att alla, med särskild hänsyn till de mest utsatta, personer med funktionsnedsättning, personer med särskilda behov och missgynnade grupper, har samma möjligheter att få tillgång till och att avsluta en teoretisk eller praktisk utbildning och att skaffa sig färdigheter på alla nivåer.
 - E. De europeiska utbildningssystemen utgör en ofantlig rikedom av kulturell, social och språklig mångfald, samtidigt som medlemsstaterna delar liknande utbildningsmål och utmaningar, inklusive att säkerställa lika tillgång till utbildning för alla, vilket är en fråga som kan behandlas på EU-nivå.
 - F. Utbildningssystemens förmåga att tillgodose samhälls-, ekonomiska och personliga behov beror på systemens kvalitet, tillgänglighet, mångfald, effektivitet och likvärdighet, samt på tillgången till adekvata mänskliga, finansiella och materiella resurser.

⁽¹⁴⁾ EGT C 104, 16.4.1984, s. 69, finns ej på svenska.

⁽¹⁵⁾ EUT C 135, 26.5.2010, s. 12.

⁽¹⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0303.

Tisdagen den 12 juni 2018

- G. Det är viktigt att komma ihåg att utbildning, inklusive lärarutbildning, har påverkats av den ekonomiska och finansiella krisen, och att den offentliga finansieringen av utbildningen spelar en grundläggande roll i de europeiska utbildningssystemen. Därför är ett ständigt och ökat offentligt ekonomiskt stöd till utbildning, även för lärare och deras arbetsvillkor samt för forskning, avgörande för att garantera fri, inkluderande och tillgänglig offentlig utbildning.
- H. Teoretisk och praktisk utbildning bör bidra till ungdomars personliga utveckling och mognad för att göra dem till handlingskraftiga och ansvarsfulla medborgare som är redo att leva och arbeta i en tekniskt avancerad och globaliserad värld, och erbjuda dem en central uppsättning färdigheter för livslångt lärande, som definieras som en kombination av kunskaper, färdigheter och attityder som är nödvändiga för självförverkligande och personlig utveckling, ett aktivt medborgarskap samt sysselsättning.
- I. Undervisningens kvalitet är en viktig faktor för elevers och studenters resultat, och därför är ett starkt stöd för spetskompetens när det gäller lärare och utbildare en av prioriteringarna för samarbete på EU-nivå i fråga om teoretisk och praktisk utbildning.
- J. Rätten till utbildning omfattar friheten att inrätta skolor och utbildningsanstalter, med iakttagande av demokratiska principer och föräldrars rätt att se till att deras barn utbildas och får kunskaper i enlighet med deras religiösa, filosofiska och pedagogiska övertygelser.
- K. När den öppna samordningsmetoden tillämpas på utbildning blir det möjligt för medlemsstaterna att utarbeta och genomföra en gemensam strategi för teoretisk och praktisk utbildning, även med webbplattformen ET 2020 (Utbildning 2020). Riktmärkena för denna strategi analyseras och utvärderas varje år i publikationen ” Education and Training Monitor”, både för medlemsstaterna och för EU som helhet.
- L. I den senaste ” Education and Training Monitor”, som offentliggjordes 2017, erkänner kommissionen att antalet elever som lämnar skolan i förtid fortfarande är mycket högt i EU, trots kontinuerliga framsteg när det gäller att minska detta antal.
- M. Enligt resultaten från den senaste Pisaundersökningen har 20,6 % av eleverna inom EU problem att förvärva grundläggande färdigheter i läsning, matematik och naturvetenskap, och ett betydande antal unionsmedborgare saknar läs- och skrivkunskaper. Detta ger anledning till allvarlig oro i fråga om fortbildning, personlig utveckling och adekvat deltagande i det offentliga livet och på arbetsmarknaden.
- N. Att säkerställa tillgång till högkvalitativ förskoleverksamhet och barnomsorg för alla barn, är en förutsättning för att de ska kunna få en positiv start i livet och i sin utbildningsfärd.
- O. Att ha personal av god kvalitet är en grundläggande faktor för verksamheten inom förskola och barnomsorg.
- P. Främjande av rörlighet för studenter och personal är en viktig del av Europas system för högre utbildning, och bidrar till ungdomars utveckling samt kan främja ekonomiska och sociala framsteg. Det finns ett behov av kvalitetsförbättringar och ökat ekonomiskt stöd i syfte att utöka student- och personalutbyten inom Erasmus +.
- Q. Metodikarbeten och digitala innovationer är ett möjligt instrument för bättre tillgång till kunskap och innehåll, men de kan inte ersätta personlig kontakt och utbyten eleverna sinsemellan, eller mellan elever och lärare, och de bör inte heller omvandlas till att bli en prioritering för utbildningssystemen.
- R. Jämställdhet mellan kvinnor och män är en av EU:s grundläggande principer, som fastställs i fördragen och bör komma till uttryck i all EU:s politik, inte minst inom kultur och utbildning.
- S. Utbildning är ett kraftfullt instrument för att överbrygga bristande jämställdhet och diskriminering, men kan å andra sidan ofta bevara eller förstärka befintlig diskriminering. Bristande jämställdhet inom utbildning står i vägen både för personlig utveckling och anställningsmöjligheter, och påverkar många sociokulturella områden.
- T. Trots det faktum att kvinnor utgör tre femtedelar (57,6 %) av alla som utexamineras från högre utbildningar, var skillnaden i sysselsättning mellan könen fortfarande 11,6 procentenheter år 2015 ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁷⁾ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Gender_statistics

Tisdagen den 12 juni 2018

Kunskap som en viktig ekonomisk resurs och en källa till medborgarnas välbefinnande

1. Europaparlamentet bekräftar att allmän utbildning av hög kvalitet är en grundläggande faktor för den personliga, kulturella, sociala och yrkesrelaterade utvecklingen i ett kunskapsbaserat samhälle.
2. Europaparlamentet anser att förmågan att skydda europeiska gemensamma värderingar och att uppnå EU:s ekonomiska och sociala mål, liksom målen om konkurrenskraft och hållbar tillväxt, är kopplad till utbildning av god kvalitet genom främjande av demokratiska värderingar, mänskliga rättigheter, social sammanhållning, integration och individernas framgångar.
3. Europaparlamentet understryker utbildningens avgörande roll för att forma det framtida Europa, både ekonomiskt och socialt, samtidigt som man tillgodoser behoven hos EU:s invånare och skapar en gemenskap av olika människor som förenas genom gemensamma grundläggande värden.
4. Europaparlamentet understryker att utbildningssystem av hög kvalitet främjar aktivt medborgarskap och gemensamma värden, och på så sätt bidrar till att skapa ett öppet, inkluderande, pluralistiskt, demokratiskt och tolerant samhälle.
5. Europaparlamentet betonar utbildningens roll när det gäller att hjälpa studerande att utveckla etiska och medborgerliga värden och bli aktiva, ansvarsfulla och öppna samhällsmedborgare som kan utöva och försvara sina demokratiska rättigheter och skyldigheter, värdesätta mångfald, spela en aktiv roll i det demokratiska livet och ta ansvar för sig själva och för sina medmänniskor. Parlamentet betonar i detta sammanhang betydelsen av utbildning i medborgarskap och i medborgerliga, etiska och miljörelaterade frågor.
6. Europaparlamentet betonar att för att få ungdomar att ta sig an utmaningar, bli aktiva unionsmedborgare och bli framgångsrika i livet och på arbetsmarknaden, och samtidigt forma världens framtid, måste högkvalitativ och inkluderande utbildning ge dem nödvändiga kunskaper och färdigheter, mediekompetens samt kritiskt och självständigt tänkande, och dessutom demokratiska attityder.
7. Europaparlamentet betonar också att säkerställande av rättvis tillgång till högkvalitativ utbildning för alla är nyckeln för att kunna skapa fortsatt social sammanhållning, genom att bekämpa fattigdom, social utslagning av människor som kommer från missgynnade och utsatta miljöer och könsfördomar, och detta är därför fortfarande de främsta insatserna för att nå social rörlighet.
8. Europaparlamentet konstaterar att utbildning av hög kvalitet kan främja innovation och forskning som är relevant för och gynnar samhället.
9. Europaparlamentet erkänner utbildningens betydelse för att utveckla kulturell kompetens och främja kulturell utveckling. Parlamentet uppmuntrar närmare synergier mellan utbildnings- och kultursektorerna, vilket kan uppnås genom att man stödjer en aktiv roll för kultur och estetiska ämnen i formella, informella och icke-formella utbildningssammanhang.
10. Europaparlamentet noterar den roll som utbildning spelar för att utveckla attityder för livslångt lärande som hjälper människor att anpassa sig till de föränderliga behoven i vår moderna värld.
11. Europaparlamentet påminner om att skolor och utbildningsanstalter spelar en viktig roll för att skapa och främja en positiv inställning till lärande, även på livslång basis.

En föränderlig utbildningsverklighet och dess utmaningar

12. Europaparlamentet anser att en övergripande strategi för utbildning med ett starkt politiskt och offentligt stöd är av avgörande betydelse för reformer inom utbildningen, och parlamentet menar att det för att uppnå dessa mål är grundläggande att involvera såväl samhället som helhet som alla berörda aktörer, inklusive föräldrar.
13. Europaparlamentet anser att en effektiv styrning och adekvat finansiering av alla utbildningsformer, moderna högkvalitativa utbildningsresurser och undervisningsmetoder, motiverade och kompetenta lärare samt livslångt lärande är avgörande för att uppnå lika möjligheter, mångfald och spetskompetens inom utbildningen.
14. Europaparlamentet framhåller potentialen i ny informations- och kommunikationsteknik (IKT) och innovation, eftersom de är instrument för att erbjuda nya möjligheter till utbildning som uppfyller enskilda elevers behov på ett mer effektivt sätt (inbegripet elever med särskilda behov) och ökad flexibilitet i lärande och undervisning, personanpassning och ansvar samt främjande av interaktiva former för samarbete och kommunikation.

Tisdagen den 12 juni 2018

15. Europaparlamentet betonar de möjligheter som digitalisering och inrättande av gemensamma utbildningsplattformar erbjuder för modern utbildning, särskilt när det gäller distansstudier, distansutbildning och blandat lärande, vilket bör tillåta mer flexibilitet i utbildningen genom att den anpassas bättre till elevernas individuella livssituation och därmed främjar livslångt lärande, utbildning av hög kvalitet, tillgänglighet och utveckling av framtida kompetensbehov. Parlamentet framhåller behovet av åldersanpassade kursplaner i informations- och kommunikationsteknik (IKT) samt läroplaner för mediekunskap som respekterar barnets utveckling och välbefinnande och betonar vikten av såväl ansvarsfull användning som kritiskt tänkande.
16. Europaparlamentet konstaterar att effektiv inläring och undervisning genom digital teknik kräver lika tillgång, tillräcklig kompetens i digitala färdigheter, högkvalitativa läromedel, utbildning i att anpassa teknik för pedagogiska ändamål och främjande av den inställning och motivation som krävs för ett meningsfullt digitalt deltagande. Parlamentet anser att digitala färdigheter och mediekunskaper bör utgöra en central del av utbildningspolitiken, och omfatta bland annat medborgerliga kompetenser och kritiskt tänkande. Parlamentet betonar vikten av källkritik och granskning av källors tillförlitlighet, och av projekt för mediekompetens i denna fråga.
17. Europaparlamentet erkänner att det i en alltmer globaliserad och digitaliserad värld behövs innovativa och relevanta metoder för inläring, undervisning och bedömning, liksom lämplig infrastruktur för utbildning, som möjliggör grupparbete och undervisning i lag och stimulerar kreativt tänkande och problemlösning tillsammans med andra progressiva undervisningsmetoder. Parlamentet påminner om vikten av att involvera studenter, lärare och annan skolpersonal i bedömningen av huruvida utbildningsmålen har uppnåtts.
18. Europaparlamentet noterar att insatser krävs för att anpassa utbildningsparadigmen så att de är balanserade och har både ett lärar- och innehållscentrerat synsätt, individuellt och specifikt anpassat till eleverna och deras livssituation, med en inriktning som fokuserar på förståelse och kombinerar inlärningsmetoder som är anpassade både till traditionella och internetbaserade system för lärande, så att man förstärker individanpassningen i utbildningsprocessen och på så sätt höjer nivåerna avseende tillägnad kunskap och fullbordad utbildning.
19. Europaparlamentet betonar att utbildningssystemen bör främja och utveckla tvärvetenskapliga, samarbetsinriktade och kreativa strategier och lagarbeten som syftar till att ge elever och studenter kunskap och färdigheter, inklusive ämnesövergripande och så kallade mjuka kompetenser, liksom yrkesinriktade, ämnesövergripande, sociala och medborgerliga kompetenser.
20. Europaparlamentet påminner om att högkvalitativ undervisning och inläring är en kontinuerlig process som omfattar dialog, en känsla för att dela med sig och ifrågasätta, och att detta bör ges prioritet när utbildningen moderniseras.
21. Europaparlamentet betonar att underlättande av lika tillgång till högkvalitativ inkluderande utbildning är av avgörande betydelse för att studerande med funktionsnedsättning ska kunna vara självständiga och integreras i samhället. Medlemsstaterna uppmanas att underlätta tillgång till allmän, inkluderande utbildning av god kvalitet, med beaktande av behoven hos alla studerande med någon typ av funktionsnedsättning, vilket t.ex. innebär tillhandahållande av tvåspråkig inkluderande utbildning för döva barn med hänsyn till deras särskilda språkliga behov. Parlamentet uppmanar skolorna att tillhandahålla både formella och informella differentierade tjänster, och extra stöd, och även utnyttja ny teknik så att alla elevers individuella behov kan tillgodoses. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka skolorna när det gäller principen om att ingen får avvisas, och att fastställa specifika funktionsnedsättningsindikatorer i Europa 2020-strategin.
22. Europaparlamentet vidhåller att de europeiska utbildningssystemen framför allt måste syfta till att utveckla resonemangsförmåga, reflektion och vetenskaplig nyfikenhet, och ha möjlighet att bygga på en estetisk, naturvetenskaplig och teknisk humanistisk kultur. Dessutom måste de, med utgångspunkt i den praktiska verkligheten i ett lokalt, regionalt, nationellt och europeiskt sammanhang, kunna ge den utbildning som är nödvändig för att lösa nationella och europeiska problem och öka medvetenheten om problem inom det internationella samfundet.
23. Europaparlamentet är medvetet om att det finns individuella skillnader i kognitiv förmåga och personliga egenskaper som samverkar med sociala och miljömässiga faktorer, och att detta påverkar utbildningsresultaten. Parlamentet framhåller i detta sammanhang att utbildningen är mer effektiv, jämlik och rättvis när dessa skillnader beaktas.
24. Europaparlamentet är medvetet om att det i en konkurrensutsatt värld är mycket viktigt att identifiera och främja talanger inom EU så tidigt som möjligt.
25. Europaparlamentet betonar att en genomsnittlig förbättring av utbildningsresultaten är förenligt med främjande av spetskompetens bland talangfulla studenter. Parlamentet påminner i detta sammanhang om vikten av att utforma lämpliga interventionsprogram för att förstärka psykologiska drag som är relevanta för att få fram det mesta av människors potential.

Tisdagen den 12 juni 2018

26. Europaparlamentet understryker behovet av att lägga vikt vid visuell förmåga som en ny livskompetens, eftersom människorna i vår tidsålder kommunicerar mycket mer genom bilder än genom traditionella medel.
27. Europaparlamentet noterar de förslag som syftar till att skapa ett europeiskt område för utbildning och som lades fram vid det socialpolitiska toppmötet för rättvisa jobb och tillväxt i Göteborg 2017. Parlamentet påminner om att detta initiativ bör främja samarbete, ömsesidigt erkännande av examensbevis och kvalifikationer samt ökad rörlighet och tillväxt.
28. Europaparlamentet stöder rådets slutsatser av den 14 december 2017, i vilka man efterlyste ökad studentrörlighet och deltagande i utbildning och kulturell verksamhet, bland annat genom ett europeiskt studentkort, vilket bör underlätta erkännande av akademiska meriter som erhållits i andra medlemsstater.
29. Europaparlamentet anser att Erasmus + är EU:s flaggskeppsprogram inom utbildning, och att dess genomslagskraft och popularitet har bevisats till fullo genom åren. Parlamentet vill därför se en betydande ökning av finansieringen för detta program i den fleråriga budgetramen för 2021–2027, så att det görs mer tillgängligt och inkluderande och så att det kan nå ut till fler studenter och lärare.
30. Europaparlamentet understryker att ungdomsarbetslösheten är ett EU-omfattande fenomen som rapporteras uppgå till en nivå som är ungefär dubbelt så hög som den genomsnittliga arbetslösheten totalt sett. Parlamentet uttrycker sin oro över de alarmerande höga nivåerna i medlemsstaterna i Medelhavsområdet, med de högsta siffrorna i Spanien (44,4 %) och Italien (37,8 %) samt Grekland (47,3 % för ungdomsarbetslöshet och 30,5 % för ungdomar som varken arbetar, studerar eller gör praktik), enligt uppgifter från Eurostat.
31. Europaparlamentet påpekar att trots två miljoner lediga tjänster inom EU är över 30 % av alla kvalificerade ungdomar med examensbevis sysselsatta med arbeten som inte motsvarar deras kompetens eller ambitioner, samtidigt som 40 % av Europas arbetsgivare har svårt att hitta personal med den kompetens de behöver ⁽¹⁸⁾.
32. Europaparlamentet bekräftar behovet av att utbildningssystem på alla nivåer bibehåller ett jämställdhetsperspektiv som tar hänsyn till behoven hos människor som utsätts av olika former av diskriminering, däribland personer med funktionsnedsättning, hbt-personer och personer från marginaliserade grupper.

Förskola och barnomsorg

33. Europaparlamentet betonar att tillgänglig förskola och barnomsorg av hög kvalitet skapar grund för ett rättvisare och mer effektivt utbildningssystem samt säkerställer individens personliga utveckling, välmående och effektiviteten i framtida inlärning.
34. Europaparlamentet framhåller de stora fördelarna för alla barn, särskilt för barn från mindre gynnade grupper, av att delta i förskoleverksamhet, och betonar i detta sammanhang vikten av att garantera att alla barn kan få tillgång till förskoleverksamhet och barnomsorg. Parlamentet noterar med oro i detta sammanhang att efterfrågan på förskola och barnomsorg i flera medlemsstater är större än tillgången, särskilt vad gäller yngre barn.
35. Europaparlamentet understryker vikten av att övervaka kvaliteten inom förskola och barnomsorg så att barnen tillåts utveckla sina kognitiva färdigheter och så att man kan avgöra om barnens intressen tillgodoses.

Skolutbildning

36. Europaparlamentet ser alla skolor som självständiga center för att skapa kritiskt och kreativt tänkande samt främja demokratiska värderingar och ett aktivt medborgarskap. Parlamentet anser att skolorna bör inriktas på att hjälpa unga människor att skaffa sig de färdigheter som behövs för att förstå och använda tillgänglig information och för att utveckla sin självständighet och sina språkfärdigheter.
37. Europaparlamentet påpekar att de särskilda behoven hos alla studerande bör stå i centrum för en effektivt fungerande skola, vilket kräver inriktande av gemensamma mål och en tydlig agenda för målens genomförande, samt ett nära samarbete mellan hela skolgemenskapen och berörda parter, när så är lämpligt.
38. Europaparlamentet konstaterar att moderna kursplaner bör vara kompetensdrivna, förbättra personliga färdigheter och förmågan att leva hälsomedvetet och framtidsinriktat, och inriktas på formativ bedömning och elevernas fysiska och psykiska välbefinnande. Parlamentet anser att alla studerande bör ha möjlighet att fullgöra sin egen intellektuella potential. Parlamentet betonar att det är en fortlöpande process att utveckla och förbättra sina färdigheter och att denna process pågår genom alla utbildningsnivåer in i arbetslivet, samt att kunskaper och färdigheter bör beaktas både i utbildningsprocessen och i erkännandet av utbildningskvalifikationer.

⁽¹⁸⁾ <http://www.cedefop.europa.eu/en/publications-and-resources/publications/3072> och https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1502en_0.pdf

Tisdagen den 12 juni 2018

39. Europaparlamentet understryker att baskunskaper och grundläggande färdigheter i läsning, skrivning och räkning är avgörande för elevernas fortsatta lärande, personliga utveckling och förvärvande av digital kompetens. Parlamentet betonar att den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) och kommissionens nya kompetensagenda bör komplettera de nationella åtgärderna och stödja medlemsstaterna i detta hänseende. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och utbildningsinstitutionerna att förbättra grundläggande kunskaper genom projekt- och problembaserat lärande, bland andra lösningar.
40. Europaparlamentet menar att medlemsstaterna bör garantera att ingen lämnar skolan utan grundläggande färdigheter, inbegripet digitala baskunskaper. Parlamentet understryker att de flesta arbeten numera kräver ökad läs- och skrivkunnskap, räkneförmåga samt digital och annan grundläggande kompetens, och att moderna utbildningssystem därför bör kombinera alla åtta nyckelkompetenser som anges i kommissionens förslag till rådets rekommendation om nyckelkompetenser för livslångt lärande, vilket även omfattar kunskaper och attityder. Parlamentet välkomnar att förslaget även definierar digital kompetens som en grundläggande kompetens.
41. Europaparlamentet anser att skolan, trots den nya teknikens inverkan på utbildningen, bör förbli en grundläggande lärmiljö där elevernas potential utvecklas, och där alla människor kan finna utrymme och tid för personlig och social tillväxt.
42. Europaparlamentet påpekar att om skolor får större självbestämmanderätt när det gäller kursplaner, bedömning och finansiering så medför detta bättre prestationer från eleverna, förutsatt att det finns en effektiv skolstyrning och skolbaserad ansvarsskyldighet för elevernas inläring.
43. Europaparlamentet lyfter fram de positiva effekterna av kulturell mångfald och flerspråkighet i skolorna för elevernas språkliga och kognitiva utveckling, liksom för främjandet av interkulturell medvetenhet, förståelse och mångfald.
44. Europaparlamentet betonar behovet av att förbättra språkinläringen så att eleverna talar två språk utöver sitt modersmål, och att i gymnasieskolan främja undervisning i minst två ämnen på ett främmande språk.
45. Europaparlamentet påpekar att skolutbyten i sekundärskolan (högstadiet och gymnasiet) betyder mycket både för att uppmuntra elever att förvärva de kunskaper, färdigheter, attityder och värden som är utmärkande för ett dynamiskt unionsmedborgarskap och för att utveckla konstruktivt kritiskt tänkande.
46. Europaparlamentet betonar behovet av att göra skolor mer öppna för att möjliggöra erkännande av icke-formellt och informellt lärande och smidigare övergångar mellan olika utbildningsvägar (t.ex. tekniska och akademiska).
47. Europaparlamentet understryker att eleverna bör uppmuntras att använda tekniker för egenbedömning för att mäta sina framsteg i studierna. Parlamentet uppmuntrar utbildningsinstitutioner att se till att verktyg för återkoppling ger tillförlitlig information, genom användning av en kombination av flera instrument, till exempel elevenkäter, fokusgrupper och förslagslådor.
48. Europaparlamentet betonar vikten av att leva ett aktivt liv genom idrott. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av att främja och ge en utökad roll åt fysisk aktivitet och idrott i läro- och kursplaner på alla nivåer, med förbättrade möjligheter att utveckla samarbete mellan skolor och lokala idrottsorganisationer. Parlamentet uppmuntrar också utbildningsinitiativ och fritidsaktiviteter för att stödja tillgodoseende av elevernas individuella behov och intressen samtidigt som man bygger broar med grupper i lokalsamhället.
49. Parlamentet understryker vikten av högkvalitativ utbildning och yrkesutbildning samt lokala och frivilliga insatser för att öka statusen för arbetsplatsförlagd verksamhet.
50. Europaparlamentet noterar att ett betydande antal nya arbetstillfällen skapas i branscher som har koppling till förnybar energi, och att gröna sektorer och yrken därför bör tas upp i skolornas undervisningsplaner.
51. Europaparlamentet betonar att färdigheter i informationshantering, kritiskt tänkande och förmåga att tillämpa kunskap är centrala mål för akademisk utbildning.
52. Europaparlamentet erkänner behovet av att stärka kunskapstriangeln och förbättra kopplingarna mellan forskning och utbildning genom att anslå tillräckliga resurser till relevanta program och genom att se till att studenter som deltar i forskningsprogrammen får tillräckliga finansiella resurser för att kunna bedriva sin forskning.

Tisdagen den 12 juni 2018

53. Europaparlamentet anser att systemen för högre utbildning bör vara mer flexibla och öppna, och att varvad utbildning bör främjas vid universitet och andra utbildningsanstalter, särskilt genom att man främjar lärlingsutbildningar, möjliggör erkännande av icke-formellt och informellt lärande och ser till att det finns smidigare övergångar mellan olika utbildningsnivåer, inklusive mellan yrkesutbildning och högre utbildning, liksom olika former av måluppfyllelse. Parlamentet understryker att detta bör baseras på en bättre förståelse av hur högskoleutbildade presterar.

Högre utbildning

54. Europaparlamentet betonar vikten av att, inom ramen för inrättande av ett europeiskt utbildningsområde, stödja samarbete och bygga vidare på potentialen hos de studerande och hos alla europeiska högre utbildningsanstalter för att stimulera nätverk, internationellt samarbete och konkurrens.

55. Europaparlamentet anser att en heltäckande strategi för internationalisering, med ökad rörlighet för personal och studenter (även genom praktikprogram och lärlingsverksamhet) och en internationell dimension i kursplaner och i undervisning, forskning, samarbete och annan verksamhet, bör vara en viktig del vid de europeiska högre utbildningsanstalterna.

56. Europaparlamentet förespråkar ett ökat fokus på ämnesövergripande studieprogram, och uppmanar ett parallellt främjande av naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap, humaniora och matematik samt av human- och samhällsvetenskap. Parlamentet betonar behovet av att uppmantra deltagande av kvinnor och andra underrepresenterade grupper inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap, humaniora och matematik samt inom relaterade yrken.

57. Europaparlamentet förespråkar att högre utbildning måste samarbeta med samhället i stort för att främja innovativ tillväxt och social välfärd. Parlamentet anser att det är önskvärt med samarbete mellan högre utbildningsanstalter och externa intressenter, eftersom de sistnämnda kan bidra med kunskap och expertis i utformningen och genomförandet av program inom högre utbildning. Parlamentet betonar dock att ansvaret för beslutsfattandet alltid måste ligga hos studenter och pedagogiska experter.

58. Europaparlamentet erkänner den nyckelroll som spelas av akademiker och studenter när det gäller att sprida kunskap, empiriska rön och fakta till den breda allmänheten. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang forskning som är ekonomiskt och politiskt oberoende och som är relevant för och till nytta för samhället.

59. Europaparlamentet understryker den forskningsbaserade utbildningens och den pedagogiska forskningens roll som ett sätt att stimulera aktivt lärande, förbättra kompetensutvecklingen och förbättra utbildningsmetoderna.

60. Europaparlamentet understryker att eleverna bör uppmanas att använda tekniker för egenbedömning för att mäta sina framsteg i studierna.

Läraren som garant för kvalitetsundervisning

61. Europaparlamentet menar att lärarna med sitt kunnande, sitt engagemang och sin effektivitet utgör grunden i utbildningssystemen.

62. Europaparlamentet betonar behovet av att locka fler motiverade kandidater med gedigen akademisk eller yrkesmässig bakgrund och pedagogisk kompetens till läraryrket. Parlamentet efterlyser ändamålsenliga urvalsförfaranden och särskilda åtgärder och initiativ för att förbättra lärarnas status, utbildning, karriärmöjligheter och arbetsvillkor, inbegripet lön, så att man kan undvika instabila anställningsformer och inrätta sociala rättigheter, säkerhet och skydd samt ge lärarna stöd som omfattar mentorprogram, utbyten med andra kollegor och utbyten av bästa praxis. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppmantra större jämställdhet inom läraryrket.

63. Europaparlamentet understryker betydelsen av att omforma och investera i lärarutbildningen från dess inledande fas och genom lärarnas yrkesutveckling, i syfte att ge dem solida och uppdaterade kunskaper samt färdigheter och kompetenser som är nödvändiga för en hög standard i undervisningen, med olika pedagogiska metoder, såsom utbildning på distans som möjliggörs genom den digitala tekniken. Parlamentet understryker vikten av kontinuerlig fortbildning för lärare, inbegripet program för livslångt lärande och fortbildningskurser samt möjligheter till omskolning och kompetenshöjning under hela karriären, med praktiska lösningar för de utmaningar som lärarna möter i sitt arbete i klassrummet, och möjligheter att delta i internationella lärarutbyten, så att en institutionell lärandekultur främjas.

64. Europaparlamentet instämmer i att högkvalitativ utbildning i pedagogik, psykologi och metodik för lärare och lektorer i grundskola, gymnasium och högre utbildning är en förutsättning för framgångsrik utbildning av framtida generationer. Parlamentet understryker i detta sammanhang vikten av utbyte av bästa praxis och utveckling av färdigheter och kompetens genom internationellt samarbete, rörlighetsprogram såsom Erasmus + och betalda praktikplatser i andra medlemsstater.

Tisdagen den 12 juni 2018

65. Europaparlamentet betonar lärarnas avgörande roll när det gäller att skapa en inlärningsmiljö som kräver en rad olika metoder och strategier för att tillgodose olika behov, så att alla elever får möjlighet att delta i utformningen, genomförandet och utvärderingen av resultaten av sitt lärande. Parlamentet erkänner lärarnas avgörande funktion som proaktiva vägvisare och mentorer som lär ut hur man bedömer information och intar en stödjande roll vid utmaningar samt förbereder eleverna för livet.
66. Europaparlamentet anser att deltagande av det är avgörande att lärare och skolledare deltar i moderniseringen av utbildningssystemen för att reformprocesserna ska bli effektiva och för att man ska motivera undervisande personal till ytterligare förbättringar i skolan.
67. Europaparlamentet anser att en heltäckande skolpolitik måste garantera ett effektivt stöd till lärarna för att säkerställa att utbildningsmålen uppnås, att skolmiljön är gynnsam, att skolan fungerar och utvecklas effektivt och att styrelseformerna grundas på samarbete.
68. Europaparlamentet erkänner utbildarnas betydelsefulla roll, liksom vikten av samarbete mellan föräldrar, lärare och skolmyndigheter inom formell, icke-formell eller informell utbildning, för att stödja nuvarande och framtida generationer. Parlamentet uppmuntrar i detta avseende ett förstärkt samarbete mellan alla relevanta aktörer inom formellt, icke-formellt och informellt lärande.
69. Europaparlamentet anser att ett fördjupat samarbete mellan lärare, forskare och akademiker är till nytta för alla parter och leder till förbättring och uppdatering av undervisningens innehåll, inlärningsmetoder och pedagogik samt främjar innovation, kreativitet och nya färdigheter.

Rekommendationer

70. Europaparlamentet anser att det europeiska området för utbildning bör inriktas på att uppnå gemensamma mål, bland annat att säkerställa utbildning av hög kvalitet för alla, och att det måste skapas utifrån anpassning och kritisk bedömning av befintliga strategier, utbildningstrender och siffror både inom och utanför EU, i syfte att garantera samstämdhet, konsekvens och uppnåbara resultat, och samtidigt ge ny drivkraft åt strategier och trender samt respektera principerna om delegering, subsidiaritet, frihet, proportionalitet och institutionell och utbildningsmässig självständighet.
71. Europaparlamentet anser att utbildning inte bör äventyra eller ersätta Bolognaprocessen, utan att den processen snarare bör utvecklas och stärkas. Parlamentet understryker vikten av inbördes kopplingar och komplementaritet mellan det europeiska området för utbildning och det europeiska området för högre utbildning.
72. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja inrättandet av ett europeiskt område för utbildning och att stärka samarbetet när det gäller att utveckla och genomföra dess mål. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att se till att det sker utbyten av idéer och god praxis så att målen kan nås.
73. Europaparlamentet stöder, som en grund för ökat samarbete med institutioner för högre utbildning både inom och utanför EU, inrättandet av ett europeiskt nätverk av universitet grundat på ett gräsrotsperspektiv och på initiativ av universiteterna själva, som bland annat bör bidra till att det europeiska området för utbildning blir ett mer innovativt, livskraftigt och attraktivt område för lärande och forskning.
74. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna utbildning som en investering i humankapital, och att erbjuda ökad offentlig finansiering av transparent karaktär för att förverkliga initiativ som syftar till förbättrad kvalitet, inkludering och jämlikhet i undervisning och lärande.
75. Europaparlamentet betonar att ökade investeringar i systemen för teoretisk och praktisk utbildning, liksom modernisering och anpassning av dessa system, är en avgörande förutsättning för sociala och ekonomiska framsteg. Parlamentet betonar därför vikten av att se till att sociala investeringar framför allt i utbildning och yrkesutbildning för alla prioriteras under den kommande programperioden i den fleråriga budgetramen för 2020–2026.
76. För att öka delaktigheten och säkerställa fria val av utbildning uppmuntrar Europaparlamentet adekvat finansiellt stöd för skolor av alla kategorier och på alla nivåer, såväl statliga skolor som icke vinstdrivna privata skolor, under förutsättning att de kursplaner som erbjuds grundar sig på de principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och följer de rättsliga system, regler och förordningar avseende undervisningens kvalitet och användning av finansieringsmedel som är i kraft i den berörda medlemsstaten.
77. Europaparlamentet anser att det är hög tid att göra nödvändiga investeringar i utbildningsinfrastrukturen i mindre utvecklade regioner, samtidigt som man alltid måste se till att de samordnade investeringarna anpassas till det berörda områdets särdrag. Parlamentet betonar att det i detta sammanhang är särskilt viktigt att möjliggöra ökat stöd från Europeiska investeringsbanken och från de EU-fonder för regionala initiativ som syftar till att utveckla utbildningen.

Tisdagen den 12 juni 2018

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utbyta erfarenheter och bästa praxis när det gäller offentliga finansieringsmekanismer och metoder, inklusive prestationsgrundad finansiering och konkurrensstyrd forskningsfinansiering, så att man kan få en hållbar och transparent diversifiering av finansieringen.

79. Europaparlamentet uppmanar till ett ökat samarbete mellan medlemsstaterna i moderniseringen av utbildningen. Medlemsstaterna uppmanas med kraft att börja tillämpa principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som erbjuder möjligheter att minska ojämlikheten i Europa genom utbildning, yrkesutbildning och livslångt lärande.

80. Europaparlamentet betonar den europeiska planeringsterminens roll för att främja nationella reformer på utbildningsområdet, främst genom att fastställa de utbildningsrelaterade landsspecifika rekommendationerna.

81. Europaparlamentet förväntar sig att handlingsplanen för digital utbildning ska stödja medlemsstaterna och utbildningsinstitutionerna i en ökad, mer effektiv och ålders- och utvecklingsanpassad användning av den senaste tekniken, för inlärning, undervisning och bedömning samtidigt som vissa kvalitetssäkringsstandarder följs. Parlamentet anser att varje digital utbildningsplan bör fastställa och regelbundet bedöma sambandet mellan digitala utbildningsverktyg och kvalifikationsramar som bygger på läranderesultat.

82. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna och utbildningsinstitutionerna främjar elevcentrerade individanpassade inlärningsmetoder, däribland skräddarsydda kurser som baseras på och kombineras med den studerandes akademiska och yrkesmässiga erfarenheter och innovativa metoder samt interagerande mellan lärare och studenter, så att man stödjer fortsatt utbildning och uppnående av de eftersträvade läranderesultaten där de studerande är aktiva deltagare i sin egen inlärningsprocess.

83. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ha en helhetssyn på utbildning och att ge de studerande specifika och flexibla inlärningsmöjligheter som kan förse dem med den grundläggande kompetens som behövs för ett framgångsrikt inträde på arbetsmarknaden.

84. Europaparlamentet efterlyser ökad integrering av ett undersökande, aktivt, projekt- och problembaserat lärande i utbildningsprogrammen på alla nivåer, i syfte att främja samarbete och lagarbete. Parlamentet rekommenderar att utbildningssystemen arbetar för att stärka övergripande, mjuka och livsinriktade färdigheter.

85. Europaparlamentet upprepar att rätten till utbildning måste garanteras alla personer med funktionsnedsättning, från förskolan till universitetet, och betonar vikten av lämplig utrustning och teknik för undervisning, bedömningsmetoder och kvalificerad personal för att se till att personer med funktionsnedsättning verkligen kan åtnjuta denna rätt.

86. Europaparlamentet stöder och uppmuntrar åtgärder som gäller utveckling av mediekompetens och kritiskt tänkande genom teoretisk och praktisk utbildning. Parlamentet påminner om det redan befintliga åtagandet på detta område, i enlighet med rådets slutsatser av den 30 maj 2016. Kommissionen uppmanas i detta sammanhang att samordna politikutvecklingen på EU-nivå avseende mediekompetens, i syfte att sprida aktuell kunskap och bästa praxis på detta område. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta särskilda åtgärder för att främja och stödja projekt för mediekunskap och digitala kunskaper, såsom pilotprojektet om mediekompetens för alla, och att utveckla en övergripande politik för mediekompetens och digital kompetens, med särskild inriktning på utbildningen i skolan.

87. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa möjligheter att utveckla nyckelkompetenser för att bibehålla och tillägna sig kunskap, med särskild uppmärksamhet på grundläggande färdigheter, naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap, humaniora och matematik, språkkunskaper, entreprenörskap, digital kompetens, kreativitet, kritiskt tänkande och förmåga att arbeta i grupp. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta användningen av EU:s ram för nyckelkompetenser i alla utbildningsmiljöer, och att möjliggöra dess tillämpning på formellt, icke-formellt och informellt lärande, så att man maximerar dess potential som ett mycket viktigt verktyg för livslångt lärande.

88. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka allmänhetens medvetenhet om livslångt lärande och att inkludera ett jämställdhetsperspektiv när man utvecklar politik och program för detta, med särskilt fokus på kvinnor med lägre utbildningsnivåer, såväl i stads- som i landsbygdsområden, i syfte att ge dem möjlighet att höja sin kompetens.

89. Europaparlamentet stöder EU:s höjda riktmarke för deltagande i livslångt lärande. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att föreslå rekommendationer om bästa praxis för att detta ambitiösa mål ska nås. Parlamentet uppmuntrar att det läggs starkare tonvikt vid livslångt lärande på alla utbildningsnivåer. Parlamentet betonar i detta sammanhang den roll som högre utbildningsanstalter har när det gäller genomförandet av en strategi för livslångt lärande, utbildningen av yrkesverksamma personer, kompetensutvecklingen och skapandet av en lärandekultur för människor i alla åldrar och med olika bakgrund.

Tisdagen den 12 juni 2018

90. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaterna med att utveckla teoretiska och praktiska utbildningsprogram som underlättar vuxenutbildning och aktiv inkludering av vuxna i utbildningssystemen. Parlamentet påminner om att teoretisk och praktisk vuxenutbildning bör erbjuda en rad olika utbildningsvägar och flexibla inlärningsmöjligheter, och stödja människor att förvalta sitt livslånga lärande, erbjuda program som ger en andra chans för personer som aldrig har gått i skolan, slutat skolan alltför tidigt eller helt hoppat av skolan. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra åtaganden som till exempel den kompetensgaranti som föreskrivs i EU:s nya kompetensagenda för Europa, och att agera för att förbättra sysselsättningsmöjligheterna för lågutbildade vuxna i EU.
91. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla generationsövergripande projekt för att underlätta förståelse av de utmaningar som äldre människor ställs inför och ge dem möjlighet att dela med sig av sina färdigheter, kunskaper och erfarenheter.
92. Europaparlamentet stöder utvecklingen av synergier och samarbeten mellan formella, icke-formella och informella utbildningsvägar. Parlamentet välkomnar de framsteg som gjorts under senare år för att rådets rekommendation om validering av icke-formellt och informellt lärande ska vara genomförd senast 2018. Parlamentet uppmanar ändå medlemsstaterna att även efter 2018 fortsätta med sina ansträngningar för att ytterligare förbättra genomförandet av rekommendationerna, och att inrätta de rättsliga ramar som behövs samt skapa övergripande valideringsstrategier för att möjliggöra denna validering. Parlamentet understryker att erkännandet av icke-formellt och informellt lärande, inbegripet via gratiskurser på nätet, är avgörande för idén att göra utbildning tillgänglig för mer missgynnade grupper.
93. Europaparlamentet betonar föräldrarnas viktiga roll som en del av kunskapstriangeln för att stödja barnens lärande. Parlamentet framhåller fördelarna med föräldramedverkan i utbildningen, för bättre elevresultat, för elevernas välmående och för skolans utveckling.
94. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja gränsöverskridande initiativ för öppen undervisning online.
95. Europaparlamentet betonar att utbildningens kvalitet bör mätas i termer av i vilken utsträckning den studerande har förvärvat inte bara kunskaper och färdigheter, utan även förmågan att fullfölja och utveckla livslångt lärande och kreativa insatser.
96. Europaparlamentet stöder kommissionen i inrättandet av en resultattavla för att stödja utvecklingen av nyckelkompetenser och kompetensbaserad utbildning, lärande och praktisk utbildning.
97. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bekämpa stereotypa könsmönster inom utbildningen, för att garantera att även kvinnor har möjlighet och frihet att välja den karriär de önskar. Parlamentet är i detta sammanhang oroat över de stereotyper som kvarstår i läromedel i vissa medlemsstater, och lärares olika beteenderelaterade förväntningar på flickor och pojkar. Parlamentet påpekar behovet av att införliva principen om jämställdhet både i lärarnas grund- och fortbildning och i undervisningsmetoderna, i syfte att få bort eventuella hinder som gör att studerande inte kan förverkliga sin fulla potential oberoende av kön. När medlemsstaterna inför jämställdhet mellan kvinnor och män i läro- och kursplaner för regionala utbildningssystem, uppmanas de ägna särskild uppmärksamhet åt de mest avlägsna regionerna och ha i åtanke de höga nivåer av våld mot kvinnor som registreras där. Parlamentet betonar att utbildningssystemen på alla nivåer måste omfatta ett jämställdhetsperspektiv och ta hänsyn till behoven hos människor som utsätts för diskriminering.
98. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja principerna om jämställdhet och icke-diskriminering i utbildningsinstitutioner, såväl inom formellt som informellt lärande.
99. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen och/eller medlemsstaterna inrättar och främjar en europeisk/nationell jämställdhetsutmärkelse för utbildningsinstitutioner, i syfte att främja bästa praxis.
100. Europaparlamentet understryker att utbildning är ett viktigt verktyg för social integration och för att förbättra kompetens och kvalifikationer hos migranter och flyktingar, såväl barn som vuxna. Parlamentet önskar i detta sammanhang se utbyte av bästa praxis avseende integration genom utbildning, och att man delar och sprider gemensamma värden, förbättrar och underlättar erkännandet av examensbevis och kvalifikationer, erbjuder stipendier och inrättar partnerskap med universitet i ursprungsländerna samt bygger på de värdefulla erfarenheterna från de så kallade utbildningskorridorerna.
101. Europaparlamentet betonar att större ansträngningar bör göras för att säkerställa tillträde till utbildning och yrkesutbildning på alla nivåer för elever som tillhör inhemska minoriteter, och för att stödja läroanstalter som tillhandahåller tjänster på etniska eller språkliga inhemska minoriteters modersmål. Parlamentet uppmanar kommissionen att i högre grad främja program som är inriktade på utbyte av erfarenheter och bästa praxis avseende undervisning i regionala språk och minoritetsspråk i Europa. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att underlätta utveckling av undervisning på elevers och studenters modersmål.

Tisdagen den 12 juni 2018

102. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att öka kunskapsnivåerna i språk genom användning av god praxis, såsom officiell certifiering av kunskaper i främmande språk som förvärvats före en viss ålder.

103. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att bygga upp ett system med innovativa och flexibla stipendier för att lyfta fram talanger och estetiska eller idrottsliga begåvningar inom teoretisk och praktisk utbildning. Parlamentet stöder de medlemsstater som strävar efter att införa stipendiesystem för studerande med påvisad utbildnings-, idrotts- eller estetisk begåvning.

104. Europaparlamentet välkomnar i detta hänseende kommissionens meddelande om en ny kompetensagenda för Europa (COM(2016)0381), som föreslår lösningar på kompetensglapp och kompetensbrist och på hur man hittar rätt system för erkännande av kompetens. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att inrätta system av god kvalitet där utbildning (med största möjliga värde i termer av övergripande personlig utveckling och utveckling av färdigheter för livslångt lärande) och yrkesutbildning varvas med praktik, genom samordning med lokala och regionala aktörer och i linje med varje utbildningssystemets särdrag. Parlamentet noterar fördelarna och den ökande attraktionskraften i det hybrida yrkesutbildningssystemet, som till lika stor del kombinerar starka skolbaserade och arbetsbaserade utbildningsvägar.

105. Europaparlamentet rekommenderar att studievägledningen bör förstärkas som ett viktigt verktyg för att hantera olika utbildningssystem på ett flexibelt sätt samtidigt som kunskaper och färdigheter kompletteras och uppdateras.

106. Europaparlamentet stöder och uppmuntrar studie- och yrkesvägledning som en avgörande pedagogisk uppgift för individens personliga och sociala utveckling i de yngre generationerna.

107. Europaparlamentet anser att entreprenörskap är en drivkraft för tillväxt och jobbskapande och också ett sätt göra ekonomier mer konkurrenskraftiga och innovativa, vilket bidrar till att ge kvinnor egenmakt.

108. Europaparlamentet understryker att socialt företagande är ett växande område som kan få fart på ekonomin samtidigt som fattigdom, socialt utanförskap och andra samhällsproblem kan minskas. Därför bör entreprenörsutbildningen omfatta en social dimension och ta upp sådana ämnen som rättvis handel, sociala företag, företagens sociala ansvar och alternativa affärsmodeller såsom kooperativ, i syfte att sträva efter en mer social och hållbar ekonomi för alla.

109. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fokusera på utbildning i företagande och ekonomi, frivilligarbete samt kunskaper i främmande språk inom utbildningen, och att också prioritera dessa färdigheter inom yrkesutbildningsprogram.

110. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja konkreta sysselsättningsmöjligheter kopplade till yrkesutbildning och yrkesutbildningens relevans på arbetsmarknaden.

111. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla yrkesvägledning som underlättar identifikationen av elevernas och studenternas förmåga och talang, och att stärka processen med individanpassad undervisning.

112. Europaparlamentet betonar den särskilda utbildningssituationen för barn och ungdomar vars föräldrar reser i tjänsten inom Europa, och uppmanar kommissionen att genomföra en studie för att belysa dessa barns och ungdomars specifika situation avseende de utmaningar som uppstår för deras förskoletid och skolgång.

113. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att, i enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ge ökat stöd till medlemsstater som omfattar yttersta randområden, för att försöka förbättra deras utbildningssystem på alla nivåer.

114. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att regelbundet bedöma och övervaka relevansen av utbildningspolitik, utbildningsstrategier och utbildningsprogram, och även ta hänsyn till synpunkter från lärare och elever, för att se till att utbildningssystemen fortsätter att tillgodose landets varierande behov och föränderliga socioekonomiska situation. Parlamentet rekommenderar starkare kopplingar mellan utbildningspolitiken och annan politik, så att man främjar och utvärderar utbildningsreformernas effektivitet och resultat.

115. Europaparlamentet upprepar vikten av att övervaka resultat- och konsekvensbedömningarna av EU:s program för att få unga i arbete. Parlamentet betonar vikten av ändamålsenliga och hållbara investeringar.

116. Europaparlamentet uppskattar kommissionens verksamhet på området för modernisering av utbildningssystemen, och parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att bli mer delaktiga och engagerade i genomförandet av de föreslagna förbättringarna.

Tisdagen den 12 juni 2018

117. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med kommissionen stödja läroanstalter med modernisering och reformprocesser, genom att utse specialiserade kontaktpunkter på nationell och/eller regional nivå som kan tillhandahålla relevant information, vägledning och stöd.

118. Europaparlamentet lyfter på nytt fram behovet av att skapa rättighetsbaserade och genusmedvetna lärandemiljöer där de studerande kan få kunskap om och lära sig att stå upp för mänskliga rättigheter, däribland kvinnors och barns rättigheter, grundläggande värden och medborgardeltagande, medborgares rättigheter och ansvar, demokrati och rättsstat, att känna sig trygg i sin identitet, att veta att de kan göra sig hörda och få känna uppskattning från samhället.

Förskola och barnomsorg

119. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera fri och rättvis tillgång till förskoleverksamhet av hög kvalitet, och uppmanar dem att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de materiella och finansiella villkoren är uppfyllda så att alla barn kan få tillgång till förskola utan diskriminering, och att erbjuda fler daghems- och förskoleplatser.

120. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga inrättande av en gemensam europeisk ram för förskola och barnomsorg, på basis av de principer som föreslås i kvalitetsramen. Parlamentet stöder fastställande av ett europeiskt riktmärke för kvaliteten inom barnomsorg och förskoleverksamhet, som bör utformas i samarbete med lärare och yrkesverksamma inom sektorn och i linje med nationella eller regionala kvalitetsindikatorer.

121. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör göra mer för att uppmuntra de styrande organen inom barnomsorg och förskoleverksamhet att utreda möjligheten att driva projekt av europeisk dimension. Parlamentet påpekar att de yrkesverksamma därigenom skulle kunna följa upp pedagogiska innovationer och på så sätt göra förskoleverksamheten mer meningsfull.

122. Europaparlamentet vidhåller att barnomsorg och förskola inte bör uteslutas från det europeiska utbildningsområdet. Parlamentet anser att även dessa institutioner bör främja kunskapsutbyten mellan medlemsstaterna, särskilt i fråga om informationsdelning när man genomför innovativa projekt.

123. Europaparlamentet rekommenderar ökat samarbete mellan personal inom förskola och barnomsorg och förskolelärare, för att förbättra kvaliteten på utbildningen och stärka övergångarna mellan de olika utbildningsstadierna, förbereda förskolebarn för övergången till grundskola och fokusera på barnens utveckling. Parlamentet betonar vikten av kontakter mellan barnomsorgs- och förskolepersonalen och föräldrarna eller andra som ansvarar för barnen, mellan skolpersonalen och barnen samt mellan barnen själva.

124. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka finansieringen för barnomsorg och förskoleverksamhet, och även öka det ekonomiska stödet och initiativen (såsom skattelättnader, subventioner eller borttagning av avgifter) för föräldrar och vårdnadshavare, särskilt de som kommer från socioekonomiskt missgynnade miljöer, för att möjliggöra och uppmuntra deras användning av barnomsorg och förskoleverksamhet.

125. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ytterligare investera i personal i syfte att locka fler människor att följa denna karriärväg och säkerställa tillgång till högt kvalificerad personal inom barnomsorg och förskoleverksamhet.

126. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förnya och förbättra sina system för att nå Barcelonamålet om att minst 33 % av de barn som är under tre år ska delta i barnomsorg och förskoleverksamhet.

Skolutbildning

127. Europaparlamentet uppmanar inrättandet av en "skolövergripande strategi" för att förbättra den sociala integrationen, tillgängligheten, de demokratiska styrelseformerna, kvaliteten och mångfalden inom utbildning, samt ta itu med problemet att barn lämnar skolan tidigt och att det finns unga som varken arbetar eller studerar, samtidigt som man strävar efter att sätta inlärningsresultaten och de lärandes behov, välbefinnande och delaktighet i skolan i centrum för all verksamhet. Parlamentet förespråkar främjande av och stöd till demokratiska strukturer med elevrepresentation.

128. Europaparlamentet betonar att det stora antalet ungdomar som varken arbetar eller studerar, som omfattar nästan 6,3 miljoner ungdomar i åldern 15–24 år, kan minskas genom att man försöker förebygga att barn lämnar skolan med högst grundskoleutbildning och genom att skolorna blir mer praktiskt inriktade och lokalt anknutna samt genom kontakter med lokala företag, lokala myndigheter, samhälls- och frivilligorganisationer. Att elever avbryter sin skolgång för tidigt är en av anledningarna till att ungdomar senare varken arbetar eller studerar, och detta kan motverkas genom att man bekämpar fattigdom och social utestängning. Det är också viktigt att hjälpa eleverna att hitta sina egna inlärningsmetoder, inklusive nätkurser och blandat lärande. Parlamentet välkomnar relevanta och engagerande kursplaner och ett kraftfullt och välutvecklat yrkesvägledningssystem med högkvalitativa rådgivnings- och vägledningstjänster för alla studerande.

Tisdagen den 12 juni 2018

129. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka möjligheter till och strukturer för internt och externt samarbete på skolnivå, inklusive tvärvetenskapligt samarbete, arbetslag och undervisning i team, skolsammanslutningar och samarbete med aktörer som deltar i utformningen och genomförandet av inlärningsvägarna, inklusive föräldrar. Parlamentet noterar vikten av internationella utbyten och skolpartnerskap via program såsom Erasmus+ och skolgemenskapen eTwinning.

130. Europaparlamentet betonar att skolutbildningen också bör göras mer flexibel för att förbättra hänsynen till studenternas faktiska levnadsomständigheter, t.ex. genom ökad användning av onlinetjänster, så att till exempel även möjligheterna till blandat lärande kan förbättras.

131. Europaparlamentet anser att ju tidigare människor får kunskap i ämnen som naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap, humaniora och matematik, desto större möjligheter har de att lyckas med sin framtida utbildning och inom sitt yrke. Parlamentet uppmuntrar därför flera initiativ inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap, humaniora och matematik på skolnivå, och samtidigt främjande av humanvetenskap och samhällsvetenskap, bland annat genom förstärkt och differentierat samarbete med institutjoner för högre utbildning och vetenskaplig forskning.

132. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att stödja utveckling av språkkunskaper bland ungdomar i Europa i formella och icke-formella utbildningsmiljöer, genom att utveckla innovativ flerspråkig pedagogik, dela bästa flerspråkiga pedagogiska praxis samt förbättra lärarnas språkkunskaper.

133. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna och kommissionen att stödja befintliga initiativ, och utveckla och genomföra en allomfattande policy för inkluderande utbildning och strategier för att möta specifika behov, främja de mest utsatta gruppernas rättigheter och skapa lärandemiljöer som är till för alla samt ytterligare öppenhet och engagemang. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med Europeiska byrån för utveckling av undervisning för elever med behov av särskilt stöd utveckla innovativa metoder och pedagogiska verktyg för att främja integration och tillgodose enskilda elevers behov.

134. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna integrerar undervisning om EU i kursplanerna på högstadie- och gymnasienivå, så att eleverna blir bekanta med hur unionen fungerar, dess historia och de värderingar som förknippas med unionsmedborgarskapet.

135. Europaparlamentet poängterar vikten av att i läro- och kursplaner samt i utbildningsinnehållet inkludera och främja kunskap om kvinnors frigörelse, och i synnerhet kvinnors rösträtt, inte minst vid symboliska jubileumsår (t.ex. 2018 då det är 100 år sedan kvinnor fick rösträtt i Polen och Tyskland), i syfte att öka medvetenheten och främja kvinnors rättigheter inom en utbildningsram.

136. Europaparlamentet betonar vikten av utbildning i hälsa och relationer, vilket bland annat måste omfatta att lära barn och ungdomar om förhållanden grundade på jämlikhet, samtycke, respekt och ömsesidighet, och att undervisa om kvinnors och flickors rättigheter, inbegripet sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, som ett verktyg för att bekämpa fördomar, förebygga könsrelaterat våld och främja välbefinnande.

137. Europaparlamentet uppmuntrar Röda Korset-utbildning i skolor, för elever, lärare och annan skolpersonal, som ett stöd för att lära sig första hjälpen och kunna agera i en nödsituation.

138. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla ett pilotprojekt för att stödja utbyten för gymnasieelever, som då skulle tillbringa åtminstone ett halvt läsår i en annan medlemsstat.

139. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att begränsa användningen av standardiserade tester för att bedöma förvärvade kunskaper och färdigheter till ett nödvändigt minimum.

140. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga åtgärder för att säkerställa erkännande av sådana studieperioder utomlands som inte leder till någon examen eller något utbildningsbevis. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att föreslå riktlinjer för erkännande av studieperioder utomlands, med hänsyn till befintlig bästa praxis i medlemsstaterna, principen om ömsesidig uppskattning mellan utbildningssystem och viktigaste kompetensbaserade synsätt samt de nationella utbildningssystemens och kulturernas särdrag.

141. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att ta itu med problem med mobbning, nätmobbning, trakasserier, missbruk och våld, genom att i skolan och i samarbete med de direkta stödmottagarna och alla berörda parter (särskilt lärare, föräldraföreningar och specialiserade icke-statliga organisationer) utveckla förebyggande program och informationskampanjer som syftar till integrering.

Tisdagen den 12 juni 2018

142. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna, deras läroanstalter och kommissionen att mer aktivt arbeta för att främja idrott bland eleverna.

Högre utbildning

143. Europaparlamentet önskar att inrättandet av det europeiska området för utbildning ska baseras på befintliga ramars potential, t.ex. det europeiska forskningsområdet, Innovationsunionen och det europeiska området för högre utbildning, på ett sådant sätt att de kan förstärka och komplettera varandra.

144. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera minst två procent av sin BNP i högre utbildning, och att uppfylla EU:s riktvärde att tre procent av unionens BNP ska investeras i forskning och utveckling senast 2020.

145. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna och de regionala myndigheterna, när de använder nationella och regionala resurser och fördelar europeiska struktur- och investeringsfonder, ska prioritera utbildningsprogram och främja samarbete mellan den högre utbildningen, arbetslivet, industrin, forskarvärlden och samhället som helhet.

146. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja mer inkluderande och lättillgänglig rörlighet för studerande, praktikanter, lärarkandidater, forskare och administrativ personal, eftersom detta bidrar såväl till personlig som yrkesmässig utveckling och även till en högre kvalitet vad gäller lärande, undervisning, forskning och administration. Europaparlamentet förespråkar underlåtande av rörlighet för alla, bland annat genom ett smidigt erkännande av poäng och akademiska och yrkesmässiga kvalifikationer som erhållits utomlands, tillräcklig finansiering och personlig assistans, sociala rättigheter, och, i tillämpliga fall, införlivande av rörlighet i utbildningssyfte som en del av utbildningsprogrammen. Parlamentet noterar i detta sammanhang de nya initiativ som kommissionen tagit, till exempel det europeiska studentkortet eCard för att underlätta studenternas rörlighet över gränserna.

147. Europaparlamentet anser att finansieringen av lärares och forskares rörlighet måste ökas genom att man beviljar studie- eller forskningsbidrag utöver rena kostnadsersättningar, förlänger utlandsvistelsernas varaktighet, förenklar tillståndsförfarandena och främjar former där lärare/forskare fungerar som handledare tillsammans.

148. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra medlemsstaterna att öka rörligheten inom vuxenutbildningen, vilket redan föreskrivs i programmet Erasmus +.

149. Europaparlamentet betonar vikten av att garantera ömsesidigt erkännande av och kompatibilitet mellan kvalifikationer och akademiska examina över gränserna, så att man stärker systemet för kvalitetssäkring på EU-nivå och i alla länder som har anslutit sig till det europeiska området för högre utbildning.

150. Europaparlamentet betonar behovet av att utveckla övergripande strategier och lämpliga verktyg för att bestämma kvaliteten på nya metoder för undervisning och lärande, t.ex. e-lärande, storskaliga öppna nätkurser och resurser med fri åtkomst. Parlamentet erkänner i detta sammanhang den roll som spelas av Europeiska sammanslutningen för kvalitetssäkring i den högre utbildningen (ENQA) och av andra relevanta europeiska nätverk för att bidra till att kvalitetssäkringens upprätthålls.

151. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att propagera för den nya EU-agendan för högre utbildning vid högre utbildningsanstalter, regionala och lokala myndigheter samt hos arbetsgivare, i syfte att svara mot lärosätenas och de studerandes behov och utmaningar, skapa anknytning till lokala och regionala aktörer, nå ut till lokalsamhället, främja lokal och regional utveckling och innovation, bygga upp inkluderande och sammanhängande system för högre utbildning, stärka samarbetet med arbetslivet och tillgodose regionala kompetensbehov. Parlamentet uppmuntrar även de högre utbildningsanstalterna att försöka bli mer involverade i den lokala och regionala utvecklingen genom att till exempel delta i samarbetsprojekt.

152. Europaparlamentet efterlyser uppfyllande av åtagandena i den nya kompetensagendan, vilket inbegriper att stödja medlemsstaterna i deras ansträngningar att tillhandahålla mer information om hur högskoleutbildade personer klarar sig på arbetsmarknaden. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang förslaget om att inrätta ett europeiskt system för uppföljning av utexaminerade senast 2020. Parlamentet menar att uppföljning av personer med akademisk examen och insamling av exakta och relevanta uppgifter (inte bara på nationell nivå utan även på EU-nivå) är avgörande för kvalitetssäkring och utveckling av utbildning av god kvalitet.

153. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka sina ansträngningar för att minska forsknings- och innovationsklyftan mellan medlemsstater och regioner genom att föreslå nya initiativ inom ramen för Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna, och att stödja en kombination av forskning och undervisning för dem som får stöd genom dessa åtgärder och som förbereder sig för en akademisk karriär.

154. Europaparlamentet föreslår att det europeiska samarbetet för naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap (humaniora) och matematik (EU STE(A)M coalition) bör omfatta ett brett spektrum av ämnen för att förbereda studenterna att leva och arbeta i en dynamiskt föränderlig verklighet.

Tisdagen den 12 juni 2018

155. Europaparlamentet stöder tilldelning av meritpoäng enligt det europeiska systemet för överföring av studiemeriter till studerande som vill göra samhällsinsatser som volontärer, som ett sätt att bidra till deras yrkesmässiga och personliga utveckling.

156. Europaparlamentet betonar att program för internationellt samarbete, kulturdiplomati och politiska dialoger med tredjeländer på området för högre utbildning inte bara möjliggör ett friare kunskapsflöde, utan även bidrar till förbättrad kvalitet och höjd internationell status för europeisk högre utbildning, samtidigt som forskning och innovation samt rörlighet och interkulturell dialog främjas, liksom internationell utveckling i enlighet med EU:s utrikespolitiska mål.

157. Europaparlamentet anser att framtidssäkrade utbildningssystem bör omfatta lärande för hållbarhet och fredsbevarande, och ingå i en bredare diskussion om arbetslivskompetens mot bakgrund av den ökande digitaliseringen och robotiseringen av de europeiska samhällena, med inriktning inte bara på ekonomisk tillväxt utan även på de studerandes personliga utveckling och förbättrade hälsa och välbefinnande.

158. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja samarbete mellan skola och arbetsliv för att göra studenterna bättre rustade att ta sig in på arbetsmarknaden, och att vidta åtgärder för att ta itu med kompetensglapp och kompetensunderskott. Parlamentet uppmanar i detta avseende införandet av relevanta praktikplatser av hög kvalitet inom högre utbildning och yrkesutbildning, som erkänns med meritpoäng inom det europeiska systemet för överföring av studiemeriter, och samarbete mellan institutioner för högre utbildning, näringsliv, forskare och lokala och regionala ekonomiska aktörer, för att skapa kvalitetssystem för varvad utbildning och yrkesutbildning, yrkesvägledning, lärlingsplatser, praktikplatser samt även verklighetsbaserad utbildning, vilket bör ingå i kursplanerna för yrkesutbildning och högre utbildning. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att säkra rätten för varje ung människa inom EU att bli erbjuden ett arbete, en lärlingsplats, extra utbildning eller en kombination av arbete och utbildning.

159. Europaparlamentet anser att för att lärlings- och praktikplatser av god kvalitet ska kunna säkerställas måste det finnas ett lärlings- eller praktikavtal som klargör alla parter roller och ansvarsområden och bestämmer varaktighet, mål för inläringen och arbetsuppgifter, i förhållande till tydligt fastställda färdigheter som ska utvecklas, anställningsförhållande, skäligen ersättning/lön, även för övertid, socialt skydd och säkerhetssystem, i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning eller tillämpliga kollektivavtal eller med båda delar.

160. Europaparlamentet betonar behovet av att erbjuda lämpligt utbildningsinnehåll samt anständiga arbetsvillkor i samband med praktik- och lärlingsplatser, så att dessa platsers viktiga roll i övergången från utbildning till yrkesliv kan säkras. Parlamentet betonar att praktik- och lärlingsplatser aldrig får användas som en ersättning för vanliga arbeten, och praktikanter eller lärlingar får inte heller betraktas som billig eller till och med gratis arbetskraft.

161. Europaparlamentet föreslår att universitet och yrkesutbildningscentrum ska erbjuda grundutbildning och fortbildning för yrkeslärare, med bidrag från experter på de yrkesområden som motsvarar de specialområden som täcks av den yrkessinriktade utbildningen.

Läraren som garant för kvalitetsundervisning

162. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja lärarna med att integrera innovation och teknik i sin undervisning genom att förstärka deras digitala färdigheter och förse dem med tillräckliga resurser och stöd, t.ex. genom att öka utbudet av fortbildning och genom att utveckla virtuella gemenskaper och öppna utbildningsresurser samt kurser.

163. Europaparlamentet stöder inrättandet av en akademi för undervisning och lärande, som en kompletterande resurs som gör det möjligt för lärare att utbildas och utbyta bästa praxis på europeisk nivå, genom ett centrum för utbyten på nätet där man kan dela erfarenheter och lära av varandra, och som dessutom kan vara ett forum för regelbundna möten i form av workshoppar, seminarier och konferenser för att främja lärarsamarbete, höja kvaliteten på undervisningen och främja lärarnas yrkesmässiga utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ett projekt för att skapa en sådan akademi, vilket även kan bygga på sakkunskapen inom plattformen European Schoolnet Academy.

164. Europaparlamentet påminner om vikten av att undervisande personal vid högre utbildningsanstalter har pedagogisk utbildning, och av att man i rekryteringsprocessen lägger åtminstone lika stor vikt vid pedagogisk kompetens som vid forskningskompetens. Parlamentet understryker den forskningsbaserade utbildningens och den pedagogiska forskningens roll som ett sätt att stimulera ett elevfokuserat synsätt på lärande och undervisning, där man uppmanar aktivt lärande, förbättrad kompetensutveckling och förbättrade utbildningsmetoder.

Tisdagen den 12 juni 2018

165. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa incitament för att locka och motivera ungdomar och kvalificerade lärare att välja att arbeta i utbildningssektorn.

166. Europaparlamentet framhåller behovet av att erkänna yrkesstatusen hos anställda inom förskola och barnomsorg.

167. Europaparlamentet efterlyser stöd till lärare som ger flerspråkiga kurser, eftersom sådana kurser är en viktig faktor i utbildningens internationalisering.

168. Europaparlamentet framhåller den roll som spelas av interkulturellt lärande som en del av lärarutbildningen för att förbättra lärarnas interkulturella kompetens, i syfte att främja europeisk kultur och gemensamma värden samt få en europeisk dimension i undervisningen. Parlamentet konstaterar att interkulturell kompetens är grundläggande i våra allt brokigare samhällen, liksom främjandet av internationalisering på skolnivå.

169. Europaparlamentet är medvetet om att det behövs synergier mellan lärarnas kunskaper och elevernas tekniska potential för att maximera resultaten av lärandet.

170. Europaparlamentet förespråkar att man på lärarutbildningens samtliga nivåer ska införa praktikplatser under ledning av utbildade mentorer.

171. Europaparlamentet uppmuntrar lärare och skolledare att främja och ta en ledande roll när det gäller att genomföra innovationer i skolmiljön och verka för deras utveckling.

172. Europaparlamentet uppmuntrar högre utbildningsanstalter att prioritera, stödja och belöna förbättring och uppdatering av pedagogiska kunskaper hos högskolelärare och forskare, och även ge utbildningsmässiga möjligheter genom modern teknik, som ett sätt att förbättra studenternas prestationer och undervisningens effektivitet.

173. Europaparlamentet stöder utveckling av nya, innovativa och ambitiösa undervisningsmetoder och pedagogiska standarder, för att bättre kunna möta behoven hos de studerande och utbildningsanstalterna och hantera utmaningarna i en snabbt föränderlig värld.

o

o o

174. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 12 juni 2018

P8_TA(2018)0248

En hållbar och konkurrenskraftig europeisk vattenbrukssektor

Europaparlamentets resolution av den 12 juni 2018 om en hållbar och konkurrenskraftig europeisk vattenbrukssektor: dagens situation och framtida utmaningar (2017/2118(INI))

(2020/C 28/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande *Strategiska riktlinjer för en hållbar utveckling av vattenbruket i EU* (COM(2013)0229),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 304/2011 av den 9 mars 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 708/2007 om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 710/2009 av den 5 augusti 2009 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 när det gäller fastställande av närmare bestämmelser för ekologisk produktion av vattenbruksdjur och alger ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 889/2008 av den 5 september 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på ekologisk produktion, märkning och kontroll ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1004 av den 17 maj 2017 om upprättande av en unionsram för insamling, förvaltning och användning av data inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskaplig rådgivning rörande den gemensamma fiskeripolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 199/2008 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 88, 4.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 221, 8.8.1998, s. 23.

⁽³⁾ EUT L 204, 6.8.2009, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 3, 5.1.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 250, 18.9.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽⁸⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 149, 20.5.2014, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 157, 20.6.2017, s. 1.

Tisdagen den 12 juni 2018

- med beaktande av sin resolution av den 4 december 2008 om utarbetandet av en europeisk förvaltningsplan för skarvar för att minska skarvarnas allt större inverkan på fiskebestånden, fisket och vattenbruket ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om nya impulser för strategin för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2010 om importordningen i EU för fiskeri- och vattenbruksprodukter med anledning av reformen av den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹³⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 november 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 708/2007 om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 om att tillvarata potentialen för forskning och innovation inom den blå ekonomin för att skapa sysselsättning och tillväxt ⁽¹⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2016 om spårbarhet av fiskeri- och vattenbruksprodukter i restauranger och detaljhandel ⁽¹⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om tillämpningen av vattenramdirektivet och ramdirektivet om en marin strategi vad gäller vattenbruk (SWD(2016)0178),
- med beaktande av kommissionens dokument från 2015 *Overview Report: Implementation of the rules on finfish aquaculture* (GD SANTE 2015-7406 - MR),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 juni 2017 om en europeisk One Health-handlingsplan mot antimikrobiell resistens (COM(2017)0339),
- med beaktande av 2016 års ekonomiska rapport om EU:s vattenbrukssektor från den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF),
- med beaktande av Eurobarometerundersökningen om konsumentvanor i fråga om fisk- och vattenbruksprodukter (2017) och den kompletterande analysen från EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter (Eumofa),
- med beaktande av det vetenskapliga yttrandet *Food from the oceans*, som utarbetades av högnivågruppen av vetenskapliga rådgivare i november 2017,
- med beaktande av FAO:s uppförandekod för ett ansvarsfullt fiske,
- med beaktande av OIE:s kodex för skydd av vattenlevande djur (Aquatic Animal Health Code),
- med beaktande av artiklarna 42 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2017 *Främjande av sammanhållning och utveckling i EU:s yttersta randområden: tillämpning av artikel 349 i EUF-fördraget* ⁽¹⁷⁾,

⁽¹¹⁾ EUT C 21 E, 28.1.2010, s. 11.

⁽¹²⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 132.

⁽¹³⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 119.

⁽¹⁴⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 177.

⁽¹⁵⁾ EUT C 316, 22.9.2017, s. 64.

⁽¹⁶⁾ EUT C 76, 28.2.2018, s. 40.

⁽¹⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0316.

Tisdagen den 12 juni 2018

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av fiskeriutskottets betänkande och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0186/2018), och av följande skäl:
- A. Vattenbrukssektorn, inbegripet fiskodling till havs och i sötvatten samt odling av blötdjur, kräftdjur, alger och tagghudingar, är en innovativ ekonomisk sektor och den snabbast växande livsmedelsproduktionsverksamheten, och potentiellt en högteknologisk ekonomisk sektor som kräver stora investeringar i strukturer och forskning samt långsiktiga drifts- och finansieringsplaner.
- B. Fiskodlings- och skaldjursnäringarna fyller en viktig och värdefull funktion ur ekonomiskt, sysselsättningsmässigt, socialt och miljömässigt perspektiv, för att förbättra livskvaliteten i unionens kust- och inlandsområden och i de yttersta randområdena och bidra till tryggad närings- och livsmedelsförsörjning för européerna. Det finns vissa faktorer som påverkar vattenbruket negativt, däribland miljö- och klimatrelaterade faktorer, men framför allt rovdjur. Olika studier visar att predationen har en betydande påverkan på produktionen.
- C. I kommissionens meddelande *Strategiska riktlinjer för en hållbar utveckling av vattenbruket i EU* betonas fyra prioriterade områden som måste behandlas för att potentialen i EU:s vattenbruk ska frigöras: administrativa förfaranden, samordnad fysisk planering, konkurrenskraft, i synnerhet genom att koppla sektorn till vetenskap, och likvärdiga villkor.
- D. I samma meddelande uppmanas medlemsstaterna att utarbeta fleråriga nationella strategiska planer för vattenbrukssektorn, i vilka avgörande brister och problem som måste lösas skulle analyseras, och fastställa gemensamma mål samt om möjligt indikatorer för att mäta hur väl dessa mål har uppfyllts.
- E. Det bör vara ett grundläggande och prioriterat mål att bevara de lokala ekosystemen och bestånden och därmed förhindra undanträngning och förstörelse av det lokala fisket och jordbruket.
- F. Trots goda avsikter och insatser stagnerar vattenbruket i EU, vilket står i kontrast till den ökande tillväxten i andra regioner i världen.
- G. Det uppskattas att vattenbruksproduktionen i EU endast tillgodoser 10 % av den inhemska efterfrågan på fisk och att mer än hälften av efterfrågan på fiskeriprodukter tillgodoses genom import från tredjeländer.
- H. Vattenbruket bör betraktas och behandlas som en form av jordbruk, särskilt i fråga om dammodling.
- I. De yttersta randområdena släpar särskilt efter i utvecklingen av vattenbruket.
- J. Det senaste yttrandet från högnivågruppen av vetenskapliga rådgivare över den fråga som ställdes till denna grupp av kommissionsledamot Vella, nämligen ”hur kan mer livsmedel och biomassa utvinnas från havet utan att framtida generationer berövas sina förmåner?”, innehåller följande rekommendationer: att integrera ett ”mat från havet”-paradigm utgående från ett ansvarsfullt bruk [...] i övergripande europeiska och globala policyagendor på systemnivå. och att ta utvecklingen av havsbruket i Europa till en högre och mer strategisk nivå genom en omfattande och samordnad politisk ram – vilket omfattar att utfärda vägledning om integreringen av krav för vattenbruk i genomförandet av 2014 års direktiv om fysisk planering i kust- och havsområden samt att utöka det tekniska samarbetet till vattenbruk inom ramen för partnerskapsavtalen om hållbart fiske mellan EU och de södra partnerländerna.
- K. För att starta eller utvidga en anläggning för vattenbruk i EU krävs olika tillstånd och godkännanden, och förfarandena för att få dessa officiella handlingar är inte harmoniserade på EU-nivå och i allmänhet tröga och krångliga samt saknar rättslig säkerhet och ekonomisk förutsägbarhet. Situationen riskerar att bromsa sektorns utveckling och skulle kunna avskräcka från företagsinvesteringar och ge upphov till orimliga kostnader för sektorn, förutom att indirekt främja importen från tredjeländer.

Tisdagen den 12 juni 2018

- L. De mest komplexa förfarandena för vattenbruket är de som är kopplade till miljökrav (miljökonsekvensbedömningar, strategiska miljöbedömningar och övervakningsförfaranden), men paradoxalt nog är inte denna tröghet och komplexitet i de administrativa förfarandena någon garanti för miljöskydd, tvärtom försvårar det ibland etableringen av socioekonomiskt och miljömässigt hållbara vattenbruksodlingar av hög kvalitet. Det finns skillnader mellan vattenbruk i sötvatten och marint vattenbruk. Skillnaderna mellan vattenbrukets undersektorer kräver olika metoder för förvaltning av bestånden, utfodring och reproduktion. Dessa skillnader måste beaktas tillräckligt vid utformningen av bestämmelser för vattenbruket i EU, och särskilt när det gäller hållbara miljöstandarder.
- M. Förseningar och komplexitet till följd av byråkrati, särskilt när det gäller licensiering och planering, utgör överksamhet som oundvikligen leder till ekonomiska, sociala och arbetsrelaterade kostnader för potentiella investerare i de områden där vattenbruksodlingarna etableras, vilket särskilt inverkar på kvinnors och ungdomars sysselsättning.
- N. En ändamålsenlig fysisk planering måste ta hänsyn till olika användares behov och behovet att skydda naturen, och det behövs insatser för att förena dessa. Avsaknaden av platser, bristen på ändamålsenlig fysisk planering och konflikten med annan ekonomisk verksamhet har en betydande påverkan på utvecklingen av EU:s vattenbruk i vissa regioner, eftersom vattenbrukssektorn kan väga mindre tungt än andra "starka" sektorer.
- O. Fysisk planering är en av förutsättningarna för den långsiktiga utvecklingen av vattenbruket och ett nödvändigt medel för att säkerställa lämplig planering av platser för vattenbruk, med beaktande av andra verksamheter i de berörda områdena.
- P. EU:s miljölagstiftning grundar sig på direktiv (ramdirektivet om en marin strategi, fågel- och habitatdirektiven), och det är därför upp till medlemsstaterna samt lokala och regionala myndigheter att införliva lagstiftningen och tillämpa den med en viss grad av egen bedömning. Följaktligen finns det inget enhetligt genomförande i hela EU, vilket leder till rättsosäkerhet för företag och anläggningar och en brist på förutsägbarhet för investerare samt skapar ojämliga villkor.
- Q. Enligt det vetenskapliga yttrandet "Food from the ocean" är det enda sättet att utvinna mer livsmedel och biomassa ur havet att skörda organismer längst ner i näringskedjan, såsom makroalger och musslor.
- R. Olika nationella eller regionala rättsliga ramar för vattenbruket kan leda till att olika rättsliga krav ställs på företag även om de är verksamma i samma havsområde, vilket i sin tur riskerar att snedvrider konkurrensen.
- S. Exempelen på gott samarbete som bygger på frivilliga avtal och andra överenskommelser mellan naturvårdare och sektorn välkomnas. Även exemplen på vattenbrukets bidrag till att bevara en god vattenkvalitet och akvatiska ekosystemtjänster välkomnas, samtidigt som det är viktigt att erkänna och försöka minska vattenbrukets negativa inverkan på den lokala miljön och vattenkvaliteten. Parlamentet uppmuntrar därför till fortsatta innovationer och initiativ för att säkerställa en hållbar och lönsam sektor på lång sikt.
- T. Musselodling och odling av makroalger kräver ett balanserat tillskott av näringssalt i miljön.
- U. Mot bakgrund av ovanstående kan denna typ av fiskodling också betecknas som en miljöskyddstjänst som upprätthåller vattnets kvalitet och kvantitet, och den förtjänar långt större uppskattning och stöd från beslutsfattare i EU än vad som för närvarande är fallet.
- V. EU-produkter måste uppfylla ett antal stränga bestämmelser och normer som rör miljön, djurens hälsa och välbefinnande och konsumentskyddet, som omfattar produktionsverksamhet, foder, välbefinnande, transport, bearbetning och sociala anställningsvillkor, vilket direkt påverkar produktionskostnaderna. Resultatet syns i form av utmärkt kvalitet och hållbara produkter som kan vara dyrare och därmed mindre konkurrenskraftiga än importerade produkter, vilka ofta kommer in på EU-marknaden till låga priser på grund av metoder som är ohållbara ur miljömässig, social och arbetsmässig synvinkel, och vars produktion är kopplad till bristfälliga djurhälso- och hälsonormer.
- W. Vissa vattenbruksföretag är kraftigt beroende av energiresurser, vilket ökar kostnaderna för vattenbruksproduktion.

Tisdagen den 12 juni 2018

- X. Man bör öka konsumtionen av fisk, som är ett livsmedel som innehåller proteiner, fettsyror, vitaminer, mineraler och viktiga mikronäringsämnen som är bra för människors hälsa, och den utmärkta kvaliteten på fisk och skaldjur i EU borde utgöra en stor konkurrensfördel för vattenbruket i EU.
- Y. Den globala konsumtionen av fisk ökar gradvis i takt med befolkningstillväxten i världen.
- Z. Dessutom är inte alltid EU:s handels-, social- och miljöpolitik samstämmiga: EU beviljar till exempel sårbara utvecklingsländer status som förmånstagare av det allmänna preferenssystemet i syfte att tillåta dem att betala lägre eller inga tullavgifter på exporten till EU, vilket ger dem väsentlig tillgång till EU-marknaden och bidrar till deras tillväxt. Samtidigt producerar vissa av dessa länder, till exempel vissa asiatiska länder, vattenbruksprodukter som inte uppfyller de miljö-, djurskydds-, hälso-, social- och arbetsstandarder som EU:s aktörer måste uppfylla och som, i vissa fall, strider mot de mänskliga rättigheterna.
- AA. Även när det gäller vattenbruksfoder är EU starkt beroende av import av fiskeriprodukter från tredje länder, och mer hållbara, alternativa foder har hittills inte utforskats och främjats i tillräcklig utsträckning.
- AB. Underskottet i utrikeshandeln med vattenbruksprodukter och den illojala konkurrensen mellan importerade vattenbruksprodukter och EU:s produktion skadar produkt- och livsmedelskvaliteten och konsumenternas hälsa.
- AC. Vattenbruket i tredjeländer erbjuder möjligheter till EU-investeringar.
- AD. Skillnaderna mellan produkter från det europeiska vattenbruket och från vattenbruket i tredjeländer, i fråga om kvalitet, miljöpåverkan, socialt beteende och respekt för djurens välbefinnande, kan omöjligt uppfattas av de europeiska konsumenterna, om informationen de får om produkterna är otillräcklig eller felaktig (särskilt när det gäller ursprungsland, upptining eller artbestämning).
- AE. EU:s lagstiftning när det gäller information om vattenbruksprodukter till konsumenterna är tydlig och kontrollen av den motsvarar den kontroll som utförs av medlemsstaternas myndigheter. Det är dock i allmänhet väldigt vanligt att denna information faktiskt inte ges till konsumenterna, vilket gäller både fiskhandlare och restauranger. Detta bristande genomförande försvagar konkurrenskraften för EU:s vattenbruk.
- AF. Hållbart vattenbruk bygger på uppfödning av friska djur, och det är därför av avgörande betydelse att ta fram specifika och innovativa veterinärmedicinska verktyg, i synnerhet vacciner och antibiotika, som bör användas ansvarsfullt och restriktivt för att säkerställa djurens och konsumenternas hälsa och välbefinnande, samt säkra och näringsrika vattenbruksprodukter, som inte är skadliga för miljön och för vilda arter. EU:s förordningar om djurens hälsa måste även beakta vattenbrukets och fiskarternas särdrag i samband med behandlingen av infektioner och sjukdomar och inverkan på produktkvaliteten.
- AG. I den europeiska One Health-handlingsplanen mot antimikrobiell resistens konstateras att immunisering med hjälp av vaccination är ett kostnadseffektivt hälsoingripande i kampen mot antimikrobiell resistens⁽¹⁸⁾, och att detta också gäller för vattenbruk.
- AH. Den bild som det europeiska samhället och dess konsumenter har av vattenbruket varierar mellan medlemsstaterna, men i allmänhet finns det klart utrymme för förbättringar.
- AI. Även om det alltid finns utrymme för förbättringar genom bättre metoder, beror inte vattenbrukets dåliga rykte alltid på reella problem (som gäller miljö-, kvalitets- eller säkerhetsaspekter), utan på konsumenternas förutfattade meningar om vattenbruket. Upprinnelsen till denna situation har till stor del sin förklaring i övertygelsen att den faktiska påverkan av vattenbruket i vissa tredjeländer (utvecklingsländer) även stämmer på vattenbruket i EU, vilket inte är fallet.
- AJ. De mycket varierande metoder som används inom vattenbruket leder till betydande skillnader när det gäller bland annat produktkvalitet, miljöpåverkan och sanitära förhållanden, vilket ofta resulterar i osäkerhet för konsumenterna rörande slutprodukten.
- AK. Vattenbrukssektorns dåliga anseende påverkar myndigheternas förvaltning av den (licensiering, planering), men även dess marknadsvillkor.

⁽¹⁸⁾ Europeiska kommissionen (29 juni 2017): *A European One Health Action Plan against Antimicrobial Resistance (AMR)*, s. 10.

Tisdagen den 12 juni 2018

- AL. Det är viktigt att understryka potentialen hos vattenbruk i sötvatten, inlandsvattenbruk med slutna vatten, integrerade multi-trofa vattenbrukssystem och recirkulerande system eller akvaponik i stadsområden, för att förbättra livsmedelstryggheten och utveckla landsbygden.
- AM. Även kräftdjur, blötdjur och vattenväxter, såsom alger, är viktiga resurser för vattenbruket.
- AN. Forskning och innovation spelar en avgörande roll när det gäller att frigöra potentialen i hållbart vattenbruk. Produktionen kan öka på ett hållbart sätt genom innovationsdriven utvidgning, regenerering och rengöring av vatten, användning av förnybar energi samt energi- och resurseffektivitet, varvid man kan minska miljöpåverkan och tillhandahålla ekosystemtjänster.
- AO. Det är viktigt att man på EU-nivå har standardprotokoll för vetenskapliga uppgifter som gör det möjligt att övervaka och förbättra förvaltnings- och produktionsmetoderna och deras påverkan på miljö och hälsa.
- AP. Uppfödning av inhemska eller endemiska arter bör främjas, i syfte att minska miljöpåverkan och göra vattenbruket mer hållbart.
- AQ. Svårigheter att få tillgång till lån och en betydande fördröjning mellan investeringen och den första försäljningen (i allmänhet tre år eller mer) riskerar att avskräcka investerare.
- AR. Villkoren för förfinansiering som erbjuds av banker och finansinstitut blir allt strängare.
- AS. Förfarandena, som i de flesta fall inte är tillräckligt tydliga för användarna, och det stora antalet handlingar som måste lämnas in för att få finansiering från Europeiska havs- och fiskerifonden är avskräckande för sökande. De uppskattningsvis 1 280 miljoner euro som finns tillgängliga i den nuvarande programperioden (2014–2020) är inte tillräckligt för att utveckla den europeiska vattenbrukssektorn. Dessutom är medlemsstaternas utnyttjandegrad extremt låg.
- AT. Hållbart vattenbruk måste ta hänsyn till potentiella effekter på vilda fiskbestånd och vattenkvaliteten, men behöver i sin tur även friska fiskbestånd och utmärkt vattenkvalitet.
- AU. Tillgängliga uppgifter visar en växande klyfta på uppskattningsvis åtta miljoner ton, mellan konsumtionsnivån för fisk och skaldjur i EU och volymen av fångsterna från fisket. Hållbart vattenbruk kan tillsammans med hållbart fiske bidra till att säkerställa långvarig tryggad livsmedels- och näringsförsörjning, inklusive livsmedelstillgång, samt tillväxt och sysselsättning för EU:s medborgare, och till att bemöta den ökande internationella efterfrågan på livsmedel från havet, förutsatt att man finner hållbara foderkällor för vattenbruket och förhindrar miljöförstöring. Det kan därigenom bidra till det övergripande målet att undanröja klyftan mellan konsumtion och produktion av fisk och skaldjur i EU.
- AV. Inom vattenbruket kan ett kilo fisk av lågt värde omvandlas till ett kilo fisk av högt värde (som i fallet med lodda till piggar, där värdet höjs från 0,10 EUR till 7 EUR per kilo).
- AW. Unga människor är mindre intresserade av att arbeta inom vattenbrukssektorn eller investera i och utveckla den eftersom dålig kommunikation och brist på ekonomiska utsikter och ekonomisk stabilitet gör sektorn mindre attraktiv för yngre generationer.
- AX. Hållbart vattenbruk som ägs och förvaltas av samhället kan vara socioekonomiskt gynnsamt för perifera kustregioner och bidra positivt till den blå ekonomin.
- AY. Vattenbruk i sötvatten står för 20 % av sektorns produktion i Europa, och EU:s stöd bör motsvara denna proportion. Den avvikande karaktären hos vattenbruk i sötvatten innebär att det behöver särskilda regler och ett separat kapitel i lagstiftningen om EU:s gemensamma fiskeripolitik.
- AZ. Forskning och innovation är viktiga inslag för att öka vattenbrukssektorns hållbarhet och konkurrenskraft på EU-marknaden.

Tisdagen den 12 juni 2018

- BA. Vattenbruksprojekt i sötvatten kan också genomföras med efterhandsfinansiering, vilket ofta kräver oproportionella ansträngningar från investerare, med resultatet att fiskodlare i många fall inte vågar inleda sådana projekt. Stödet är i de flesta fall inte tillräckligt.

Att frigöra potentialen i EU: s vattenbruk

1. Europaparlamentet erkänner de positiva effekter som ett hållbart vattenbruk, både marint vattenbruk och vattenbruk i sötvatten, kan ha för sysselsättningen och ekonomin i EU i stort, genom att öka produktiviteten och livskvaliteten i dess kust- och inlandsområden. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka utvecklingen, diversifieringen och innovationen inom vattenbruket genom att främja ökad produktion av fisk, kräftdjur, blötdjur, alger och tagghudingar från vattenbruk och förbättra konkurrenskraften för sådana produkter (för att förbättra EU:s vattenbruksproduktion så att den åtminstone når det globala vattenbrukets tillväxttakt inom fem år och för att uppmuntra investeringar i mer energieffektiv och billigare utrustning) och öka konsumtionen och bidraget till tryggad livsmedels- och näringsförsörjning för EU-medborgarna. Parlamentet insisterar på att detta måste ske, samtidigt som man ser till att de marina ekosystemen fungerar väl även i framtiden, så att man kan fortsätta med lönsamt vattenbruk, kommersiellt fiske och annan hållbar användning av den marina miljön.
2. Europaparlamentet anser att EU måste öka sin produktion inom vattenbrukssektorn, särskilt för att minska trycket på de naturliga fiskeområdena. Parlamentet anser att fiskbaserat foder bör komma från hållbara källor och inte äventyra målen för maximalt hållbart uttag i den gemensamma fiskeripolitiken och att näringsämnesbelastningen ska kontrolleras. Parlamentet betonar vikten av samarbete mellan forskningen, vattenbruksnäringen och fodertillverkarna samt miljöorganisationerna och miljöadministrationen. Parlamentet betonar att vattenbruket i EU bör ta hänsyn till kvalitet, hållbarhet, livsmedelssäkerhet, miljöskydd och djurs och människors hälsa och vara en förebild i detta avseende. Parlamentet gläds åt de nya initiativen inom landbaserat vattenbruk, särskilt i EU-områden med slutna vatten, och anser att det krävs kraftfullare åtgärder för att göra vattenbruket till en mer effektiv, ekonomiskt hållbar, socialt ansvarsfull och miljövänlig sektor, som tillgodoser en större andel av den europeiska efterfrågan på fisk och minskar Europas importberoende.
3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande *Strategiska riktlinjer för en hållbar utveckling av vattenbruket i EU* och dess bidrag till att identifiera vilka områden som insatser bör inriktas på för att frigöra potentialen i EU:s vattenbruk, så att det, i kombination med hållbart fiske, kan bidra till målet att undanröja klyftan mellan konsumtion och produktion av fisk och skaldjur i EU på ett sätt som är miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbart.
4. Europaparlamentet betonar att vattenbruk i sötvatten utgör en möjlighet att förbättra livsmedelstryggheten och utvecklingen av landsbygdsområdena som fortfarande inte har undersökts tillräckligt.
5. Europaparlamentet framhåller att hållbar tillväxt måste grundas på följande: Investeringsmässig förutsägbarhet och rättslig säkerhet för företagen, som kan skapas genom mer effektiva administrativa ramar, förbättrad insyn i förvaltningen, tydliga, enhetliga och förenklade kriterier för beviljande av tillstånd i hela EU, gemensamma förfaranden för hantering av sjukdomar och tillgång till lämplig veterinärbehandling som är ofarlig för djurs och människors hälsa, ändamålsenlig fysisk planering, tillgång till vägledande dokument, utbyte av bästa praxis, stöd från Rådgivande nämnden för vattenbruk och tillräckligt ekonomiskt stöd. Parlamentet påpekar att alla dessa faktorer kan bidra till hållbar tillväxt.
6. Europaparlamentet välkomnar slutsatserna och rekommendationerna i det vetenskapliga yttrandet om livsmedel från haven från november 2017, som hänför utvecklingen och genomförandet av politiken på områdena sjöfart, fiske och vattenbruk under de kommande åren för bidra till att öka mängden hållbara livsmedel som kommer från haven.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja industrins insatser för att minska sitt beroende av vilda fiskbestånd för produktion av fiskfoder, bland annat genom ökad användning av tång och andra alger.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja fortsatt utveckling av den framväxande algvattenbrukssektorn.
9. Europaparlamentet erkänner vattenbrukets potential att bidra till en tryggad livsmedels- och näringsförsörjning för EU-medborgarna, samt behovet av hållbara och näringsriktiga dieter, klimatsmarta, djurvänliga och ekologiskt hållbara livsmedelssystem som är cirkulära och resurseffektiva, vilket främjar innovation och stärker samhällenas egenmakt.
10. Europaparlamentet påminner om att utvecklingen av det europeiska vattenbruket måste kopplas till det grundläggande och väsentliga behovet av självförsörjande, säker, näringsrik och hållbar livsmedelsproduktion och sättas högre upp på EU:s globala agenda.

Tisdagen den 12 juni 2018

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att investera i forskning, studier och pilotprojekt för innovativa, framtidsorienterade, miljömässigt ansvarsfulla vattenbruksmetoder, däribland integrerade multitrofiska akvakultursystem, akvaponik och recirkulerande akvakultursystem, vilka minskar vattenbruksodlingars inverkan på livsmiljöer, populationer av vilda djur och vattenkvaliteten, och därmed bidrar till en ekosystemansats.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en grundlig analys och säkerställa lämplig uppföljning när det gäller var och en av rekommendationerna från högnivågruppen av vetenskapliga rådgivare.
13. Europaparlamentet understryker att en europeisk vattenbrukspolitik måste ta hänsyn till särdragen hos och de olika behoven och utmaningarna för de olika typerna av vattenbruksproduktion och ta fram skräddarsydda åtgärder som även beaktar geografiska skillnader och de potentiella effekterna av klimatförändringarna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i den gemensamma fiskeripolitiken efter 2020 fastställa individuella regler som är anpassade till varje undersektors särdrag.
14. Europaparlamentet framhäver potentialen hos vattenbruk i sötvatten, inlandsvattenbruk med slutna vatten, integrerade multitrofa vattenbrukssystem samt recirkulerande system och akvaponik i stadsområden. Parlamentet betonar att vattenbruk i sötvatten fortfarande är en möjlighet som inte undersökts tillräckligt med avseende på förbättrad livsmedelstrygghet och utveckling av landsbygdsområdena, men att det spelar en viktig social roll genom att skapa sysselsättning på landsbygden i de fattigaste områdena, och att det är viktigt för miljön genom att det bevarar värdefulla våtmarker och tillhandahåller ett stort antal ekosystemtjänster, vars värde vida överskrider det ekonomiska värdet.
15. Europaparlamentet betonar vikten av att aktivera samordningsinstrument, studiegrupper och EU-åtgärder för att rama in de fall där skaldjursproduktionen avsevärt äventyras av havsbraxens (*Sparus aurata*) predation och för att finna lösningar som är hållbara och miljövänliga.
16. Europaparlamentet erkänner potentialen hos vattenbruket och den därmed sammanhängande bearbetningen och exporten av fiskprodukter som en inhemsk industri som ger sysselsättning och ekonomisk nytta, särskilt för kust- och ösamhällen på landsbygden.
17. Europaparlamentet framhåller vikten av att ramdirektivet för vatten och ramdirektivet om en marin strategi garanterar skydd för skaldjursproduktionsområden, liksom tidigare angetts i det upphävda skaldjursdirektivet.
18. Europaparlamentet betonar att man, i fråga om produktion av makroalger och musslor, bör ta hänsyn till uppfödda eller odlade organismers naturliga reningsförmåga när man minskar tillförseln av näringsämnen för att uppnå en god ekologisk miljöstatus.

Förenkling av de administrativa förfarandena

19. Europaparlamentet betonar de europeiska regionala och lokala myndigheternas roll för vattenbrukets utveckling, bland annat vid genomförandet av medlemsstaternas fleråriga strategiska planer.
20. Europaparlamentet betonar att en hållbar tillväxt av vattenbruket måste bygga på investeringsmässig förutsägbarhet och rättslig säkerhet för företagen, vilket främst kräver
 - a) förenkling och påskyndning av de administrativa förfarandena – mindre byråkrati – på EU-nivå och på nationell och regional nivå, med största möjliga nyttjande av informations- och kommunikationsteknologi, samtidigt som man ser till att den marina miljön inte försämras ytterligare,
 - b) ökad insyn och ordentlig planering,
 - c) bättre samordning när det gäller delade befogenheter mellan EU, medlemsstaterna och, i förekommande fall, regionala och lokala myndigheter,
 - d) snabba, tydliga och öppna tillståndsförfaranden åtföljda av tidsfrister för godkännande, för att inte avskräcka investerare,
 - e) noggrann övervakning från kommissionens sida av medlemsstaternas fleråriga nationella strategiska planer,

Tisdagen den 12 juni 2018

- f) riktlinjer från kommissionen för nationella strategiska planer för en enhetlig tillämpning av EU:s lagstiftning (huvudsakligen på miljöområdet och för att försäkra sig om hälsa och om att varken ekosystem eller fiskeriverksamhet ska komma till skada),
- g) en samordnad rättslig ram för olika regioner och medlemsstater som delar samma vatten, för att garantera rättvis konkurrens och en effektiv miljöpolitik,
- h) nära samarbete mellan kommissionen och de behöriga myndigheterna (nationella, men även lokala och regionala) i genomförandet av EU-lagstiftningen (främst på miljöområdet) samt stöd till samordningen av nationell eller regional lagstiftning om så behövs,
- i) mekanismer för utbyte av information och bästa praxis mellan medlemsstaterna, genom en öppen metod för samordning av nationella åtgärder rörande företagssäkerhet, tillträde till unionsvatten och unionsområden, liksom förenkling av förfarandena för att bevilja tillstånd,
- j) tillräckligt offentligt ekonomiskt stöd på EU- och medlemsstatsnivå för hållbar och ansvarsfull produktion, innovation och utveckling på vattenbruksområdet.
- k) större hänsyn till vattenbruket och fiskerinäringen i unionens handelsavtal.

21. Europaparlamentet föreslår att man så snart som möjligt inrättar en gemensam kontaktpunkt för det administrativa systemet, som tar på sig och utövar alla befogenheter, vilket skulle göra det möjligt att lämna in relevanta handlingar till ett enda förvaltningsorgan. Parlamentet anser att detta skulle underlätta slutanvändarens kontakt med de olika förvaltningsnivåerna.

22. Europaparlamentet föreslår att man upprättar ett förenklat eller påskyndat licenssystem, där det behöriga förvaltningsorganet beviljar ett tillfälligt certifikat som låter de aktörer som uppfyller de fastställda kriterierna påbörja sin verksamhet. Kriterierna skulle kunna grundas på den sökandes tidigare erfarenheter eller på om det vattenbruksprojekt som presenteras är verkligt nydanande vad gäller innovation och/eller hållbarhet, eller på skapandet av områden som är avsedda för vattenbruk, där man på förhand fastställer vilka aktiviteter som är oförenliga med verksamheten.

Rättvisa i samspelet med andra sektorer

23. Europaparlamentet understryker att lämplig fysisk planering bör ta hänsyn till alla sektorer (helhetssyn), hållbarhetsfrågor och livsmedelssäkerhet, utan att det ska gynna mäktiga ekonomiska sektorer till nackdel för vattenbruket. Europaparlamentet betonar att man inom den fysiska planeringen inte nödvändigtvis måste dela upp verksamheter i vissa områden, utan att man snarare kan försöka åstadkomma en balanserad kompatibilitet mellan verksamheterna som kan vara till fördel för alla.

24. Europaparlamentet föreslår att man ställer sig bakom att vattenbruksorganisationerna och de lokala aktionsgrupperna för fiske får en mer aktiv och betydelsefull roll och blir mer delaktiga i beslutsprocessen, genom regionalisering, för att säkerställa att det bästa tillvägagångssättet tillämpas för varje enskild region.

25. Europaparlamentet påpekar att man måste ta hänsyn till vattenbrukssektorns intressen och behandla den rättvist när den samverkar med andra sektorer, till exempel vid fysisk planering.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta kartor för fysisk planering för att identifiera områden där vattenbruk och annan verksamhet skulle kunna samexistera.

27. Europaparlamentet påpekar att fysisk planering och licensvillkor är de troligaste orsakerna till att andra viktiga eller mäktiga sektorer inte vill samsas om utrymmet.

28. Europaparlamentet påpekar att för att lika villkor ska råda när det gäller tillgången till marina resurser bör de socioekonomiska konsekvensbedömningar och miljökonsekvensbedömningar som krävs för vattenbruket även gälla alla de sektorer som sammanfaller med det, exempelvis turism eller råvaruutvinning.

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de nationella myndigheterna att följa EU-lagstiftningen om vatten och regenerering och rengöring av förorenade områden.

30. Europaparlamentet vidhåller att lagstiftningen bör antas efter samråd, på lika villkor, av alla berörda aktörer.

Tisdagen den 12 juni 2018

Anpassning av lagstiftningen till vattenbrukssektorns behov

31. Europaparlamentet betonar att miljö hållbarhet ska gå hand i hand med social och ekonomisk hållbarhet (hållbarhet baseras på tre pelare), och att vederbörlig hänsyn måste tas till det nuvarande och potentiella bidraget från vattenbruket till livsmedelssäkerheten i EU.

32. Europaparlamentet välkomnar bästa praxis inom sektorn och exemplen på gott samarbete på grundval av frivilliga avtal och andra överenskommelser mellan naturvårdare och sektorn i bland annat Natura 2000-områden. Parlamentet gläder sig åt de många exemplen på att vattenbruket bidrar till att bevara en god vattenkvalitet. Parlamentet ger sitt erkännande åt de akvatiska ekosystemtjänster som sektorn levererar och efterlyser incitament för att stärka dessa. Parlamentet betonar att införandet av ytterligare juridiska aspekter kring utnyttjandet av vattenbruk inte är önskvärt med avseende på hållbarheten och den socioekonomiska utvecklingen.

33. Europaparlamentet betonar att EU:s lagstiftning bör anpassas bättre till vattenbrukssektorns omständigheter, särdrag och behov inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken och i överensstämmelse med bland annat EU:s miljölagstiftning, i linje med målet att uppnå en god miljöstatus i alla marina vatten senast 2020 och med hänsyn till den viktiga roll som kvinnors och ungdomars sysselsättning spelar inom sektorn.

34. Europaparlamentet betonar att man bör utfärda riktlinjer för tolkning och bästa praxis i de fall där tillämpningen av EU:s lagstiftning är problematisk eller motsägelsefull.

35. Europaparlamentet påminner om att sektorn bör involveras mer i beslutsfattandet.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka vattenbruksproduktionens begränsade bidrag till den inhemska efterfrågan på fisk, som beräknas ligga på 10 %, och ändra på det faktum att mer än hälften av unionens efterfrågan på fisk tillgodoses av importerade produkter.

Att stärka konkurrenskraften hos EU:s vattenbruk inom och utanför våra gränser

37. Europaparlamentet begär att importerade vattenbruksprodukter ska uppfylla samma normer för miljöskydd, livsmedelssäkerhet, socialt skydd och arbetsrätt samt samma respekt för de mänskliga rättigheterna som EU:s aktörer, och beklagar att det fortfarande inte råder lika villkor på detta område och att skadlig snedvridning av konkurrensen är ett allvarligt problem för EU:s aktörer.

38. Europaparlamentet framhåller den nuvarande situationen för europeiska dammodlare, som brottas med stora problem med förluster av hela sitt bestånd på grund av rovdjur såsom utter, häger och skarv. Parlamentet framhåller att dessa rovdjur även dödar gös- och karprom och därmed i hög grad begränsar avel och reproduktion av sötvattenfisk. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att tillämpa befintliga undantag när det gäller häger och skarv, och uppmanar kommissionen att göra en översyn av bevarandestatusen för utter och, när det behövs, ge tillåtelse att avlägsna och reglera dessa rovdjur.

39. Europaparlamentet efterlyser fler och bättre ursprungs- och gränskontroller för importerade produkter samt bekämpande, inom EU, av illegala eller "hemliga" vattenbruksmetoder som påverkar utvecklingen av denna sektor.

40. Europaparlamentet påpekar att EU bör sprida sina hållbarhetsstandarder och kunskaper. Parlamentet anser att detta är särskilt relevant för angränsande regioner som producerar samma arter som EU, och särskilt för tredjeländer som delar vatten med EU.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att handelsavtal med tredjelandspartner innehåller villkor om att för mänstillträde till marknaden endast ges om hållbarhets- och djurhälsnormer som motsvarar dem som gäller i EU respekteras.

Tisdagen den 12 juni 2018

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för EU:s politik för samarbete med utvecklingsländerna främja stöd- och utbildningsåtgärder som syftar till att främja ett hållbart vattenbruk och öka vattenbruksproducenternas medvetenhet i dessa länder om en politik för kvalitet och högre produktionsstandarder, särskilt när det gäller miljömässiga, hygienmässiga och sociala standarder.
43. Europaparlamentet förespråkar att man vidtar åtgärder för att uppmuntra EU-investeringar i vattenbruksprojekt i tredjeländer.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta se till att EU:s importregler respekteras, även när det gäller odlingsmetoder som överensstämmer med miljömässiga, hygienmässiga och sociala standarder, i exporterande tredjeländer, så att man kan implementera lika villkor på internationell nivå. Parlamentet anser samtidigt att resultaten av övervakningen av processer inom vattenbruket i tredjeländer bör vara avgörande för förnyelsen av exporttillstånd för export av produkter till EU.
45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma konsekvenserna av brexit för vattenbruket.

Bättre konsumentupplysning

46. Europaparlamentet insisterar på ett fullständigt genomförande av EU:s lagstiftning om märkning och konsumentupplysning, både på fiskmarknader och i hotell-, restaurang- och cateringbranschen. Parlamentet anser att detta är viktigt för alla fiskeriprodukter (inte enbart vattenbruksprodukter), både importerade och EU-producerade sådana. Parlamentet anser att kontrollförordningen bör anpassas och förstärkas för detta syfte.
47. Europaparlamentet begär att det införs en särskild märkning för erkännande av produkter från EU:s hållbara vattenbruk, och betonar behovet av öppenhet inför konsumenterna även när det gäller vattenbruksprodukter som importeras från tredjeländer, genom förbättrad spårbarhet.

Att garantera djurens välbefinnande

48. Europaparlamentet anser att strategin för slakt bör innehålla förslag som syftar till att säkerställa förfaranden för framtagande av effektiva parametrar för humana metoder att döda fisk i överensstämmelse med riktlinjerna från OIE och Efsa samt metoder för att säkerställa att utrustning som används för att slakta fisk fungerar enligt dessa parametrar och att effektiv och human slakt av odlad fisk tillämpas, bedöms, utvärderas och certifieras i hela EU.

Tillgången till veterinärmedicinska produkter

49. Europaparlamentet påpekar att EU:s veterinärlagstiftning måste anpassas bättre till vattenbrukets förhållanden och behov, varvid hänsyn tas till olika arter och metoder.
50. Europaparlamentet betonar att det behövs en verklig gemensam marknad för vacciner och andra veterinärmedicinska produkter som är skonsamma för djurs och människors hälsa, särskilt för mindre vanligt förekommande djurarter.
51. Europaparlamentet påpekar att de relativt sett högre kostnaderna för diagnostik, antimikrobiella alternativ och vaccinationer i förhållande till traditionella antibiotika tyvärr utgör ett hinder för en sådan ökad vaccinationsanvändning och vaccinationsgrad som begärs i handlingsplanen⁽¹⁹⁾. Parlamentet välkomnar att kommissionen i handlingsplanen tillkännager incitament för att främja användningen av diagnostik, antimikrobiella alternativ och vacciner⁽²⁰⁾.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa en skyldighet att lämna information om användningen av vacciner och antibiotika inom vattenbruket med hänsyn till eventuella risker för människors hälsa och ekosystemet.
53. Europaparlamentet anser att kommissionen och medlemsstaterna bör utveckla konkreta incitament och åtgärder, inklusive förbättrat genomförande, eller vid behov ändring, av direktiv 2006/88/EG, för att främja ett integrerat kedjesynsätt på antimikrobiell resistens och öka användningen av antimikrobiella alternativ, diagnostik och vacciner inom vattenbruket och därigenom kostnadseffektivt förebygga, bekämpa och utrota sjukdomar och antibiotikaresistens hos vattenlevande djur och maximera överlevnaden, tillväxten och produktionseffektiviteten för vattenlevande djur.
54. Europaparlamentet betonar behovet av att främja vetenskaplig forskning i europeiska och nationella program om skaldjurens och fiskarnas hälsa samt utvecklingen av nya veterinärmedicinska produkter för vattenlevande arter.
55. Europaparlamentet konstaterar i detta sammanhang att antibiotikaresistens är ett mycket allvarligt problem på human- och djurmedicinens område och uppmanar kommissionen att se till att antibiotika endast får användas om det föreligger en allvarlig risk för epizooti i vattenbruksanläggningen och inte i rent förebyggande syfte samt att undersöka hur användningen påverkar överföringen av resistens till konsumenterna.

⁽¹⁹⁾ "A European One Health Action Plan against Antimicrobial Resistance (AMR)", s. 15.

⁽²⁰⁾ Ibid., s. 12.

Tisdagen den 12 juni 2018

Bättre marknadsföringskampanjer och kommunikation

56. Europaparlamentet efterlyser bättre marknadsföringskampanjer och kommunikation på EU-nivå om fördelarna med vattenbruk och fiskkonsumtion.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja starka och långvariga EU-kampanjer om hållbarhetsfördelarna med produkter från EU:s vattenbruk, med fokus på de höga kvalitets-, djurhälso- och miljöstandarderna jämfört med produkter som importeras från tredjeländer, såsom märkningen "Farmed in the EU".

58. Europaparlamentet betonar behovet av att uppmuntra och finansiera marknadsföringskampanjer för regionala kvalitetssystem som omfattas av förordning (EU) nr 1151/2012, såsom skyddade ursprungsbeteckningar. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna inleda en EU-omfattande informationskampanj för konsumenter och företag om vattenbruk i allmänhet och i synnerhet om skillnaderna mellan de stränga och allomfattande normerna på den europeiska marknaden och de lägre krav som gäller för importerade produkter i tredjeländer, med särskild uppmärksamhet på de problem som introduktionen i EU av särskilt resistenta mikroorganismer samt av antimikrobiell resistens medför för livsmedelssäkerheten och folkhälsan. Parlamentet betonar betydelsen av EU-lagstiftningen, för att förbättra välbefinnandet för odlad fisk under uppfödning, transport och slakt för att uppfylla konsumenternas förväntningar, samt för att marknadsföra produkternas kvalitet, som garanteras genom EU-standarder, till skillnad från produkter som importeras från tredjeländer.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avsätta en lämplig del av EU:s reklambudget till marknadsföring av fisk och andra fiskeri- och vattenbruksprodukter. Parlamentet anser att en bred marknadsföringskampanj baserad på gemensamma principer och riktad till alla medlemsstater, genomförd som en gemensam åtgärd och med ett stöd på 80–100 %, bör lanseras i syfte att öka medvetenheten om och acceptansen för produkter från EU:s vattenbruk.

60. Europaparlamentet stöder Farnet-nätverkets lokala aktionsgrupper för vattenbruk i främjandet av deras verksamhet på lokal, nationell och europeisk nivå.

Stöd till forskning och innovation

61. Europaparlamentet påpekar att Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), som avsätter 1,2 miljarder EUR till en hållbar utveckling av EU:s vattenbruk, tillsammans med andra finansieringskällor, såsom Horisont 2020, skapar möjligheter för innovation.

62. Europaparlamentet pekar på vikten av lokala aktionsgrupper inom fisket som bidrar till utveckling av fiske och vattenbruk i vissa områden genom att stärka lokala fiskeriresurser och uppmuntra till innovation och diversifiering inom fiske och vattenbruk.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge stöd till forskning om och bekämpning av *ostronherpesvirus*.

64. Europaparlamentet är oroat över de följder som vissa invasiva främmande arter kan få för vattenbruket i EU. Parlamentet framhåller vikten av en vetenskapligt underbyggd, målinriktad och samtidigt proportionell tillämpning av förordning (EU) nr 1143/2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter för att skydda både vattenbruket i EU och inhemska arter och ekosystem. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja forskning och innovation som avser bekämpning av de mest problematiska invasiva främmande arterna.

65. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att stödja bekämpningen av den japanska ostronborraren (*Ocenebra inornata*).

66. Europaparlamentet understryker att Horisont 2020 och nionde ramprogrammet bör fortsätta att stödja forskning inom vattenbruk som stärker sektorns konkurrenskraft och svarar mot de utmaningar som belystes under kommissionens konferens "FOOD 2030", som hölls 2016, och i yttrandet från högnivågruppen av vetenskapliga rådgivare: "Food from the Oceans".

67. Europaparlamentet anser att kommissionen bör konsultera den europeiska teknik- och innovationsplattformen för vattenbruk och den rådgivande nämnden för vattenbruk om prioriterade ämnen som ska införas i de nationella strategiska planerna.

68. Europaparlamentet uppmanar till investeringar i forskning, studier och pilotprojekt om ekosystembaserade vattenbruksmetoder, särskilt när det gäller de yttersta randområdena och regioner med demografiska nackdelar.

69. Europaparlamentet betonar att samarbetet mellan å ena sidan forskarvärlden och å andra sidan vattenbruksproducenterna och andra intressenter i tidigare och senare led bör stärkas.

Tisdagen den 12 juni 2018

70. Europaparlamentet begär att man på grundval av bästa vetenskapliga rekommendationer upprättar standardprotokoll på EU-nivå för insamling av uppgifter för övervakning och förbättring av vattenbrukens förvaltnings- och produktionsmetoder samt uppgifter om deras sociala, hälsomässiga, ekonomiska och miljömässiga påverkan, för såväl marina fiskodlingar som fiskodlingar i sötvatten.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja innovativa och miljövänliga tekniker inom vattenbruket, såsom akvaponik, för att producera livsmedel hållbart och resurseffektivt och undvika negativ påverkan på miljön.

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att verka för att man utforskar möjligheterna att vidareutveckla algvattenbruket, som är en sektor med ekologiskt och ekonomiskt värde, med vederbörlig hänsyn till den sociala och miljömässiga hållbarheten.

Främjande av utbildning och sysselsättning

73. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, med stöd från kommissionen om så är lämpligt, garantera lämplig yrkesutbildning inom vattenbruk, och noterar möjligheten att skola om yrkesfiskare i alternativa metoder för förvaltning av vattenmiljöerna, och därmed även bidra till att skapa arbetstillfällen för ungdomar i landsbygds- och kustområden samt i de yttre randområdena, på öar och i allmänhet i de regioner som i stor utsträckning är beroende av fisket och vattenbruket.

Ökad hållbarhet hos vattenbrukssektorn i EU

74. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som kvinnorna spelar inom vattenbrukssektorn och behovet av att anpassa lagstiftningen till denna verklighet, samt behovet av att ta hänsyn till de andra verksamheter som är knutna till själva vattenbruket, såsom verksamheter som har utvecklats av bland annat vävare eller förpackare av fiskenät.

75. Europaparlamentet konstaterar att innovativa system som eftersträvar en så ekosystemnära uppfödning av fiskar som möjligt med naturliga foder hittills inte har en tillräcklig närvaro på den europeiska marknaden. Parlamentet kräver att ramvillkoren för sådana system förbättras.

76. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt med investeringar för att utnyttja vattenbrukssektorns potential och säkerställa dess hållbarhet i syfte att skydda miljön och tillhandahålla kollektiva nyttigheter, och efterlyser därför en ökning av anslagen till forskning, innovation och kvalitetsinriktade, hållbara produktionsprojekt. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare förenkla och minska den administrativa bördan för vattenbrukssektorn, bland annat för dammodlare.

77. Europaparlamentet understryker att ett främjande av samarbete mellan forskning och innovation inom vattenbrukssektorn och särskilda universitetsprogram kommer att leda till nya idéer och ökat intresse för denna ekonomiska sektor.

Säkerställande av tillräcklig finansiering via EHFF och ytterligare strukturfonder

78. Europaparlamentet välkomnar främjandet av hållbart och konkurrenskraftigt vattenbruk som en av prioriteringarna för EHFF. Parlamentet uttrycker dock oro över att den studie som revisionsrätten publicerade 2014 drog slutsatsen att dess föregångare, Europeiska fiskerifonden (EFF), inte effektivt stödde en hållbar utveckling av vattenbruket. Parlamentet noterar att stödinsatserna på europeisk nivå ansågs ha utformats och övervakats illa och misslyckats med att tillhandahålla en tillräckligt tydlig ram för utvecklingen av vattenbruket. Parlamentet noterar vidare att stödinsatserna på nationell nivå inte hade utformats eller tillämpats korrekt och att de nationella strategiska planerna och deras verksamhetsprogram inte hade tillhandahållit en tillräckligt tydlig grund för främjandet av vattenbruk, och att situationen egentligen inte har förbättrats av stödet från EHFF.

79. Europaparlamentet påpekar att utbildning och god kommunikation kommer att locka unga människor till denna sektor och säkra dess framtid och konkurrenskraft, samt frambringa ny teknik och innovation som kommer att bidra till sektorns utveckling.

80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, parlamentet och rådet att öka investeringsstödet till vattenbruk i sötvatten till 75 % i fiskeripolitiken efter 2020, i syfte att främja viljan att investera samt ge fiskodlare välbehövlig hjälp. Parlamentet uppmanar desutom kommissionen att tillsammans med Europeiska investeringsbanken utforma ett system för räntestöd för investeringar i vattenbruk och finansiering av likvida tillgångar.

Tisdagen den 12 juni 2018

81. Europaparlamentet föreslår också en ökning av EU:s framtida stöd till forskning, utveckling och innovation kopplad till vattenbruk, med särskilt beaktande av områden som påverkar ekonomisk hållbarhet och internationell konkurrenskraft, såsom energi- och resurseffektivitet, utvecklingen av finansiering av biologiska material, minskandet av bördan på miljön, tillhandahållande av miljöjänster av hög nivå, etc.
82. Europaparlamentet noterar att det försenade antagandet av EHFF-förordningen och medlemsstaternas operativa program medförde att aktörerna inte kunde utnyttja medel från EHFF förrän tidigast i slutet av 2016, vilket innebär en försening på nästan tre år.
83. Europaparlamentet efterlyser förenkling när det gäller förfarandet och handlingar som måste lämnas in för att få finansiering från EHFF.
84. Europaparlamentet kräver att alla bestämmelser som går stick i stäv med ett främjande av vattenbruket även via andra EU-finansieringsinstrument (t.ex. Eruf) bör revideras på ett stödorienterat sätt.
85. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra ytterligare ansträngningar och tillhandahålla ytterligare nödvändigt stöd för att möjliggöra för de som utnyttjar Europeiska havs- och fiskerifonden att få tillgång till finansiering.
86. Europaparlamentet framhåller att starkare stöd behövs för producent- och branschorganisationerna så att de kan bli pelare i den samlade marknadsordningen.

Harmonisk symbios med fisket

87. Europaparlamentet påpekar att det inte ska finnas någon motsättning mellan fisket och vattenbruket, och att de båda sektorerna kan vara helt förenliga med och komplettera varandra, i synnerhet i kustregioner eller öar, som i hög grad är beroende av dessa verksamheter där småskaligt fiske bedrivs. Parlamentet efterlyser dock en större utveckling av havsbaserade vattenbruksanläggningar.
88. Europaparlamentet påpekar att marint vattenbruk är förenligt med och kompletterar kustfisket i de yttersta randområdena och uppmanar kommissionen att främja utvecklingen av uppfödning- och arturvalstekniker i de varma vattnen i tropiska eller subtropiska zoner. Parlamentet uppmanar kommissionen att framhäva kvinnornas roll inom det småskaliga kustfisket och de verksamheter som genereras av detta.
89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anslå mer medel till miljömässigt ansvarsfulla produktionsmetoder inom vattenbruket, såsom slutna vattenbrukssystem (CCS) i havet och recirkulerande vattenbrukssystem (RAS) på land, för att minska vattenbrukens negativa inverkan på livsmiljöerna, de vilda fiskbestånden och vattenkvaliteten.
90. Europaparlamentet upprepar de synpunkter som parlamentet redan har framfört i sin resolution om utarbetande av en europeisk förvaltningsplan för skarvar, och erinrar om att en minskning av skarvens och andra rovfåglars skadliga inverkan på vattenbruksodlingar är en viktig faktor för företagets produktionskostnader och därmed för deras överlevnad och konkurrenskraft. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa de befintliga undantagen för hägrar och skarvar och kommissionen att se över utterns bevarandestatus.
91. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna vidta åtgärder som med alla medel drastiskt minskar skarvbestånden på ett sådant sätt att å ena sidan skarvbestånden bevaras och å andra sidan andra arter inte hotas och skador av de berörda vattenbruken kan undvikas.

o

o o

92. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 13 juni 2018

P8_TA(2018)0254

Sammanhållningspolitiken och den cirkulära ekonomin

Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2018 om sammanhållningspolitiken och den cirkulära ekonomin (2017/2211(INI))

(2020/C 28/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 3, och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 4, 11, 174–178, 191 och 349,
- med beaktande av Parisavtalet, beslut 1/CP.21 och den tjugoförsta partskonferensen (COP21) inom ramen för UNFCCC, och av den elfte partskonferensen, som fungerar som möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP11), som hölls i Paris, Frankrike, den 30 november–11 december 2015,
- med beaktande av artiklarna 7.2 och 11.2 i Parisavtalet, vilka erkänner de lokala, subnationella och regionala dimensionerna av klimatförändringarna och klimatåtgärder,
- med beaktande av FN:s globala mål för hållbar utveckling, särskilt mål 7 om att säkerställa att alla har tillgång till tillförlitlig, hållbar och modern energi till en överkomlig kostnad och mål 11 om att städer och bosättningar ska vara inkluderande, säkra, motståndskraftiga och hållbara,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾ (nedan kallad förordningen om gemensamma bestämmelser),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1302/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet av sådana grupperingar och deras funktion ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1300/2013 av den 17 december 2013 om Sammanhållningsfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1084/2006 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 259.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 303.

⁽⁶⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 281.

⁽⁷⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

Onsdagen den 13 juni 2018

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 januari 2018 om en övervakningsram för den cirkulära ekonomin (COM(2018)0029),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2017 *Avfallsenergins roll i den cirkulära ekonomin* (COM(2017)0034),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 26 januari 2017 *Rapport om genomförandet av handlingsplanen för den cirkulära ekonomin* (COM(2017)0033),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 december 2015 *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag* (COM(2015)0639),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 december 2015 *Att sluta kretsloppet – en EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin* (COM(2015)0614),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2014 *Mot ett kretsloppssamhälle: Program för ett avfallsfritt Europa* (COM(2014)0398),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2014 *Grön handlingsplan för små och medelstora företag: Att hjälpa små och medelstora företag att omvandla miljöproblem till affärsmöjligheter* (COM(2014)0440),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 februari 2012 *Innovation för hållbar tillväxt: En bioekonomi för Europa* (COM(2012)0060),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 juli 2012 *Smarta städer och samhällen – europeiskt innovationspartnerskap* (C(2012)4701),
- med beaktande av studien *Integration of environmental concerns in Cohesion Policy Funds (ERDF, ESF, CF) – Results, evolution and trends through three programming periods (2000–2006, 2007–2013, 2014–2020)*, som kommissionen beställde i december 2017,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2017 om investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag: en utvärdering i enlighet med artikel 16.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2016 om europeiskt territoriellt samarbete – bästa praxis och innovativa åtgärder ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2016 om synergier för innovation: Europeiska struktur- och investeringsfonderna, Horisont 2020 och andra europeiska innovationsfonder och EU-program ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2015 om resurseffektivitet: på väg mot ett kretsloppssamhälle ⁽¹¹⁾,

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0053.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0321.

⁽¹⁰⁾ EUT C 101, 16.3.2018, s. 111.

⁽¹¹⁾ EUT C 265, 11.8.2017, s. 65.

Onsdagen den 13 juni 2018

- med beaktande av sin resolution av den 19 maj 2015 om möjligheter till grön tillväxt för små och medelstora företag ⁽¹²⁾,
- med beaktande av förklaringen av den 28 mars 2017 om smarta öar,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen och av artikel 1.1 e i, och bilaga 3 till, talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0184/2018), och av följande skäl:
 - A. Lokala och regionala myndigheter, som är bäst insatta i problemen på lokal och regional nivå, är nyckelaktörer för ett effektivt genomförande av sammanhållningspolitiken och ligger också i spetsen för omställningen till en cirkulär ekonomi. En modell med europeiskt flernivåstyre, som bygger på aktivt och konstruktivt samarbete mellan de olika styrnivåerna och intressenterna, är, tillsammans med adekvat information till och deltagande av allmänheten, avgörande för om omställningen ska lyckas.
 - B. Städer täcker bara 3 procent av jordens yta men är hem för över hälften av världens befolkning och står för över 75 procent av världens resurskonsumtion och 60–80 procent av världens växthusgasutsläpp. 70 procent av världens befolkning förväntas ha flyttat till städer år 2050.
 - C. Omställningen till en motståndskraftigare, mer cirkulär ekonomi innebär både stora möjligheter och utmaningar för EU, medlemsstaterna och medborgarna att modernisera den europeiska ekonomin och ge den en mer hållbar prägel. I synnerhet är omställningen en möjlighet för alla europeiska regioner och lokala myndigheter, som är den styrnivå som ligger närmast medborgarna. Omställningen ger möjligheter till utveckling och tillväxt i de europeiska regionerna och kan hjälpa dem bygga en hållbar modell som åstadkommer ekonomisk utveckling, omvandlar befintliga sektorer, förbättrar deras handelsbalans och konkurrenskraft genom ökad produktivitet, skapar nya välavlönade kvalitetsjobb och nya värdekedjor.
 - D. Ungefär 60 procent av avfallet i EU återvinns inte idag. Stora kostnadsfördelar och affärsmöjligheter skulle kunna skapas genom att prova och införa nya cirkulära affärsmodeller för små och medelstora företag i EU.
 - E. Om vi ska uppnå målen från Parisavtalet måste vi gå över till en mer cirkulär ekonomi och stimulera utvecklingen av en ekonomisk modell där målet inte bara är att gå med vinst utan även att värna miljön.
 - F. Sammanhållningspolitiken erbjuder inte bara investeringsmöjligheter som svar på lokala och regionala behov genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna), utan också en integrerad politisk ram för att minska utvecklingskillnaderna mellan de europeiska regionerna och hjälpa dem i deras arbete med de många utmaningarna för deras utveckling, inbegripet genom stöd till resurseffektivitet och hållbar utveckling samt territoriellt samarbete och kapacitetsuppbyggnad och även för att locka och främja privata investeringar.
 - G. Dagens rättsliga ram för sammanhållningspolitiken tar inte upp omställning till en cirkulär ekonomi som ett mål. Hållbar utveckling är en horisontell princip för användning av ESI-fonderna, vilket fastställs i artikel 8 i förordningen om gemensamma bestämmelser och i den gemensamma strategiska ramen (bilaga I), vilket möjliggör en förstärkning av kopplingen mellan befintliga instrument till stöd för projekt för den cirkulära ekonomin.
 - H. Många av de tematiska mål som fastställts för att ESI-fonderna ska uppfylla Europa 2020-strategin om smart och hållbar tillväxt för alla, och de därmed förbundna förhandsvillkoren, är relevanta också för målen för en cirkulär ekonomi.
 - I. Enligt artikel 6 i förordningen om gemensamma bestämmelser måste verksamhet som stöds av ESI-fonderna följa tillämplig EU-lagstiftning respektive nationell lagstiftning avseende tillämpning av unionslagstiftningen, inbegripet särskilt miljölagstiftning.

⁽¹²⁾ EUT C 353, 27.9.2016, s. 27.

Onsdagen den 13 juni 2018

- J. Ett av målen för den cirkulära ekonomin är minskad avfallsdeponering. Säkring och sanering av både lagliga och olagliga avfallsdeponier i medlemsstaterna bör ha högsta prioritet.
- K. Kina förbjöd import av plastavfall och osorterat pappersavfall den 1 januari 2018. Det förbudet innebär en påfrestning för EU:s återvinning, en utmaning som måste hanteras på regional och lokal nivå.

Hur kan sammanhållningspolitiken främja den cirkulära ekonomin?

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens insatser för att stödja den cirkulära ekonomin genom sammanhållningspolitiken, särskilt genom att aktivt hjälpa medlemsstaterna och regionerna att bättre utnyttja sammanhållningspolitiska medel för den cirkulära ekonomin.
2. Europaparlamentet noterar att kommissionens rapport om genomförande av handlingsplanen för den cirkulära ekonomin innehåller uppgifter om att EU:s stöd 2014–2020 till innovation, små och medelstora företag, koldioxidsnål ekonomi och miljöskydd uppgår till 150 miljarder euro och att många av dessa områden bidrar till omställningen till en cirkulär ekonomi.
3. Europaparlamentet noterar att analysen av förhandlingsresultaten om partnerskapsöverenskommelserna och Europeiska socialfondens (ESF) operativa program under innevarande programperiod visade att ESF har använts till stöd för införande av miljöriktigare arbetsorganisationsmodeller och åtgärder i den gröna sektorn.
4. Europaparlamentet noterar dock att dagens politiska ram inte medger fullt utnyttjande av sammanhållningspolitikens potentiella bidrag till den cirkulära ekonomin, något som betonas i en ny studie som kommissionen låtit ta fram. Definitionen av de nuvarande insatstyper som används för anslagstilldelning omfattar inte den cirkulära ekonomin i sig.
5. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att genomföra de planerade åtgärderna för cirkulär ekonomi med respekt för god regleringspraxis, och betonar vikten av att övervaka genomförandeåtgärderna.
6. Europaparlamentet betonar vikten av att omsätta kommissionens åtagande i praktiken och upprätta ett kontrollsystem för den cirkulära ekonomin ⁽¹⁾ i syfte att stärka och utvärdera framstegen i övergången till cirkulär ekonomi på EU-nivå och nationell nivå, samtidigt som man minskar den administrativa bördan.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta extraordinära åtgärder för sanering av områden som använts för olaglig deponering och nedgrävning av farligt avfall, som är en hälsofara och en risk för det ekonomiska och sociala väståndet för de berörda befolkningarna.
8. Europaparlamentet understryker att EU:s ramprogram för forskning och innovation Horisont 2020 och Life-programmet 2014–2020 har stor betydelse för finansieringen av innovativa projekt och stödet till projekt för avfallsreducering, återvinning och återanvändning som är relevanta för den cirkulära ekonomin.
9. Europaparlamentet uppskattar att flera regioner har använt sina strategier för smart specialisering för att fastställa prioriteringar som rör den cirkulära ekonomin och styra sina sammanhållningspolitiska forsknings- och innovationsinvesteringar mot detta mål, en viktig åtgärd till stöd för investeringar och infrastruktur som motsvarar de små och medelstora företagens behov. Parlamentet uppmanar de regionala myndigheterna att använda denna goda praxis som standardmetod och omsätta de här strategierna för smart specialisering i praktiken.
10. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av ett europeiskt expertcentrum för resurseffektivitet för små och medelstora företag och plattformen för finansiellt stöd till den cirkulära ekonomin.
11. Europaparlamentet utrepar sin åsikt att den cirkulära ekonomin är mer än avfallshantering. Den omfattar områden som miljöriktiga jobb, förnybar energi, resurseffektivitet, bioekonomi, jordbruks- och fiskeripolitiken med dess biobaserade industrier som strävar efter att ersätta fossila bränslen, vattenförvaltning, energieffektivitet, livsmedelsvinn, marin nedskräpning, bättre luftkvalitet, forskning och utveckling och innovation på anknutna områden. Parlamentet konstaterar dock att avfallsinfrastruktur är avgörande för att minska de linjära produktions- och konsumtionsmönstren och att det är nödvändigt att främja innovationer inom ekodesign för att minska plastavfallet.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande av den 16 januari 2018 om en övervakningsram för den cirkulära ekonomin (COM(2018)0029).

Onsdagen den 13 juni 2018

12. Europaparlamentet påminner om att man först måste lösa grundproblemet med marknaden för returråvaror. Om primärråvaror kostar mindre än återvunnet material är det naturligt att utvecklingen mot en grön ekonomi stannar av och att strukturfondsmedlen riskerar att försvinna i en ond cirkel. Ad hoc-lagstiftning (som kommissionens förslag om engångsprodukter av plast) och lämplig EU-beskattning som blir egna medel i nästa fleråriga budgettram kan i detta sammanhang på ett avgörande sätt bidra till omställningen till en cirkulär ekonomi.

13. Europaparlamentet betonar att återvunna material i genomsnitt endast fyller 10 procent av EU:s materialbehov. Parlamentet noterar, med tanke på den senaste utvecklingen på de globala marknaderna, särskilt Kinas nya förbud mot import av plastavfall och osorterat pappersavfall, nya möjligheter för regionerna och lokalsamhällena att investera i infrastruktur för återvinning, skapa nya gröna jobb och ta itu med EU:s nuvarande utmaningar.

14. Europaparlamentet påpekar att det finns viktiga förhandsvillkor i ESI-fonderna, särskilt för målet att bevara och skydda miljön och främja ett effektivt resursutnyttjande. Parlamentet pekar särskilt på villkoret om främjande av ekonomiskt och miljömässigt hållbara investeringar i avfallssektorn. Tyvärr har dock avfallshierarkin försumrats och ordentliga miljökonsekvensbedömningar har saknats beträffande långsiktiga resultat av investeringar inom ESI-fonderna.

15. Europaparlamentet efterlyser samordning och större samarbete mellan regioner, små och medelstora företag och andra offentliga eller privata aktörer för att skapa nya tematiska plattformar för smart specialisering, särskilt i sektorerna för jordbruksbaserade livsmedel, energi och industri.

16. Europaparlamentet betonar vikten av att tillämpa avfallshierarki som en förutsättning för den cirkulära ekonomin, liksom behovet av större insyn i leveranskedjorna så att uttjänta varor och material kan följas upp och återanvändas effektivt. Det finns också en negativ tendens med investering av ESI-medel i de lägre nivåerna av avfallshierarkin, särskilt anläggningar för mekanisk biologisk behandling (MBT) och förbränning. Detta kan i vissa fall leda till överkapacitet och låsning till vissa tekniska lösningar på längre sikt, vilket äventyrar uppnåendet av EU:s återvinningsmål. Parlamentet påminner om att arbetet för att få företagen att rätta sig efter avfallshierarkin kommer att ge upphov till mer material i resursströmmarna och skapa potentiell avsättning för detta material i tillverkningsindustrin.

17. Europaparlamentet påminner om de nya avfallsmål för 2025, 2030 och 2035 som fastställts i översynen av EU:s avfallslagstiftning och understryker att dessa mål bara kan uppnås genom politiskt engagemang på nationell, regional och lokal nivå och ekonomiska investeringar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att helt och fullt utnyttja tillgängliga EU-medel till stöd för sådana investeringar och understryker att sådana investeringar kommer att ge stor utdelning i form av ekonomisk tillväxt och ökad sysselsättning.

18. Europaparlamentet understryker vikten av regionala projekt för bearbetning av restavfall som inte går att återvinna alls, i syfte att framställa hållbara andra generationens biobränslen, efter noggrann sortering eller separat insamling i enlighet med avfallshierarkin.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla definitioner på avfallsområdet stämmer överens med ramdirektivet om avfall och att jämförbara data finns att tillgå över medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas framsteg.

20. Europaparlamentet understryker vikten av initiativet för innovativa åtgärder i städerna, inom vilket man hittills beviljat Eruf-finansiering för åtta innovativa projekt för den cirkulära ekonomin i städer, och uppmanar kommissionen att följa och utvärdera genomförandet av dessa projekt för att formulera mer övergripande strategier för den cirkulära ekonomin.

Den cirkulära ekonomin som motor för hållbar och regional utveckling

21. Europaparlamentet understryker partnerskapsprincipens betydelse och alla de olika aktörernas viktiga roll, i synnerhet regionala och lokala myndigheter och den icke-statliga sektorn, inbegripet små och medelstora företag och företag inom den sociala ekonomin, när partnerskapsöverenskommelserna och de operativa programmen utformas. Parlamentet efterlyser genuint partnerdeltagande i de politiska processerna, med inrättande av horisontella partnerskap, och anser att mål för den cirkulära ekonomin måste integreras ordentligt i programdokumenten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta fram sina egna nationella strategier på det här området och se till att de är samordnade med EU:s åtgärder för den cirkulära ekonomin. Parlamentet pekar på att de lokala myndigheterna kan spela en ledande roll i arbetet med att åstadkomma cirkulär ekonomi.

Onsdagen den 13 juni 2018

22. Europaparlamentet understryker de offentlig-privata partnerskapens viktiga roll i samband med utformningen och planeringen av nya produkter och tjänster som beaktar livscykeln, i syfte att tillämpa de fyra designmodeller som skulle kunna användas inom den cirkulära ekonomin: utformning för lång livslängd; utformning för hyra/tjänster; utformning för återanvändning i produktionen och utformning för materialåtervinning.
23. Europaparlamentet understryker vikten av att justera och finslipa dagens strategier och marknadsmodeller för att stödja regionerna i omställningen till denna mer hållbara ekonomiska form, och samtidigt ge skjuts åt den ekonomiska, industriella och miljömässiga konkurrenskraften.
24. Europaparlamentet uppmanar till genomförande av den cirkulära ekonomin inom ramen för ett samordnat flernivåstyre och partnerskapsprincipen, med full insyn, medverkan av lokalsamhällen och ett brett deltagande av allmänheten.
25. Europaparlamentet pekar på vikten av att främja ökat samarbete mellan alla berörda aktörer i den cirkulära ekonomins processer.
26. Europaparlamentet noterar att de mer utvecklade regionerna har gynnats mest av projekt för den cirkulära ekonomin som getts stöd via sammanhållningspolitiken. Parlamentet konstaterar att de mindre utvecklade regionerna har begränsad administrativ kapacitet och uppmanar därför medlemsstaternas nationella myndigheter och kommissionen att utnyttja alla befintliga möjligheter att ge expertstöd och stärka dessa regioners kapacitet så att de kan öka sina insatser och skapa förutsättningar för att göra större tekniska framsteg genom att genomföra fler projekt som följer principerna för den cirkulära ekonomin samt genom att inrätta partnerskap och ett närmare samarbete med grupper av intressenter, exempelvis materialexperter, kemister, tillverkare och återvinningsföretag, särskilt inom ramen för initiativet "Industri 2020 och kretsloppsekonomin".
27. Europaparlamentet betonar att uppskattningar har visat att en övergång till biologiska råmaterial och biologiska förädlingsmetoder kan spara upp till motsvarande 2,5 miljarder ton koldioxid årligen år 2030, vilket innebär att marknaderna för biobaserade råmaterial och nya konsumentprodukter kan flerdubblas. Parlamentet understryker den stora vikten av hållbar förvaltning av naturresurser och bevarande av den biologiska mångfalden, samtidigt som resurserna omvandlas till biobaserade produkter, material och bränslen.
28. Europaparlamentet anser att bioekonomin är mycket viktig för den regionala och lokala utvecklingen eftersom den ökar sammanhållningen mellan regioner tack vare dess potential att skapa jobb och tillväxt på landsbygden. Parlamentet anser att ESI-fonderna bör användas mer för praktisk tillämpning av existerande innovationer, genom strategier för att uppmuntra berörda parter, samtidigt som man stimulerar mer innovation på området för biobaserade, biologiskt nedbrytbara, återvinningsbara och komposterbara material som tillverkas av hållbart framtagna råvaror. Parlamentet påpekar att en konsekvent tillämpning av bioekonomin också kan bidra till att lösa problemet med matsvinn. Parlamentet uppmanar de nationella, regionala och lokala myndigheterna att samarbeta bättre för att skapa system och plattformar som sammanför olika aktörer som sysslar med livsmedelsproduktion, transporter, detaljhandel, konsumentfrågor och avfallshantering och andra berörda parter för att därmed få till stånd större synergier för att skapa effektiva lösningar.
29. Europaparlamentet påpekar att incitament inte bara bör ges till lokala, regionala och nationella myndigheter utan även till konsumenterna själva. De bör ständigt informeras och uppmuntras att ändra sina konsumtionsmönster vad gäller avfallshantering, avfallsproduktion, återvinning och frågor som rör hållbara lösningar i vardagslivet.
30. Europaparlamentet anser att lokala och regionala myndigheter bör ges bättre, enklare och mer transparent tillgång till finansiering, bland annat genom stärkande av deras administrativa kapacitet och ökat samarbete med EIB inom ramen för Europeiskt centrum för investeringsrådgivning, för att kunna öka investeringarna i miljöriktiga jobb, avfallshantering, smart specialisering, vidare utveckling av landsbygdsområden även vad gäller nödvändig infrastruktur och miljövänlig teknik, övergången från fossila bränslen till förnybara energikällor samt lokal energiomställning, inbegripet energieffektivitet, decentraliserad energidistribution, innovation för ren energi och den cirkulära ekonomin. Parlamentet gläder sig över att EIB de senaste fem åren har ställt 2,4 miljarder euro till förfogande i samfinansiering för projekt inom den cirkulära ekonomin för avfallshantering, vattenförvaltning och forskning och utveckling inom jordbruket. Parlamentet betonar vikten av bättre samordning mellan ESI-fonderna och Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) när det gäller den cirkulära ekonomin, också i syfte att garantera att programmen har en regional vinkel och bättre utnyttjar den regionala potentialen för hållbara energikällor.

Onsdagen den 13 juni 2018

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, regionerna och de lokala myndigheterna att främja inrättande av och stöd till nätverk för återanvändning och reparation, i synnerhet sådana som drivs som sociala företag, för att förlänga produkters livslängd genom återbruk, reparation och återanvändning, genom att underlätta sådana nätverks tillgång till insamlingsplatser för avfall och genom att främja användningen av ESI-fonderna, ekonomiska styrmedel, upphandlingskriterier eller andra åtgärder.
32. Europaparlamentet betonar att hållbarhet i hela livscykeln genom återanvändning och återvinning också påverkas av energiförbrukningen i transportsektorn. Detta gäller särskilt på landsbygden där avstånden är längre mellan insamlingsplatser och bearbetningsanläggningar. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen, medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att beakta livscykelnsynsättet när de utformar sina strategier för cirkulär ekonomi på landsbygden, för att undvika att den samlade inverkan på miljön och klimatet blir negativ.
33. Ett urval med 32 operativa program har undersökts vad gäller hur miljöhänsyn integreras i sammanhållningspolitikens fonder, och Europaparlamentet påpekar att nio av dem tar upp den cirkulära ekonomin medan sex av dem tar upp miljöriktiga jobb. Parlamentet gläder sig över de insatser som nationella och regionala myndigheter gör redan idag, men uppmanar samtidigt medlemsstaterna att bättre integrera den cirkulära ekonomin i sina operativa och regionala program och partnerskapsöverenskommelser. Parlamentet anser att regionerna måste beviljas stöd för att säkerställa en så smidig omställning som möjligt till den cirkulära ekonomin.
34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att den cirkulära ekonomin integreras i grundutbildnings-, yrkesutbildnings- och omskolningsprogram som ett tvärvetenskapligt ämne, i syfte att utforma nya synsätt som sedan kommer att bidra till nya affärsmodeller och nya arbetstillfällen.
35. Europaparlamentet uppmanar de nationella och regionala myndigheter som ansvarar för att ta fram operativa program att se till att den cirkulära ekonomin integreras mer i programmen för territoriellt samarbete, särskilt i gränsöverskridande program, i syfte att genomföra gränsöverskridande lösningar som kan ge effektivare och billigare resultat.
36. Europaparlamentet anser att den framtida planeringen av ESI-fondernas nästa programperiod bör integreras bättre i de nationella energi- och klimatplanerna för 2030, genom att jämförbara indikatorer som de som anges i förordningen om styrningen av energunionen används där så är möjligt. Parlamentet efterlyser en ambitiös och enhetlig strategi för medlemsstaterna i syfte att uppfylla befintliga obligatoriska EU-mål för begränsning av klimatförändring.
37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta tillfället i akt och ytterligare integrera den cirkulära ekonomin i sina aktuella operativa program under översynsperioden. Parlamentet anser att kommissionen bör underlätta denna process genom att hjälpa medlemsstaterna att analysera den aktuella situationen och områden där den cirkulära ekonomin och dess principer skulle kunna tillämpas och införas.
38. Europaparlamentet anser att man ytterligare bör stärka det europeiska territoriella samarbetets roll för att hantera de utmaningar som är knutna till genomförandet av den cirkulära ekonomin. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stimulera gränsöverskridande samarbete, särskilt genom europeiskt territoriellt samarbete, för att genomföra projekt för den cirkulära ekonomin. Parlamentet betonar dessutom vikten av att hitta hållbara lösningar genom föranslutningsavtalen med icke-medlemsstater för att hantera aktuella problem, i synnerhet med avseende på luftföroreningar.
39. Europaparlamentet betonar de befintliga makroregionala strategiernas underutnyttjade potential att bidra till att lösa utmaningar i samband med genomförandet av den cirkulära ekonomin, inte bara i medlemsstaterna utan också i tredjeländer i samma geografiska område. Dessa strategier bör fokusera på prioriteringar som skulle bidra till upprättandet av en marknad för returråvaror i EU. Parlamentet efterlyser utveckling av initiativ för samarbete mellan EU och grannländer.
40. Europaparlamentet upprepar sina åsikter om vikten av att bygga upp och bibehålla ordentlig kapacitet i lokala, regionala och nationella offentliga myndigheter, något som är i högsta grad relevant också för omställningen till en cirkulär ekonomi. Tekniskt bistånd kan spela en viktig roll på det här området. Parlamentet konstaterar att regioner och stadsområden spelar en viktig roll för att främja lokalt ansvarstagande vad gäller energiomställning som utgår från gräsrotsnivån och de är också mest lämpade för att testa och genomföra integrerade energilösningar i direkt kontakt med medborgarna. Parlamentet understryker den roll som initiativen för smarta städer spelar i den cirkulära ekonomin genom att de främjar miljöriktiga tekniska modeller i strategier för hållbar utveckling av städer. Parlamentet understryker att städer som präglas av hållbarhet och cirkulära principer är ett instrument för att konkret åstadkomma cirkulär ekonomi.

Onsdagen den 13 juni 2018

41. Europaparlamentet betonar vikten av miljöanpassad offentlig upphandling som en motor i den cirkulära ekonomin, med en potentiell marknad som beräknas till 1,8 biljoner euro om året för offentliga anläggningsarbeten, varor och tjänster ⁽¹⁴⁾.
42. Europaparlamentet betonar behovet av en rättslig ram för energi som uppmuntrar enskilda personer och energisammanslutningar att delta i energiomställningen genom rätten till egenproduktion och egenförbrukning liksom genom fortsatta stödordningar, garanterat prioriterat nättillträde och prioriterad inmatning för förnybar energi.
43. Europaparlamentet uppmuntrar regionala och lokala myndigheter att investera mer i utbildningsprogram, fortbildning och omskolning av arbetstagare, och upplysningskampanjer riktade till allmänheten om vinsterna och fördelarna med åtgärder för att genomföra den cirkulära ekonomin genom sammanhållningspolitiska projekt, för att på så sätt involvera allmänheten mer och påverka konsumtionsmönstren. Parlamentet understryker i detta sammanhang ESF:s potential. Parlamentet anser att unga företagares omställning till den cirkulära ekonomin måste främjas genom uppmuntrande insatser, särskilt i regioner med låga inkomst- och tillväxtnivåer. Parlamentet understryker också att den cirkulära ekonomin är en möjlighet för landsbygdsområden att motverka avfolkning, diversifiera sina ekonomier och skaffa sig säkerhet mot risker. Parlamentet påpekar i detta sammanhang att landsbygdsområden behöver incitament för övergången till hållbara värdekedjor. Parlamentet betonar vikten av att utveckla en särskild strategi för ömråden.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja användningen av strategier för lokalt ledd utveckling (CLLD) och integrerad territoriell investering (ITI) för att hjälpa lokala aktörer att kombinera olika typer av finansiering och planera lokala initiativ för den cirkulära ekonomin.
45. Europaparlamentet noterar att 80 procent av det marina skräpet kommer från källor på land. Parlamentet betonar således vikten av att hantera skräp på land och marint skräp med hjälp av lokala och regionala insatser som gynnar både miljön och folkhälsan. Medlemsstaterna, regionerna och de lokala myndigheterna uppmanas att fokusera sina insatser på att förebygga nedskräpning på land.
46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med den europeiska planeringsterminen undersöka hur beräkningen av de nationella budgetunderskotten påverkar regionala och nationella investeringar som samfinansieras genom ESI-fondmedel avsedda för den cirkulära ekonomin.
47. Europaparlamentet välkomnar förslaget om att se över dricksvattendirektivet 98/83/EG, vilket kommer att underlätta omställningen till en cirkulär ekonomi genom att minska plastavfallet från flaskvatten, med stora energibesparingar och effektivare förvaltning av dricksvattenresurserna.

Den cirkulära ekonomin i sammanhållningspolitiken efter 2020

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att för nästa programperiod genomföra en relevant spårningsmetod och fastställa lämpliga indikatorer för att korrekt kunna följa sammanhållningspolitikens bidrag till den cirkulära ekonomin, för att ge en mer exakt bild av miljömässiga och socioekonomiska överväganden.
49. Europaparlamentet påpekar att viktiga bidrag till omställningen till cirkulär ekonomi också kommer från andra program som Life, Cosme och Horisont 2020. Det är viktigt med bättre synergi mellan ovannämnda instrument om vi ska uppnå målen i kommissionens handlingsplan för den cirkulära ekonomin.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samband med de nya lagstiftningsförslagen för den framtida ramen för sammanhållningspolitiken, ta fram lämpliga förhandsvillkor som rör den cirkulära ekonomin. Parlamentet anser att strategier för den cirkulära ekonomin bör utvecklas i partnerskap med nationella, regionala och lokala myndigheter och arbetsmarknadens parter.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att programmet Horisont 2020 lägger ännu större fokus på och avsätter ännu mer finansiering för innovations- och forskningsprojekt som rör den cirkulära ekonomin.
52. Europaparlamentet betonar vikten av att öka det sammanhållningspolitiska stödet till hållbar utveckling i städer och på landsbygden och efterlyser i det här sammanhanget en mer framträdande roll för mål som rör den cirkulära ekonomin. Parlamentet anser att innovativa åtgärder för städer och landsbygd bör drivas vidare och uppmanar kommissionen att dra största möjliga lärdom av erfarenheterna från 2014–2020 när man formulerar framtida förslag. Parlamentet efterlyser ett flexibelt och skräddarsytt tillvägagångssätt för genomförandet av agendan för städer, som ger incitament och vägledning för ett fullt utnyttjande av städernas potential att genomföra den cirkulära ekonomin.

⁽¹⁴⁾ Att köpa grönt! – En handbok om miljöanpassad offentlig upphandling, tredje utgåvan, Europeiska kommissionen, 2016.

Onsdagen den 13 juni 2018

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att Europeiska plattformen för berörda aktörer inom den cirkulära ekonomin blir ett forum för utbyte av bästa praxis om hur de sammanhållningspolitiska resurserna kan användas på bästa sätt för övergången till en cirkulär ekonomi.

54. Europaparlamentet betonar det ömsesidiga beroendet mellan cirkulär ekonomi och begränsning av klimatförändringen och efterlyser därför garantier för att större anslag avsätts till investeringar i cirkulär ekonomi och klimatåtgärder i sammanhållningspolitiken efter 2020. Parlamentet betonar också att anslag till klimatrelaterade åtgärder i nästa fleråriga budgetram bör ökas i förhållande till den nuvarande ramen.

o

o o

55. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 13 juni 2018

P8_TA(2018)0257

Förbindelserna EU - Nato

Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2018 om förbindelserna mellan EU och Nato (2017/2276(INI))

(2020/C 28/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Lissabonfördraget,
- med beaktande av Nordatlantiska fördraget,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 20 december 2013, 26 juni 2015, 28 juni och 15 december 2016 samt den 9 mars, 22 juni och 15 december 2017,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 maj 2015 och 14 november 2016 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, av den 6 december 2016 om samarbetet mellan EU och Nato, av den 6 mars, 18 maj och 17 juli 2017 om EU:s globala strategi och av den 19 juni och 5 december 2017 om genomförandet av den gemensamma uppsättning förslag som godkändes av Europeiska unionens råd och Nordatlantiska rådet den 6 december 2016,
- med beaktande av dokumentet *Delade visioner, gemensamma åtgärder: Ett starkare Europa – En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik* som lades fram av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikesfrågor och säkerhetspolitik den 28 juni 2016,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 8 juli 2016 från ordförandena för Europeiska rådet och kommissionen och Natos generalsekreterare, den gemensamma uppsättningen förslag (42 åtgärder) som godkändes av Nordatlantiska rådet och Europeiska unionens råd den 6 december 2016 och framstegsrapporterna av den 14 juni och 5 december 2017 om deras genomförande, samt de 32 nya förslag som antogs av båda råden den 5 december 2017,
- med beaktande av slutsatserna från rådets (utrikes frågor/försvar) möten den 13 november 2017 och den 6 mars 2018 som specifikt rörde samarbetet mellan EU och Nato,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 november 2016 till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *En europeisk försvarshandlingsplan* (COM(2016)0950),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten av den 10 november 2017 till Europaparlamentet och rådet *Förbättrad militär rörlighet i Europeiska unionen* (JOIN(2017)0041) och den tillhörande handlingsplan som lades fram i mars 2018 (JOIN(2018)0005),
- med beaktande av det försvarspaket som kommissionen lade fram den 7 juni 2017,
- med beaktande av årsrapporten 2017 från Natos generalsekreterare, offentliggjord den 15 mars 2018,
- med beaktande av Natos parlamentariska församlings resolution nr 439 av den 9 oktober 2017 om förstärkt samarbete mellan Nato och EU,
- med beaktande av Natos parlamentariska församlings resolution nr 440 av den 9 oktober 2017 om den europeiska försvarsindustriella basen,
- med beaktande av rapporten av den 8 oktober 2017 från Natos parlamentariska församlings försvars- och säkerhetsutskott om samarbete mellan Nato och EU efter Warszawa, inklusive dess bilaga som Europaparlamentet bidragit med,

Onsdagen den 13 juni 2018

- med beaktande av sin resolution av den 13 april 2016 om EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2016 om en europeisk försvarsunion ⁽²⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 23 november 2016 och 13 december 2017 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) ⁽³⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 14 december 2016 och 13 december 2017 om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 mars 2017 om konstitutionella, rättsliga och institutionella följder av en gemensam säkerhets- och försvarspolitik: de möjligheter som Lissabonfördraget erbjuder ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0188/2018), och av följande skäl:
 - A. Våra värden, såsom liberal demokrati, multilateralism, mänskliga rättigheter, fred, utveckling och rättsstatsprincipen, på vilka EU och de transatlantiska förbindelserna grundar sig – liksom det regelbaserade internationella systemet och den europeiska enigheten och sammanhållningen – ifrågasätts i en tid med geopolitisk turbulens och snabb försämring av den strategiska miljön.
 - B. Västvärldens två stora organisationer, EU och Nato, gör framsteg när det gäller att förstärka sitt samarbete för att möta komplexa utmaningar, risker och hot, både konventionella hot och hybridhot, skapade av såväl statliga som icke-statliga aktörer och huvudsakligen med ursprung i syd och öst. Ackumuleringen av kriser som destabiliserar det europeiska grannskapet skapar både interna och externa säkerhetshot. Ingentenda organisation har hela skalans verktyg för att ta itu med dessa säkerhetsutmaningar helt på egen hand och var och en av dem vore bättre skickad att hantera utmaningarna i samarbete med den andra. EU och Nato är oundgängliga för att garantera säkerheten i Europa och för sina medborgare.
 - C. Samarbetet mellan EU och Nato bör inte ses som ett mål i sig utan som ett sätt att uppnå gemensamma mål genom komplementaritet när det gäller uppdrag och tillgängliga medel. EU-medlemsstaterna och de Natoallierade har en enda uppsättning styrkor. Tillsammans kan de utnyttja resurserna effektivt, och på ett mer ändamålsenligt sätt mobilisera ett brett spektrum av befintliga instrument för att möta utmaningarna på säkerhetsområdet.
 - D. Nato är en militär allians och EU är inte det. EU är en global strategisk aktör och tillhandahåller säkerhet, med en unik och bred uppsättning av instrument och verktyg till sitt förfogande för att hantera dagens utmaningar på ett heltäckande sätt genom sina olika politiska åtgärder. I kölvattnet av sin globala strategi, och i enlighet med målen för denna, stärker EU sitt ansvar för sin egen säkerhet och försvar och sin roll som partner för internationell fred och säkerhet, liksom sin förmåga att agera självständigt och samtidigt stärka sitt bidrag till Nato och främja närmre samarbete.
 - E. Nato har huvudansvaret för sina medlemmars kollektiva försvar. Nato har riktlinjer för allierade att avsätta 2 procent av sin BNP till försvaret inom ett årtonde för att bibehålla en lämplig försvarskapacitet. Nato är, i egenskap av EU:s viktiga samtalspartner för säkerhet, en nödvändig garanti för driftskompatibiliteten mellan de allierade styrkornas kapacitet och för samstämdheten i deras upphandlingar.
 - F. EU:s och Natos åtgärder bör komplettera varandra på säkerhetsområdet för att bättre bemöta nya, mångfacetterade säkerhetsutmaningar utan tidigare motstycke. Gemensamma områden mellan de två organisationerna kräver också ett närmare och effektivare samarbete.

⁽¹⁾ EUT C 58, 15.2.2018, s. 109.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0435.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0440 och P8_TA(2017)0492.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0503 och P8_TA(2017)0493.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0092.

Onsdagen den 13 juni 2018

- G. EU och Nato, som båda är engagerade i krishantering, skulle vara effektivare i den verksamheten om de agerade på ett helt samordnat sätt där största möjliga nytta dras av deras sakkunskap och resurser. Som uppföljning till sin globala strategi förstärker EU sin sammanhängande strategi för yttre konflikter och kriser, och vidtar även åtgärder mot hot och utmaningar för den kombinerade inre och yttre säkerheten, med civila eller militära medel.
- H. Vid Natos toppmöte i Warszawa 2016 tog Atlantpakten och EU fram områden där det behövs stärkt samarbete mot bakgrund av gemensamma utmaningar för öst och syd, däribland att bekämpa hybridhot, förbättra motståndskraften, bygga upp försvarskapacitet, cyberförsvar, sjöfartssäkerhet och övningar. 42 åtgärder för att öka samarbetet mellan Nato och EU på överenskomna områden godkändes av Natos utrikesministrar i december 2016, och ytterligare områden för gemensamt arbete avtalades i december 2017.
- I. Ett partnerskap mellan EU och Nato krävs för att motverka hybridhot, bland annat när det gäller att motverka felaktig information och desinformation och stärka motståndskraften. Det krävs tydliga distinktioner med avseende på båda institutionernas behörighetsområden och politiska strategier.
- J. Det har skett ett uppsving när det gäller Rysslands aktiviteter. Så länge som risken kvarstår för att de transatlantiska banden och solidariteten mellan EU:s medlemsstater försvagas, behöver deras gemensamma strategi när det gäller Ryssland förstärkas. Både EU och Nato är bekymrade över Rysslands mer självsäkra militära beteende. Politisk manipulering och it-angrepp är också en källa till oro. EU har reagerat på Rysslands inblandning i EU:s inre angelägenheter, som strider mot internationella lagar och normer. Motståndskraft är, och kommer att fortsätta att vara, en viktig del av det kollektiva försvaret.
- K. Det södra grannskapet präglas av instabilitet utan motstycke och utgör en strategiskt viktig utmaning för både EU:s medlemsstater och Natomedlemmarna, i synnerhet de som är belägna vid de yttre gränserna.
- L. It-attacker blir allt vanligare och mer sofistikerade. År 2014 etablerade Nato cyberförsvaret som en del av Atlantpaktens kärnuppgifter för kollektivt försvar, och 2016 erkändes cyberrymden som en operativ domän, utöver land, luft och hav. EU och Nato kan komplettera varandras insatser. Ett förstärkt samarbete mellan EU:s medlemsstater på området cybersäkerhet bör främjas, och på detta område krävs det en samordnad strategi mellan alla EU:s medlemsstater.
- M. I december 2017 beslutade Nato och EU att utöka sitt samarbete i kampen mot terrorismen, främst genom att öka informationsutbytet och förbättra den nationella motståndskraften.
- N. Både EU och Nato använder samma transportinfrastruktur i Europa, en nyckelfaktor för snabb militär utplacering, och den militära rörligheten har nyligen fastställts som ett högst prioriterat område för samarbete mellan de två organisationerna.
- O. Enligt de senaste mätningarna från Pew Research Center är allmänhetens stöd för Nato starkt och ökar i de flesta av Natos medlemsstater.

Ett mer konkret partnerskap

1. Europaparlamentet är övertygat om att EU och Nato delar samma värden i strävan efter internationell fred och säkerhet, att de står inför liknande strategiska utmaningar och, i och med att de har ett överlappande medlemskap med 22 gemensamma medlemmar, att de har sammanfallande säkerhets- och försvarsintressen, däribland att skydda sina medborgare mot alla hot. Parlamentet är övertygat om att det strategiska partnerskapet mellan EU och Nato är av grundläggande betydelse för att bemöta dessa säkerhetsutmaningar. Parlamentet understryker att samarbetet mellan EU och Nato bör vara komplementärt och att de ska respektera varandras specifika drag och roller.
2. Europaparlamentet betonar öppenhet och transparens med full respekt för självbestämmanderätten och förfarandena hos båda organisationerna, liksom delaktighet och ömsesidighet utan att det påverkar den särskilda karaktären för någon medlemsstats säkerhets- och försvarspolitik som viktiga principer för det strategiska partnerskapet mellan EU och Nato. Parlamentet betonar att samarbete med EU-medlemsstater utanför Nato och Natomedlemsstater utanför EU är en integrerad del av samarbetet mellan EU och Nato.
3. Europaparlamentet är övertygat om att Nato för sina medlemmar är hörnstenen för kollektivt försvar och avskräckning i Europa. Parlamentet är också övertygat om att ett starkare EU med en mer ändamålsenlig GSFP, genom flera projekt mellan medlemsstater och i stånd att iakttäta bestämmelserna i artikel 42.7 i fördraget om Europeiska unionen varigenom medlemsstaterna kan begära bistånd, bidrar till ett starkare Nato. Parlamentet betonar att man i samarbetet mellan EU och Nato även bör ta hänsyn till säkerhets- och försvarspolitiken i de sex EU-medlemsstater som inte är medlemmar i Nato och i de sju Nato-medlemsstater som inte är medlemmar i EU.

Onsdagen den 13 juni 2018

4. Europaparlamentet är fast övertygat om att ändamålsenliga insatser för att bemöta hela spektrumet av utmaningar på säkerhetsområdet kräver en strategisk vision, ytterligare strukturell anpassning och en kombination av hårda och mjuka maktinstrument för både EU och Nato. Parlamentet understryker att tid är en avgörande faktor för att stärka partnerskapet mellan EU och Nato, med tanke på skillnaderna mellan de båda organisationerna.
5. Europaparlamentet konstaterar att även om en gemensam europeisk strategisk kultur bör utvecklas ytterligare kommer en gemensam uppfattning av hot att ha en positiv effekt. Parlamentet anser att unionen måste arbeta för att stärka sin strategiska autonomi. Parlamentet uppmuntrar därför medlemsstaterna att i samarbete med EU:s institutioner finna en gemensam förståelse för den föränderliga hotmiljön och fortsätta sådana insatser som gemensamma genomgångar, utbildning i civila katastrofinsatser och gemensamma hotbedömningar. Parlamentet välkomnar de ansträngningar som nyligen gjorts i denna riktning.
6. Europaparlamentet understryker att EU:s medborgare, som inser att enbart nationella svar på terrorism och osäkerhet inte räcker till, förväntar sig ett skydd från EU mot dessa hot, och att nära samarbete mellan EU och Nato skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att komplettera varandra mer och bli mer effektiva.
7. Europaparlamentet understryker nödvändigheten av att stärka samarbetet mellan EU och Nato avseende uppdrag och insatser, på både strategisk och taktisk nivå.
8. Europaparlamentet betonar att det strategiska partnerskapet mellan EU och Nato är lika grundläggande för EU:s framväxande GSPF som för Atlantpaktens framtid och förbindelserna mellan EU och Förenade kungariket efter brexit.
9. Europaparlamentet anser att potentialen i förbindelserna mellan EU och Nato kan utnyttjas ännu mer och att vidare utveckling och fördjupande av partnerskapet inte bör begränsas till en gemensam reaktion på endast kriser utanför Europa, framför allt i närområdet, utan även på kriser på den europeiska kontinenten.
10. Europaparlamentet understryker behovet av att arbeta tillsammans med förebyggande åtgärder, analys och tidig varning, genom ett effektivt utbyte av information i syfte att bemöta nya hot med gemensamma åtgärder.
11. Europaparlamentet anser att EU:s och Natos gemensamma förklaring och de efterföljande genomförandeåtgärderna markerar en ny och betydande fas i det strategiska partnerskapet. Parlamentet välkomnar de påtagliga resultaten från genomförandet av den gemensamma förklaringen, framför allt när det gäller bekämpning av hybridhot, strategisk kommunikation, sammanhållning av resultaten i de respektive försvarsplaneringsprocesserna och samarbete på sjöfartsområdet. Parlamentet uppmuntrar till ytterligare framsteg och välkomnar den nya uppsättningen åtgärder som tillades den 5 december 2017, i synnerhet dem som gäller terrorismbekämpning, militär rörlighet och kvinnor, fred och säkerhet. Parlamentet välkomnar den förändrade insatskulturen och det väl fungerande samarbetet personalen emellan för genomförandet av varje åtgärd. Parlamentet upprepar att även om själva processen styrs av institutioner, så är framgången för genomförandet av överenskomna gemensamma mål och åtgärder beroende av den fortsatta politiska viljan från alla medlemsstaterna. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang engagemanget från medlemmar i både EU och Nato, och betonar att framgångsrikt genomförande av den gemensamma förklaringen är beroende av den politiska viljan hos samtliga medlemsstater på det hela taget. Parlamentet anser det viktigt att förstärka ett bättre samarbete och en bättre dialog mellan EU och Nato och att säkerställa politisk vilja och tillräckliga medel för fortsatt genomförande och ytterligare förbättring av samarbetet. Parlamentet ser fram emot att en ny förklaring från EU och Nato antas vid Natos toppmöte i Bryssel den 11–12 juli 2018.
12. Europaparlamentet noterar att det förekommer regelbundna gemensamma genomgångar av vice ordföranden/den höga representanten och Natos generalsekreterare i rådet (utrikes frågor) respektive Nordatlantiska rådet, och fortsatta regelbundna möten mellan EU:s kommitté för utrikes- och säkerhetspolitik och Nordatlantiska rådet.
13. Europaparlamentet välkomnar Förenta staternas upprepade bekräftelse av sitt åtagande gentemot Nato och Europas säkerhet. Parlamentet påminner om att EU och Förenta staterna är viktiga internationella partner och att detta partnerskap även bekräftas genom Nato. Parlamentet understryker värdet av de bilaterala förbindelserna mellan EU:s medlemsstater och Förenta staterna. Parlamentet är fast övertygat om att ett förstärkt samarbete mellan EU och Nato stärker de transatlantiska banden och om att Natos förmåga att fullgöra sina uppdrag är kopplad till de transatlantiska förbindelserna. Parlamentet konstaterar därför att den politiska utveckling som ägt rum på senare tid skulle kunna inverka på styrkan i de transatlantiska förbindelserna. Parlamentet konstaterar att Förenta staterna, som i allmänhet uppmuntrade och välkomnade den väsentliga utvecklingen av EU:s försvar, bör fortsätta ansträngningarna för en bättre förståelse av europeiska strategiska intressen, däribland utvecklingen av europeisk försvarskapacitet. Parlamentet betonar att EU:s ansträngningar för att uppnå strategiskt oberoende stärker Atlantpaktens säkerhetsmiljö.

Onsdagen den 13 juni 2018

14. Europaparlamentet välkomnar Natos Enhanced Forward Presence på Natos östra flank. Parlamentet välkomnar Natos utplacering av fyra multinationella stridsgrupper i Estland, Lettland, Litauen och Polen, under ledning av Förenade kungariket, Kanada, Tyskland respektive Förenta staterna. Parlamentet anser att samarbetet mellan EU och Nato bör stärkas ytterligare på de östra och södra flankerna, för båda organisationernas säkerhet, och att ryskt ingripande även i länderna på den östra flanken, med hybridmedel eller konventionella medel, bör förebyggas och motverkas på lämpligt sätt. Parlamentet understryker att den nuvarande infrastrukturen i Europa, som främst går i väst-östlig riktning, bör kompletteras genom utveckling av en ny nord-sydlig dimension, för att motsvara kraven på militär rörlighet. Parlamentet betonar att ansträngningarna för militär rörlighet bör bidra till effektivitet när det gäller att genomföra uppdrag och insatser inom ramen för GSFP samt till Atlantpaktens försvarsställning. Parlamentet anser att vägar, broar och järnvägar bör uppgraderas för att möjliggöra snabb utplacering av militär personal och utrustning.

15. Europaparlamentet understryker i detta avseende betydelsen av att förbättra Natos kapacitet till snabb förstärkning genom att förbättra infrastrukturen i EU och nationellt och då avlägsna byråkratiska och infrastrukturellerade hinder för styrkornas snabba rörelse, och genom att förhandsplicera militär utrustning och förråd, vilket höjer vår kollektiva säkerhet.

16. Europaparlamentet välkomnar lanseringen av det permanenta strukturerade samarbetet (Pesco). Parlamentet betonar dess potential att stärka Europas bidrag inom Nato. Parlamentet anser att det kan öka synergieffekterna och effektiviteten och att det är ett viktigt steg för att förbättra EU:s kapacitet på säkerhets- och försvarsområdet samt de europeiska Nato-medlemstaternas potentiella resultat, och är övertygad om att ett starkare EU och Nato förstärker varandra.

17. Europaparlamentet betonar att Pesco kompletterar Nato och bör användas som en drivkraft för ytterligare samarbete mellan EU och Nato inom kapacitetsutveckling, eftersom det syftar till att stärka EU:s försvarskapacitet och i allmänhet till att göra GSFP effektivare och relevantare för att bemöta dagens säkerhetsmässiga och militära utmaningar. Parlamentet betonar betydelsen av öppenhet och kommunikation om Pesco till Förenta staterna och andra Nato-medlemsstater för att undvika alla missuppfattningar.

18. Europaparlamentet understryker att nästa gemensamma förklaring från EU och Nato bör insistera på att de kapaciteter som utvecklas multinationellt av EU:s medlemsstater, däribland inom ramen för Pesco, och av Natos medlemsstater ska vara tillgängliga för både Natos och EU:s operationer. Parlamentet betonar att besluten nyligen från EU (samordnad årlig försvarsöversikt/CARD), Pesco, Europeiska försvarsfonden), som syftar till att säkerställa att européerna tar större ansvar för sin egen säkerhet, bidrar till att stärka Nato och även säkerställa en rättvis transatlantisk bördefördelning, samtidigt som man har i åtanke målet att tillsammans bemöta gemensamma säkerhetsutmaningar, undvika onödig dubblering och utveckla sammanhängande, komplementär och interoperabel försvarskapacitet. Parlamentet anser att utvecklingen av gemensamma standarder, förfaranden, utbildningar och övningar bör ses som en viktig faktor för att möjliggöra mer effektivt samarbete mellan EU och Nato.

19. Europaparlamentet noterar att 80 procent av Natos försvarsutgifter efter brexit kommer att ligga utanför EU och att tre av fyra bataljoner i öst kommer att ledas av länder utanför EU.

20. Europaparlamentet uppmanar EU och Nato att anordna regelbundna övningar på strategisk nivå med deltagande av det högsta politiska ledarskapet i de båda organisationerna. Parlamentet gläder sig i detta avseende åt den estniska övningen EU Cybrid 2017, i vilken Natos generalsekreterare för första gången deltog i en EU-övning.

Huvudsakliga samarbetsområden

21. Europaparlamentet konstaterar att hot mot säkerheten har antagit mer av en hybridkaraktär och blivit mindre konventionella, och att internationellt samarbete krävs för att komma till rätta med dem. Parlamentet uppmanar EU och Nato att fortsätta att bygga upp motståndskraft och utarbeta ett gemensamt situationsmedvetandet om hybridhot. Parlamentet uppmanar EU och Nato att samordna sina krishanteringsmekanismer för att bemöta hybridhoten på ett konsekvent sätt. Parlamentet välkomnar den senaste tidens gemensamma invigning av det Helsingforsbaserade kompetenscentrumet för hybridhot, av Natos generalsekreterare och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och uppmanar EU:s medlemsstater att inrätta kompetenscentrum för hybridhot, med centrumet i Helsingfors som förebild. Parlamentet välkomnar i detta avseende de separata men parallella övningar, PACE17 och CMX17, som hölls 2017 och genom vilka EU:s och Natos personal testade sina respektive förfaranden för att kommunicera och utbyta information under ett fiktivt framträdande hybridhot. Parlamentet berömmar den samordnade åtgärden från de allierade i väst som svar på den misstänkta ryska kemiska attacken i Förenade kungariket.

22. Europaparlamentet anser att man i den förestående gemensamma förklaringen från EU och Nato bör välkomna de framsteg som gjorts och uppmana till konkret genomförande av samtliga de förslag som de båda institutionerna antagit. Parlamentet anser att det behövs mer insatser när det gäller genomförandet av de många åtaganden som redan gjorts.

Onsdagen den 13 juni 2018

23. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att initiativen för att stärka ett ” försvarets Europa” (Europe of Defence) bör gynna båda organisationerna och därmed göra det möjligt för EU:s medlemsstater att stärka sitt strategiska oberoende och kunna ingripa militärt tillsammans på ett trovärdigt sätt. Parlamentet påminner om att sådana initiativ kompletterar Natos initiativ.
24. Europaparlamentet anser det också viktigt att säkerställa genomförandet av principerna om delaktighet, ömsesidighet och full respekt för de båda organisationernas beslutsfattande, i enlighet med rådets slutsatser av den 5 december 2017.
25. Europaparlamentet välkomnar framgången med EU:s parallella och samordnade krishanteringsövning 2017, som gav en användbar plattform för utbyte av bästa praxis. Parlamentet ser fram emot att få granska vunna erfarenheter samt att fortsätta att samarbeta om gemensamma övningar mellan EU och Nato, inbegripet den EU-ledda övning som planeras för 2018.
26. Europaparlamentet noterar att de nuvarande förfarandena för utbyte av sekretessbelagda uppgifter mellan de båda organisationerna alltjämt är tungrodda och ineffektiva. Parlamentet anser att båda organisationer står inför liknande strategiska utmaningar och därmed kommer att få hantera följderna gemensamt. Parlamentet anser att samarbetet, i form av utbyte av sekretessbelagda uppgifter och underrättelseanalys, måste förbättras genom att man bygger upp ömsesidigt förtroende, även på området terrorismbekämpning. Parlamentet betonar att EU kommer att behöva öka sin kapacitet genom att förse mer EU-personal med säkerhetsgodkännanden och särskild utbildning i att arbeta med sekretessbelagda uppgifter, och genom investering i säkra kommunikationer. Även främjandet av ömsesidighet och behovsorienterat utbyte som förhållningssätt till utbyte av lämplig information skulle gynna båda organisationernas uppdrag och insatser. Parlamentet anser att parallell och samordnad underrättelsebedömning kan utnyttjas för att gemensamt bekämpa hybridhot på ett mer ändamålsenligt sätt.
27. Europaparlamentet uppmanar EU och Nato att fördjupa sitt samarbete på området strategisk kommunikation, bland annat genom att stärka partnerskapet mellan Natos kunskapscentrum för strategisk kommunikation och Europeiska utrikestjänstens avdelning för strategisk kommunikation.
28. Europaparlamentet välkomnar EU:s nyligen inrättade gemensamma enhet för hybridhot och dess samspel med Natos hybridanalysenhet när det gäller delad situationsmedvetenhet och utbyte av bedömningar av potentiella hybridhot.
29. Europaparlamentet är övertygat om att samarbete och informationsdelning är helt avgörande på området cybersäkerhet, och erkänner de framsteg som har gjorts på detta område. Parlamentet betonar behovet att förbättra förebyggandet och detekteringen av it-incidenter, och likaså hanteringen av dem. Parlamentet uppmanar båda organisationer att samordna sina övervakningsverksamheter och utbyta it-försvarsrelaterade uppgifter där så är lämpligt, och därmed underlätta EU:s och Natos underrättelseinsatser. Parlamentet uppmanar EU och Nato att stärka sitt operativa samarbete och den operativa samordningen och att främja interoperabilitet genom att dela bästa praxis när det gäller medel, metoder och förfaranden som används för att härleda it-attacker. Parlamentet anser att det ökande informationsutbytet mellan EU och Nato är en prioritet för att göra det möjligt att identifiera alla ansvariga källor bakom it-attacker och vidta rättsliga åtgärder till följd därav. Parlamentet anser det även viktigt att harmonisera utbildningsverksamheter och samarbeta inom forskning och teknisk utveckling på it-området. Parlamentet välkomnar överenskommelsen mellan EU:s incidenthanteringsorganisation och Natos centrala it-incidenthanteringsorgan. Parlamentet anser att nya verksamheter med anknytning till it-försvarssamarbetet, inom ramen för det nya mandatet för Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa), kan fånga Natos intresse.
30. Europaparlamentet anser det viktigt att säkerställa att insatserna för maritim kapacitetsuppbyggnad är komplementära och undvika onödig dubblering av dem, så att sjöfartsskyddet kan säkras på ett effektivare sätt. Parlamentet välkomnar det ökade operativa samarbetet och den ökade samordningen mellan EU och Nato, däribland genom situationsmedvetenhet baserad på de erfarenheter som förvärvats i Medelhavet och vid Afrikas horn, och därmed sökandet efter ytterligare möjligheter till ömsesidigt logistiskt stöd och informationsutbyte mellan de båda organisationernas personal i fråga om operativa insatser, inbegripet verksamhet kopplad till irreguljär migration.
31. Europaparlamentet välkomnar det förbättrade taktiska och operativa samarbetet, bland annat genom direkta länkar mellan Natos marinstab och Frontex, samt mellan Nato-insatsen Sea Guardian och Europeiska unionens militära insats Sophia i södra centrala Medelhavsområdet, som hjälper EU och dess uppdrag att hejda irreguljär migration och bekämpa nätverk för olaglig handel, bland annat den olagliga handeln med vapen. Parlamentet konstaterar att Nato på begäran kan tillhandahålla logistiskt stöd och andra funktioner, t.ex. tankning till sjöss och medicinskt stöd. Parlamentet konstaterar att detta följer efter ett lyckat samarbete mellan EU och Nato med Nato-insatsen Ocean Shield respektive Atalantainsatsen för att bekämpa sjöröveri utanför Afrikas horn.
32. Europaparlamentet uppmanar till ytterligare synergier mellan EU och Nato på området, och till ytterligare förbättringar, särskilt när det gäller samordning av insatser inom underrättelseverksamhet, övervakning och spaning.

Onsdagen den 13 juni 2018

33. Europaparlamentet upprepar att initiativ från EU som syftar till att stärka Europas säkerhet och försvar också bör bidra till att säkerställa att de av EU:s medlemsstater som är medlemsstater i Nato uppfyller sina Natoåtaganden. Parlamentet anser att den dubbla egenskapen som medlem i EU och Nato inte får vara till skada för någon medlemsstat. Parlamentet understryker också att de av EU:s medlemsstater som inte är medlemmar i Nato bör ha andra skyldigheter inom ramen för den europeiska försvarsunionen. Parlamentet betonar att EU:s medlemsstater bör kunna starta autonoma militära uppdrag även när Nato inte är villigt att agera eller när EU-åtgärder är lämpligare.

34. Europaparlamentet välkomnar den fortsatta trenden med ökade försvarsutgifter bland Natos medlemsstater. Parlamentet uppmuntrar alla EU-medlemsstater som också är medlemmar i Nato att göra avsevärda framsteg för att uppnå utgifter på 2 procent av BNP till försvaret, och 20 procent av detta till betydande ny utrustning. Parlamentet anser att EU-medlemsstater som har åtagit sig att följa Natos riktlinjer för försvarsutgifter bör överväga att avsätta en angiven summa, inom riktlinjen på 20 procent till upphandling, för att garantera att en minimiutgift läggs på innovation, vilket i sin tur kan medföra att teknik sprids till den civila sektorn.

35. Europaparlamentet påminner om uppmaningen i den gemensamma förklaringen i Warszawa från EU och Nato till medlemmarna att "underlätta en starkare försvarsindustri och bättre försvarsforskning". Parlamentet är starkt övertygat om att EU och Nato måste stärka sitt samarbete och eftersträva synergier när det gäller att stärka och utveckla sin tekniska och industriella bas för att kunna tillgodose kapacitetsprioriteringarna, särskilt genom en årlig samordnad översyn av försvaret och Natos försvarsplaneringsprocess. Parlamentet anser det viktigt för båda organisationer att ha ändamålsenligt och balanserat transatlantiskt försvarstekniskt och försvarsindustriellt samarbete som en strategisk prioritet. Parlamentet stöder de åtgärder som föreslås inom ramen för Europeiska försvarsfonden för att uppmuntra gemensam forskning och utveckling av europeisk kapacitet. Parlamentet anser att ökat åtagande för forskning och kapacitetsplanering kan leda till mer effektivitet.

36. Europaparlamentet upprepar behovet av att säkerställa samstämmighet i resultat och tidslinjer mellan EU:s samordnade årliga försvarsöversikt, kapacitetsutvecklingsplanen och respektive Natoprocesser, såsom Natos försvarsplaneringsprocess. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa att EU:s och Natos multinationella initiativ för kapacitetsutveckling kompletterar och förstärker varandra. Parlamentet understryker att den kapacitet som används i GSFP och utvecklas inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet fortsätter att innehas av medlemsstaterna, som också kan göra den tillgänglig för andra ramar.

37. Europaparlamentet betonar behovet av att, i nära samarbete mellan EU och Nato, ta itu med de fysiska och rättsliga hindren för en skyndsam och snabb förflyttning av militär personal och resurser inom och utanför EU – däribland möjligheten att använda viktig infrastruktur såsom vägar, broar och järnvägar – i syfte att säkerställa, när så är nödvändigt, en smidig förflyttning av utrustning och militära styrkor i hela Europa, framför allt genom genomförandet av den handlingsplan som presenterats av vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen utifrån den färdplan som utarbetats av EU:s medlemsstater inom ramen för Europeiska försvarsbyrån. Parlamentet uppmanar kraftfullt medlemsstaterna att snabbt följa upp och utnyttja de framsteg som hittills har gjorts. Parlamentet betonar behovet av kompatibla försvarskapaciteter för att underlätta insättning av förband och samarbete över hela EU och Nato. Parlamentet rekommenderar EU och Nato att hantera rörligheten också för Natostyrkor från länder utanför EU på europeiskt territorium.

38. Europaparlamentet anser att EU och Nato bör göra mer tillsammans för att stärka motståndskraften, försvaret och säkerheten i båda organisationers grannländer och partner. Parlamentet stöder starkt det gemensamma målet att ge stöd till grannländerna och partnerländerna för kapacitetsutbyggnad och främjande av motståndskraft, däribland för terrorismbekämpning, strategisk kommunikation, it-försvar, ammunitionsförvaring och reform av säkerhetssektorn, särskilt i de tre pilotländerna (Bosnien och Hercegovina, Moldavien och Tunisien).

39. Europaparlamentet påminner om att det ligger i både EU:s och Natos intresse att hantera säkerhetsfrågor i både västra Balkan och EU:s grannskap och att samarbeta på vissa särskilda områden. Parlamentet välkomnar EU:s och Natos insatser för att tillhandahålla politiskt och praktiskt stöd till länder på västra Balkan och i Östeuropa och Sydkaukasien. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna fortsätter dessa insatser för att säkerställa fortsatt demokratisk utveckling och fortsatta reformer av säkerhetssektorn. Parlamentet understryker att samarbete mellan EU och Nato och länderna på västra Balkan är avgörande för att bemöta säkerhetshoten mot hela kontinenten.

40. Europaparlamentet betonar betydelsen av de principer som finns i Wiendokumentet, i synnerhet principen om öppenhet och transparens. Parlamentet välkomnar i detta avseende öppenheten för internationella observatörer vid EU:s och Natos militära övningar och gemensamma övningar.

Onsdagen den 13 juni 2018

41. Europaparlamentet upprepar den viktiga roll som kvinnor har i GSFP:s och Natos uppdrag, i synnerhet när det gäller kontakt med kvinnor och barn i konfliktområden. Parlamentet välkomnar att både EU och Nato har erkänt denna viktiga roll. Parlamentet rekommenderar att EU och Nato på ett proaktivt sätt främjar jämlik könsfördelning i sina strukturer och operationer.

42. Europaparlamentet betonar EU:s behov av att säkerställa nära säkerhets- och försvarsförbindelser med Förenade kungariket efter brexit, där det erkänns att Förenade kungariket kommer att fortsätta bidra avsevärt till det europeiska försvaret både som Nato-medlem och europeisk nation, även om man samtidigt inte är medlem i EU.

o

o o

43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, vice ordföranden/den höga representanten, Natos generalsekreterare, EU:s byråer på säkerhets- och försvarsområdena, regeringarna och de nationella parlamenten i EU:s medlemsstater och Natos parlamentariska församling.

Onsdagen den 13 juni 2018

P8_TA(2018)0258

It-försvar**Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2018 om it-försvar (2018/2004(INI))**

(2020/C 28/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av dokumentet *Delade visioner, gemensamma åtgärder: Ett starkare Europa. En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik*, som lades fram av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikesfrågor och säkerhetspolitik den 28 juni 2016,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 20 december 2013, den 26 juni 2015, den 15 december 2016, den 9 mars 2017, den 22 juni 2017, den 20 november 2017 och den 15 december 2017,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 juni 2017 *Diskussionsunderlag om det europeiska försvarets framtid* (COM(2017)0315),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 juni 2017 *Start för Europeiska försvarsfonden* (COM(2017)0295),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 november 2016 *En europeisk försvarshandlingsplan* (COM(2016)0950),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 7 februari 2013 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *EU:s strategi för cybersäkerhet: En öppen, säker och trygg cyberrymd* (JOIN(2013)0001),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 13 september 2017 *Assessment of the EU 2013 Cyber-security Strategy* (SWD(2017)0295),
- med beaktande av ramen för EU:s politik för it-försvar av den 18 november 2014,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 10 februari 2015 om cyberdiplomati,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 juni 2017 om en ram för en gemensam diplomatisk respons från EU mot skadlig internetverksamhet ("verktygslåda för cyberdiplomati"),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 13 september 2017 till Europaparlamentet och rådet *Resiliens, avskräckning och försvar: ett starkt cyberförsvar för EU* (JOIN(2017)0450),

Onsdagen den 13 juni 2018

- med beaktande av publikationen *Tallinn Manual 2.0 on the International Law Applicable to Cyber Operations* ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen ⁽²⁾,
 - med beaktande av det arbete som utförts av den globala kommissionen för cyberrymdens stabilitet,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 april 2015 *Europeiska säkerhetsagendan* (COM(2015)0185),
 - med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik till Europaparlamentet och rådet av den 6 april 2016 *Gemensam ram för att motverka hybridhot – Europeiska unionens insatser* (JOIN(2016)0018),
 - med beaktande av sin resolution av den 3 oktober 2017 om kampen mot it-brottslighet ⁽³⁾,
 - med beaktande av den gemensamma förklaringen från ordförandena för Europeiska rådet och Europeiska kommissionen och Natos generalsekreterare av den 8 juli 2016, de gemensamma uppsättningarna förslag till genomförandet av den gemensamma förklaring som godkändes av Europeiska rådet och Nato-rådet den 6 december 2016 och den 5 december 2017 samt framstegsrapporterna om deras genomförande, som antogs den 14 juni och den 5 december 2017,
 - med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om it-säkerhet och it-försvar ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 22 november 2016 om en europeisk försvarsunion ⁽⁵⁾,
 - med beaktande av kommissionens förslag av den 13 september 2017 till Europaparlamentets och rådets förordning om Enisa, "EU:s cybersäkerhetsbyrå", och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik ("cybersäkerhetsakten") (COM(2017)0477),
 - med beaktande av sin resolution av den 13 december 2017 om årsrapporten om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ⁽⁶⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 13 december 2017 om årsrapporten om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna ⁽⁷⁾,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0189/2018), och av följande skäl:
- A. It- och hybridutmaningar, hot och angrepp utgör ett betydande hot mot EU:s, dess medlemsstaters och dess medborgares säkerhet, försvar, stabilitet och konkurrenskraft. Det är uppenbart att it-försvar innefattar både militära och civila aspekter.

⁽¹⁾ Cambridge University Press, februari 2017, ISBN 9781316822524, <https://doi.org/10.1017/9781316822524>.

⁽²⁾ EUT L 194, 19.7.2016, s. 1.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0366.

⁽⁴⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 145.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0435.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0493.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0492.

Onsdagen den 13 juni 2018

- B. EU och medlemsstaterna står inför ett aldrig tidigare skådat hot i form av såväl politiskt motiverade, statsunderstödda it-angrepp som it-brottslighet och terrorism.
- C. Cyberrymden är allmänt erkänd av militären som det femte operativa området, vilket gör det möjligt att utveckla it-försvarskapacitet. Det debatteras huruvida cyberrymden ska erkännas som det femte krigföringsområdet.
- D. I klausulen om ömsesidigt försvar, artikel 42.7 i EU-fördraget, föreskrivs en ömsesidig skyldighet att ge stöd och bistånd med alla till buds stående medel i händelse av ett väpnat angrepp på en medlemsstats territorium. Detta ska inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstats säkerhets- och försvarspolitik. Solidaritetsklausulen, artikel 222 i EUF-fördraget, kompletterar klausulen om ömsesidigt försvar, då det där föreskrivs att EU-länderna är skyldiga att handla gemensamt när ett EU-land utsätts för en terroristattack eller drabbas av en naturkatastrof eller katastrof som orsakas av människor. I solidaritetsklausulen förutsätts användning av både civila och militära strukturer.
- E. Samtidigt som it-försvar fortfarande är medlemsstaternas eget ansvar spelar EU en viktig roll när det gäller att tillhandahålla en plattform för europeiskt samarbete och se till att dessa nya ansträngningar samordnas noga på internationell nivå och inom den transatlantiska säkerhetsstrukturen redan från början, för att undvika de luckor och effektivitetsbrister som många traditionella försvarsinsatser präglas av. Vi behöver göra mer än att bara utöka vårt samarbete och vår samordning. Vi måste säkerställa effektivt förebyggande genom att öka EU:s förmåga att upptäcka, försvara och avskräcka. Ett trovärdigt it-försvar och trovärdiga avskräckningsmedel på it-området behövs för att uppnå verklig it-säkerhet för EU och samtidigt se till att de stater som är minst förberedda inte blir lätta måltavlor för it-angrepp. Ett betydande it-försvar bör vara ett nödvändigt led i den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) och utvecklingen av en europeisk försvarsunion. Vi befinner oss i ett läge där vi lider av ständig brist på högkvalificerade experter inom it-försvar. Ett nära samarbete kring skyddet av väpnade styrkor mot it-angrepp är ett nödvändigt led i utvecklingen av en verksam GSFP.
- F. EU:s medlemsstater utsätts ofta för it-angrepp som utförs av fientliga och farliga statliga och icke-statliga aktörer mot civila eller militära mål. Den nuvarande sårbarheten beror främst på att de europeiska försvarsstrategierna och försvarskapaciteterna är fragmenterade, vilket lett till att utländska underrättelsetjänster upprepade gånger utnyttjat sårbarheterna i it-system och nätverk som är avgörande för den europeiska säkerheten. Medlemsstaternas regeringar har ofta inte kunnat informera berörda parter i tillräckligt god tid för att dessa ska kunna åtgärda sårbarheterna i sina produkter och tjänster. Dessa angrepp ställer krav på brådskande förstärkning och utveckling av EU:s offensiva och defensiva kapacitet på civil och militär nivå i syfte att undvika eventuella gränsöverskridande ekonomiska och samhällliga konsekvenser av it-incidenter.
- G. Skiljelinjerna mellan civil och militär inblandning suddas ut i cyberrymden.
- H. Många it-incidenter blir möjliga till följd av att den privata och offentliga nätinfrastrukturen inte är tillräckligt resiliënt och tålig samt av att databaserna är dåligt skyddade eller säkrade och på grund av andra brister i den kritiska informationsinfrastrukturen. Endast ett fåtal medlemsstater tar, som en del av sin respektive aktsamhetsplikt, ansvar för att skydda sina nätverks- och informationssystem och uppgifterna i dem, vilket förklarar den allmänna bristen på investeringar i utbildning och toppmodern säkerhetsteknik och varför lämpliga riktlinjer inte tas fram.
- I. Rätten till integritet och skydd av personuppgifter är fastställda i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och i artikel 16 i EUF-fördraget och regleras av EU:s allmänna dataskyddsförordning, som trädde i kraft den 25 maj 2018.
- J. En aktiv och effektiv it-politik kan både avskräcka fiender, störa deras kapacitet och förekomma och försämra deras förmåga att angripa.

Onsdagen den 13 juni 2018

- K. Åtskilliga terroristgrupper och terroristorganisationer använder cyberrymden som ett billigt sätt att rekrytera, radikalisera och sprida terroristpropaganda. Terroristgrupper, icke-statliga aktörer och gränsöverskridande kriminella nätverk använder it-operationer för att samla in medel anonymt, samla underrättelser och utveckla it-vapen för att bedriva it-terrorkampanjer, för att störa, skada eller förstöra kritisk infrastruktur, för att angripa finansiella system och för att utföra andra olagliga verksamheter som påverkar EU-medborgarnas säkerhet.
- L. Avskräckande åtgärder på it-området och it-försvar inom Europas väpnade styrkor och kritiska infrastruktur har blivit avgörande frågor i debatten om en modernisering av försvaret, EU:s gemensamma försvarsinsatser, den kommande utvecklingen av de väpnade styrkorna och deras operationer och Europeiska unionens strategiska oberoende.
- M. Flera medlemsstater har gjort omfattande investeringar i inrättandet av välbemannade cyberkommandon för att möta dessa nya utmaningar och förbättra cyberresiliensen, men mycket mer måste göras eftersom det blir svårare och svårare att motverka it-angrepp på medlemsstatsnivå. De olika medlemsstaternas cyberkommandon varierar när det gäller deras offensiva och defensiva mandat. Andra it-försvarsstrukturer varierar stort mellan medlemsstaterna och är ofta fragmenterade. It-försvar och avskräckande åtgärder på it-området är verksamhet som hanteras bäst genom samarbete på europeisk nivå och i samarbete med våra partner och allierade, eftersom dess operativa område inte har några nationella eller organisatoriska gränser. Militär och civil it-säkerhet är nära förbundna med varandra, och därför krävs det mer samverkan mellan civila och militära specialister. Privata företag har omfattande expertis på detta område, vilket ger upphov till grundläggande frågor om samhällsstyrning och säkerhet och frågor om staternas förmåga att försvara sina medborgare.
- N. Det finns ett brådskande behov av att stärka EU:s kapacitet inom it-försvar med tanke på att reaktionerna på den ständigt föränderliga it-säkerhetsbilden är för långsamma. Snabb reaktion och lämplig beredskap är nyckelfaktorer för att garantera säkerheten på detta område.
- O. Både det permanenta strukturerade samarbetet (Pesco) och Europeiska försvarsfonden är nya initiativ som har den nödvändiga räckvidden för att gynna ett klimat som kan ge möjligheter för små och medelstora företag och nystartade företag, och för att underlätta samarbetsprojekt inom it-försvarsområdet, och båda kommer att bidra till att utforma den rättsliga och institutionella ramen.
- P. Medlemsstater som deltar i Pesco har åtagit sig att se till att samarbeten om it-försvar, såsom informationsutbyte, utbildning och operativt stöd, fortsätter att öka.
- Q. Bland de sjutton projekt som valts för Pesco är två på området it-försvar.
- R. Europeiska försvarsfonden måste stödja den europeiska försvarsindustrins globala konkurrenskraft och innovation genom att investera i digital teknik och it-teknik samt underlätta utvecklingen av smarta lösningar genom att ge små och medelstora företag samt nystartade företag möjlighet att delta i denna insats.
- S. Europeiska försvarsbyrån (EDA) har lanserat ett antal projekt för att tillgodose medlemsstaternas behov av att utveckla sin kapacitet för it-försvar, inbegripet projekt som rör utbildning, såsom samordningsplattformen för utbildning och övningar i it-försvar (CD TEXP), den privata sektorns samordning av stöd till utbildning och övning i it-försvar (DePoCyTE) och projektet Cyber Ranges.
- T. Det finns andra pågående EU-projekt om situationsmedvetenhet, upptäckt av fientlig programvara och informationsutbyte (plattformen för informationsutbyte om fientlig programvara (MISP) och fleragentsystemet för upptäckt av avancerade ihållande hot (MASFAD)).
- U. Det finns ett betydande och ökande behov av kapacitetsuppbyggnad och utbildning inom it-försvarsområdet, och detta tillgodoses mest effektivt genom samarbete på EU- och Natonivå.

Onsdagen den 13 juni 2018

- V. GSFP-uppdrag och GSFP-insatser är som alla moderna organisatoriska insatser i hög grad beroende av fungerande it-system. It-hot mot GSFP-uppdrag och GSFP-insatser kan finnas på olika nivåer, allt från den taktiska nivån (GSFP-uppdrag och GSFP-insatser) och den operativa nivån (EU-nätverk) till den bredare nivån global it-infrastruktur.
- W. Kommando- och kontrollsystem, informationsutbyte och logistik är beroende av sekretessbelagd och icke-sekretessbelagd it-infrastruktur, i synnerhet på den taktiska och operativa nivån. Dessa system är attraktiva mål för fientliga aktörer som vill angripa olika uppdrag. It-angrepp kan ha allvarliga effekter på infrastruktur i EU. It-angrepp mot i synnerhet EU:s energiinfrastruktur skulle få allvarliga konsekvenser och måste därför förhindras.
- X. Det är allmänt erkänt att it-försvaret är en fråga som bör tas i vederbörligt beaktande i alla skeden av planeringen av GSFP-uppdrag och GSFP-insatser och som kräver konstant övervakning, och tillräcklig kapacitet måste finnas till förfogande för att integrera det fullt ut i uppdragsplaneringen och för att kontinuerligt ge det nödvändiga avgörande stödet.
- Y. Europeiska säkerhets- och försvarsakademiens nätverk (Esfa) är den enda europeiska utbildningsanordnaren för GSFP:s strukturer, uppdrag och insatser. Enligt nuvarande planer kommer dess roll i fråga om att samla europeisk utbildningskapacitet på it-området att öka avsevärt.
- Z. I förklaringen från Natos toppmöte i Warszawa 2016 erkändes cyberrymden som ett operativt område där Nato måste försvara sig lika kraftfullt som man gör i luften, på land och till sjöss.
- AA. EU och Nato har medverkat till att medlemsstaternas kapacitet för it-försvaret förbättrats genom forskningsprojekt om produkter med dubbla användningsområden som samordnats av EDA och Nato, och genom förbättring av medlemsstaternas cyberresiliens, genom stöd som getts av Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa).
- AB. 2014 fastställde Nato it-säkerhetsoperationer som en del av sitt kollektiva försvar, och 2016 erkändes cyberrymden, tillsammans med land, luft och hav, som ett operativt område. EU och Nato är partner som kompletterar varandra i uppbyggnaden av sin cyberresiliens och kapacitet för it-försvaret. It-säkerhet och it-försvaret är redan en av de starkaste samarbetspelarna mellan de två och ett kritiskt område där båda har unik kapacitet. I EU:s och Natos gemensamma förklaring av den 8 juli 2016 enades EU och Nato om en bred samarbetsagenda. Fyra av 42 förslag om närmare samarbete gäller it-säkerhet och it-försvaret, och ytterligare förslag är mer allmänt inriktade på att hantera hybridhot. Detta har kompletterats med ett vidare förslag om it-säkerhet och it-försvaret som lades fram den 5 december 2017.
- AC. FN:s grupp med myndighetsexperten om informationssäkerhet har avslutat sina sista överläggningar. Trots att gruppen inte kunde åstadkomma någon konsensusrapport 2017, gäller rapporterna från 2015 och 2013, inklusive erkännandet att befintlig internationell rätt, och särskilt FN-stadgan, är tillämplig och nödvändig för att upprätthålla fred och stabilitet och främja en öppen, trygg, fredlig och tillgänglig IKT-miljö.
- AD. I den nyligen lanserade ramen för en gemensam diplomatisk respons från EU mot skadlig internetverksamhet, verktygslådan för cyberdiplomati – som syftar till att utveckla EU:s och medlemsstaternas kapacitet i syfte att påverka beteendet hos potentiella angripare – föreskrivs användningen av proportionerliga åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, däribland restriktiva åtgärder.
- AE. Olika statliga aktörer – bland annat Ryssland, Kina och Nordkorea, men även icke-statliga aktörer (inbegripet organiserade kriminella grupper) som inspireras, lejs eller sponsras av stater, säkerhetsbyråer eller privata företag – har varit inblandade i skadlig internetverksamhet i syfte att uppnå politiska, ekonomiska eller säkerhetsrelaterade mål, däribland angrepp på kritisk infrastruktur, it-spionage och massövervakning av EU-medborgare, bistånd till desinformationskampanjer och spridning av sabotageprogram (t.ex. Wannacry och NonPetya) som begränsar tillgången till internet och it-systemens funktion. Sådan verksamhet åsidosätter och strider mot internationell rätt, de mänskliga rättigheterna och EU:s grundläggande rättigheter och äventyrar demokratin, säkerheten, den allmänna ordningen och EU:s strategiska oberoende, och bör därför leda till en gemensam respons från EU, såsom användning av ramen för en gemensam diplomatisk respons från EU, däribland användning av de restriktiva åtgärder som föreslagits ingå i EU:s verktygslåda för cyberdiplomati, som t.ex. – när det gäller privata företag – böter och begränsad tillgång till den inre marknaden.

Onsdagen den 13 juni 2018

- AF. Sådana storskaliga angrepp mot IKT-infrastruktur har utförts flera gånger tidigare, bland annat i Estland 2007, i Georgien 2008 och – för närvarande nästan dagligen – i Ukraina. Offensiv it-kapacitet håller också på att sättas in mot EU:s och Natos medlemsstater i en aldrig tidigare skådad omfattning.
- AG. It-säkerhetsteknik som är relevant för både de militära och civila områdena är teknik med ” dubbla användningsområden” som erbjuder många möjligheter att utveckla synergier mellan civila och militära aktörer på ett antal områden, såsom kryptering, verktyg för säkerhets- och sårbarhetshantering, intrångsdetekteringssystem och system för förebyggande av intrång.
- AH. Utvecklingen av it-teknik under de närmaste åren kommer att beröra nya områden, som artificiell intelligens, sakernas internet, robotteknik och mobila enheter, och alla dessa inslag kan också påverka säkerheten på försvarsområdet.
- AI. De cyberkommandon som upprättats av flera medlemsstater kan bidra avsevärt till att skydda vital civil infrastruktur, och kunskap om it-försvar är ofta lika användbar på det civila området.

Kapacitetsutveckling för it-försvar och avskräckande åtgärder på it-området

1. Europaparlamentet understryker att en gemensam it-försvarspolitik och en betydande it-försvarskapacitet bör utgöra centrala delar i utvecklingen av den europeiska försvarsunionen.
2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ till ett it-säkerhetspaket för att främja EU:s cyberresiliens, avskräckning och försvar.
3. Europaparlamentet påminner om att it-försvar har både militära och civila dimensioner och att detta innebär att det behövs en integrerad politisk strategi och nära samarbete mellan militära och civila berörda parter.
4. Europaparlamentet efterlyser en sammanhållen utveckling av it-kapaciteten i EU:s alla institutioner och organ samt i medlemsstaterna, och ett tillhandahållande av de politiska och praktiska lösningar som behövs för att klara av de hinder som återstår politiskt, i lagstiftningen och organisatoriskt för samarbetet om it-försvar. Parlamentet anser att ett regelbundet och förbättrat utbyte och samarbete mellan berörda offentliga parter kring it-försvar, både på EU-nivå och nationell nivå, är avgörande.
5. Europaparlamentet betonar med kraft att medlemsstaternas it-försvarskapacitet inom ramen för den framväxande europeiska försvarsunionen bör stå i främsta ledet och vara så integrerad som möjligt redan från början så att maximal effektivitet kan säkerställas. Parlamentet uppmanar därför med kraft medlemsstaterna till nära samarbete vid utformningen av deras respektive it-försvar, genom att använda en tydlig färdplan, så att de därmed bidrar till en process samordnad av kommissionen, Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) och EDA för att bättre strömlinjeforma it-försvarsstrukturer över medlemsstaterna, för att brådska genomföra kortsiktiga tillgängliga åtgärder och främja utbytet av expertis. Parlamentet anser att vi bör utveckla ett europeiskt säkert nätverk för kritisk information och infrastruktur. Parlamentet erkänner att stark kapacitet för att fastställa angrepps ursprung är en nödvändig del av ett verksamt it-försvar och verksamma avskräckande åtgärder på it-området och att ett effektivt förebyggande skulle kräva ytterligare betydande teknisk expertis. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att öka de ekonomiska resurserna och personalresurserna, i synnerhet i fråga om experter inom digital kriminalteknik, för att förbättra möjligheten att fastställa källan till it-angrepp. Parlamentet understryker att sådant samarbete också bör genomföras genom att Enisa förstärks.

Onsdagen den 13 juni 2018

6. Europaparlamentet är medvetet om att många medlemsstater anser att deras egen kapacitet för it-försvar är kärnan i deras nationella säkerhetsstrategi och utgör en väsentlig del av deras nationella suveränitet. Parlamentet betonar dock – på grund av cyberrymdens gränslösa natur – att den skala och kunskap som krävs för att skapa verkligt övergripande och effektiva styrkor som säkerställer EU:s mål att vara strategiskt oberoende i cyberrymden går utöver varje enskild medlemsstats kapacitet, och kräver därför en förstärkt och samordnad svarsåtgärd från samtliga medlemsstater på EU-nivå. Parlamentet noterar mot denna bakgrund att EU och dess medlemsstater har hamnat under tidspress när det gäller att utveckla sådana styrkor, och att de behöver agera genast. Parlamentet konstaterar att EU, på grund av EU-initiativ som den digitala inre marknaden, ligger bra till för att inta en ledande roll i att utveckla europeiska it-försvarsstrategier. Parlamentet erinrar om att utvecklingen av it-försvar på EU-nivå måste främja unionens förmåga att skydda sig själv. Parlamentet välkomnar i detta avseende det föreslagna permanenta mandatet och den stärkta rollen för Enisa.
7. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang med kraft medlemsstaterna att på bästa sätt använda sig av den ram som fastställts genom Pesco och Europeiska försvarsfonden för att föreslå samarbetsprojekt.
8. Europaparlamentet noterar det hårda arbete som utförts av EU och dess medlemsstater inom it-försvarsområdet. Parlamentet noterar i synnerhet EDA-projekten om cyber ranges, den strategiska forskningsagendan om it-försvar och utarbetandet av paket om it-situationsmedvetenhet som görs tillgängliga för högkvarter.
9. Europaparlamentet ser positivt på att två it-projekt kommer att lanseras inom ramen för Pesco: dels plattformen för utbyte av information om cyberhot och hantering av it-incidenter samt snabbinsatsstyrkor och ömsesidigt bistånd på området för cybersäkerhet. Parlamentet betonar att dessa båda projekt är inriktade på en defensiv it-politik som bygger på att dela information om it-hot genom en plattform för medlemsstater i nätverksform och inrättande av snabbinsatsstyrkor för cybersäkerhet, som gör att medlemsstaterna kan hjälpa varandra att säkerställa en högre nivå av cyberresiliens och gemensamt upptäcka, känna igen och åtgärda it-hot. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att bygga vidare på de projekt som rör nationella snabbinsatsstyrkor och ömsesidigt bistånd på området för cybersäkerhet inom Pesco, genom att upprätta en europeisk snabbinsatsstyrka som samordnar, upptäcker och bekämpar kollektiva it-hot till stöd för de deltagande medlemsstaternas insatser.
10. Europaparlamentet konstaterar att EU:s kapacitet för att utveckla projekt för it-försvar är beroende av att unionen behärskar teknik, utrustning, tjänster och data samt behandling av dessa, och måste sätta sin tillit till tillförlitliga branschaktörer.
11. Europaparlamentet erinrar om att ett syfte med de insatser som gjorts för att förbättra samstämmigheten hos kommandosystemen är att se till att tillgängliga medel för kommandosystemen är kompatibla med de som finns i de Natoländer som inte är medlemmar i EU, samt med tillfälliga partner, och att garantera ett smidigt informationsutbyte i syfte att påskynda beslutsprocessen och behålla kontrollen över informationen mot bakgrund av it-riskerna.
12. Europaparlamentet rekommenderar att man försöker hitta olika sätt för att komplettera Natos smarta försvarsprojekt (t.ex. kapacitetsutvecklingen för multinationellt it-försvar, plattformen för informationsutbyte om fientlig programvara (MISP) och utbildning och träning i multinationellt it-försvar (MNCDE&T)).
13. Europaparlamentet erkänner utvecklingen på områden såsom nanoteknik, artificiell intelligens, stordata, elektriskt och elektroniskt avfall samt avancerad robotteknik. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna och EU att ägna särskild uppmärksamhet åt fientliga statliga aktörers och organiserade kriminella grupper eventuella exploatering av dessa områden. Parlamentet efterlyser utbildnings- och kapacitetsutveckling som syftar till att skydda mot framväxten av sofistikerade kriminella system som komplicerade identitetsbedrägerier och förfalskning av varor.
14. Europaparlamentet betonar behovet av mer terminologisk klarhet om säkerhet i cyberrymden, och även av ett omfattande och integrerat arbetssätt och gemensamma insatser för att bekämpa it- och hybridhot samt upptäcka och utplåna tillflyktsorter för extremister och kriminella på nätet, genom att stärka och öka informationsutbytet mellan EU och EU-organ som Europol, Eurojust, EDA och Enisa.

Onsdagen den 13 juni 2018

15. Europaparlamentet understryker den artificiella intelligensens växande roll i både it-angrepp och it-försvaret. Parlamentet uppmanar med kraft EU och medlemsstaterna att särskilt uppmärksamma detta område både under forskningen och den praktiska utvecklingen av sin it-försvarskapacitet.

16. Europaparlamentet framhäver kraftigt att det i och med utvecklingen av obemannade luftfartyg, beväpnade eller inte, behöver vidtas ytterligare åtgärder för att minska deras potentiella it-sårbarheter.

It-försvaret inom ramen för GSFP-uppdrag och GSFP-insatser

17. Europaparlamentet betonar att it-försvaret bör betraktas som en operativ uppgift för GSFP-uppdrag och GSFP-insatser, samt att den bör integreras i all GSFP-planering för att säkerställa ständig hänsyn till it-säkerhet under hela planeringsprocessen och på så sätt minska bristerna i fråga om it-sårbarheten.

18. Europaparlamentet erkänner att det krävs omfattande expertis om it-försvaret, säkra it-infrastruktur och säkra it-nätverk för att planera ett framgångsrikt GSFP-uppdrag eller en framgångsrik GSFP-insats, både vid det operativa högkvarteret och inom själva uppdraget, för att kunna göra en grundlig hotbedömning och tillhandahålla adekvat skydd på området. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten och de medlemsstater som tillhandahåller högkvarter för GSFP-insatser att stärka expertisen om it-försvaret för EU-uppdrag och EU-insatser. Parlamentet konstaterar att det finns en gräns för hur väl något GSFP-uppdrag kan förberedas för att skyddas mot it-angrepp.

19. Europaparlamentet betonar att all planering av GSFP-uppdrag och GSFP-insatser behöver åtföljas av en noggrann bedömning av it-hotlandskapet. Parlamentet noterar att den taxonomi för hot som iordningställt av Enisa utgör en lämplig mall för en sådan bedömning. Parlamentet rekommenderar att det skapas en kapacitet för bedömning av cyberresiliens för GSFP:s högkvarter.

20. Europaparlamentet erkänner särskilt vikten av att GSFP-uppdragens och GSFP-insatsernas digitala fotavtryck och angripsytor måste göras så små som möjligt. Parlamentet väddar till de deltagande planeringssamordnarna att ta hänsyn till detta redan i början av planeringen.

21. Europaparlamentet erkänner den analys av utbildningsbehov från EDA som tar upp framträdande skicklighets- och kompetensbrister på området it-försvaret bland beslutsfattare, inte bara i medlemsstaterna, och välkomnar EDA:s initiativ till kurser för högre beslutsfattare i medlemsstaterna till stöd för planeringen av GSFP-uppdrag och GSFP-insatser.

Teoretisk och praktisk utbildning om it-försvaret

22. Europaparlamentet konstaterar att ett strömlinjeformat teoretiskt och praktiskt utbildningslandskap för it-försvaret i EU avsevärt skulle mildra hoten, och uppmanar EU och medlemsstaterna att öka sitt samarbete kring utbildning, träning och övningar.

23. Europaparlamentet stöder helhjärtat det militära Erasmusprogrammet och andra initiativ för gemensam utbildning och utbyte som syftar till att förbättra samverkansförmågan för medlemsstaternas väpnade styrkor och utvecklingen av en gemensam strategisk kultur genom att öka utbytet av ung militär personal, med tanke på att sådan samverkansförmåga är nödvändig bland alla medlemsstater och Natoallierade. Parlamentet anser emellertid att utbytet för praktisk och teoretisk utbildning på området it-försvaret bör gå längre än detta initiativ och innefatta militär personal i alla åldrar och på alla befattningar samt studerande från alla akademiska studiecentrum inom it-säkerhet.

24. Europaparlamentet betonar att det behövs fler sakkunniga på it-försvarsområdet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att underlätta samarbetet mellan civila akademiska institutioner och militärakademier för att överbygga denna klyfta i syfte att skapa fler möjligheter till teoretisk och praktisk utbildning inom it-försvaret, och att anslå fler resurser till specialiserad utbildning om it-insatser, bland annat om artificiell intelligens. Parlamentet uppmanar militärakademierna att integrera utbildning i it-försvaret i sina läroplaner och därigenom bidra till att öka den it-talangreserv som finns tillgänglig för GSFP-uppdragens behov.

Onsdagen den 13 juni 2018

25. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att tillräckligt och förutseende informera och medvetandegöra företag, skolor och medborgare om it-säkerhet och de främsta digitala hoten och ge dem råd. Parlamentet välkomnar i detta avseende it-guider som ett verktyg för att vägleda medborgare och organisationer till en bättre it-säkerhetsstrategi, öka på kunskapen om it-säkerhet och genomgående förbättra cyberresiliensen.
26. Europaparlamentet noterar att medlemsstaternas fokus, med tanke på behovet av mer specialiserad personal, inte bara bör ligga på att rekrytera kompetent personal till väpnade styrkor utan också på att behålla de specialister som behövs.
27. Europaparlamentet gläder sig åt att elva medlemsstater (Belgien, Estland, Finland, Grekland, Irland, Lettland, Nederländerna, Portugal, Sverige, Tyskland och Österrike) inom projektet Cyber Ranges Federation har genomfört det första av fyra it-försvarsprojekt som lanserats inom ramen för EDA:s agenda om sammanslagning och gemensamt utnyttjande. Parlamentet uppmanar övriga medlemsstater att ansluta sig till detta initiativ. Medlemsstaterna uppmanas att verka för en större ömsesidig tillgång till virtuell utbildning om it-försvar och cyber ranges. Parlamentet konstaterar i detta avseende att den roll som Enisa och dess sakkunniga spelar också bör övervägas.
28. Europaparlamentet anser att sådana initiativ bidrar till att förbättra utbildningskvaliteten på it-försvarsområdet på EU-nivå, särskilt genom inrättandet av omfattande tekniska plattformar och en EU-expertgrupp. Parlamentet anser att europeiska väpnade styrkor kan bredda sin attraktionskraft genom att tillhandahålla omfattande utbildning i it-försvar för att dra till sig och behålla it-talanger. Parlamentet betonar behovet av att identifiera brister i både medlemsstaternas och EU-institutionernas datasystem. Parlamentet erkänner att den mänskliga faktorn är en av de svagheter i it-säkerhetssystem som identifieras oftast och efterlyser därför regelbunden utbildning för såväl militär som civil personal som arbetar för EU-institutionerna.
29. Europaparlamentet uppmanar EDA att lansera samordningsplattformen för utbildning och övningar i it-försvar (CD TEXP) för att bistå projektet Cyber Ranges Federation så snart som möjligt, med fokus på att stärka samarbetet om harmoniserade krav, gynna it-försvarsforskningen och tekniska innovationer samt kollektivt bistå tredjeländer med att bygga upp sin kapacitet för att skapa resiliens inom it-försvar. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att komplettera dessa initiativ med ett särskilt europeiskt kompetenscentrum för utbildning i it-försvar för att tillhandahålla expertutbildning åt de mest lovande rekryterna, till stöd för de deltagande medlemsstaternas it-utbildning.
30. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av plattformen för utbildning, träning, övning och bedömning om it-försvar (ETEE) inom ramen för Esfa, som har till syfte att utöka möjligheterna till teoretisk och praktisk utbildning inom medlemsstaterna.
31. Europaparlamentet uppmanar till mer utbyte av situationsmedvetenhet genom skrivbordsövningar på it-området och samordning av respektive kapacitetsutvecklingsinsatser för att uppnå mer interoperabilitet och bättre förebyggande av och åtgärder mot framtida angrepp. Parlamentet uppmanar till att sådana projekt genomförs med Natoallierade, de väpnade styrkorna i EU:s medlemsstater och andra partner med omfattande erfarenhet av att bekämpa it-angrepp för att utveckla operativ beredskap, gemensamma förfaranden och normer för att på ett omfattande sätt bemöta olika it-hot. Parlamentet välkomnar i detta avseende EU:s deltagande i it-övningar, t.ex. övningen i it-angrepp och it-försvar (CODE).
32. Europaparlamentet erinrar om att en resiliert cyberrymd kräver en oklanderlig it-hygien. Parlamentet uppmanar alla offentliga och privata berörda parter att hålla regelbundna utbildningar i it-hygien för all sin personal.
33. Europaparlamentet rekommenderar ett ökat utbyte av expertis och lärdomar som dragits mellan väpnade styrkor, polisstyrkor och andra statliga organ som är aktiva i medlemsstaterna och involverade i kampen mot it-hot.

Samarbete mellan EU och Nato om it-försvar

34. Europaparlamentet upprepar att EU och Nato, med utgångspunkt i sina gemensamma värderingar och strategiska intressen, har ett särskilt ansvar och en särskild kapacitet att ta itu med de växande utmaningarna inom it-säkerhet och it-försvar på ett mer effektivt sätt och i nära samarbete genom att söka möjliga sätt att komplettera varandra, undvika dubbelarbete och erkänna deras respektive ansvarsområden.

Onsdagen den 13 juni 2018

35. Europaparlamentet uppmanar rådet att i samarbete med andra relevanta EU-institutioner och EU-strukturer överväga sätt att så snart som möjligt tillhandahålla stöd på unionsnivå för att införliva it-området i medlemsstaternas militära doktriner, på ett harmoniserat sätt, och i nära samarbete med Nato.

36. Europaparlamentet vill se ett genomförande av de åtgärder som man redan kommit överens om. Parlamentet begär att nya initiativ för att främja samarbetet mellan EU och Nato identifieras som även beaktar samarbetsmöjligheterna inom Natos gemensamma kompetenscentrum för it-försvar (CCD COE) och Natos akademi för kommunikation och information (NCI) som syftar till att öka utbildningskapaciteten om it- och cybersystem, både i fråga om programvara och maskinvara. Parlamentet noterar att detta skulle kunna innefatta en dialog med Nato om möjligheten för EU att ansluta sig till CCD COE i syfte att öka komplementariteten och utöka samarbetet. Parlamentet välkomnar det nyligen inrättade Europeiska kompetenscentrumet för motverkande av hybridhot. Parlamentet uppmanar med kraft alla berörda institutioner och allierade att regelbundet diskutera sina verksamheter så att de kan undvika överlappningar och uppmuntra till ett samordnat arbetssätt i riktning mot it-försvar. Parlamentet anser att det är av avgörande betydelse att stimulera utbytet av information om it-hot, baserat på ömsesidig tillit, mellan EU:s medlemsstater och med Nato.

37. Europaparlamentet är övertygat om att ökat samarbete mellan EU och Nato är mycket viktigt och användbart på it-försvarsområdet för att förebygga, upptäcka och avskräcka från it-angrepp. Parlamentet uppmanar därför de båda organisationerna att öka sitt operativa samarbete och sin samordning samt att utöka sina gemensamma insatser för kapacitetsuppbyggnad, i synnerhet genom gemensamma övningar och gemensam utbildning för personal inom det civila och militära it-försvaret och genom medlemsstaternas deltagande i Natos smarta försvarsprojekt. Parlamentet anser det mycket viktigt att EU och Nato trappar upp utbytet av information för att möjliggöra formellt fastställande av ursprung till it-angrepp och följaktligen göra det möjligt att ålägga restriktiva sanktioner mot de ansvariga. Parlamentet uppmanar båda organisationerna att även ha ett närmare samarbete om it-aspekterna av krishantering.

38. Europaparlamentet välkomnar utbytet av koncept för att integrera krav och normer för it-försvar i planeringen och utförandet av uppdrag och insatser för att gynna interoperabiliteten, och uttrycker hopp om att detta ska följas upp med mer operativt samarbete om hur man säkerställer it-försvaret i respektive uppdrag och synkroniserar operativa arbetssätt.

39. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen mellan EU:s incidenthanteringsorganisation (CERT-EU) och Natos centrala it-incidenthanteringsorgan (NCIRC) som syftar till att underlätta utbyte av information, logistiskt stöd, gemensamma hotbedömnings, personalförvärv och utbyte av bästa praxis för att säkerställa förmågan att vidta åtgärder mot hot i realtid. Parlamentet betonar att det är viktigt att främja informationsutbyten mellan CERT-EU och NCIRC och att arbeta för att öka graden av förtroende. Parlamentet anser att det finns ett antagande att information som innehas av CERT-EU skulle kunna vara till användning för it-försvarsforskningen och Nato, och att denna information därför bör delas, förutsatt att det säkerställs att detta görs i fullständig överensstämmelse med EU:s dataskyddslagstiftning.

40. Europaparlamentet välkomnar samarbetet mellan de två organisationerna om it-försvarsövningar. Parlamentet noterar att företrädare för EU deltar i den årliga Cyber Coalition-övningen. Parlamentet erkänner det framsteg som EU:s deltagande via de parallella och samordnade övningarna (PACE 17) i Natos krishanteringsövning 2017 utgör, och välkomnar i synnerhet införandet av en it-försvarskomponent. Parlamentet uppmanar de båda organisationerna att intensifiera dessa ansträngningar.

41. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och Nato att anordna regelbundna övningar på strategisk nivå med deltagande av det högsta politiska ledarskapet i de båda organisationerna. Parlamentet gläder sig i detta avseende åt den estniska övningen EU Cybrid 2017, i vilken Natos generalsekreterare för första gången deltog i en EU-övning.

42. Europaparlamentet konstaterar att det finns ett stort utrymme för ett mer ambitiöst och konkret program för it-försvarssamarbete som går utöver de begreppsmässiga aspekterna av samarbetet inom ramen för särskilda åtgärder. Parlamentet väddar till de båda organisationerna att konkret och effektivt genomföra allt det som redan finns och att lägga fram mer ambitiösa förslag inför den kommande översynen av genomförandet av det gemensamma uttalandet.

Onsdagen den 13 juni 2018

43. Europaparlamentet välkomnar it-partnerskapet mellan Nato och näringslivet (NICP) som upprättades 2014, och uppmanar EU att engagera sig i samverkande NICP-insatser i syfte att koppla samarbetsinsatser mellan Nato och EU till branschledare som är specialiserade på it-teknik, för att lyfta fram it-säkerheten genom fortsatt samarbete med särskilt fokus på träning, övningar och utbildning för företrädare för Nato, EU och näringslivet; inkludering av EU och näringslivet i Natos smarta försvarsprojekt; samarbetsinriktat informationsutbyte och bästa praxis för beredskap och återhämtning mellan Nato, EU och näringslivet; fullföljning av gemensamt utvecklade kapacitet för it-försvar och samordnade svarsåtgärder på it-incidenter när och om det är lämpligt.

44. Europaparlamentet noterar det pågående arbetet med förslaget till förordning som reviderar Enisa-förordningen ((EU) nr 526/2013) och fastställer en europeisk ram för certifiering och märkning av IKT-säkerhet. Parlamentet uppmanar Enisa att ingå ett avtal med Nato för att öka deras praktiska samarbete, däribland informationsutbyte och deltagande i it-försvarsövningar.

Internationella normer som tillämpas i cyberrymden

45. Europaparlamentet uppmanar till att it-försvar införlivas i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och EU:s och medlemsstaternas yttre åtgärder som en sektorsövergripande uppgift, och uppmanar till närmare samordning av it-försvaret mellan medlemsstaterna, EU:s institutioner, Nato, FN, USA och andra strategiska partner, särskilt när det gäller regler, normer och verkställighetsåtgärder i cyberrymden.

46. Europaparlamentet beklagar att FN:s grupp med myndighetsexperter 2016–2017 inte kunde åstadkomma en ny konsensusrapport efter flera månaders förhandlingar. Parlamentet påminner om, vilket också erkänns i 2013 års rapport, att befintlig internationell rätt och i synnerhet FN-stadgan – som förbjuder hot eller användning av våld mot någon stats politiska oberoende, däribland tvingande it-åtgärder avsedda att störa den tekniska infrastruktur som är nödvändig för att utföra officiella deltagandeförfaranden, inklusive val, i en annan stat – tillämpas och bör verkställas i cyberrymden. Parlamentet noterar att det i 2015 års rapport från FN:s grupp med myndighetsexperter förtecknas en uppsättning normer för ansvarsfullt beteende för stater, däribland förbudet för stater att genomföra eller medvetet stödja it-relaterad verksamhet som strider mot deras skyldigheter enligt internationella bestämmelser. Parlamentet uppmanar EU att ta på sig en ledande roll i de pågående och kommande debatterna om och genomförandet av internationella normer i cyberrymden.

47. Europaparlamentet noterar betydelsen av Tallinmanualen 2.0, som utgör ett diskussionsunderlag för och tillfälle till analys av hur befintlig internationell rätt kan tillämpas i cyberrymden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att börja granska och tillämpa det som experterna kommit fram till i Tallinmanualen och komma överens om vidare frivilliga normer för internationellt beteende. Parlamentet konstaterar särskilt att eventuell offensiv användning av it-kapacitet bör vara grundad på internationell rätt.

48. Europaparlamentet bekräftar sitt fulla engagemang för en öppen, fri, stabil och trygg cyberrymd, som respekterar de grundläggande värdena demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatliga principer, och där internationella tvister löses på fredlig väg grundat på FN-stadgan och principer i internationell rätt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja ett fortsatt genomförande av den gemensamma och övergripande EU-strategin för cyberdiplomati och befintliga cyberrymd-normer och att tillsammans med Nato göra upp kriterier för och definitioner på EU-nivå för vad som utgör ett it-angrepp, för att förbättra EU:s förmåga att snabbt nå en gemensam ståndpunkt efter en internationellt oriktig gärning i form av ett it-angrepp. Parlamentet stöder helhjärtat genomförandet av 2015 års rapport från FN:s grupp med myndighetsexperter, med frivilliga, icke-bindande normer för staters ansvarsfulla agerande i cyberrymden, som omfattar respekt för medborgarnas integritet och grundläggande rättigheter och förtroendeskapande, regionala åtgärder. Parlamentet stöder i detta sammanhang det arbete som utförs av den globala kommissionen för cyberrymdens stabilitet för att ta fram förslag till normer och politiska strategier för att förbättra den internationella säkerheten och stabiliteten och att vägleda till ett ansvarsfullt statligt och icke-statligt beteende i cyberrymden. Parlamentet stöder förslaget att statliga och icke-statliga aktörer inte bör utföra eller medvetet tillåta verksamhet som uppsåtligt och avsevärt skadar den allmänna tillgängligheten eller integriteten för den offentliga kärnan av internet och därmed cyberrymdens stabilitet.

49. Europaparlamentet erkänner att en majoritet av den tekniska infrastrukturen ägs eller drivs av den privata sektorn och att nära samarbete, samråd och inkludering av den privata sektorn och grupper i det civila samhället genom dialog med många olika berörda parter därför är nödvändigt för att säkerställa en öppen, fri, stabil och säker cyberrymd.

Onsdagen den 13 juni 2018

50. Europaparlamentet är medvetet om att bilaterala avtal mellan stater inte alltid ger de förväntade resultaten på grund av problem vid tillämpningen. Parlamentet anser därför att ett effektivt sätt för att komplettera insatser från många berörda parter är att skapa koalitioner inom grupper av likasinnade länder som vill uppnå samförstånd. Parlamentet betonar den viktiga roll som de lokala myndigheterna måste inta i processen för teknisk innovation och utbyte av uppgifter för att stärka kampen mot brottslighet och terroristverksamhet.

51. Europaparlamentet välkomnar rådets antagande av ramen för gemensamma diplomatiska svarsåtgärder från EU vid fientlig it-verksamhet, den så kallade EU-verktygslådan för cyberdiplomati. Parlamentet stöder möjligheten för EU att vidta restriktiva åtgärder mot fiender som angriper dess medlemsstater i cyberrymden, däribland införandet av sanktioner.

52. Europaparlamentet uppmanar även till en tydlig förutseende strategi för it-säkerhet och it-försvar och till förstärkning av EU:s cyberdiplomati som en sektorsövergripande uppgift i EU:s utrikespolitik och dess genomgripande kapacitet och instrument, så att de på ett verkningfullt sätt kan stärka EU:s normer och värderingar, samt bana väg för ett globalt samförstånd kring regler, normer och verkställighetsåtgärder i cyberrymden. Parlamentet konstaterar att uppbyggnaden av cyberresiliens i tredjeländer bidrar till internationell fred och säkerhet, vilket i slutändan gör Europas medborgare tryggare.

53. Europaparlamentet anser att it-angrepp som NotPetya och WannaCry antingen är statligt styrda eller genomförs med en stats vetskap och godkännande. Parlamentet konstaterar att dessa it-angrepp, som orsakar svår och bestående ekonomisk skada och även hotar liv, är tydliga överträdelser av internationell rätt och juridiska normer. Parlamentet anser därför att NotPetya och WannaCry utgör överträdelser av internationell rätt av Ryska federationen respektive Nordkorea och att proportionerliga och lämpliga svarsåtgärder från EU och Nato bör sättas in mot de två länderna.

54. Europaparlamentet vill se att Europols it-brottscentrum blir en kontaktpunkt för brottsbekämpningsavdelningar och offentliga myndigheter som har hand om it-brottslighet, vars primära ansvar skulle vara att hantera försvaret av både .eu-domäner och kritisk infrastruktur i EU:s nätverk under ett angrepp. Parlamentet betonar att en sådan kontaktpunkt också bör få mandat att utbyta information och tillhandahålla bistånd till medlemsstaterna.

55. Europaparlamentet betonar vikten av att utveckla normer för integritet och säkerhet, kryptering, hatpropaganda, desinformation och terrorhot.

56. Europaparlamentet rekommenderar att varje medlemsstat ålägger sig skyldigheten att hjälpa en annan medlemsstat som drabbas av it-angrepp och att säkerställa nationell it-ansvarsskyldighet i nära samarbete med Nato.

Civil-militärt samarbete

57. Europaparlamentet uppmanar alla berörda aktörer att stärka partnerskap för kunskapsöverföring, genomföra lämpliga affärsmodeller och utveckla förtroende mellan företag och försvar och civila slutanvändare samt att förbättra överföringen av akademisk kunskap till praktiska lösningar, i syfte att skapa synergieffekter och överföra lösningar mellan de civila och militära marknaderna – vilka i själva verket utgör en inre marknad för it-säkerhet och it-säkerhetsprodukter – baserat på transparenta förfaranden och med respekt för EU-rätten och den internationella rätten, i syfte att bevara och stärka EU:s strategiska oberoende. Parlamentet noterar den väsentliga roll som privata it-säkerhetsföretag spelar för att tidigt varna för och fastställa källan till it-angrepp.

58. Europaparlamentet betonar med eftertryck vikten av forskning och utveckling (FoU), särskilt mot bakgrund av de höga säkerhetskraven på försvarsmarknaden. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att ge mer praktiskt stöd åt den europeiska it-säkerhetsbranschen och andra berörda ekonomiska aktörer för att minska den byråkratiska bördan, i synnerhet för små och medelstora företag och nystartade företag (nyckelkällorna till innovativa lösningar på it-försvarsområdet), och att främja ett närmare samarbete med universitetens forskningsorganisationer och stora aktörer i syfte att minska beroendet av it-säkerhetsprodukter från externa källor och att skapa en strategisk logistikkedja inom EU för att stärka dess strategiska oberoende. Parlamentet noterar i detta sammanhang det värdefulla bidrag som Europeiska försvarsfonden kan bidra med och andra instrument inom ramen för den fleråriga budgettramen (FBR).

Onsdagen den 13 juni 2018

59. Europaparlamentet uppmantrar kommissionen att integrera inslag av it-försvar i ett nätverk av europeiska forsknings- och kompetenscentrum för cybersäkerhet, även i syfte att tillhandahålla tillräckliga resurser till it-kapacitet och it-teknik med dubbla användningsområden inom nästa fleråriga budgetram.

60. Europaparlamentet noterar att skyddet av allmän och annan civil kritisk infrastruktur, i synnerhet informationssystem och tillhörande uppgifter, är en viktig försvarsuppgift för medlemsstaterna och särskilt för myndigheter med ansvar för informationssystemens säkerhet, och att den bör ingå i antingen de nationella it-försvarsstrukturernas eller i nämnda myndigheternas behörighetsområden. Parlamentet betonar att det krävs förtroende och ett så nära samarbete som möjligt mellan militära aktörer, it-försvarsbyråer, andra behöriga myndigheter och de berörda branscherna, något som endast kan uppnås genom att man tydligt definierar skyldigheter, roller och ansvarsområden för civila och militära aktörer, och uppmanar alla berörda parter att ta hänsyn till detta i sin planering. Parlamentet efterlyser mer gränsöverskridande samarbete, samtidigt som man fullt ut respekterar EU:s dataskyddslagstiftning om brottsbekämpning i fråga om att stoppa skadlig it-verksamhet.

61. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att låta tyngdpunkten inom de nationella strategierna för it-säkerhet ligga på skyddet av informationssystem med tillhörande uppgifter samt betrakta skyddet av denna viktiga infrastruktur som en del av deras respektive aktsamhetsplikt. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att anta och genomföra strategier, riktlinjer och styrmedel som erbjuder ett rimligt skydd mot rimligtvis identifierbara hotnivåer, så att de kostnader och bördor som skyddet medför står i proportion till den sannolika skada som berörda parter riskerar att drabbas av. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för att ålägga juridiska personer som omfattas av deras lagstiftning att skydda personuppgifter som dessa ansvarar för.

62. Europaparlamentet erkänner att ett starkare och mer strukturerat samarbete med polisstyrkor på grund av den föränderliga it-hotmiljön kan vara att rekommendera, särskilt på vissa kritiska områden, t.ex. när hot spåras under rubriker såsom cyberjihad, cyberterrorism, radikaliserings på nätet och finansiering av extremistiska eller radikala organisationer.

63. Europaparlamentet uppmantrar till nära samarbete mellan EU-organ som EDA, Enisa och Europeiska it-brottscentrumet i en sektorsövergripande strategi som syftar till att främja synergier och undvika överlappning.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna, EDA, Europaparlamentet samt utrikestjänsten ta fram en färdplan för ett samordnat arbetssätt för europeiskt it-försvar, inklusive en uppdatering av ramen för EU:s politik för it-försvar för att se till att den förblir ändamålsenlig, eftersom det är den som utgör det relevanta politiska styrmedlet för att kunna uppnå EU:s mål på it-försvarsområdet. Parlamentet noterar att denna process måste ingå i ett bredare strategiskt angreppssätt inom GSFP.

65. Europaparlamentet begär att kapacitetsuppbyggnad på området it-säkerhet görs genom utvecklings-samarbete, och även genom ständig utbildning och träning i it-medvetenhet, med tanke på att miljontals nya internetanvändare, av vilka de allra flesta finns i utvecklingsländer, under de kommande åren kommer att börja använda internet och därmed stärka resiliensen hos länder och samhällen gentemot it- och hybridhot.

66. Europaparlamentet uppmanar till internationellt samarbete och multilaterala initiativ för att bygga upp strikta ramar för it-försvar och it-säkerhet, motverka att staten tas över av korruption, ekonomiska bedrägerier, penningtvätt, finansiering av terrorism, och hantera de utmaningar som är kopplade till it-terrorerism och kryptovalutor och andra alternativa betalningsmetoder.

67. Europaparlamentet konstaterar att it-angrepp som NotPetya sprider sig fort och därmed orsakar skada åt alla håll, såvida det inte finns en utbredd resiliens på global nivå. Parlamentet anser att teoretisk och praktisk utbildning i it-försvar bör utgöra en del av EU:s yttre åtgärder och att uppbyggnaden av cyberresiliens i tredjeländer bidrar till internationell fred och säkerhet, vilket i slutändan gör Europas medborgare tryggare.

Förstärkning av institutionerna

68. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att delta i ett mer ambitiöst samarbete på it-området inom Pesco. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna inleder ett nytt it-samarbetsprogram inom Pesco till stöd för snabb och verksam planering, kommando och kontroll av nuvarande och kommande EU-uppdrag och EU-insatser. Parlamentet noterar att detta bör leda till bättre samordning av den operativa kapaciteten i cyberrymden och kan leda till att det utvecklas ett gemensamt it-försvarskommando om Europeiska rådet beslutar om detta.

Onsdagen den 13 juni 2018

69. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till medlemsstaterna och vice ordföranden/den höga representanten att lägga fram en EU-vitbok om säkerhet och försvar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och vice ordföranden/den höga representanten att göra it-försvar och avskräckande åtgärder på it-området till en hörnsten i vitboken, som omfattar både skydd av it-området vid uppdrag som fastställs i artikel 43 i EU-fördraget och det gemensamma försvar som fastställs i artikel 42.7 i EU-fördraget.

70. Europaparlamentet noterar att det nya it-samarbetsprogrammet inom Pesco bör ledas av både högt uppsatt militär och civil personal från varje medlemsstat, efter en roterande princip, och vara ansvarsskyldigt inför EU:s försvarsministrar inom Pescos format och inför vice ordföranden/den höga representanten, för att främja principerna om förtroende mellan medlemsstater och EU:s institutioner och organ vid utbytet av information och underrättelser.

71. Europaparlamentet upprepar sin begäran om ett inrättande av ett EU-försvarsråd baserat på EDA:s befintliga styrelse på ministernivå och Pescos format med EU:s försvarsministrar, för att kunna garantera prioritering, fullt ibruktage av resurser och verkligt samarbete och verklig integration mellan medlemsstaterna.

72. Europaparlamentet påminner om behovet av att säkerställa att Europeiska försvarsfonden hålls igång, eller rentav stärks i nästa fleråriga budgetram, med en tillräcklig budget som öronmärkts för it-försvar.

73. Europaparlamentet efterlyser fler resurser för att modernisera och strömlinjeforma spridningen av it-säkerhet och it-underrättelser mellan utrikestjänsten/EU:s underrättelse- och lägescentral (Intcen), rådet och kommissionen.

Offentlig-privat partnerskap

74. Europaparlamentet erkänner att privata företag spelar en viktig roll för att förebygga, upptäcka, förhindra och bemöta it-säkerhetsincidenter, inte bara som leverantörer av teknik utan även som leverantörer av andra tjänster än it-tjänster.

75. Europaparlamentet erkänner den privata sektorns roll i att förebygga, upptäcka, förhindra och bemöta it-säkerhetsincidenter tillsammans med den roll den har i att stimulera innovation inom it-försvaret, och efterlyser därför utökad samarbete med den privata sektorn för att säkerställa gemensamma insikter vad gäller EU:s och Natos krav och hjälp med att komma fram till gemensamma lösningar.

76. Europaparlamentet uppmanar EU att utföra en omfattande översyn av den programvara, it- och kommunikationsutrustning och infrastruktur som används inom institutionerna, för att kunna utesluta potentiellt farliga program och enheter och förbjuda dem som har bekräftats som skadliga, såsom Kaspersky Lab.

o

o o

77. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikesfrågor och säkerhetspolitik, EU:s byråer på säkerhets- och it-försvarsområdena, Natos generalsekreterare och de nationella parlamenten i medlemsstaterna.

Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TA(2018)0259

Ryssland, särskilt fallet med den ukrainske politiske fången Oleg Sentsov**Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om Ryssland, särskilt fallet med den ukrainska politiska fången Oleg Sentsov (2018/2754(RSP))**

(2020/C 28/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Ryssland, i synnerhet resolutionen av den 16 mars 2017 om ukrainska politiska fångar i Ryssland och situationen i Krim ⁽¹⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 25 maj 2018 från talespersonen för Europeiska utrikestjänsten om fallen med flera frihetsberövade i eller från det olagligen annekterade Krim och Sevastopol,
- med beaktande av diskussionen i rådet (utrikes frågor) om Ryssland den 16 april 2018,
- med beaktande av föreläggandet av den 19 april 2017 från Internationella domstolen med anledning av Ukrainas begäran om information om provisoriska åtgärder i fallet om tillämpning av den internationella konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism och den internationella konventionen om bekämpande av alla former av rasdiskriminering (Ukraina mot Ryska federationen),
- med beaktande av artikel 5 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och artikel 7 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som båda föreskriver att ingen får utsättas för tortyr eller grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och som Ryssland är part i,
- med beaktande av FN:s förklaring om försvarare av de mänskliga rättigheterna, som antogs av FN:s generalförsamling den 9 december 1998,
- med beaktande av Genèvekonventionen angående skydd för civilpersoner under krigstid,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den ukrainske filmskaparen Oleg Sentsov, som motsatte sig Rysslands olagliga annektering av Krimhalvön, greps i maj 2014 i samband med påstådd verksamhet i Krim. Han behandlades som rysk medborgare trots att han innehar ukrainskt medborgarskap.
 - B. I fallet med Oleg Sentsov har det förekommit anklagelser om tortyr och svår misshandel i syfte att på olaglig väg få fram vittnesmål som därefter har getts rättsverkan.
 - C. Den 25 augusti 2015 dömdes Oleg Sentsov av en domstol vars jurisdiktion EU inte erkänner, i strid med folkrätten och grundläggande rättsliga standarder.
 - D. Oleg Sentsov, som för närvarande avtjänar ett straff i Rysslands nordligaste fängelse i Labytnangi, Yamalo-Nenets, aviserade en obegränsad hungerstrejk den 14 maj 2018.
 - E. Antalet politiska fångar i Ryssland har ökat avsevärt under de senaste åren. Människorättscentrumet Memorial, som tilldelades Sacharovpriset 2009, offentliggjorde den 29 maj 2018 en förteckning med namnen på 158 politiska fångar.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0087.

Torsdagen den 14 juni 2018

- F. Oyub Titiev, direktör vid människorättscentrumet Memorial i Tjetjenien, greps av lokal polis den 9 januari 2018, anklagad för narkotikainnehav. Titiev har bestridit dessa anklagelser och olika icke-statliga organisationer och andra människorättsförsvarare har avfärdat dem som påhittade.
- G. Gripandet av Oyub Titiev är en del i en oroväckande trend där oberoende journalister och människorättsförsvarare grips, attackerades, hotas och förtalas.
- H. Människorättsförsvarare och det civila samhällets aktörer, särskilt krimtatarer, har utsatts för hot, trakasserier och gripanden.
- I. Användning av tortyr och grym och förnedrande behandling har rapporterats i flera fall. Hittills har dessa påståenden inte undersökts ordentligt. Tortyr har använts för att framtvunga erkännanden och underbygga falska bevis på skuld.
- J. Många fångar och andra frihetsberövade har utsatts för hårda och omänskliga fängelseförhållanden, vilket har medfört fysiska och psykiska hälsorisker. Det finns fångar som är i akut behov av medicinsk behandling och vård.
- K. Den restriktiva ryska lagstiftning som reglerar politiska och medborgerliga rättigheter har utsträckts till det för tillfället ockuperade Krim, vilket har lett till att mötes-, yttrande-, förenings-, informations- och religionsfriheten har kringskurits kraftigt. Det finns även trovärdiga rapporter om hotelser, påtvingade försvinnanden och tortyr.
- L. Godtyckliga gripanden, påtvingade försvinnanden, censurering och förbud mot fredliga sammankomster förekommer dagligen i Krim. Flera krimtatarer har gripits, utreds eller lagförs. Krimadvokater som ger de gripna rättsligt bistånd, människorättsförsvarare som rapporterar om fall av politiskt motiverade påtvingade försvinnanden i Krim samt journalister som rapporterar om situationen för Krimtatarerna har också gjorts till måltavlor.
- M. Ockupationsmaktens myndigheter i Krim har systematiskt och avsiktligt undertryckt yttrandefriheten i Krim genom att driva bort oberoende medier och hindra yrkesjournalister i deras arbete. Medborgarjournalisten och den krimtatariske aktivisten Nariman Memedeminov, som rapporterade om ockupationsmaktens myndigheters oegentligheter, frihetsberövades den 22 mars 2018 av ryska säkerhetsstyrkor på grundval av felaktiga anklagelser. Den 21 maj 2018 frihetsberövade ryska säkerhetsstyrkor en annan medborgarjournalist, Server Mustafaiev, efter att ha sökt igenom hans hem i det av Ryssland ockuperade Krim, framför allt av religiösa skäl.
- N. Ryssland förlorar många mål i Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och underlåter att genomföra de avgivna domarna.
- O. Som fullvärdig medlem av Europarådet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och Förenta nationerna har Ryska federationen förbundit sig att efterleva principerna för demokrati och rättsstatlighet och respektera de grundläggande friheterna och mänskliga rättigheterna. Efter åtskilliga allvarliga kränkningar av rättsstatsprincipen och antagandet av restriktiva lagar under de senaste åren finns det allvarliga farhågor angående Rysslands efterlevnad av sina internationella och nationella förpliktelser. Europeiska unionen har vid upprepade tillfällen erbjudit extra stöd och experthjälp för att hjälpa Ryssland att moderniseras och leva upp till sin konstitutionella och rättsliga ordning, i enlighet med Europarådets normer.
- P. Enligt den ryska lagen om ” utländska agenter” måste icke-statliga organisationer som tar emot utländsk finansiering och bedriver ” politisk verksamhet” ansöka om att bli upptagna i en särskild regeringsförteckning över utländska agenter – varigenom de blir föremål för ytterligare, noggrann regeringskontroll – och alla deras publikationer, pressmeddelanden och rapporter måste ange att de är författade av utländska agenter.

Torsdagen den 14 juni 2018

Q. Som reaktion på den olagliga annekteringen av Krim och det hybridkrig som Ryssland har inlett mot Ukraina har EU antagit en rad stegvisa restriktiva åtgärder mot Ryssland.

1. Europaparlamentet kräver att de ryska myndigheterna omedelbart och förbehållslöst ska frige Oleg Sentsov och alla andra olagligt frihetsberövade ukrainska medborgare i Ryssland och på Krimhalvön. Parlamentet påminner om att det för närvarande finns sammanlagt mer än 70 (²) ukrainska politiska fångar i Ryssland och det ockuperade Krim.

2. Europaparlamentet kräver ett omedelbart och förbehållslöst frigivande av Oyub Titiev, direktör för människorättscentrumet Memorial i Tjetjenien, och alla andra politiska fångar i Ryska federationen.

3. Europaparlamentet kräver att de ryska myndigheterna ska upphöra med alla hot och trakasserier mot människorättscentret Memorial, dess personal och andra människorättsförfvarare, och låta dem utföra sitt människorättsarbete.

4. Europaparlamentet understryker att behandlingen av alla fångar måste uppfylla internationella standarder, och att alla frihetsberövade bör ges tillgång till juridiskt biträde, sina familjer och diplomatiska företrädare samt till medicinsk behandling. Parlamentet betonar att de ryska myndigheterna och personal inom det ryska rättsväsendet bär det fulla ansvaret för de frihetsberövades säkerhet och välbefinnande, särskilt i Krim, i linje med den fjärde Genèvekonventionen.

5. Europaparlamentet påminner Ryssland om hur viktigt det är att landet till fullo lever upp till de internationella rättsliga åtaganden som följer av medlemskapet i Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa, samt respekterar principerna för grundläggande mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen som är förankrade i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna och den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.

6. Europaparlamentet betonar att mötesfrihet i Ryska federationen beviljas enligt artikel 31 i den ryska författningen och genom Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, som Ryssland har undertecknat, vilket innebär att de ryska myndigheterna är skyldiga att respektera denna frihet.

7. Europaparlamentet uppmanar med kraft de ryska myndigheterna på alla nivåer att beakta den mycket viktiga roll som människorättsförfvarare spelar som hörnstenar för demokratin och övervakare av rättsstatsprincipen, och att offentligt fördöma alla attacker mot människorättsförfvarare, särskilt i Tjetjenien.

8. Europaparlamentet uttrycker sin solidaritet med den ukrainska filmskaparen, politiska aktivisten och politiska fången Oleg Sentsov, som inledde en hungerstrejk den 14 maj 2018 i syfte att få till stånd frigivandet av olagligt frihetsberövade landsmän, och är oroat över hur hungerstrejken påverkar Oleg Sentsovs hälsa. Parlamentet påminner om att Oleg Sentsov, som greps i Krim en kort tid efter att Ryssland hade tagit kontroll över halvön i Svarta havet 2014 och sedan dömdes på grundval av ett vittnesmål som hade avgetts under tortyr, nu avtjänar ett 20-årigt fängelsestraff för flera anklagelser om terrorism i ett fångläger med hög säkerhet i regionen Yamal Nenets längst norrut i Ryssland.

9. Europaparlamentet beklagar djupt att en annan fånge i målet, Oleksandr Koltjenko, har dömts till 10 års fängelse.

10. Europaparlamentet konstaterar att en annan olagligt frihetsberövad ukrainsk medborgare, Volodymyr Balukh, hungerstrejkar sedan den 19 mars 2018.

11. Europaparlamentet uppmanar de ansvariga ryska myndigheterna och läkarmottagningarna att ge dessa frihetsberövade personer ordentlig medicinsk vård och respektera medicinsk etik, inbegripet att inte påtvinga tvångsmatning eller någon oönskad behandling som kan likställas med tortyr och andra former av misshandel.

(²) Den icke uttömmande förteckningen omfattar följande: Teimur Abdullaiev, Uzeir Abdullaiev, Taliat Abdurakhmanov, Rustem Abiltarov, Zevri Abseitov, Muslim Aliiev, Refat Alimov, Kiazim Ametov, Ernes Ametov, Ali Asanov, Marlen Asanov, Volodymyr Balukh, Ali Bariev, Enver Bekirov, Memet Belialov, Oleksii Bessarabov, Rustem Vaitov, Resul Velilyaev, Valentyn Vygovskii, Pavlo Hryb, Mykola Dadeu, Konstatin Davydenko, Bekir Dehermendzhi, Mustafa Dehermendzhi, Emil Dzhemadenov, Arsen Dzhapparov, Dmitrii Dolgopolo, Volodymyr Dudka, Andriy Zakhitei, Ruslan Zeitullaiev, Server Zekiriaiev, Timur Ibragimov, Rustem Ismailov, Yevgenii Karakashev, Mykola Karpiuk, Stanislav Klykh, Andriy Kolomiets, Oleksandr Kolchenko, Oleksandr Kostenko, Emir-Usein Kuku, Hennadii Limeshko, Serhii Litvinov, Enver Mamutov, Nariman Memedeminov, Remzi Memetov, Emil Minasov, Igor Movenko, Seiran Muradosilov, Seiran Mustafaiev, Server Mustafaiev, Yevhen Panov, Nuri Primov, Volodymyr Prisich, Ismail Ramazanov, Fevzi Sagandzhi, Ferat Saifullaiev, Aider Saledinov, Seiran Saliiev, Enver Seitosmanov, Oleg Sentsov, Oleksii Sizonovich, Vadym Siruk, Edem Smailov, Oleksandr Steshenko, Oleksii Stohniy, Renat Suleimanov, Anna Sukhonosova, Roman Sushchenko, Roman Ternovsky, Ruslan Ametov, Asan Chapukh, Oleksii Chirni, Hlib Shablii, Mykola Shiptur, Dmytro Shtyblukov, Oleksandr Shumkov, Viktor Shur.

Torsdagen den 14 juni 2018

12. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över att många av de ukrainska politiska fångarna, bland annat Mykola Karpiyuk, Volodymyr, Prysyk, Oleksiy Chirniy och Jevhen Panov, har torterats allvarligt.

13. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över den oroande trenden av gripanden av, angrepp och hot mot och förtal av oberoende journalister och människorättsförsvarare som arbetar i Ryssland, särskilt i Tjetjenien. Parlamentet belyser dels den viktiga roll som det civila samhället och organisationer såsom Memorial spelar, dels budskapet att aktivister från det civila samhället överallt måste kunna utöva sina mest grundläggande rättigheter i fråga om tankefrihet och yttrandefrihet. Parlamentet uppmanar de tjetjenska och ryska myndigheterna att rätta sig efter den inhemska lagstiftningen och internationella åtaganden och att upprätthålla rättsstatsprincipen.

14. Europaparlamentet är allvarligt oroat över det klimat av straffrihet som gör att dessa gärningar kan ske, och efterlyser rättsliga och andra åtgärder för att förebygga, övervaka och framgångsrikt lagföra förövare av sådant våld i samarbete med det civila samhället. Parlamentet understryker att Ryssland och dess regering bär det yttersta ansvaret för att utreda dessa gärningar, ställa förövarna till svars och skydda alla ryska medborgare från olagliga kränkningar.

15. Europaparlamentet uppmärksammar att de ryska myndigheterna i det ockuperade Krim frihetsberövade flera krimtatarer i maj 2018, däribland Sever Mustafayev, Edem Smailov och familjemedlemmar till den politiska fången Nuri Primov.

16. Europaparlamentet fördömer Rysslands överträdelser av folkrätten i det ockuperade Krim, inklusive verkställigheten av rysk lagstiftning, den kraftiga militariseringen av Krimhalvön, som hotar den regionala säkerheten, och de enorma och systematiska kränkningarna av mänskliga rättigheter som särskilt riktas mot etniska ukrainare och krimtatarer.

17. Europaparlamentet välkomnar frigivandet av de krimtatariska ledarna Akhtem Chygoz och Ilmi Umerov, som dömdes till fängelse av ryska domstolar i det tillfälligt ockuperade ukrainska territoriet Krim i september 2017, och som av de ryska myndigheterna tilläts lämna halvön den 25 oktober 2017. Parlamentet uttrycker sin tacksamhet till alla de som arbetade för deras frigivning, inklusive ryska människorättsorganisationer som Memorial.

18. Europaparlamentet erinrar de ryska myndigheterna om att de, i sin de facto-egenskap av ockupationsmakt som utövar den faktiska kontrollen över Krim, bär det fulla ansvaret för att skydda Krims medborgare mot godtyckliga rättsliga och administrativa åtgärder, och att de i denna egenskap också är skyldiga enligt internationell humanitär rätt att säkerställa skyddet av de mänskliga rättigheterna på halvön.

19. Europaparlamentet betonar att inga ryska domstolar, varken militära eller civila, är behöriga att döma i mål som rör gärningar som begåtts utanför Rysslands internationellt erkända territorium, och påpekar att de rättsliga förfarandena i sådana mål inte kan anses vara legitima.

20. Europaparlamentet upprepar sin allvarliga oro över lagen om " utländska agenter" och det sätt på vilket den genomförs. Parlamentet anser att definitionen av " politisk verksamhet" som bedrivs av icke-statliga organisationer som tar emot utländsk finansiering är så bred att den i praktiken innebär att regeringen tillåts kontrollera i stort sett all organiserad verksamhet som rör samhällslivet.

21. Europaparlamentet uppmanar med kraft Ryssland att säkerställa förbehållslöst och obegränsat tillträde för internationella människorättsobservatörer och övervakningsuppdrag. Parlamentet uppmanar internationella organisationer såsom FN, Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa att närmare övervaka människorättsituationen i Krim och vidta lämpliga åtgärder.

22. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionens särskilda representant för mänskliga rättigheter att ägna oavbruten uppmärksamhet åt människorättsituationen på Krimhalvön och i de områden som inte kontrolleras av regeringen i östra Ukraina.

23. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att stå fast och enade i sitt åtagande att genomföra de beslutade sanktionerna mot Ryssland och förlänga dem, och att överväga riktade åtgärder mot de personer som bär ansvaret för kvarhållandet av och rättegångarna mot de politiska fångarna.

Torsdagen den 14 juni 2018

24. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att EU:s delegation till Ryssland och EU-medlemsstaternas ambassader övervakar rättegångarna mot människorättsförsvarare.
25. Europaparlamentet uppmanar rådets och kommissionens ordförande samt vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att noggrant fortsätta att följa dessa fall av bristande efterlevnad av internationella rättsliga skyldigheter och att ta upp dessa frågor i olika format och möten med Ryssland.
26. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till vice ordföranden/den höga representanten och utrikestjänsten att se till att alla fall där personer åtalas av politiska skäl tas upp vid överläggningarna om mänskliga rättigheter mellan EU och Ryssland, när dessa återupptas, och att Rysslands företrädare i dessa överläggningar formellt uppmanas att svara i varje enskilt fall, samt att rapportera till parlamentet om deras diskussioner med de ryska myndigheterna.
27. Europaparlamentet uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten och utrikestjänsten att se till att unionen tar till vara varje möjlighet att, inom gränserna för den ryska inhemska lagstiftningen, fortsätta att ha kontakt med och stödja organisationer i det ryska civila samhället, inklusive de som verkar för att främja demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatlighet.
28. Europaparlamentet uppmanar EU att göra ett uttalande för att fördöma kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i Ryssland och försöket att dölja dem under fotbolls-VM.
29. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Europarådet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa samt Ryska federationens president, regering och parlament.
-

Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TA(2018)0260

Människorättssituationen i Bahrain, särskilt fallet Nabeel Rajab

Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om människorättssituationen i Bahrain, särskilt fallet Nabeel Rajab (2018/2755(RSP))

(2020/C 28/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 6 februari 2014 om Bahrain, särskilt fallen Nabeel Rajab, Abdulhadi al-Khawaja och Ibrahim Sharif⁽¹⁾, av den 9 juli 2015 om Bahrain, särskilt fallet Nabeel Rajab⁽²⁾, av den 4 februari 2016 om Bahrain: fallet Mohammed Ramadan⁽³⁾ av den 7 juli 2016 om Bahrain⁽⁴⁾, av den 16 februari 2017 om avrättningar i Kuwait och Bahrain⁽⁵⁾, och av den 3 oktober 2017 om det krympande utrymmet för det civila samhället i utvecklingsländerna⁽⁶⁾,
- med beaktande av uttalandena av den 17 juni 2015 från Europeiska utrikestjänstens talesperson om domen mot al-Wefags generalsekreterare Ali Salman i Bahrain, av den 11 juli 2017 om domarna mot Nabeel Rajab vid Bahrains domstol och av den 6 juni 2018 om domen mot den bahrainska människorättsförsvararen Nabeel Rajab,
- med beaktande av uttalandet av den 22 november 2017 från ordföranden för underutskottet för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av mötet för den informella arbetsgruppen för de mänskliga rättigheterna mellan EU och Bahrain av den 15 maj 2018,
- med beaktande av uttalandet från FN: s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Zeid Ra'ad al-Hussein om situationen i Bahrain av den 11 september 2017,
- med beaktande av uttalandet av FN:s kommitté mot tortyr av den 12 maj 2017,
- med beaktande av Bahrains konstitution som antogs i februari 2002, särskilt kapitel 3 i denna, av artikel 364 i Bahrains strafflag och av Bahrains medborgarskapslag från 1963,
- med beaktande av rapporten från november 2011 från Bahrains oberoende undersökningskommission,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare, om människorättsdialoger med tredjeländer, om dödsstraff, om tortyr och om yttrandefrihet online och offline,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, konventionen om barnets rättigheter samt Arabiska stadgan om mänskliga rättigheter, till vilka alla Bahrain är part,
- med beaktande av den allmänna förklaringen från 1948 om de mänskliga rättigheterna, särskilt artikel 15,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 5 juni 2018 bekräftade högsta appellationsdomstolen i Bahrain den ledande människorättsförsvararen Nabeel Rajabs fem år långa fängelsestraff för att ha spridit falska rykten i krigstid (artikel 133 i Bahrains strafflag), förolämpat ett grannland (artikel 215) och förolämpat ett lagstadgat organ (artikel 216) i samband med twittermeddelanden som han offentliggjort om påstådd tortyr i Jaw-fängelset i Bahrain och den saudiskledda koalitionens luftangrepp i Jemen. Dessa anklagelser grundar sig på bestämmelser som kriminaliserar rätten till yttrandefrihet, som skyddas av artikel 19 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som Bahrain ratificerade 2006. Nabeel Rajab förväntas nu att gå vidare med ett slutligt överklagande till Bahrains kassationsdomstol.

⁽¹⁾ EUT C 93, 24.3.2017, s. 154.

⁽²⁾ EUT C 265, 11.8.2017, s. 151.

⁽³⁾ EUT C 35, 31.1.2018, s. 42.

⁽⁴⁾ EUT C 101, 16.3.2018, s. 130.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0044.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0365.

Torsdagen den 14 juni 2018

- B. Nabeel Rajab skulle frigges denna månad efter ett två år långt fängelsestraff, under förnedrande fängelseförhållanden som närmast kan liknas vid misshandel, för tv-intervjuer han gav 2015 och 2016 om begränsningar av pressfriheten i Bahrain. Före det godtyckliga gripandet i juni 2016 hade Nabeel Rajab förbjudits att resa och han avtjänade ett två år långt fängelsestraff mellan 2012 och 2014 för att ha utövat sin rätt till yttrandefrihet och mötesfrihet. FN:s arbetsgrupp om godtyckliga frihetsberövanden fastslog 2013 att han hade godtyckligt frihetsberövats för sin roll att hjälpa att leda och organisera demonstrationer i Bahrain. Han har utsatts för orättvisa rättsprocesser.
- C. Utöver detta nya femåriga fängelsestraff riskerar Nabeel Rajab att dömas till ytterligare fängelse genom de till och med 14 andra mål, som ännu inte avgjorts, som regeringen enligt uppgift har anfört mot honom, däribland ytterligare anklagelser om att ha spridit falska nyheter och uttalanden och skadliga rykten som undergräver statens anseende. Regeringen anklagade den 12 september 2017 dessutom honom för att ha spridit falska nyheter, uppviglat till hat mot regimen och uppmuntrat till att inte följa lagen på de sociala medierna.
- D. Nabeel Rajab har lidit av de dåliga fängelseförhållandena, vilka allvarligt har påverkat hans fysiska hälsa. Hans familj har också rapporterat att han hålls instängd i sin cell 23 timmar om dagen som en form av bestraffning, vilket med tiden allvarligt försämrar hans hälsotillstånd. Fängelseförvaltningen uppges avsiktligt ingripa i den medicinska vården av Nabeel Rajab.
- E. Fallet Nabeel Rajab har blivit en symbol för människorättsförsvare och för respekten för yttrandefriheten i Bahrain, och fallet strider mot den bahrainiska regeringens egna åtaganden. Han är bara en av de många enskilda personer som utsätts för godtyckligt frihetsberövande och lagföring för att ha utövat yttrandefriheten och mötesfriheten.
- F. I maj 2017 behandlade FN:s kommitté mot tortyr de många och konsekventa beskyllningar om den utbredda tortyren och misshandeln av personer som frihetsberövats, särskilt av dem som gripits efter terrorismanklagelser, och uttryckte sin djupa oro över fallen Nabeel Rajab, Abdulhadi al-Khawaja, Naji Fateel Hussain Jawad, Abdulwahab Hussain och Abduljalil al-Singace.
- G. Det har skett en betydande ökning av antalet avrättningar och dödsstraff efter att det sjuåriga moratoriet bröts i februari 2017, samt fortsatta påståenden om tortyr och misshandel. Bahrain har fortsatt med att ställa civila inför militärdomstolar, efter en ändring av grundlagen som antogs i april 2017. Trots dess historia av tortyr och misshandel återinförde myndigheterna arresterings- och utredningsbefogenheter till den nationella säkerhetsmyndigheten.
- H. Situationen i Bahrain har blivit kritisk när det gäller yttrandefrihet, föreningsfrihet och frihet att delta i fredliga sammankomster. De ökande tillslagen mot människorättsförsvare och fredliga oppositionsaktivister inbegriper fängelsestraff, exil, reseförbud, återtagande av medborgarskap eller allvarliga hot och skrämeltaktik till följd av deras fredliga arbete.
- I. Representantrådet och Shurarådet i Bahrain har godkänt en ändring av lagen om utövandet av politiska rättigheter, som kommer att hindra ett oberoende politiskt deltagande i valet 2018.
- J. 2016 blev den största bahrainiska politiska oppositionsgruppen Al-Wefaq upplöst och fick sina tillgångar frysta och sin webbplats blockerad i Bahrain av den bahrainiska regimen. Gruppens huvudkvarter genomfördes, vilket ledde till att gruppen åtalades för kroniskt åsidosättande av konungarikets konstitution och bestridande av dess legitimitet, samt för uppmuntran till utländsk inblandning och främjande av våld och stöd till terroristorganisationer.
- K. Den 31 maj 2017 beslutade Bahrains domstol att Bahrains oppositionsgrupp, det nationella demokratiska aktionsförbundet (Waad), skulle upplösas. Den 26 oktober 2017 bekräftade den högsta appellationsdomstolen i Bahrain appellationsdomstens beslut att upplösa Waad.

Torsdagen den 14 juni 2018

- L. Den 15 maj 2018 återkallade Bahrains högsta brottmålsdomstol medborgarskapet för 115 personer, trots rapporter om tortyr och kränkningar av ett korrekt rättsförfarande i en orättvis massrättegång. Hot eller faktisk frångående av medborgarskap används som ett sätt att utöva politiskt förtryck. Många personer i Bahrain, inbegripet barn, främst bland den shiamuslimska delen av befolkningen har fått sitt medborgarskap frångaget, något som direkt står i strid med artikel 15 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och artikel 7 i FN:s konvention om barnets rättigheter.
- M. Ett antal interna organ har inrättats efter protesterna 2011 och till följd av slutsatserna i rapporten från Bahrains oberoende undersökningskommission för att övervaka statliga övergrepp, men de är inte effektiva och tillräckligt självständiga. Dessa organs bristande oavhängighet uppges ha lett till avsaknad av ansvarighet inom den bahrainiska regeringen och säkerhetsstyrkorna. Detta har gynnat en kultur av straffrihet som undergräver demokratiska försök till reformer och syftar till att ytterligare destabilisera landet.
- N. EU anser att ett nära samarbete med det civila samhället i tredjeländer och människorättsförsvarare i dessa länder utgör en av unionens huvudsakliga prioriteringar i arbetet med att stärka mänskliga rättigheter och ta itu med människorättskränkningar.
1. Europaparlamentet efterlyser ett omedelbart frigivande av alla dem som hålls fängslade enbart på grund av deras fredliga verksamhet med anknytning till de mänskliga rättigheterna eller politisk verksamhet. Parlamentet uppmanar statliga myndigheter samt säkerhetsstyrkor och säkerhetstjänster att upphöra med alla våldshandlingar, förföljelser och trakasserier, även inom rättsväsendet, och med censuren av människorättsförsvarare, politiska motståndare, demonstranter, civilrättsliga aktörer och deras släktingar inom och utanför landet. Parlamentet fördömer de nuvarande tillslagen mot de grundläggande demokratiska rättigheterna, framför allt yttrandefriheten, mötesfriheten, föreningsfriheten, den politiska pluralismen, fredliga protester och rättsstatsprincipen i Bahrain.
 2. Europaparlamentet uppmanar de bahrainiska myndigheterna att omedelbart och villkorslöst frige Nabeel Rajab och att alla återstående anklagelser mot honom avskrivs och att myndigheterna ser till att han fram till sitt frigivande inte utsätts för tortyr eller annan misshandel och regelbundet kan träffa både sin familj och de advokater han själv valt, och att han får lämplig hälsovård. Parlamentet fördömer frihetsberövandet av Nabeel Rajab, som bland annat kränker hans rätt till yttrandefrihet och rätt till fri rörlighet.
 3. Europaparlamentet uppmanar de bahrainiska myndigheterna att leva upp till sina internationella skyldigheter och åtaganden att respektera mänskliga rättigheter och grundläggande friheter och säkerställa ett säkert och gynnsamt klimat för människorättsförsvarare och kritik mot myndigheterna, inbegripet i samband med 2018 års val, där rätten till yttrandefrihet, föreningsfrihet och frihet att delta i fredliga sammankomster garanteras. Parlamentet påminner Bahrains regering om dess ansvar för att garantera säkerheten och tryggheten för alla medborgare oavsett deras politiska åskådning, tillhörighet eller tro.
 4. Europaparlamentet beklagar djupt de dåliga fängelseförhållandena i landet och användning av tortyr av den bahrainiska säkerhets- och fängelsepersonalen. Parlamentet uppmanar med kraft de bahrainiska myndigheterna att avhålla sig från all tortyr och all grym och förnedrande behandling av frihetsberövade personer, att undersöka fullt ut påstådda fall av kränkningar av de grundläggande rättigheterna för fångar och av tortyr och att ställa förövarna av dem inför rätta.
 5. Europaparlamentet påminner Bahrains myndigheter om att artikel 15 i konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning föreskriver att inget uttalande som tillkommit som ett resultat av tortyr får användas som bevis i några som helst rättsliga förfaranden. Parlamentet uppmanar Bahrain att omedelbart ratificera det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr.
 6. Europaparlamentet fördömer de många dödsdomarna i landet och efterlyser ett officiellt moratorium för alla avrättningar. Parlamentet vill se en översyn av alla dödsdomar för att säkerställa att dessa rättegångar har följt internationella normer.
 7. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att ändra konstitutionen och sätta stopp för användningen av militära rättegångar för civila mål.
 8. Europaparlamentet fördömer att frångandet av medborgarskap används som ett medel för repressalier och uppmanar de bahrainiska myndigheterna att upphäva beslutet och följa internationella skyldigheter och normer.
 9. Europaparlamentet uppmanar de bahrainiska myndigheterna att omedelbart häva de reseförbud mot människorättsförsvarare och insisterar på att myndigheterna under alla omständigheter garanterar att människorättsaktivister i Bahrain har möjlighet att utöva sina legitima människorättsaktiviteter, både nationellt och internationellt, utan hinder, hot eller trakasserier.

Torsdagen den 14 juni 2018

10. Europaparlamentet uppmanar Bahrains regering att eftersträva stabilitet genom reformer och ett försoningsarbete där alla får vara med, i en omgivning där man fritt får uttrycka politiskt missnöje under fredliga former, särskilt inför det kommande valet till representantrådet som utlysts till oktober 2018. Parlamentet fördömer i detta sammanhang angreppen på oppositionen och det civila samhället i Bahrain, bland annat att upplösa den politiska oppositionsgruppen Al-Wefaq och oppositionsgruppen Waad, och förbudet mot medlemmarna i dessa upplösta grupper från att delta i det kommande valet. Parlamentet anser att dessa åtgärder strider mot principerna om demokratisk mångfald och fria och rättvisa val och står i strid med internationella avtal och Bahrains konstitution. Parlamentet uppmanar alla parter att inleda en verklig nationell dialog för att gjuta nytt liv i en fredlig och verklig nationell försoningsprocess.
11. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten, rådet och medlemsstaterna att systematiskt ta upp människorättsfrågor i Bahrain, och att överväga att införa riktade åtgärder mot personer som är ansvariga för allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
12. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att fortsätta att hänvisa till Bahrain i EU:s och medlemsstaternas rapporter enligt punkt 4 i de kommande mötena i FN:s råd för mänskliga rättigheter.
13. Europaparlamentet uppmanar Bahrains regering att samarbeta med FN:s särskilda rapportörer (framför allt om tortyr, mötesfrihet, religionsfrihet och trosfrihet, domares och advokaters oberoende och om människorättsförsvarare) och utfärda en stående inbjudan till dem. Parlamentet uppmanar de bahrainska myndigheterna att ge internationella icke-statliga organisationer och journalister fritt tillträde till Bahrain, bland annat för att ta kontakt med fängslade människorättsförsvarare.
14. Europaparlamentet beklagar att övervakningsteknik exporteras av europeiska företag till Bahrain, och betonar behovet av att exportkontrollmyndigheter i EU tar hänsyn till människorättskriterier innan exportlicenser ges till ett tredjeland. Parlamentet uppmanar alla EU:s medlemsstater att strikt följa EU:s uppförandekod om vapenexport, och att framför allt stoppa alla överföringar av vapen, övervakning och underrättelseutrustning och material som kan användas av Bahrain i landets pågående tillslag mot de mänskliga rättigheterna.
15. Europaparlamentet beklagar att Bahrain upprepade gånger vägrat att ta emot en officiell delegation från parlamentets underutskott för mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar de bahrainska myndigheterna att låta en officiell delegation med ledamöter från Europaparlamentet att besöka landet, i syfte att träffa offentliga myndigheter och företrädare för det civila samhället.
16. Europaparlamentet beklagar att EU-delegationens Chaillotpris för främjande av mänskliga rättigheter inom regionen för Gulfstaternas samarbetsråd tilldelades 2014 till Bahrains nationella institution för mänskliga rättigheter, som upprepade gånger har ansett att de kränkningar av de mänskliga rättigheterna som utförts av Bahrains regering, inklusive fängslandet av Nabeel Rajab, är berättigade.
17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Konungariket Bahrains regering och parlament och medlemmarna av Gulfstaternas samarbetsråd. Europaparlamentet begär att denna resolution ska översättas till arabiska.
-

Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TA(2018)0261

Situationen för rohingyaflyktingarna, särskilt den svåra situationen för barnen

Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om situationen för rohingyaflyktingarna, särskilt den svåra situationen för barnen (2018/2756(RSP))

(2020/C 28/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Myanmar och situationen för rohingyafolket,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Bangladesh,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 juni 2016 om EU:s strategi med Myanmar/Burma,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 februari 2018 om Myanmar/Burma,
- med beaktande av EU:s riktlinjer för främjande och skydd av barnets rättigheter, som antogs av rådet den 6 mars 2017,
- med beaktande av uttalandet av den 30 mars 2016 från Federica Mogherini, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, om den nya regeringens tillträde i Myanmar,
- med beaktande av det gemensamma pressmeddelandet av den 5 mars 2018 om den fjärde människorättsdialogen mellan EU och Myanmar,
- med beaktande av 1951 års FN-konvention om flyktingars rättsliga ställning och det tillhörande protokollet från 1967,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av 1954 års konvention om statslösa personers rättsliga ställning och 1961 års konvention om begränsning av statslöshet,
- med beaktande av FN:s flyktingkommissariats (UNHCR) globala handlingsplan för perioden 2014–2024 för att avskaffa statslöshet, från november 2014,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av slutrapporten från den rådgivande kommissionen för delstaten Rakhine från augusti 2017,
- med beaktande av stadgan för Sydostasiatiska nationers förbund (Asean),
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds rapport från generalsekreteraren om konfliktrelaterat sexuellt våld, som offentliggjordes den 23 mars 2018,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. 7 20 000 rohingyanska barn i Bangladesh och Myanmar är i akut behov av humanitärt bistånd och skydd.
 - B. I delstaten Rakhine har det bott nästan 1,3 miljoner rohingyer, en i huvudsak muslimsk minoritet som utsätts för förtryck och fortsatta allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna, som bland annat innebär att deras liv och säkerhet hotas, att de förvägras rätt till hälsa och utbildning och att de utsätts för tvångsarbete, sexuellt våld och inskränkta politiska rättigheter. Rohingyamuslimerna anses vara världens mest förföljda minoritet och den största statslösa gruppen.

Torsdagen den 14 juni 2018

- C. Sedan augusti 2017 har mer än 900 000 rohingyer, varav 5 34 000 barn, flytt undan det våld som riktats mot dem och sökt skydd i Bangladesh av fruktan för sina liv. I samband med våldsamheterna i Myanmar dödades enligt uppskattningar omkring 1 000 rohingyanska barn under fem år. Enligt Asean-parlamentariker för mänskliga rättigheter (APHR) har 28 300 rohingyanska barn förlorat minst en förälder, samtidigt som ytterligare 7 700 ska ha förlorat båda föräldrarna, vilket betyder att antalet förlorade föräldrar är så högt som 43 700.
- D. Mer än 14 000 barn under fem år lider av grav akut undernäring. Rohingyanska barn har upplevt eller bevittnat traumatiska händelser, många har t.ex. förlorat en eller båda föräldrarna, separerats från sina familjer, utsatts för fysiska övergrepp, psykiskt lidande, undernäring, sjukdom, sexuell exploatering och bevittnat brott mot mänskligheten i delstaten Rakhine, där bland annat hem systematiskt bränts ned och rohingyer utsatts för fysiska attacker och våldtäkter.
- E. FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Zeid bin Ra'ad al-Hussein, har beskrivit de åtgärder som Myanmars regering vidtagit som ett typiskt exempel på etnisk rensning och som ett "cyniskt grepp" för att med våld förflytta ett stort antal människor som inte har möjlighet att återvända.
- F. Kriser påverkar ofta kvinnor och flickor mer och på ett annat sätt än män och pojkar eftersom de förstärker, befäster och förvärrar en redan existerande och ihållande brist på jämställdhet, det könsbaserade våldet och könsdiskrimineringen.
- G. Myanmars militär använder våldtäkt som ett verktyg i sin kampanj för etnisk rensning i delstaten Rakhine. Sexuellt våld används för att splittra hela samhällen och hindra kvinnor och flickor från att återvända hem. De som utsätts för våldtäkt i lägren kan drabbas av social utestängning från sina egna. FN:s råd för mänskliga rättigheter har begärt information om vem som bär ansvaret för Myanmars militär när det gäller de omfattande våldtäkterna på rohingyanska kvinnor och flickor.
- H. Många flyktingar är gravida kvinnor eller kvinnor med små barn som har gått många mil till fots och som är sjuka när de kommer fram till flyktinglägret på grund av den psykiska och fysiska påfrestningen samt av svält och skador.
- I. Nio månader efter att Myanmars soldater och milismän började angripa rohingyer, tror biståndsorganisationer att så många som 48 000 barn kommer att födas i flyktinglägren.
- J. Tillgången till hälso- och sjukvård är mycket begränsad för kvinnor och barn i flyktinglägren i Bangladesh. Gravida kvinnor och mödrar bör få den nödvändiga mödravård som de behöver, inklusive vård under graviditeten, en säker förlossning, vård av nyfödda, amningsstöd och fortgående reproduktiv hälsovård.
- K. Risken för att rohingyanska barn och kvinnor ska falla offer för människohandel och prostitution är mycket stor liksom risken för sexuella trakasserier och våld i flyktinglägren i Bangladesh. De ensamma rohingyanska barnen i flyktinglägren är de mest utsatta och riskerar att falla offer för människohandel.
- L. Rohingyanska barns tillgång till formell utbildning är otillräcklig. Det är endast de allra yngsta rohingyanska barnen som får grundutbildning i informella klassrum i flyktinglägren, medan de äldre barnen har begränsad eller ingen tillgång till formell utbildning.
- M. Monsunperioden har inletts i Bangladesh och situationen förväntas bli betydligt värre. Minst 2 00 000 personer i flyktinglägren befinner sig i omedelbar fara att drabbas av översvämningar och jordskred. Människors liv och tillfälliga boenden samt livsmedels- och vattenförsörjningen är allvarligt hotade. Det finns en stor risk för spridning av sjukdomar, bland annat kolera och hepatit under de monsunregn som leder till översvämningar. Våldigt få rohingyaflyktingar har haft tillgång till läkarvård eller har vaccinerats innan de kommer till Bangladesh.

Torsdagen den 14 juni 2018

- N. Myanmar har hittills vägrat att låta en undersökningsdelegation från FN:s råd för mänskliga rättigheter resa in i landet och har stängt ute FN:s särskilda rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Myanmar, Yanghee Lee, och avfärdat nästan alla påstådda fall av övergrepp som begåtts av säkerhetsstyrkorna i delstaten Rakhine.
- O. I Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (ICC) fastslås att de allvarligaste brott som angår hela det internationella samfundet, i synnerhet folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, inte får förbli ostraffade. Internationella brottmålsdomstolens åklagare bad i april 2018 domstolen att avgöra huruvida Internationella brottmålsdomstolen kan utöva jurisdiktion över de påstådda utvisningarna av rohingyer från Myanmar till Bangladesh. En dom som bekräftar Internationella brottmålsdomstolens jurisdiktion kan bereda väg för en utredning av Myanmar beträffande brott mot mänskligheten eller utvisningar.
- P. I mars 2017 blockerade Kina och Ryssland antagandet i FN:s säkerhetsråd av en resolution om situationen för rohingyaminoriteten i Myanmar.
- Q. Avsaknaden av realistiska utsikter till ett tryggt och frivilligt återvändande och bristen på politiska framsteg mot en lösning på krisen i Myanmar tyder på att denna situation inte kommer att lösas på kort sikt och således kräver en hållbar strategi, särskilt när det gäller barns rättigheter och behov.
- R. Ett trepartssamförståndsavtal undertecknades mellan Myanmar, UNHCR och FN:s utvecklingsprogram (UNDP) den 6 juni 2018. UNHCR har förklarat att det fortfarande inte finns några förutsättningar för ett frivilligt återvändande.
- S. I maj 2018 frigjorde kommissionen 40 miljoner euro i humanitärt bistånd för livräddande insatser till sårbara rohingyanska civila och vårdssamhällen i Bangladesh och till hela delstaten Rakhine. Detta är utöver de 51 miljoner euro som anslogs 2017.
- T. FN gick i mars 2018 ut med en vädjan om 951 miljoner US-dollar för att hjälpa rohingyaflyktingarna under resten av 2018, men endast omkring 20 % av det beloppet har hittills kommit in.
1. Europaparlamentet fördömer skarpt attackerna mot rohingyafolket i Myanmar, som enligt FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter handlar om etnisk rensning. Parlamentet är mycket oroat över att människorättskränkningarna blir allt allvarligare och alltmer omfattande, med bland annat mord, våldsamma sammanstötningar, förstörelse av civil egendom och tvångsförflyttning av hundratusentals civila. Parlamentet uppmanar med kraft militären och säkerhetsstyrkorna i Myanmar att omedelbart upphöra med att döda, trakassera och våldta rohingyafolket och att sluta bränna ner deras hem.
 2. Europaparlamentet uppmanar med kraft regeringen i Myanmar att tillåta fullständigt och obehindrat tillträde till delstaten Rakhine för internationella observatörer och människorättsorganisationer och humanitära biståndsorganisationer, bland annat FN-organ och internationella icke-statliga organisationer, särskilt FN:s informationsuppdrag som inrättades av UNHCR i mars 2017, för att se till att det görs oberoende och opartiska utredningar av påstådda fall av allvarliga människorättskränkningar, oavsett vilka parter som begått dem.
 3. Europaparlamentet påminner om behovet av medicinskt och psykologiskt stöd i flyktinglägren, särskilt anpassat för sårbara grupper som kvinnor och barn. Parlamentet efterlyser flera stöd tjänster för dem som utsatts för våldtäkt och sexuella övergrepp. Parlamentet insisterar på att alla kvinnor och flickor bör ha tillgång till information och tjänster om sexuell och reproduktiv hälsa, däribland preventivmedel och säkra aborter.
 4. Europaparlamentet välkomnar den vård som tillhandahålls av organ och organisationer före och efter en förlossning. Parlamentet påminner om vikten av att skapa registreringsmöjligheter och intyg för nyfödda, för att se till att de har dokumentation, garanteras lagliga rättigheter och tillgång till grundläggande tjänster och stöd till spårande av familjemedlemmar, i enlighet med de åtaganden som regeringen i Bangladesh gjort för att säkerställa att alla förlossningar som sker på dess territorium registreras. Parlamentet påminner om att familje-enheten är avgörande om dessa barn ska få tillgång till sina rättigheter.

Torsdagen den 14 juni 2018

5. Europaparlamentet noterar med stor oro bristen på tillräcklig utbildning för de rohingyanska barnen i flyktinglägren. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Bangladesh att garantera de rohingyanska barnen fullständig och tillräcklig tillgång till utbildning av god kvalitet på sitt eget språk. Parlamentet framhåller den risk som en förlorad generation innebär för hela samhället om inte nödvändiga åtgärder för att säkerställa barnens utbildning vidtas. Parlamentet understryker betydelsen av full tillgång till utbildning eftersom utbildning kan tillhandahållas i FN-organs och icke-statliga organisationers skolor, så att alla barn får möjlighet att utveckla sin potential.
6. Europaparlamentet är djupt oroat över att tvångsprostitution, människohandel och sexuellt våld är så vanligt i lägren, inklusive barnnäktenskap, partnervåld, sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Bangladesh och Myanmar att, i samarbete med UNHCR, garantera rohingyaflyktingarnas säkerhet på deras territorium, särskilt genom att intensifiera kampen mot människohandel och barnprostitution, och bryta de nätverk som finns.
7. Europaparlamentet lovordar insatserna från Bangladesh regering och folk när det gäller att ge skydd åt och säkerhet för rohingyaflyktingar, och uppmanar dem att fortsätta att tillhandahålla humanitärt bistånd till flyktingar från Myanmar. Parlamentet efterlyser ytterligare internationellt stöd till de samhällen som tar emot flyktingar, bland annat genom att åtgärda inhemska utmaningar på det sociala, utbildningsmässiga och ekonomiska planet samt inom hälso- och sjukvården. Parlamentet insisterar på betydelsen av att lyssna på och göra kvinnor delaktiga i alla berörda parter utformning av humanitära åtgärder och uppbyggnad av motståndskraft.
8. Europaparlamentet insisterar på att regeringen i Myanmar måste garantera ett säkert, frivilligt och värdigt återvändande, under FN:s fullständiga överinseende, för dem som vill återvända till sitt land. Parlamentet uppmanar regeringarna i både Myanmar och Bangladesh att fullt ut respektera principen om "non-refoulement".
9. Europaparlamentet välkomnar det samförståndsavtal som ingicks mellan Burma/Myanmar, UNHCR och UNDP den 6 juni 2018 som ett första konkret steg för att FN:s organ ska bli helt delaktiga i återvändandeprocessen. Parlamentet betonar dock vikten av att avtalet så snart som möjligt blir allmänt tillgängligt.
10. Europaparlamentet betonar vikten av att se till att humanitära aktörer kan tillhandahålla akuttjänster, inbegripet vid sexuellt överförbara sjukdomar och sexuellt våld. Parlamentet uppmanar samtliga givare att öka anslagen så att alla olika mödravårdstjänster finns tillgängliga.
11. Europaparlamentet välkomnar FN:s kampanj för att senast 2024 avskaffa statslöshet. Parlamentet påminner om att rohingyafolket är en integrerad del av befolkningen i Myanmar och att den därför måste erkännas som sådan, enligt rekommendationen från den rådgivande kommittén.
12. Europaparlamentet påminner om att det ekonomiska ansvaret för att bistå flyktingarna inte på ett oproportionerligt sätt ska vila på Bangladesh. Parlamentet uppmanar det internationella samfundet och de internationella givarna att snabbt öka sitt engagemang och göra de medel som behövs tillgängliga för att kunna fortsätta ge nödvändigt humanitärt bistånd och stöd, och för att effektivt stödja rohingyanska kvinnor och barn, särskilt gravida kvinnor, barn och våldtäktsoffer, och för att stödja lokala samhällen och vårdssamhällen i Bangladesh.
13. Europaparlamentet välkomnar rådets antagande den 26 april 2018 av en ram för riktade åtgärder mot de tjänstemän som är ansvariga för de allvarliga kränkningarna av mänskliga rättigheter, och för ett starkare EU-vapenembargo. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att utan ytterligare dröjsmål vidta alla åtgärder. Parlamentet uppmanar dessutom FN:s säkerhetsråd att införa ett globalt, heltäckande vapenembargo mot Myanmar genom vilket man avbryter all direkt och indirekt leverans, försäljning och överföring – inklusive transit och omlastning – av vapen, ammunition och annan militär utrustning och säkerhetsutrustning, liksom tillhandahållande av militärutbildning och annat militärt och säkerhetsmässigt stöd.
14. Europaparlamentet uppmanar än en gång kommissionen att överväga konsekvenser för de handelsförmåner som Myanmar åtnjuter, bland annat genom att diskutera en utredning enligt de mekanismer som finns i "Allt utom vapen-bestämmelsen".

Torsdagen den 14 juni 2018

15. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att kräva ansvarsskyldighet i multilaterala forum för dem som har begått brott i Myanmar. Parlamentet noterar begäran från Internationella brottsdomstolens chefsåklagare till domstolens domare att bekräfta Internationella brottsdomstolens jurisdiktion över brottet att utvisa rohingyer från Myanmar till Bangladesh. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att ta en ledande roll i FN:s säkerhetsråd och lägga fram en särskild resolution som handlar om hela situationen i Myanmar/delstaten Rakhine till Internationella brottsdomstolen. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att ta en ledande roll i FN:s generalförsamling och FN:s råd för mänskliga rättigheter och se till att det snabbt inrättas en internationell, opartisk och oberoende mekanism till stöd för utredningar av de påstådda grymma brotten.

16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till regeringen och parlamentet i Myanmar, stadsrådgivaren Aung San Suu Kyi, regeringen och parlamentet i Bangladesh, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, kommissionen, regeringarna och parlamenten i EU: s medlemsstater, generalsekreteraren för Asean, Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter, FN: s särskilda rapportör om situationen för mänskliga rättigheter i Myanmar, FN: s flyktingkommissarie samt FN: s råd för mänskliga rättigheter.

Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TA(2018)0262

Strukturella och ekonomiska hinder för tillgången till kultur

Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om strukturella och ekonomiska hinder för tillgången till kultur (2017/2255(INI))

(2020/C 28/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 27 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av artikel 15 i den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 22 och 25,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2011 om att ta tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2013 om att främja de europeiska kulturella och kreativa sektorerna som källor till ekonomisk tillväxt och sysselsättning ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 december 2016 om en enhetlig EU-politik för den kulturella och kreativa sektorn ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 april 2008 om kulturindustrin i Europa ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2007 om konstnärers sociala ställning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2011 om de kulturella aspekterna av EU:s yttre åtgärder ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 februari 2004 om skolundervisningens roll för fler medborgares tillgång till kultur ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om "Vägen mot en rättsakt för den digitala inre marknaden" ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 om en integrerad kulturarvsstrategi för Europa ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om rollen för interkulturell dialog, kulturell mångfald och utbildning när det gäller att främja EU:s grundläggande värderingar ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 142.

⁽²⁾ EUT C 93, 9.3.2016, s. 95.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0486.

⁽⁴⁾ EUT C 247 E, 15.10.2009, s. 25.

⁽⁵⁾ EUT C 125 E, 22.5.2008, s. 223.

⁽⁶⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 135.

⁽⁷⁾ EUT C 98 E, 23.4.2004, s. 179.

⁽⁸⁾ EUT C 11, 12.1.2018, s. 55.

⁽⁹⁾ EUT C 316, 22.9.2017, s. 88.

⁽¹⁰⁾ EUT C 11, 12.1.2018, s. 16.

Torsdagen den 14 juni 2018

- med beaktande av sin resolution av den 10 april 2008 om en europeisk agenda för en kultur i en alltmer globaliserad värld ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 1 juni 2017 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskattesatser som tillämpas på böcker, tidningar och tidskrifter ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om meddelandet Europeana – nästa steg ⁽¹³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2011 om rörlighet och integrering när det gäller personer med funktionsnedsättning, samt om EU:s handikappstrategi för 2010–2020 ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 30 november 2017 om genomförandet av EU:s handikappstrategi ⁽¹⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 2 mars 2017 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av programmet Kreativa Europa (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG ⁽¹⁶⁾,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, särskilt artikel 30 om deltagande i kulturliv, rekreation, fritidsverksamhet och idrott,
- med beaktande av mål 11 i FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling, som undertecknades i september 2015 och syftar till att göra städer och bosättningar inkluderande, säkra, motståndskraftiga och hållbara,
- med beaktande av Unescos (Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur) konvention av den 20 oktober 2005 om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar,
- med beaktande av Europarådets ramkonvention av den 27 oktober 2005 om kulturarvets betydelse för samhället (Farokonventionen),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av programmet Kreativa Europa (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG ⁽¹⁷⁾,
- med beaktande av rådets resolution av den 16 november 2007 om en europeisk kulturagenda ⁽¹⁸⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 23 december 2014 om en arbetsplan för kultur (2015–2018) ⁽¹⁹⁾,
- med beaktande av EU:s arbetsplan för kultur 2015–2018,

⁽¹¹⁾ EUT C 247 E, 15.10.2009, s. 32.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0233.

⁽¹³⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 16.

⁽¹⁴⁾ EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 9.

⁽¹⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0474.

⁽¹⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0062.

⁽¹⁷⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 221.

⁽¹⁸⁾ EUT C 287, 29.11.2007, s. 1.

⁽¹⁹⁾ EUT C 463, 23.12.2014, s. 4.

Torsdagen den 14 juni 2018

- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 och 19 maj 2015 om de kulturella och kreativa sektorernas samverkan med andra sektorer för att stimulera innovation, ekonomisk hållbarhet och social delaktighet ⁽²⁰⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 31 maj 2016 om Europeans roll för digital tillgång till, synlighet för och användning av det europeiska kulturarvet ⁽²¹⁾,
- med beaktande av rådets resolution av den 6 maj 2003 om tillgång till kulturell infrastruktur och kulturell verksamhet för personer med funktionshinder ⁽²²⁾,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 8 juni 2016 till Europaparlamentet och rådet *Mot en EU-strategi för internationella kulturella förbindelser* (JOIN(2016)0029),
- med beaktande av kommissionens rapport om genomförandet av den europeiska kulturagendan (COM(2010)0390),
- med beaktande av kommissions grönbok av den 27 april 2010 *Att ta tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn* (COM(2010)0183),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett Europaår för kulturarv (2018) (COM(2016)0543),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 september 2012 *Att främja de kulturella och kreativa sektorerna för att främja tillväxt och sysselsättning i EU* (COM(2012)0537),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 december 2012 om innehåll i den digitala inre marknaden (COM(2012)0789),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 juli 2014 *En integrerad kulturarvsstrategi för Europa* (COM(2014)0477),
- med beaktande av rapporten från 2012 från arbetsgruppen med experter från medlemsstaterna om tillgång till kultur,
- med beaktande av resultaten av Eurobarometer nr 399 *Tillgång till kultur och delaktighet* och av Eurobarometer 466 *Kulturarv*,
- med beaktande av resultaten från statistiska undersökningar från Eurostat (Statistiska uppgifter på kulturområdet) för 2016,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning (A8-0169/2018), och av följande skäl:

⁽²⁰⁾ EUT C 172, 27.5.2015, s. 13.

⁽²¹⁾ EUT C 212, 14.6.2016, s. 9.

⁽²²⁾ EUT C 134, 7.6.2003, s. 7.

Torsdagen den 14 juni 2018

- A. I artikel 27 i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna fastslås det att ”var och en har rätt att fritt delta i samhällets kulturella liv, att njuta av konst samt att få ta del av vetenskapens framsteg och dess förmåner”. Tillgång till kultur och möjlighet att uttrycka sig kreativt är viktigt för ett demokratiskt samhälle grundat på yttrandefrihet och jämställdhet.
- B. Farokonventionen erkänner rätten till kulturarv och efterlyser innovativa sätt att förvalta kulturarvet så att offentliga myndigheter kan samarbeta med andra aktörer, inklusive föreningar och privatpersoner.
- C. Artikel 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna uppmanar till respekt för den kulturella mångfalden och artikel 25 erkänner rätten för äldre att delta i kulturlivet.
- D. Kultur har en stark inverkan på främjandet, förståelsen och utvecklingen av solidariteten mellan europeiska och transeuropeiska samhällen.
- E. I de flesta av EU-medlemsstaternas konstitutioner hänvisas det, på ett direkt eller indirekt sätt, till kultur och frågan om tillgång till denna.
- F. EU kan fungera som komplement till och främja kulturpolitiken, men myndigheter på nationell, regional och lokal nivå, enligt artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), är fortfarande de viktigaste organen med ansvar för kulturpolitik i EU i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
- G. Alla former av hinder som försvårar tillgång till och full delaktighet i kulturella processer och kulturella ekosystem för personer och samhällsgrupper hämmar utvecklingen av verkligt demokratiska och inkluderande samhällen.
- H. Kultur ger EU-medborgarna större möjligheter att utveckla sin personliga, sociala, kreativa och interkulturella kompetens.
- I. Enligt FN:s uppskattningar bor hälften av världens befolkning, dvs. 3,5 miljarder människor, för närvarande i städer. 2030 kommer nästan 60 % av världens befolkning att bo i stadsområden. Därför är det nödvändigt att fastställa effektiva strategier för att lösa de frågor som kvarstår och att säkerställa tillräckligt med tid för att genomföra ändringar i syfte att skapa verkligt inkluderande stadsområden.
- J. I Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/962/EG av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande ⁽²³⁾ ingår kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer bland de grundläggande kompetenser som behövs för självförverkligande och personlig utveckling, aktivt medborgarskap, social delaktighet och sysselsättning.
- K. I kommissionens meddelande av den 10 maj 2007 med titeln *En europeisk agenda för en kultur i en alltmer globaliserad värld* (COM(2007)0242) understryks behovet av att underlätta tillgången till kultur och kulturella verk, samt att främja kulturell mångfald.
- L. Framtiden för kulturell innovation i EU är beroende av investeringar i kreativa resurser, kunskap och talang.
- M. I arbetsplanen för kultur (2015–2018) antagen av rådet i december 2014 prioriteras en tillgänglig kultur för alla och främjande av kulturell mångfald.

⁽²³⁾ EUT L 394, 30.12.2006, s. 10.

Torsdagen den 14 juni 2018

- N. Ett av målen för EU och dess medlemsstater bör vara att minska de sociala och ekonomiska ojämlikheterna i syfte att främja ett inkluderande samhälle där alla kan delta. En stark, dynamisk och diversifierad kulturell sektor är grundläggande för ett inkluderande samhälle.
- O. Deltagande i kulturella aktiviteter är ett sätt att skapa en känsla av att tillhöra ett samhälle. Byggandet av en social identitet är nära kopplad till kulturell delaktighet. Att delta i kulturella verksamheter kan bidra till ökad självkänsla och bättre livskvalitet, särskilt för personer som upplever någon form av marginalisering på grund av arbetslöshet, sjukdom eller av andra skäl.
- P. En kulturell sektor är inkluderande när den ger alla människor samma möjligheter att delta och utveckla sina kreativa färdigheter, oavsett social, kulturell eller religiös bakgrund och oberoende av varje form av funktionsnedsättning.
- Q. I många regioner besöks ofta offentliga bibliotek och kulturella institutioner av allmänheten och är ofta de enda kontaktpunkterna för information och kultur, i synnerhet på landsbygden eller i avlägsna regioner.
- R. Ny digital teknik kan påverka förvaltningen av kultursektorn, dialog, publikskapande och spridning av kulturella aktiviteter.
- S. Ny digital teknik och nätplattformar erbjuder viktiga möjligheter att öka deltagandet och det kulturella skapandet.
- T. Personer från tredjeländer är underrepresenterade i EU:s olika kulturella områden. Detta påverkar även personer med funktionsnedsättning.
- U. I rapporten om tillgång till kultur ⁽²⁴⁾ från EU:s arbetsgrupp med experter från medlemsstaterna definieras tillgång i termer av att göra det möjligt för nya målgrupper att dra nytta av det tillgängliga kulturella utbudet. Detta innebär att nå ut till nya målgrupper och medborgare och föra dem närmare kulturarvet och andra kulturella resurser.
- V. Den digitala tekniken har förändrat de sätt på vilka människor får tillgång till kulturellt innehåll, skapar det och sprider det.
- W. Plattformen Europeana, som lanserades 2008, har blivit ett gemensamt europeiskt kulturprojekt som underlättar digital tillgång till Europas kulturarv.
- X. Ett av de specifika målen med programmet Kreativa Europa är att få en ny och bredare publik samt förbättra tillgången till kulturella verk och till kreativt arbete inom och utanför EU, med särskilt fokus på barn, ungdomar, personer med funktionsnedsättning och underrepresenterade grupper.
- Y. Initiativ genomförs på unionsnivå och i medlemsstaterna för att säkerställa bättre tillgång till kulturell infrastruktur och till kulturverksamhet för personer med funktionsnedsättning.
- Z. Olika skatteförhållanden och skattesystem inom EU skapar problem för rörligheten för konstnärer och yrkesverksamma inom kultursektorn i allmänhet genom att skapa onödigt byråkrati som ofta är oproportionerlig i förhållande till de verkliga och blygsamma inkomster de har från sin verksamhet.

⁽²⁴⁾ Rapporten *Policies and good practices in the public arts and cultural institutions to promote better access to and wider participation in culture*, oktober 2012.

Torsdagen den 14 juni 2018

- AA. Framtagandet av tillförlitlig, jämförbar och aktuell kulturstatistik, som ligger till grund för skapandet av en sund kulturpolitik, är en av de sektorsövergripande prioriteringarna i arbetsplanen för kultur 2015–2018, där man betonar den ekonomiska potentialen i de kulturella och kreativa sektorerna och deras inverkan på den sociala välfärden.
- AB. Tillgång till kvalitativ forskning och jämförande dataresurser som gör det möjligt att effektivt övervaka och analysera de kulturella, ekonomiska och sociala effekterna av kulturpolitiken,
- AC. Kulturen bidrar till ett samhälle grundat på kunskap, till utbyte av erfarenheter och världshistoria.
- AD. Omkring 8,4 miljoner människor är anställda inom EU:s kulturella sektor (motsvarande 3,7 % av den totala arbetskraften) ⁽²⁵⁾ och deras potential för den ekonomiska tillväxten är fortfarande bara delvis förverkligad.
- AE. De som genom sin kulturella produktion strävar efter att uttrycka sin identitet, bredda och på ett hållbart sätt utveckla tillgången till kultur står inför svårigheter och utmaningar.

Tillgång till kultur och deltagande

1. Europaparlamentet betonar att det betraktar tillgång till kultur som en grundläggande rättighet för alla medborgare i enlighet med artikel 27 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, i vilken delaktighet i kulturlivet fastställs vara en av de grundläggande mänskliga rättigheterna. Parlamentet påminner också om att denna rättighet är inskriven i Farokonventionen, som erkänner rätten att delta i det kulturella livet och främjar kulturarvets roll i byggandet av fredliga och demokratiska samhällen. Parlamentet uppmanar därför de undertecknande medlemsstaterna att påskynda ratificeringsprocessen och andra stater, som inte undertecknat konventionen, att utnyttja det unika tillfälle som Europaåret för kulturarv innebär.
2. Europaparlamentet understryker vikten av en heltäckande tillämpning av begreppet tillgänglighet och dess värde som ett verktyg för att säkerställa att varje person som nyttjar kultur och kulturella platser och initiativ beaktas i vidaste och fullaste bemärkelse, och att, till följd av detta, hänsyn tas till de särskilda behoven hos personer med funktionsnedsättning för att se till att de åtnjuter lika möjligheter, verklig social delaktighet och ett aktivt deltagande i samhället.
3. Europaparlamentet framhåller den obestridda vikten av en aktiv och tillgänglig kultursektor för utvecklingen av ett inkluderande samhälle och en starkt gemensam kärna av allmängiltiga värderingar och ett aktivt europeiskt medborgarskap, som är grundläggande för att ge medborgarna möjlighet till ett givande och meningsfullt deltagande i det offentliga livet och samtidigt främja Europas kulturarv och utveckla Europas kulturella och språkliga mångfald. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna, och unionen inom dess ansvarsområde, att utveckla och genomföra nödvändiga särskilda åtgärder för att garantera tillgång till och deltagande i kulturlivet.
4. Europaparlamentet uppmanar deltagande och mångfald som en integrerad del av planering, organisatorisk utveckling och rekrytering i den kulturella sektorn på europeisk, nationell och regional nivå. Parlamentet uppmanar även medlemsstaterna att genomföra systematisk kontroll av de åtgärder som är inriktade på detta mål.
5. Europaparlamentet erinrar om vikten av EU:s roll för att främja och underlätta en bättre samordning av kulturpolitik på alla nivåer. Parlamentet konstaterar att aktörer från hela EU endast på detta sätt kommer att kunna utarbeta en omfattande och effektiv politik som främjar tillgång till och deltagande i kultur, samt positionera kulturen som en viktig del av det europeiska integrationsprojektet.

⁽²⁵⁾ Eurostat, Culture statistics - cultural employment (2017), http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Culture_statistics_-_cultural_employment

Torsdagen den 14 juni 2018

6. Europaparlamentet betraktar tillgång till och deltagande i kultur som en övergripande fråga, och betonar därför vikten av samordning av kulturpolitiken med andra politikområden, såsom utbildnings-, social-, regional-, utrikes-, digitalisering- och mediepolitik.
7. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att utveckla en kulturell åtgärdsstrategi inriktad på barn och ungdomar.
8. Europaparlamentet betraktar främjandet och uppnåendet av en inkluderande och meningsfull tillgång till kultur som en av prioriteringarna på den politiska dagordningen samt uppmanar till att integrera andra politikområden med tillgänglighets- och delaktighetsaspekterna i kulturen, vilket inte bara kommer att bidra positivt till andra områden, utan också påverka det synergistiska sektorsövergripande samarbetet i enlighet med andan i artikel 167 i EUF-fördraget.
9. Europaparlamentet påpekar att kompendiet över nationell kulturpolitik, som utformas och förvaltas av Europarådet och en expertplattform, har varit ett mycket användbart verktyg för kulturpolitiken i och utanför Europa. Parlamentet beklagar dock att det sedan 2011 har gjorts få framsteg när det gäller datainsamling och i synnerhet dataanalys, och rekommenderar därför att rådet går vidare med en översyn av det nuvarande innehållet, inbegripet lokala och regionala nivåer av kulturpolitiken.
10. Europaparlamentet understryker att begreppen tillgång till kultur och deltagande i kultur är nära sammanbundna. Parlamentet noterar att strategier för att stärka tillgång till och delaktighet i kultur bör genomföras genom att identifiera underrepresenterade grupper, utveckla och genomföra initiativ och program som syftar till att öka deras deltagande samt eliminera befintliga hinder.
11. Europaparlamentet betonar behovet av att samla in information om funktionsnedsatta personers deltagande i kulturella aktiviteter.
12. Europaparlamentet beklagar att ekonomiska hinder fortfarande hindrar medborgare, särskilt dem som tillhör de mest missgynnade grupperna, från att fullt ut åtnjuta sina grundläggande rättigheter att delta i kulturlivet och få tillgång till kultur, och att detta hindrar ett effektivt genomförande av denna grundläggande rättighet.
13. Europaparlamentet påminner om vikten av att utveckla plattformar för utbyte av erfarenheter på regional, nationell och europeisk nivå.
14. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa ett kulturutbud av hög kvalitet för alla medborgare som grund för att främja ett aktivt, demokratiskt och inkluderande medborgarskap.

Finansiella hinder

15. Europaparlamentet betonar att stabil och kontinuerlig offentlig finansiering spelar en fundamental roll i att säkerställa ett dynamiskt kulturliv och förblir ett oumbärligt instrument för att stödja kulturella aktiviteter i EU så att de kan uppnå sin ekonomiska potential att bidra till hållbar tillväxt och social sammanhållning samt finansiera kulturell infrastruktur. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att inom sina respektive behörighetsområden avsätta en lämplig del av sina budgetar till offentligt kulturstöd och att stärka synergier med Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra kulturella stödfonder, inbegripet program för att främja forskning och innovation och de tillgängliga instrumenten för sammanhållningspolitiken.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att offentlig finansiering av kultur inte minskas, oberoende av eventuella framtida ekonomiska svårigheter som en medlemsstat kan ställas inför.
17. Europaparlamentet beklagar att ekonomiska nedgångar ofta har lett till och fortfarande alltför ofta i första hand leder till nedskärningar i de offentliga utgifterna för kultur och har en negativ inverkan på budgetarna för kulturella aktiviteter.

Torsdagen den 14 juni 2018

18. Europaparlamentet påminner om att investeringar i den kulturella och den kreativa sektorn är ett sätt att frigöra dess stora och fortfarande undervärderade potential att främja kulturell mångfald och social innovation och samtidigt generera hållbart ekonomiskt välstånd och arbetstillfällen av hög kvalitet, och att sådana investeringar också har en direkt inverkan på utvecklingen av nya färdigheter, digitalisering, entreprenörskap, innovation och nya affärsmodeller, stärker konkurrenskraften för de europeiska kulturella och kreativa sektorerna, tar tillvara möjligheter och får tillgång till nya internationella möjligheter, marknader och publikgrupper. Parlamentet anser därför att den privata sektorn spelar en viktig roll som komplement till offentliga investeringar och uppmanar medlemsstaterna att överväga att vidta lagstiftningsåtgärder för att införa ett skatteavdrag för inbetalningar av medel från privata enheter som stöder kulturen.

19. Europaparlamentet påpekar att fragmentering, lågt mervärde och de många egenföretagande män och kvinnor i den kreativa sektorn, vilkas verksamheter i allmänhet betraktas som intressanta, inte får leda till att den kulturella och kreativa sektorn blir till en modell för lågavlönade arbeten eller arbeten med dåligt socialt skydd. Parlamentet föreslår därför att man utvecklar kraftfulla översynsförfaranden för gott arbete inom den kreativa sektorn.

20. Europaparlamentet betonar att allmänhetens tillgång till kulturella varor och tjänster och stöd till kulturell produktion och kulturellt uttryck stärker den kreativa ekonomin och bidrar till ett lands utveckling.

21. Europaparlamentet menar att den bristande finansieringen av kulturbranschen skulle kunna avhjälpas genom skatteincitament för privat sponsring.

22. Europaparlamentet riktar uppmärksamhet på problemen med internationell inkomstbeskattning som konstnärer över hela Europa står inför, och rekommenderar därför en standardmodell som är till nytta för anställda och egenföretagare och förhindrar dubbelbeskattning.

23. Europaparlamentet efterlyser investeringar i mikroföretag i syfte att stimulera kreativitet och innovation och därmed främja regional och lokal utveckling.

24. Europaparlamentet understryker att det höga priset på kulturella varor och tjänster är ett av de hinder för att delta i kultur som betonas av de tillfrågade i Eurobarometer- och Eurostatundersökningar ⁽²⁶⁾. Parlamentet rekommenderar i detta sammanhang med eftertryck medlemsstaterna och regionerna att vidta åtgärder riktade mot särskilda målgrupper, särskilt studenter, stora familjer och äldre, i syfte att undanröja ekonomiska hinder för tillgången till kultur.

25. Europaparlamentet betonar att höga försäkringskostnader för utställningsföremål och scenframträdanden är en annan orsak till höga biljettpriser till museer, teatrar och gallerier och ofta gör det omöjligt för mindre enheter att utveckla sina program efter sin publiks önsknings och ambitioner, vilket är en situation som resulterar i en allt större klyfta mellan små enheter som ligger nära sin publik och större internationellt erkända institutioner.

26. Europaparlamentet betonar den roll som adekvat finanspolitik för de kulturella och kreativa sektorerna kan spela för att förbättra tillgången till kultur och deltagandet i kultur. Parlamentet konstaterar emellertid att indirekt stöd till kulturarvet genom att införa reducerade mervärdesskattesatser inte kan ersätta direkta subventioner. Parlamentet efterlyser bättre samordning av nationell kulturpolitik och mervärdesskattesatser som ett verktyg för att stimulera deltagande i kultur.

27. Europaparlamentet påminner om vikten av att medlemsstaterna undersöker möjligheterna till en mer samordnad skattepolitik när det gäller inkomster, kulturarbetare och konstnärer som tillbringar korta perioder i olika länder och således kan bli föremål för olika regler och administrativa förfaranden för varje enskilt uppförande, workshop eller vistelse. Parlamentet föreslår att ett minimum av harmonisering för att stödja konstnärers och kulturarbetares rörlighet bör betraktas som en prioritering i syfte att främja mångfald inom skapande och kultur i och utanför EU, i stället för att bygga hinder i form av byråkrati som inte står i proportion till de faktiska intäkterna från kulturellt arbete.

⁽²⁶⁾ Eurobarometer nr 399.

Torsdagen den 14 juni 2018

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och offentliga myndigheter att investera i decentraliseringen av kulturell verksamhet, antingen genom att bygga infrastruktur i perifera regioner eller genom olika tillfälliga kulturella evenemang. Parlamentet uppmanar även privata kulturinstitutioner att investera i geografisk decentralisering.

29. Europaparlamentet välkomnar förslaget om att ändra mervärdesskattedirektivet, vilket skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa en enhetlig mervärdesskattesats på e-publikationer och på tryckta publikationer. Parlamentet anser att skillnaden mellan de mervärdesskattesatser som tillämpas på fysiska och elektroniska publikationer är otidsenliga och ohållbara i den digitala tidsåldern. Parlamentet uppmanar rådet att utan dröjsmål anta kommissionens förslag i denna fråga.

30. Europaparlamentet betonar vikten av att förena privatliv och yrkesliv för tillgång till, utnyttjande av och deltagande i olika kulturella aktiviteter.

Utbildningsmässiga hinder och utmaningar

31. Europaparlamentet betonar att utbildningsnivån är en av de viktigaste faktorerna med betydande inverkan på nivån av deltagande i kulturen. Parlamentet understryker att högre utbildningsnivåer leder till en högre nivå av deltagande i kulturevenemang⁽²⁷⁾. Parlamentet understryker att humaniora, språkinläring i skolorna och kulturell utbildning utgör en integrerad del av den allmänna utbildningen, eftersom de bidrar till att minska sociala skillnader, och kräver därför samma finansiering som vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik.

32. Europaparlamentet betonar att kunskap kan ses som resultatet av kulturella samspel som påverkar och speglar kulturellt präglade individer.

33. Europaparlamentet uppmanar en interaktiv och inkluderande lokalt förankrad strategi för att utveckla kultur- och utbildningspolitik i syfte att öka kulturellt intresse och deltagande, främja Europas kulturarv och utveckla Europas kulturella och språkliga mångfald.

34. Europaparlamentet konstaterar att bristen på intresse är ett av de hinder för deltagande i kultur som oftast betonas av de tillfrågade i Eurostat- och Eurobarometerundersökningar⁽²⁸⁾. Parlamentet påpekar i detta sammanhang att främjandet av efterfrågan, som uppfattas som uppbyggnaden av intresse och förståelse av kulturen genom formell, icke-formell och informell utbildning, bör vara en prioriterad uppgift när det gäller att öka tillgången till och deltagandet i kultur.

35. Europaparlamentet rekommenderar att det europeiska studentkortet införs generellt och att det som en ytterligare förmån ger fri tillgång till kulturinstitutioner i EU.

36. Europaparlamentet påminner om skolans och familjernas avgörande roll som viktiga plattformar för unga människors kontakt med kultur samt för att forma kulturbehov och kulturkompetens. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att införa en bredare kulturell och konstnärlig utbildning i skolornas läroplaner inom både den formella och informella utbildningen.

37. Europaparlamentet betonar vikten av att medlemsstaterna, i nära samarbete med regionala och lokala myndigheter och med hjälp av finansiering och/eller subventioner, säkerställer musikundervisning i statliga skolor.

38. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att betrakta utbildning som en av de viktigaste kulturella aktiviteterna, eftersom främjande av efterfrågan framför allt innebär att ge människor de färdigheter och kunskaper som gör det möjligt för dem att uppskatta konst. Parlamentet påminner om att kultiverandet av ett intresse för kultur är verkningsfullare i ung ålder, och anser att kulturen därför bör ges större utrymme i skolornas läroplaner och mer mänskliga resurser och material görs tillgängliga för att uppnå detta mål. Parlamentet uppmanar till att skolor bör ges finansiering för besök på museer och andra kulturinstitutioner, eftersom detta på samma gång kommer att främja intresset för kultur och ungdomars deltagande samt innebära ytterligare resurser till kulturinstitutioner.

⁽²⁷⁾ Eurostats kulturstatistik, 2016 års upplaga, s. 116–136. Uppgifter från Eurostat från 2015 – EU:s undersökning om inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC).

⁽²⁸⁾ Eurobarometer nr 399, Eurostat (uppgifter från EU:s undersökning om inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC) från 2015).

Torsdagen den 14 juni 2018

39. Europaparlamentet betonar vikten av offentliga utbildningssystem för att introducera barn till kulturvärldens mångfald och på så sätt bidra till att lära upp nya målgrupper och att sprida kultur. Parlamentet betonar också betydelsen av att olika kulturella institutioner utvecklar partnerskap med skolor på lokal, regional och nationell nivå.

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionala och lokala myndigheter att stödja kulturutbildningsprogram utanför skolan avsedda för alla, inte minst missgynnade barn och ungdomar, genom program som syftar till att introducera dem för olika konstnärliga uttryck och hjälpa dem att bli mer medvetna om det befintliga kulturarvet.

41. Europaparlamentet betonar betydelsen av lokala kulturinstitutioner, bland annat kulturcentrum och bibliotek, som nyckelaktörer för att övervinna hinder för tillgång till och deltagande i kultur. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att aktivt stödja sådana kulturinstitutioner.

42. Europaparlamentet efterlyser större uppskattning och förståelse för den sociala roll som offentliga bibliotek och kulturella institutioner i lokalsamhället, särskilt i landsbygdsområden eller avlägset belägna områden, inte bara genom ökad offentlig finansiering utan även genom att bilda partnerskap och förse dem med tillräckliga IKT- och personalresurser med tillgång till utbildning, vilket skulle göra dem till institutioner som kan förbättra människors liv och verka för lokal utveckling.

43. Europaparlamentet framhåller att inrättandet av partnerskap är grundläggande när det gäller att attrahera potentiella målgrupper för konstnärlig verksamhet och att detta exempelvis skulle kunna uppnås genom samarbete med organisationer som företräder studerande, migranter eller funktionshindrade för att på ett lämpligt sätt tillgodose deras intressen och behov.

44. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att stödja initiativ på nationell, regional och lokal nivå som främjar kontakter, samarbete och utbyte av erfarenheter mellan traditionella konstformer, kulturinstitutioner och olika mångkulturella grupper eller minoritetsorganisationer samt mellan professionella och icke-professionella kultursektorer.

45. Europaparlamentet rekommenderar utvecklingen av en sammanhängande strategi för stöd till de utbildningsprojekt som föreslås av kulturinstitutioner. Parlamentet understryker att dessa projekt fungerar som verktyg som stöder och höjer medvetenhet, kulturell kompetens och interkulturell kunskap, och därigenom tjänar som utgångspunkt för allmänhetens långsiktiga engagemang i kulturaktiviteter.

46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta fritidsprogram för ungdomar på kulturinstitutioner.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anta åtgärder för att säkerställa en mer utbredd tillgång till kulturella institutioner och utveckla en övergripande europeisk strategi för tillträde till offentliga platser, i synnerhet i fråga om kultur i stadsmiljöer, såsom museer, teatrar, biografier, bibliotek, konsertlokaler osv.

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmanra inrättandet av stipendier eller praktikantbidrag för studerande med anknytning till statliga eller privata utbildningsnätverk på kulturinstitutioner eller kulturförvaltningsorgan.

Strukturella hinder

49. Europaparlamentet uppmärksammar det ofta lägre kulturdeltagandet bland befolkningen på landsbygden, något som är strukturellt betingat⁽²⁹⁾, och lyfter i detta sammanhang fram den roll som små lokala kulturcentrum, transportinfrastruktur och stöd till kulturturism har i att underlätta tillgången till kulturinstitutioner.

50. Europaparlamentet betonar att Europas kulturarv är unikt i världen för sin mångfald och rikedom, och understryker att kulturturism har stor potential när det gäller att bidra till en hållbar ekonomi samt till att främja social sammanhållning och integration. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att öka sina insatser och investeringar för att utveckla en hållbar och långsiktig politik för kulturturism.

⁽²⁹⁾ Eurostat (uppgifter från EU:s undersökning om inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC) från 2015).

Torsdagen den 14 juni 2018

51. Europaparlamentet efterlyser ökade investeringar i den kulturella sektorn i syfte att stimulera lokala ekonomier och främja kulturturism. Parlamentet noterar att kulturturism, i samverkan med vetenskap, den primära sektorn och hantverksmässiga och industriella centrum tillsammans med rörlighet, är avgörande faktorer för att skapa ett mer närliggande och humanistiskt Europa.
52. Europaparlamentet föreslår ökade investeringar i tillgången till kultur för yttersta randområden, bergsområden och avlägsna områden i syfte att skapa kulturella möjligheter på lokal nivå.
53. Europaparlamentet noterar behovet av ytterligare åtgärder för att förbättra tillgången till en kulturell infrastruktur utan tekniska eller fysiska hinder och till kulturverksamhet och medier för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att inom sina respektive behörighetsområden fortsätta arbeta för att integrera personer med funktionsnedsättning genom kultur samt att verka för att undanröja befintliga hinder.
54. Europaparlamentet erkänner behovet av delaktighetsbaserade metoder för att förvalta kulturarvet som bygger på en strategi som fokuserar på lokalsamhällena, i syfte att tillgodose efterfrågan och involvera större delar av allmänheten, med särskild hänsyn till ungdomar, personer med funktionshinder och underrepresenterade eller marginaliserade grupper.
55. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kulturinstitutionerna som är beroende av dem att säkerställa ett kulturutbud som är tillgängligt för alla, med specifika åtgärder för vissa befolkningsgrupper, såsom barn och ungdomar, äldre, funktionshindrade och migranter.
56. Europaparlamentet betonar vikten av ökade investeringar från medlemsstaternas sida vid genomförandet av den universella punktskriften (Braillesystemet) i ett brett spektrum av kulturell infrastruktur och teknik. Parlamentet efterlyser ökade investeringar i produktion av talböcker, taltidskrifter och taltidningar samt i användningen av teckenspråk i teaterproduktioner.
57. Europaparlamentet framhåller behovet av att undanröja hinder för rörlighet för konstnärer och specialister inom kulturområdet, särskilt skattehinder. Parlamentet betonar effekten av dessa åtgärder på breddandet av det kulturella utbudet i Europa. Parlamentet lovordar programmet Kreativa Europa för att ha bidragit till kulturell rörlighet och de yrkesverksamma inom sektorn samt för att ha uppmuntrat spridningen av kulturella evenemang och projekt av hög kvalitet.
58. Europaparlamentet påminner om att hindren för tillgång till kultur är mer synliga på lokal nivå, varför det bör göras större investeringar i olika kulturella projekt för rörlighet i syfte att möjliggöra utveckling och sammanhållning i lokalsamhällen.
59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att betrakta rörlighet för europeiska konstnärer och artister från tredjeländer som en tillgång för att främja fred, utbytet av visioner och nedmonteringen av sociala och kulturella stereotyper.
60. Europaparlamentet påminner om att språkliga hinder kan ha en negativ effekt på efterfrågan på kultur, och efterlyser därför ökad flerspråkighet i kulturella produktioner.
61. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta transport och tillgång till kulturella institutioner för personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet.

Digitala hinder och utmaningar

62. Europaparlamentet är övertygat om att digitala verktyg, när de används och genomförs på rätt sätt och åtföljs av en enhetlig nivå av digital kompetens, kan bidra till att övervinna hinder för tillgång till kultur orsakade av faktorer såsom ogynnsamt geografiskt läge, funktionsnedsättning, social bakgrund, språk, tidsbrist eller finansiella resurser. Parlamentet påpekar att digitala verktyg också kan vara ett sätt att komma till rätta med sociala eller psykiska hinder, utan att detta leder till att man avstår från att investera i geografisk decentralisering av kulturella aktiviteter. Parlamentet anser därför att digital utbildning mot denna bakgrund bör vara en del av lärandeprocessen från tidig ålder, i syfte att utveckla adekvata kunskaper och färdigheter.
63. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att utarbeta en sammanhållen digital strategi inriktad mot kulturell infrastruktur och kulturverksamhet i syfte att stärka deras kapacitet.

Torsdagen den 14 juni 2018

64. Europaparlamentet noterar problemet med digital uteslutning, och betonar behovet av att bekämpa denna. Parlamentet erinrar i detta sammanhang om att digitalisering kräver av kultur- och utbildningsinstitutionerna samt av målgrupperna själva att de förvärvar nya kompetenser, färdigheter och kunskaper. Parlamentet betonar särskilt behovet av att bygga ut den kapacitet som är kopplad till användningen av ny digital teknik i kulturinstitutioner samt att anpassa dem till de utmaningar som är kopplade till den tekniska utvecklingen.

65. Europaparlamentet understryker att digitaliseringen och tillhandahållandet på internet av kulturellt material i Europa bör genomföras med full respekt för upphovspersoner och immateriella rättigheter. Parlamentet anser i detta avseende att immateriella rättigheter inte bör hämma det generella målet, för det allmänna bästa, att öka tillgången till och främja spridningen av kreativt innehåll, information och kunskap. Parlamentet insisterar vidare på det brådskande behovet av att reglera en säker digital miljö som möjliggör för konstnärer och upphovspersoner att få vederbörlig ersättning för sitt arbete och för att säkerställa en rimlig ersättning för tillgång över gränserna.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att även i fortsättningen prioritera innovativa metoder för att utveckla publik och engagera målgrupper, inbegripet genom användning av ny teknik, inom ramen för EU-program, särskilt inom ramen för programmet Kreativa Europa och dess nästa generationer.

67. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta publikutveckling i beaktande i sina kulturella och digitala strategier och att stödja användningen av digital teknik i syfte att underlätta tillgången till kulturellt innehåll.

68. Europaparlamentet erkänner bidraget från plattformen Europeana och från institutioner i medlemsstaterna när det gäller digitalisering och tillgång till kulturellt innehåll. Parlamentet uppmanar, inom ramen för det europeiska året för kulturarv, till fortsatt stöd och resurser till projektet och till främjande av allmänhetens tillgång till digitala kulturarvsresurser och kulturarvstjänster. Parlamentet kräver en verklig omstrukturering av webbplatsen för att den bättre ska överensstämma med avancerad teknik samt en ordentlig kommunikationsstrategi som motsvarar det rika innehåll som samlats in på webbplatsen.

69. Europaparlamentet understryker behovet av att, när det gäller digitala mottagare, samla in och hantera kulturdata för att möjliggöra för kulturorganisationer att bättre förstå mottagarnas behov och för att utveckla en sammanhängande strategi för den digitala publiken.

70. Europaparlamentet konstaterar att kulturellt innehåll spelar en ledande roll när det gäller allmänhetens acceptans av den nya tekniken och utvecklingen av européernas digitala färdigheter och mediekompetens.

o

o o

71. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TA(2018)0266

Georgiska ockuperade territorier tio år efter den ryska invasionen

Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om georgiska ockuperade territorier tio år efter den ryska invasionen (2018/2741(RSP))

(2020/C 28/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det avtal om eldupphör av den 12 augusti 2008 som undertecknades av Georgien och Ryssland efter medling av EU samt genomförandeaftalet av den 8 september 2008,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2016 om associeringsavtalen/de djupgående och omfattande frihandelsområdena med Georgien, Moldavien och Ukraina ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 december 2017 om årsrapporten om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ⁽²⁾,
- med beaktande av de gemensamma förklaringarna från toppmötena inom det östliga partnerskapet, särskilt den som man enades om i Bryssel 2017,
- med beaktande av kommissionens och Europeiska utrikestjänstens gemensamma meddelanden om den europeiska grannskapspolitiken, särskilt rapporten av den 18 maj 2017 om genomförandet av översynen av den europeiska grannskapspolitiken (JOIN(2017)0018), det gemensamma arbetsdokumentet av den 9 juni 2017 *Eastern Partnership – 20 Deliverables for 2020: Focusing on key priorities and tangible results* (SWD(2017)0300) samt 2016 års meddelande *En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik*,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i det östra grannskapet, särskilt sin rekommendation av den 15 november 2017 till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om det östliga partnerskapet inför toppmötet i november 2017 ⁽³⁾,
- med beaktande av utplaceringen av EU:s övervakningsuppdrag (EUMM) i Georgien den 15 september 2008,
- med beaktande av rapporten från det oberoende internationella undersökningsuppdraget avseende konflikten i Georgien under ledning av Heidi Tagliavini,
- med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Georgien firar 100-årsdagen av den första georgiska demokratiska republiken som bildades 1918 och man är med rätta stolt över de framsteg som gjorts.
 - B. EU stöder helhjärtat Georgiens suveränitet och territoriella integritet inom landets internationellt erkända gränser.

⁽¹⁾ EUT C 11, 12.1.2018, s. 82.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0493.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0440.

Torsdagen den 14 juni 2018

- C. Tio år efter Rysslands militära angrepp på Georgien i augusti 2008 fortsätter Ryssland att olagligen ockupera de georgiska territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien, vilket undergräver folkrätten och det regelbaserade internationella systemet. De så kallade införlivande- och alliansfördragen, som undertecknades mellan Ryssland och Abchazien och Sydossetien 2014 och 2015, var tydliga brott mot folkrätten, OSSE:s principer och Rysslands internationella åtaganden. Europeiska unionen erkänner inte ramen för de så kallade valen och den folkomröstning som hölls av ryskstödda separatister i de georgiska regionerna Abchazien och Sydossetien 2016 och 2017.
- D. EU lägger fortsatt stor vikt vid uppnåendet av en fredlig lösning på konflikten mellan Ryssland och Georgien i fullständig överensstämmelse med grundläggande folkrättsliga normer och principer.
- E. Ryssland ökar ständigt sin olagliga militära närvaro i Georgiens ockuperade territorier genom att bygga nya baser, föra in nya styrkor och ny utrustning, samt genomföra militärövningar.
- F. Ryssland fortsätter att brista i fullgörandet av sina internationella skyldigheter och vägrar att till fullo genomföra det avtal om eldupphör som efter medling av EU undertecknades den 12 augusti 2008.
- G. Ryssland fortsätter att isolera Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien från resten av landet genom att stänga ännu flera gränsövergångar, inrätta fysiska hinder längs den administrativa gränslinjen och genomföra en kampanj som syftar till att utrota georgisk kultur.
- H. Denna linje flyttas sakta men säkert längre in i det Tbilisikontrollerade territoriet genom en process som kallas ”gränsupbyggnad” och på vissa ställen kommer man mycket nära kritisk infrastruktur såsom motorvägar och gasledning.
- I. Hundratusentals internflyktingar och flyktingar som utvisats med tvång från de georgiska territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien på grund av flera omgångar av etnisk rensning är fortfarande berövade sin grundläggande rätt att på ett säkert och värdigt sätt återvända till sina hem.
- J. I de ockuperade områdena i Georgien sker kränkningar av de grundläggande mänskliga rättigheterna, bland annat rätten till rörelse- och uppehållsfrihet, rätten till egendom och rätten till utbildning på modersmålet. Olagliga frihetsberövanden och kidnappningar fortsätter.
- K. Ryssland, som är den makt som utövar den faktiska kontrollen över de georgiska territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien, bär det fulla ansvaret för allvarliga människorättskränkningar och för den humanitära situationen på plats.
- L. Invasionen 2008 var Rysslands första större öppna angrepp på den europeiska ordningen. Det följdes senare av andra, bland annat annekteringen av Krim och kriget i östra Ukraina.
- M. De georgiska internflyktingarna Artjil Tatanasjvili, Giga Otchozoria och Davit Basjaruli berövades livet till följd av brutala handlingar som begicks olagligen av den ryska ockupationsmakten i Suchumi och Tschinvali.
- N. Internationella brottmålsdomstolen (ICC) har inlett en utredning av krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten som påstås ha begåtts i konflikten.
- O. Ett gemensamt ad hoc-besök i Georgien den 12 augusti 2008 av de central- och östeuropeiska ledarna – Lech Kaczyński, Polens president, Toomas Hendrik Ilves, Estlands president, Valdas Adamkus, Litauens president, Ivars Godmanis, Lettlands premiärminister och Viktor Jusjtjenko, Ukrainas president – anses allmänt som en viktig faktor som hejdade de ryska truppörelserna i riktning mot Tbilisi när trupperna befann sig bara 50 km från den georgiska huvudstaden, och gjorde det lättare för det franska ordförandeskapet i Europeiska unionens råd att medla fram ett eldupphör.

Torsdagen den 14 juni 2018

- P. Ryssland fortsätter att neka EUMM tillträde till de georgiska territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien, i strid med avtalet om eldupphör som efter medling av EU undertecknades den 12 augusti 2008, vilket hindrar EUMM från att fullgöra sitt uppdrag.
1. Europaparlamentet bekräftar sitt otvetydiga stöd för Georgiens suveränitet och territoriella integritet. Parlamentet erkänner att de principer som fastställs i FN-stadgan, Helsingforsslutakten från 1975 och 1990 års OSSE-stadga från Paris utgör hörnstenarna för en fredlig europeisk kontinent.
 2. Europaparlamentet betonar att suveränitet, oberoende och en fredlig konfliktlösning är centrala principer för den europeiska säkerhetsordningen. Parlamentet betonar att en lösning på konflikterna i Georgien är avgörande för att öka säkerheten och stabiliteten på hela den europeiska kontinenten. Parlamentet anser att dessa konflikter och den varaktiga ockupationen av georgiska territorier fortfarande utgör är ett potentiellt hot mot andra europeiska länders suveränitet.
 3. Europaparlamentet kräver att Ryssland upphäver sitt beslut om att erkänna det så kallade oberoendet för de georgiska territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien. Parlamentet fördömer Venezuelas, Nicaraguas, Syriens och Naurus beslut att erkänna Abchazien och Sydossetien och uppmanar dem att återkalla detta erkännande.
 4. Europaparlamentet framhåller behovet av att Ryssland villkorslöst uppfyller alla bestämmelser i avtalet om eldupphör av den 12 augusti 2008, framför allt åtagandet om att dra tillbaka alla sina militära styrkor från Georgiens territorium.
 5. Europaparlamentet kräver att Ryssland upphör med sin ockupation av de georgiska territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien och fullt ut respekterar Georgiens suveränitet och territoriella integritet samt okränkbarheten av landets internationellt erkända gränser och att Ryssland upphör med den integrering av de båda regionerna i den ryska förvaltningen som faktiskt sker.
 6. Europaparlamentet bekräftar EU:s starka åtagande att bidra till en fredlig lösning på konflikten mellan Ryssland och Georgien genom att använda alla de instrument som den har till sitt förfogande som ett led i en övergripande strategi, däribland EU:s särskilda representant för Sydkaukasien och krisen i Georgien, sitt medordförandeskap vid de internationella diskussionerna i Genève, EUMM i Georgien och politiken om icke-erkännande och dialog.
 7. Europaparlamentet uppmanar med kraft Georgiens regering att fortsätta att samarbeta med ICC genom att underlätta undersökningar som utförs av ICC:s åklagarmyndighet samt se till att ICC:s registrator kan fullgöra sitt uppdrag i fråga om utåtriktad verksamhet och deltagande från offrens sida.
 8. Europaparlamentet uppmanar Ryssland att bevilja EUMM villkorslöst tillträde till de georgiska territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien, i enlighet med sitt mandat. Parlamentet påminner om att EUMM utgör den enda permanenta internationella närvaron på plats som tillhandahåller opartisk information om situationen utmed den administrativa gränslinjen, och efterlyser en förlängning av dess mandat efter den 14 december 2018.
 9. Europaparlamentet uppmanar Ryssland att sätta stopp för ytterligare gränsuppyggnad utmed den administrativa gränslinjen genom att resa taggtrådsstängsel och andra konstgjorda hinder. Parlamentet kräver också att Ryssland ska sluta inkräkta på områden som kontrolleras av den georgiska regeringen och inte utöka den administrativa gränslinjen ytterligare, och därmed medvetet hindra kontakter mellan människor och isolera befolkningen i båda de ockuperade områdena.
 10. Europaparlamentet fördömer den avsiktliga förstörelsen av dussintals georgiska byar och georgiska kyrkor i de ockuperade territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien samt de avsiktliga försöken att radera ut spåren av georgisk kultur och historia i de ockuperade territorierna, och fördömer motstridiga och splittrande initiativ såsom den så kallade folkomröstningen 2017 genom vilken en namnändring godkändes av Tschinvaliregionen/Sydossetien.
 11. Europaparlamentet uppmanar Ryssland att respektera principen om fredlig konfliktlösning, och Georgiens ensidiga åtagande att inte använda våld, i enlighet med vad som bekräftades av Georgiens president i hans tal till Europaparlamentet den 23 november 2010.

Torsdagen den 14 juni 2018

12. Europaparlamentet välkomnar den georgiska regeringens nya initiativ för fred med titeln ” Ett steg mot en bättre framtid”, som syftar till att förbättra de humanitära och socioekonomiska förhållandena för personer som är bosatta i de georgiska territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien och till att främja kontakter mellan människor och bygga upp förtroendet mellan splittrade befolkningsgrupper
13. Europaparlamentet erinrar Ryssland, som ockupationsmakt, om att fullgöra sina skyldigheter gentemot befolkningen och om att Ryssland måste upphöra med människorättskränkningar, begränsningar av rörelse- och uppehållsfriheten, diskriminering på grund av etniskt ursprung, och åsidosättande av rätten till egendom och tillgång till utbildning på modersmålet i de ockuperade territorierna i Georgien.
14. Europaparlamentet uppmanar dessutom Ryssland att sätta stopp för strafflöshet och etniskt motiverade brott i de georgiska territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien, samt att undanröja eventuella hinder för att se till att de som är skyldiga till morderna på de georgiska internflyktingarna Artjil Tatanasjvili, Giga Otchozoria och Davit Basjaruli ställs inför rätta.
15. Europaparlamentet välkomnar det georgiska parlamentets antagande av den partiövergripande resolution om upprättandet av en förteckning över förövare och personer som har gjort sig skyldiga till att dölja sådana brott (Otchozoria-Tatanasjvili-förteckningen) och uppmanar medlemsstaterna och rådet att svartlista och införa nationella eller EU-omfattande sanktioner mot dem som finns med eller som kanske läggs till i Otchozoria-Tatanasjvili-förteckningen.
16. Europaparlamentet uppmanar med kraft Ryssland att göra det möjligt för internflyktingar och flyktingar att på ett säkert och värdigt sätt återvända till sina hem och säkerställa ett obehindrat tillträde på plats för internationella övervakningsmekanismer för mänskliga rättigheter.
17. Europaparlamentet upprepar sitt fördömande av den omstörtande politik som omfattar propaganda, desinformation och infiltration av sociala medier och som syftar till att försvaga demokratin och samhället i Georgien genom att misskreditera institutioner, manipulera den allmänna opinionen, sprida falska berättelser, öka sociala spänningar och främja en allmän misstro mot medierna. Parlamentet fördömer i detta sammanhang det informationskrig som förs av Ryssland, som utnyttjar sina statskontrollerade mediekanaler för att avsiktligt sprida falska nyheter i syfte att påverka inrikespolitiken och underminera den europeiska integrationsprocessen.
18. Europaparlamentet betonar att det internationella samfundet måste inta en konsekvent, enhetlig och bestämd hållning mot Rysslands ockupations- och annekteringspolitik eftersom det är det enda sättet att säkerställa en fredlig lösning på konflikten i Georgien och förebygga liknande konflikter i grannskapet.
19. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner att anta en strategi som är förenlig med Europaparlamentets politik och den politik som förs av de nationella parlamenten i medlemsstaterna genom att använda tydligare och mer exakta termer för att definiera Rysslands aggression i Georgien som Ryska federationens ockupation av de georgiska territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien.
20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa, medlemsstaternas regeringar och parlament, de östliga partnerskapsländernas regeringar och parlament samt Ryska federationens regering och parlament.

Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TA(2018)0267

Förhandlingarna om ett nytt partnerskapsavtal EU-AVS

Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om de förestående förhandlingarna om ett nytt partnerskapsavtal mellan Europeiska unionen och staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (2018/2634(RSP))

(2020/C 28/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (nedan kallat *Cotonouavtalet*), och dess reviderade versioner från 2005 och 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Georgetown-avtalet från 1975 om inrättande av AVS-gruppen och dess reviderade version från 1992 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 oktober 2016 om framtiden för förbindelserna mellan AVS och EU efter 2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2016 om ökning av utvecklingssamarbetets effektivitet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 12 december 2017 till rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om ett partnerskapsavtal mellan Europeiska unionen och länder i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (COM(2017)0763),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 22 november 2016 *Ett förnyat partnerskap med länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet* (JOIN(2016)0052),
- med beaktande av det gemensamma samrådsdokumentet av den 6 oktober 2015 från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik *På väg mot ett nytt partnerskap mellan Europeiska unionen och länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet efter 2020* (JOIN(2015)0033),
- med beaktande av Förenta nationernas toppmöte om hållbar utveckling och det slutdokument som antogs av FN:s generalförsamling den 25 september 2015 *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling, och de 17 målen för hållbar utveckling*,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 7 juni 2017 från parlamentet, rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, och kommissionen, om det nya europeiska samförståndet om utveckling – Vår värld, vår värdighet, vår framtid,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttranden av den 7 december 2017 om ett förnyat partnerskap med länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, och den 12 maj 2016 om EU:s framtida förbindelser med AVS-länderna,
- med beaktande av det sjunde och åttonde toppmötet med AVS-ländernas stats- och regeringschefer i Malabo (13–14 december 2012) och Port Moresby (4 maj 2016),

⁽¹⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/03_01/pdf/mn3012634_en.pdf

⁽²⁾ http://www.wipo.int/edocs/trtdocs/en/acp/trt_acp_3.pdf

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0371.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0437.

Torsdagen den 14 juni 2018

- med beaktande av det 103:e och 105:e mötet i AVS-EU-ministerrådet som hölls i Dakar (26–27 april 2016) och Bryssel (den 3–4 maj 2017),
- med beaktande av toppmötet mellan EU och Afrikanska unionen i Abidjan den 29–30 november 2017,
- med beaktande av rapporten från AVS-länderna (gruppen med framstående personer) från mars 2016 om framtiden för AVS-länderna efter 2020,
- med beaktande av sin resolution av den 6 oktober 2015 om de lokala myndigheternas roll i utvecklingsländer när det gäller utvecklingssamarbete ⁽⁵⁾,
- med beaktande av förklaringen från det åttonde toppmötet för AVS-ländernas stats- och regeringschefer den 1 juni 2016,
- med beaktande av sin resolution av den 11 februari 2015 om arbetet i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen ⁽⁶⁾ och de resolutioner som antagits av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen,
- med beaktande av förklaringen från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen av den 21 december 2016 om den parlamentariska dimensionen av förbindelserna mellan AVS-länderna och EU efter Cotonou ⁽⁷⁾,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet från medordförandena för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 9 december 2015 om framtiden för förbindelserna mellan AVS och EU ⁽⁸⁾,
- med beaktande av artiklarna 208 och 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning,
- med beaktande av frågorna till rådet och kommissionen om de förestående förhandlingarna om ett nytt partnerskapsavtal mellan Europeiska unionen och staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (O-000043/2018 – B8-0025/2018 och O-000044/2018 – B8-0026/2018),
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för utveckling,
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Cotonouavtalets styrka och regelverk bygger på ett antal unika egenskaper, såsom dess rättsligt bindande karaktär, dess spännvidd – med de tre pelarna utvecklingssamarbete, politiskt samarbete och ekonomi- och handelssamarbete – och dess stora budget i form av Europeiska utvecklingsfonden (EUF).
 - B. Partnerskapet mellan AVS och EU har spelat en viktig roll för framstegen när det gäller att uppnå millennieutvecklingsmålen, trots att EU har misslyckats med att uppnå målet om att avsätta 0,7 % av sin bruttonationalinkomst (BNI) till offentligt utvecklingsbistånd.
 - C. Partnerskapet mellan AVS och EU har bidragit stort till fattigdomsutrotning, integreringen av AVS-staterna i världsekonomin och som en effektivare global aktör i multilaterala handels- och klimatförhandlingar.

⁽⁵⁾ EUT C 349, 17.10.2017, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 310, 25.8.2016, s. 19.

⁽⁷⁾ EUT C 170, 30.5.2017, s. 36.

⁽⁸⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2015_acp2/pdf/1081264en.pdf

Torsdagen den 14 juni 2018

- D. Partnerskapet mellan AVS och EU har förbättrat marknadstillträdet för AVS-staterna och EU:s medlemsstater och främjat ökad ömsesidig förståelse av ståndpunkter, värderingar och normer genom politisk dialog dem emellan.
- E. Trots att partnerskapet mellan AVS och EU har bidragit stort till framstegen när det gäller att uppnå millennieutvecklingsmålen har resultaten avseende målen om fattigdomsutrotning och integrering av AVS-staterna i världsekonomin hittills varit otillräckliga, om man betänker att hälften av AVS-staterna fortfarande hör till världens minst utvecklade länder och att de tillsammans står för mindre än 5 % av världshandeln och omkring 2 % av världens BNP.
- F. Inrättandet av Afrikanska unionen, den gemensamma strategin Afrika-EU, den gemensamma partnerskapsstrategin för EU och Västindien och strategin mellan EU och Stillahavsområdet är exempel på EU:s alltmer regionala angreppssätt för att ta itu med frågor av gemensamt intresse, såsom fred och säkerhet, terrorism och migration.
- G. Fred, säkerhet och politisk stabilitet är förutsättningar för en hållbar utveckling.
- H. Det gemensamma grundavtalet och de regionala pakterna måste ta hänsyn till regionala och kontinentala särdrag i linje med principerna om subsidiaritet och komplementaritet.
- I. AVS-staterna har fastställt tre pelare för förhandling, nämligen
- handel, investeringar och tjänster,
 - utvecklingssamarbete, vetenskap och teknik, forskning och innovation, samt
 - politisk dialog och påverkansarbete.
- J. Den politiska dialog om grundsatser som avses i artiklarna 8 och 96 i Cotonouavtalet är ett konkret och rättsligt medel för att upprätthålla AVS-EU-partnerskapets gemensamma värderingar och främja demokrati, goda styrelseformer och mänskliga rättigheter, som är grundläggande för en hållbar utveckling.
- K. Det finns ett tydligt behov av att säkerställa att villkorligheten vad gäller mänskliga rättigheter bibehålls och att den politiska dialogen stärks i det nya avtalet.
- L. Trots att den roll som nationella parlament, lokala myndigheter, civilsamhället och den privata sektorn spelar tydligt erkänns i 2010 års översyn av Cotonouavtalet, har deras deltagande i överläggningarna om AVS-EU-samarbetets politik och verksamhet, däribland programplanering, uppföljning och utvärdering, varit begränsat.
- M. Politisk dialog har till stor del tillämpats först i ett sent skede vid politiska kriser snarare än i förebyggande syfte.
- N. Organisationer i det civila samhället möter allt strängare lagstiftning och andra hinder som begränsar deras verksamhet och spelrum.
- O. Teknisk kapacitet i många AVS-stater för att hantera frågor på beskattningsområdet är en begränsning för såväl inhemsk mobilisering av intäkter som deltagande i internationella skattesamarbeten.

Torsdagen den 14 juni 2018

- P. EUF finansieras med direkta bidrag från EU:s medlemsstater och är inte underkastad EU:s normala budgetregler. Parlamentet har inga befogenheter över EUF-budgeten, förutom att bevilja ansvarsfrihet för redan gjorda utbetalningar, och inte heller någon formell rätt att granska programplaneringen för EUF.
- Q. Att stärka AVS–EU-partnerskapets parlamentariska dimension och rådgivande roll bör vara ett centralt inslag i det nya partnerskapet.
- R. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens täta och mycket varierande sammanträden har bidragit till en fortlöpande dialog mellan Europaparlamentets och AVS-staternas ledamöter, vilket har konsoliderat församlingens legitimitet och stärkt den parlamentariska diplomatin. Den gemensamma parlamentariska församlingen har använts som förebild för parlamentarisk diplomati i diverse politiska forum.
1. Europaparlamentet välkomnar de huvudpunkter och den övergripande struktur för det framtida samarbetet mellan AVS-länderna och Europeiska unionen som kommissionen har föreslagit i sin rekommendation till rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingarna om ett framtida partnerskapsavtal.
 2. Europaparlamentet insisterar på att 2030-agendan för hållbar utveckling, målen för hållbar utveckling och det europeiska samförståndet om utveckling bör stå i centrum för det förnyade partnerskapet mellan AVS och EU.
 3. Europaparlamentet välkomnar att uppnåendet av målen för hållbar utveckling är ett centralt syfte, men beklagar avsaknaden av konkreta genomförandeåtgärder i de föreslagna pakterna. Parlamentet betonar behovet av att integrera övergripande frågor som miljöhållbarhet, klimatförändringsmål, jämställdhet och social rättvisa i alla strategier, planer och åtgärder i hela det framtida avtalet.
 4. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i sitt förslag till ett nytt partnerskapsavtal är öppet för externa partner.
 5. Europaparlamentet påminner om att det allra första målet för hållbar utveckling är att utrota fattigdom, som fortfarande är ett stort problem i de flesta AVS-länder. Parlamentet betonar därför att kampen mot fattigdom måste förbli ett centralt inslag i det framtida avtalet.
 6. Europaparlamentet noterar att kommissionen i stor utsträckning har beaktat parlamentets synpunkter och att det gemensamma grundavtalet och de regionala pakterna kommer att vara rättsligt bindande i lika hög utsträckning, vilket parlamentet hade begärt.
 7. Europaparlamentet erinrar om att det framtida partnerskapsavtalet kommer att omfatta principerna om jämlikhet, ömsesidig respekt och ömsesidigt intresse.
 8. Europaparlamentet insisterar på att grundsatserna i Cotonouavtalet – respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, demokratiska principer och rättsstatsprincipen samt goda styrelseformer – ska fortsätta att utgöra grunden för samarbetet under perioden efter 2020 och vara en väsentlig del av grundavtalet, regionala pakter och protokoll. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i den delen av mandatet som handlar om de mänskliga rättigheterna uttryckligen inbegripa frihet från diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder, sexuell läggning eller könsidentitet samt sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter i enlighet med handlingsplanen från Peking 1995 samt resultaten från konferenserna för översyn.
 9. Europaparlamentet understryker behovet av att ta upp frågan om mänskliga rättigheter och god samhällsstyrning på grundval av befintliga internationella rättsliga instrument, lagar, principer och mekanismer som införts genom regionala och panafrikanska styrande organ, i syfte att stärka egenansvaret.
 10. Europaparlamentet påpekar att det framtida partnerskapet mellan AVS-länderna och EU:s medlemsstater måste inkludera 2030-agendan för hållbar utveckling och bör bidra till genomförandet av denna på alla nivåer.
 11. Europaparlamentet uppmanar EU:s och AVS-ländernas förhandlare att i det gemensamma grundavtalet inkludera en bestämmelse om att alla parter till fullo ska införa Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen.

Torsdagen den 14 juni 2018

12. Europaparlamentet understryker betydelsen av att säkerställa konsekvens mellan de principer som införs i det gemensamma grundavtalet och de regionala prioriteringar som fastställs i pakterna, samt betonar att grundavtalet bör innehålla uttryckliga hänvisningar till ansvarsskyldighet och övervaknings- och översynsmekanismer vid eventuell bristande efterlevnad. Parlamentet understryker att parternas ansvarsskyldighet gentemot medborgarna och civilsamhället också måste säkerställas, samt att de gemensamma institutionerna bör skapa mekanismer som gör det möjligt för civilsamhället och medborgarna att rapportera underlåtelser att uppfylla åtaganden när det gäller mänskliga rättigheter och andra viktiga aspekter.
13. Europaparlamentet upprepar för alla parter i förhandlingarna att politisk dialog är en grundläggande del av Cotonouavtalet, och att den fortsatt måste vara en central och rättslig pelare både i den övergripande ramen och på regional nivå i det nya avtalet.
14. Europaparlamentet understryker att politisk dialog är en integrerad del av partnerskapet och en värdefull grund för att förbättra situationen för människorna i partnerländerna. Parlamentet anser därför att situationen för de mänskliga rättigheterna i dessa länder måste övervakas bättre och betonar att övervakningen måste vara inkluderande, öppen och deltagarorienterad. Parlamentet understryker betydelsen av att på ett meningsfullt sätt engagera civilsamhället i dialogen på alla nivåer.
15. Europaparlamentet påminner om att den politiska dialogen måste vara balanserad och bygga på ömsesidig respekt.
16. Europaparlamentet betonar att samarbetet mellan EU och AVS-länderna bör inkludera en mekanism för inbördes granskning för att regelbundet övervaka framstegen och bristerna vid genomförandet av målen för hållbar utveckling, vilket ska inkludera parlament, lokala myndigheter och civilsamhället samt regelbunden utvärdering och offentlig rapportering om respekten för de mänskliga rättigheterna och andra viktiga aspekter. Parlamentet anser att för att vara effektivt kräver genomförandet av 2030-agendan och målen för hållbar utveckling legitimitet, närhet, subsidiaritet och att lokala myndigheter och icke-statliga aktörer deltar i stor utsträckning. Parlamentet efterlyser bättre kommunikation och dialog för att fördjupa förbindelserna mellan AVS- och EU-länderna.
17. Europaparlamentet upprepar att avtal om ekonomiskt partnerskap utgör grund för regionalt samarbete och fungerar som instrument för utveckling och regional integration. Parlamentet efterlyser därför att de fullständigt integreras i det nya AVS-EU-avtalet.
18. Europaparlamentet uppmanar till ökad politisk tyngd för AVS-EU-partnerskapet på den globala arenan, så att parterna kan bli mer effektiva globala aktörer.
19. Europaparlamentet efterlyser tydliga bestämmelser i det framtida avtalet för att reglera den privata sektorns roll och ansvar. Parlamentet betonar framför allt behovet av att låta företag som ingår i utvecklingspartnerskap följa principerna om företagens sociala ansvar under projektens hela livscykel, däribland respekt för FN:s Global Compact-initiativ, FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, Internationella arbetsmarknadsorganisationens grundläggande arbetsnormer, miljöstandarder och FN:s konvention mot korruption. Parlamentet understryker att både EU- och AVS-stater ska dra upp nationella planer för att införa FN:s vägledande principer om företag och mänskliga rättigheter, och då i synnerhet bestämmelserna om tillbörlig aktsamhet.
20. Europaparlamentet påminner om att mobilisering av inhemska resurser genom beskattning är den viktigaste inkomstkällan för finansiering av hållbar utveckling. Parlamentet beklagar att åtgärder för att bekämpa olagliga finansiella flöden och skatteundandragande inte ges någon framträdande plats i förslaget till mandat. Parlamentet uppmanar de förhandlande parterna att i det nya avtalet införa långtgående bestämmelser om ekonomiskt och tekniskt bistånd till utvecklingsländer för att de ska kunna hantera framväxande globala standarder för bekämpning av skatteundandragande, inbegripet automatiskt utbyte av information, information om verkligt huvudmannaskap för företag och offentlig landsspecifik rapportering av multinationella företag för att stoppa urholkning av skattebasen och överföring av vinster, med grund i G20:s och OECD:s modeller. Parlamentet uppmanar också alla parter att förbinda sig att stödja inrättandet av en rättsligt bindande mellanstatligt FN-organ för skattesamarbete.
21. Europaparlamentet beklagar att förslaget till förhandlingsmandat inte innehåller några föreskrifter om att säkerställa en hållbar utveckling för jordbruket, trots de stora utmaningar som klimatförändringarna medför för jordbrukarna i AVS-staterna. Parlamentet uppmanar förhandlingsparterna att inkludera stödssystem för hållbara jordbruksmetoder i det nya avtalet.
22. Europaparlamentet vill att civilsamhället i större utsträckning ska delta i politisk dialog, programplanering samt genomförande och stöd för kapacitetsuppbyggnad i civilsamhället. Parlamentet understryker betydelsen av att engagera civilsamhället i den politiska dialogen, i synnerhet när det gäller lokala grupper som direkt berörs av politiken. Parlamentet betonar i detta avseende faran med att det civila samhället får allt mindre plats i vissa länder, och även behovet av att inkludera grupper som t.ex. minoriteter, ungdomar och kvinnor som inte kan organisera sina intressen eller som inte erkänns av sina regeringar trots ett legitimt demokratiskt intresse.

Torsdagen den 14 juni 2018

23. Europaparlamentet betonar att det civila samhällets engagemang bör byggas upp kring erkännandet av de olika roller det spelar och att dess roll som aktör i avtalet bör stärkas.
24. Europaparlamentet understryker att principerna för ett effektivt utvecklingsamarbete måste införlivas fullt ut i det nya partnerskapsavtalet mellan EU och AVS-länderna och att bestämmelser för att säkerställa länders egenansvar, fokus på resultat, inkludering av utvecklingsprocessen, öppenhet samt ömsesidig ansvarighet måste vara hörnstenar i avtalet och de regionala protokollen. Parlamentet understryker behovet av att säkerställa en geografiskt balanserad strategi för biståndsgivande, med ett starkt fokus på de minst utvecklade och instabila staterna. Parlamentet anser att ett villkorande av biståndet mot samarbete med EU i migrationsfrågor inte är förenligt med de avtalade principerna om utvecklingseffektivitet.
25. Europaparlamentet betonar att det förnyade samarbetet/partnerskapet mellan EU och AVS bör säkerställa effektivare gemensamma åtgärder för att möta de olika utmaningar som världen ställs inför idag, såsom bekämpning av terrorism och organiserad brottslighet.
26. Europaparlamentet upprepar att det framtida avtalet måste inbegripa en möjlighet att utvidga åtagandena och respekten för en konsekvent utvecklingspolitik samt bör omfatta mekanismer för att systematiskt övervaka denna. Parlamentet påminner i detta sammanhang om den roll som EU:s delegationer spelar i främjandet av en konsekvent politik för utveckling och betonar att de regelbundet måste genomföra dialoger på landsnivå.
27. Europaparlamentet understryker vikten av investeringar från den privata sektorn, vilket underlättar långsiktig utveckling av lokala kapitalmarknader och ger möjlighet att använda de begränsade medlen i det offentliga utvecklingsbiståndet för att maximera effekterna och finansieringen av målen för hållbar utveckling.
28. Europaparlamentet upprepar vikten av att stärka den parlamentariska dimensionen i det kommande avtalet, så att en verklig rådgivande befogenhet säkerställs för den framtida övergripande gemensamma parlamentariska församlingen och en öppen, demokratisk och heltäckande parlamentarisk dialog kan föras. Parlamentet begär att församlingens rättsliga och operativa självständighet ska garanteras, och att församlingen ska ha en nära koppling till genomförandet av avtalet och regelbundet ska höras i alla frågor som är av betydelse för partnerskapet. Parlamentet anser att den gemensamma parlamentariska församlingen ska inkluderas fullt ut i förhandlingarna om det framtida partnerskapet.
29. Europaparlamentet efterlyser ytterligare ansträngningar för att förbättra den gemensamma parlamentariska församlingens granskning av utvecklingsprogrameringen.
30. Europaparlamentet är övertygat om att det behövs regelbundna, åtminstone årliga, möten på AVS–EU-nivå för att säkerställa kontinuitet och stabilitet i partnerskapet och möjliggöra regelbunden rapportering om, och kollegial granskning av, arbetet med att nå målen för hållbar utveckling och respekt för mänskliga rättigheter samt andra nödvändiga delar av avtalet, i enlighet med parlamentets önskan.
31. Europaparlamentet rekommenderar därför att den gemensamma parlamentariska församlingen anpassas till den nya regionala strukturen, med fortsatt fokus på arbetet i regionala forum, och med ett nära samarbete med de nationella och regionala parlamenten. Parlamentet anser att AVS–EU:s ministerråd och den gemensamma parlamentariska församlingen bör sammanträda regelbundet i plenar och alternera mellan EU och en AVS-stat, dock mindre ofta än nu, men att det inte bör vara en förutsättning att rådet sammankallas. Parlamentet uppmanar den EU-medlemsstat som innehar rådsordförandeskapet att engagera sig mer i arbetet med att förbereda, organisera och stå som värd för församlingens sammanträdesperioder.
32. Europaparlamentet begär att sammanträden mellan parlamentsledamöter från EU och från AVS-länderna på nivån för de regionala pakterna ska hållas minst en gång om året i varje region och kompletteras av ett forum där flera olika intressenter deltar, däribland icke-statliga aktörer, såsom civilsamhället, ungdomar och den privata sektorn.
33. Europaparlamentet är övertygat om att det panafrikanska parlamentets roll måste bli en stark pelare i den framtida EU–Afrikapakten, särskilt gentemot och tillsammans med det framtida EU–Afrika-rådet. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen och dess motparter i AVS-länderna att i ett tidigt skede av förhandlingarna offentliggöra skriftliga förslag om den parlamentariska dimensionen och det panafrikanska parlamentets roll samt att samråda med det panafrikanska parlamentet och Europaparlamentet om detta.

Torsdagen den 14 juni 2018

34. Europaparlamentet påminner om att parlamentet ska informeras fullständigt och omedelbart i alla skeden av förhandlingsförloppet i enlighet med artikel 218.10 i EUF-fördraget, och uppmanar att det är nödvändigt att komma överens om bättre praktiska arrangemang för samarbete och informationsutbyte under hela livscykeln för internationella avtal. Parlamentet uppmanar dessutom rådet och kommissionen att fullt ut och snarast informera den gemensamma parlamentariska församlingen om förhandlingarna.
35. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionens råd att offentliggöra det mandat som rådet antagit och uppmanar AVS-länderna att göra detsamma med sina mandat.
36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, AVS-rådet, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Afrikanska unionens kommission, Panafrikanska parlamentet och den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
-

Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TA(2018)0268

Kontrollen av EU-rättens tillämpning 2016

Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om kontrollen av EU-rättens tillämpning 2016 (2017/2273(INI))

(2020/C 28/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artiklarna 1, 2 och 3,
- med beaktande av kommissionens 33:e årsrapport om kontrollen av unionsrättens tillämpning (2015) (COM(2016)0463),
- med beaktande av kommissionens 34:e årsrapport om kontrollen av unionsrättens tillämpning (2016) (COM(2017)0370),
- med beaktande av kommissionens rapport *Utvärderingsrapport för projektet "EU pilot"* (COM(2010)0070),
- med beaktande av kommissionens rapport *Andra utvärderingsrapporten för EU Pilot-projektet* (COM(2011)0930),
- med beaktande av sin resolution av den 6 oktober 2016 om kontroll av unionsrättens tillämpning: Årsrapport 2014 ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 december 2016 *EU-rätten: Bättre resultat genom bättre tillämpning* (C(2016)8600),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 mars 2002 om klagandens ställning i ärenden om överträdelse av gemenskapsrätten (COM(2002)0141),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 april 2012 *Uppdatering av klagandens ställning i ärenden om unionsrättens tillämpning* (COM(2012)0154),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 mars 2014 *En ny EU-ram för att stärka rättsstatsprincipen* (COM(2014)0158),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 maj 2015 *Bättre lagstiftning för bättre resultat – En EU-agenda* (COM(2015)0215),
- med beaktande av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0385.

⁽²⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

Torsdagen den 14 juni 2018

- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om 30:e och 31:a årsrapporterna om kontrollen av EU-rättens tillämpning (2012–2013) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2016 med rekommendationer till kommissionen om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2016 om en öppen, effektiv och oberoende EU-förvaltning ⁽⁷⁾ och sin resolution av den 15 januari 2013 med rekommendationer till kommissionen om Europeiska unionens förvaltningsprocesslag ⁽⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelanden av den 27 maj 2016 *Förverkliga fördelarna med EU:s miljöpolitik genom en regelbunden granskning av dess genomförande* (COM(2016)0316), och av den 3 februari 2017 *Granskningen av genomförandet av EU:s miljöpolitik: Gemensamma utmaningar och hur vi kan samarbeta för att nå bättre resultat* (COM(2017)0063),
- med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter,
- med beaktande av artiklarna 52 och 132.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för konstitutionella frågor, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och utskottet för framställningar (A8-0197/2018), och av följande skäl:
 - A. I artikel 17 i EUF-fördraget fastställs kommissionens grundläggande roll som ”fördragets väktare”.
 - B. I artikel 2 i EU-fördraget föreskrivs att ”unionen ska bygga på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter”. Ett korrekt genomförande av unionslagstiftningen är därför av största vikt för att uppnå de politiska mål för EU som fastställs i fördragen och i sekundärrätten. I artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs också att unionen i all sin verksamhet ska syfta till att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och att främja jämställdhet mellan dem.
 - C. Enligt artikel 2 i EU-fördraget och artikel 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna är jämställdhet mellan kvinnor och män ett av de grundläggande värden som Europeiska unionen bygger på, och i all sin verksamhet ska unionen syfta till att undanröja alla former av bristande jämställdhet och främja lika möjligheter och likabehandling.
 - D. I artikel 3 i EU-fördraget föreskrivs att unionens mål bland annat är att främja fred, sina värden och folkens välfärd och att verka för en hållbar utveckling i Europa som bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt och på prisstabilitet, på en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas och på en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö, och att unionen ska bekämpa social utestängning och diskriminering samt främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, solidaritet mellan generationerna och skydd av barnets rättigheter.

⁽⁴⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 316, 22.9.2017, s. 246.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0409.

⁽⁷⁾ EUT C 86, 6.3.2018, s. 126.

⁽⁸⁾ EUT C 440, 30.12.2015, s. 17.

Torsdagen den 14 juni 2018

- E. I enlighet med fast rättspraxis från Europeiska unionens domstol är medlemsstaterna skyldiga att förse kommissionen med tydlig och detaljerad information om hur de införlivar EU-direktiv i sin nationella lagstiftning. Enligt den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen ⁽⁹⁾ och den gemensamma politiska förklaringen av den 27 oktober 2011 från Europaparlamentet, rådet och kommissionen ⁽¹⁰⁾ kan medlemsstaterna, när de underrättar kommissionen om nationella införlivandeåtgärder, även behöva tillhandahålla dokument som förklarar hur de har införlivat direktiven i nationell rätt.
- F. Enligt artikel 4.3 i EU-fördraget och artiklarna 288 tredje stycket och 291.1 i EUF-fördraget är det medlemsstaterna som har det huvudsakliga ansvaret för att införliva, tillämpa och genomföra unionsrätten på ett korrekt sätt och inom angiven tid och att tillhandahålla tillräckliga rättsmedel för att säkerställa ett effektivt rättsligt skydd på de områden som omfattas av unionsrätten.
- G. En korrekt tillämpning av EU-rätten garanterar alla EU-medborgare fördelarna med unionens politik och företagen lika konkurrensvillkor.
- H. Efter antagandet i december 2016 av meddelandet *EU:s lagstiftning: Bättre resultat genom bättre tillämpning* har kommissionen beslutat att koncentrera sig på fall där medlemsstater inte anmäler åtgärder för införlivande eller åtgärderna på ett felaktigt sätt införlivar direktiv, inte följer en dom från EU-domstolen (enligt artikel 260.2 i EUF-fördraget), allvarligt skadar EU:s ekonomiska intressen eller inkräktar på EU:s exklusiva befogenheter.
- I. Enligt artikel 6.1 i EU-fördraget har stadgan samma rättsliga värde som fördragen och riktar sig till EU:s institutioner, organ och byråer samt till medlemsstaterna när dessa tillämpar unionsrätten (artikel 51.1 i stadgan).
- J. EU Pilot-förfaranden ska möjliggöra närmare och mer konsekvent samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna, så att överträdelse av unionsrätten om möjligt kan lösas på ett tidigt stadium genom bilateral dialog utan att man behöver ta till formella överträdelseförfaranden.
- K. För att bemöta det nuvarande demokratiska underskottet och med hänsyn till Europaparlamentets resolution av den 25 oktober 2016 med rekommendationer till kommissionen om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter, är det nödvändigt att införa ett nytt system med ett enda sammanhållet ramverk som bygger på befintliga instrument och mekanismer och som bör tillämpas på ett enhetligt sätt på alla EU:s institutioner och alla medlemsstater.
- L. Enligt den nya politik som antagits av kommissionen för att säkerställa respekten för EU-rätten är syftet med EU Pilot dock inte att förlänga överträdelseförfarandet, som i sig är ett sätt att inleda en dialog med en medlemsstat för att lösa problem.
- M. För att säkerställa ett mer strategiskt och effektivt sätt att kontrollera regelefterlevnad och hantera överträdelse har kommissionen, så som anges i dess meddelande *Bättre resultat genom bättre tillämpning*, beslutat att inleda överträdelseförfaranden utan att tillämpa EU Pilot-mekanismen, såvida det inte anses lämpligt att använda den i ett visst fall.
- N. 2016 mottog kommissionen 3 783 nya klagomål om eventuella överträdelse av unionsrätten, och de medlemsstater som var föremål för flest klagomål var Italien (753), Spanien (424) och Frankrike (325).
- O. Enligt artikel 258 första och andra styckena i EUF-fördraget ska kommissionen avge ett motiverat yttrande till en medlemsstat om kommissionen anser att den medlemsstaten har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt fördragen. Kommissionen får föra ärendet vidare till domstolen om den berörda medlemsstaten inte rättar sig efter yttrandet inom den tid som kommissionen angett.

⁽⁹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽¹⁰⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 15.

Torsdagen den 14 juni 2018

- P. Under 2016 inledde kommissionen 847 nya överträdelseförfaranden på grund av sent införlivande av direktiv.
- Q. År 2016 pågick fortfarande 95 överträdelseförfaranden, där domstolen har fastställt de berörda medlemsstaternas bristande efterlevnad.
- R. I sin resolution av den 25 oktober 2016 om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter uppmanade parlamentet kommissionen att senast i september 2017 och på grundval av artikel 295 i EUF-fördraget lägga fram ett förslag om ingående av en unionspakt för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter (EU:s pakt för DRG) i form av ett interinstitutionellt avtal som fastställer arrangemang för att underlätta samarbetet mellan unionens institutioner och medlemsstaterna inom ramen för artikel 7 i EU-fördraget.
- S. Enligt ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen ska parlamentet informeras om alla överträdelseförfaranden som baseras på formella underrättelser, men detta omfattar inte det informella EU Pilot-förfarande som genomförs innan formella överträdelseförfaranden inleds.
- T. I artikel 41 i stadgan anges att rätten till god förvaltning innebär att var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av institutionerna, och i artikel 298 i EUF-fördraget anges att unionens institutioner, organ och byråer ska stödja sig på en öppen, effektiv och oberoende europeisk administration när de fullgör sina uppgifter.
- U. I sitt meddelande av den 3 februari 2017 *Granskningen av genomförandet av EU:s miljöpolitik*, hävdar kommissionen att den har haft en strukturerad och heltäckande dialog med medlemsstaterna om genomförandet av EU:s miljölagstiftning, och kommissionen erbjuder sig – utan att det påverkar dess befogenheter enligt EU-fördragen att kontrollera efterlevnaden – att underlätta medlemsstaternas ansträngningar genom en ny särskild ram.
- V. Artikel 157 i EUF-fördraget medger och artikel 19 i EUF-fördraget möjliggör lagstiftning för att bekämpa alla former av diskriminering, inklusive på grund av kön.
- W. Genom förklaring nr 19 till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget har EU och medlemsstaterna förbundit sig ”att bekämpa alla slag av våld i hemmet (...), att förhindra och bestraffa dessa brottsliga handlingar samt att stödja och skydda brottsoffren”.
- X. EU har antagit lagstiftning mot människohandel, särskilt handel med kvinnor och barn, med artiklarna 79 och 83 i EUF-fördraget som grund. Genom programmet Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap finansieras bland annat åtgärder som bidrar till att utrota våld mot kvinnor.
- Y. Ett antal av EU:s direktiv, i synnerhet de som fokuseras på jämställdhet tillämpas inte korrekt i ett antal medlemsstater vilket gör att personer av olika kön inte skyddas mot diskriminering i fråga om tillgång till sysselsättning och tillgång till varor och tjänster.
- Z. Könsbaserad diskriminering sammanfaller med andra typer av diskriminering, inklusive diskriminering på grund av ras och etnicitet, religion, funktionsnedsättning, hälsa, könsidentitet, sexuell läggning, ålder och/eller socioekonomiska villkor.
- AA. Av kvinnorna i EU har 33 procent utsatts för fysiskt och/eller sexuellt våld och 55 procent för sexuella trakasserier – 32 procent av dem på arbetsplatsen. Kvinnor är särskilt utsatta för sexuellt och fysiskt våld samt våld via nätet, nätmobbning och stalkning. Mer än hälften av alla kvinnliga mordoffer mördas av en partner eller släkting. Våld mot kvinnor är en av de mest utbredda kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i världen, oavsett offrens ålder, nationalitet, religion, utbildning eller ekonomiska och sociala ställning, och utgör ett stort hinder mot jämställdhet. Fenomenet kvinnomord minskar inte i medlemsstaterna.

Torsdagen den 14 juni 2018

- AB. Enligt EU:s hbt-undersökning upplevde lesbiska, bisexuella och transsexuella kvinnor en mycket stor risk för diskriminering på grund av sin sexuella läggning eller könsidentitet. 23 procent av de lesbiska och 35 procent av transpersonerna har blivit fysiskt/sexuellt attackerade eller hotade med våld i hemmet eller på annan plats (på gatan, allmänna transportmedel, arbetsplatsen etc.) minst en gång de senaste fem åren.
- AC. Tillämpningen och verkställandet av EU:s jämställdhetslagstiftning i medlemsstaterna har visat sig medföra vissa specifika problem i samband med införlivandet och tillämpningen av de relevanta direktiven, t.ex. betydande brister i lagstiftningen och nationella domstolars inkonsekventa tillämpning av den.
- AD. Institutioner och mekanismer för jämställdhet är ofta marginaliserade i nationella förvaltningsstrukturer, eftersom de är uppdelade mellan olika politikområden och förhindras av komplicerade mandat och saknar kunnig personal, utbildning och uppgifter samt tillräckliga resurser och inte får tillräckligt stöd från de politiska ledarna.
- AE. Enligt den jämförande analys av antidiskrimineringslagstiftning i Europa som offentliggjordes 2017 av det europeiska nätverket av juridiska experter på jämställdhet och icke-diskriminering kvarstår – i de allra flesta länder – en allvarlig oro rörande uppfattning och medvetenhet, eftersom enskilda ofta inte är informerade om sin rätt till skydd mot diskriminering och om skyddsmekanismer. Enligt denna analys, och i fråga om verkställandet av EU:s antidiskrimineringsdirektiv, har ytterligare orosmoln uppstått, såsom avsaknaden av (eller alltför begränsad) rättslig status för organisationer och sammanslutningar för att delta i förfaranden för eller till stöd för offer för diskriminering och restriktiv tillämpning av omvänd bevisbörda samt ett antal hinder för effektiv tillgång till rättslig prövning, och dessa hindrar medborgarna att i praktiken fullt ut åtnjuta och skydda sina rättigheter som följer av bestämmelserna i antidiskrimineringslagstiftningen.
- AF. 2017 års jämställdhetsindex från Europeiska jämställdhetsinstitutet (EIGE) visar endast på marginella förbättringar, vilket tydligt gör att EU fortfarande har långt kvar till dess att jämställdhet uppnåtts, och det övergripande poängtalet är nu 66,2 poäng av 100, bara fyra poäng högre än för tio år sedan.
- AG. I fråga om beslutsfattande har ovannämnda uppgifter om jämställdhet visat på en förbättring med nästan tio poäng under det senaste årtiondet, och poängtalet är nu 48,5 poäng, men detta område har fortfarande det lägsta poängtalet av alla. Denna negativa siffra återspeglar framför allt den ojämna representationen av kvinnor och män inom politiken och pekar på ett demokratiskt underskott i EU:s förvaltning.
- AH. Eurofound's rapport om sysselsättningsklyftan mellan könen uppskattar att denna klyfta kostar EU runt 370 miljarder euro per år, vilket motsvarar 2,8 procent av EU:s BNP.
- AI. Enligt Eurofound's undersökning om arbetsvillkor visar den sammansatta indikatorn för avlönad och oavlönad arbetstid att kvinnors arbetstid är längre när avlönade och oavlönade arbetstimmar räknas samman.
- AJ. Trots EU:s engagemang för jämställdhet i beslutsfattande, finns det allvarliga brister i EU-byråernas styrelser när det gäller balansen mellan könen, som visar på bestående mönster av könssegrering.
- AK. Feminiseringen av fattigdom är ett faktum inom EU, och korrekt och fullständig tillämpning samt verkställande av EU:s jämställdhetslagstiftning bör gå hand i hand med politik som tar itu med den väldigt höga arbetslösheten, fattigdomen och sociala utestängningen bland kvinnor. Avsaknaden av jämställdhetspolitik och bristande genomförande av jämställdhetslagstiftning försätter kvinnor ytterligare i fara och ökar risken för fattigdom och social marginalisering genom att de stängs ute från arbetsmarknaden.

Torsdagen den 14 juni 2018

- AL. Korrekt genomförande av den befintliga lagstiftningen är grundläggande för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män. Även om det omarbetade direktivet 2006/54/EG tydligt förbjuder såväl direkt som indirekt diskriminering, och trots att kvinnor i genomsnitt har en hög utbildningsnivå, var det könsmässiga lönegapet fortfarande 16,3 procent år 2015.
- AM. Principen om jämställdhet måste utgöra en väsentlig del av kontrollen av den befintliga unionsrättens tillämpning.
- AN. Insamlingen av uppgifter, som om möjligen är könsuppdelad, är mycket viktig för att utvärdera de framsteg som hittills gjorts avseende tillämpningen av EU-lagstiftningen.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut ⁽¹⁾ att reagera snabbt på överträdelse och stöder kommissionens insatser för att lösa problem med genomförandet informellt. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra mekanismen för problemlösning inom ramen för EU Pilot.
 2. Europaparlamentet uttrycker sin oro över ökningen av det totala antalet överträdelseförfaranden 2016, som innebar att det största antalet sådana fall under de senaste fem åren uppnåddes.
 3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens årsrapport från 2016 om kontrollen av unionsrättens tillämpning och konstaterar att de fyra områden där flest överträdelseförfaranden till följd av försenat införlivande inleddes mot medlemsstaterna 2016 enligt denna rapport var miljö, rättsliga frågor och konsumentfrågor, beskattning och den inre marknaden.
 4. Europaparlamentet påminner om att rätten att inge framställningar till parlamentet är en av hörnstenarna i unionsmedborgarskapet, i enlighet med artiklarna 20 och 227 i EUF-fördraget och artikel 44 i stadgan, och denna rätt rankas som näst viktigast för medborgarna enligt färiska undersökningar. Parlamentet understryker betydelsen av framställningar som ett medel för medborgarna och unionsinvånarna att känna sig delaktiga i unionens verksamhet, och att uttrycka sina åsikter om fall där unionsrätten tillämpas felaktigt eller överträds eller där det finns eventuella luckor, och parlamentet uppmärksammar samtidigt dessa brister i förhoppning om att finna en snabb och effektiv lösning på de problem som tas upp. Parlamentet håller med kommissionen om att arbetet för att säkerställa ett effektivt genomförande av befintlig unionslagstiftning måste ges samma betydelse som arbetet med att utforma ny lagstiftning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att förbättra sin hantering av framställningar genom att i tid besvara dem, och lämna utförliga svar.
 5. Europaparlamentet uppmärksammar studien som beställts av parlamentets utskott för framställningar från utredningsavdelning C om kontroll av unionsrättens tillämpning: verktyg och utmaningar, och välkomnar de konkreta rekommendationer om åtgärder som riktas till parlamentet. Parlamentet framhåller i detta avseende den nyligen offentliggjorda studien från utredningsavdelning C om faktisk tillgång till rättslig prövning, till följd av återkommande klagomål rörande behandlingen av flera framställningar. Parlamentet stöder kommissionens förslag att främja juridisk utbildning i ämnet EU-rätt för de olika medlemsstaterna, för att säkerställa enhetliga domar och därmed lika möjligheter i hela unionen.
 6. Europaparlamentet välkomnar att kommissionens rapport för 2016 är mer insynsvänlig och ger fler statistiska uppgifter jämfört med tidigare rapporter. Parlamentet beklagar dock att rapporten inte ger någon exakt information om hur många framställningar som lett till inledande av ett EU Pilot-förfarande eller ett överträdelseförfarande, och uppmanar kommissionen att lämna särskild information om detta. Tyvärr får varken parlamentet eller framställarna medverka i dessa förfaranden. Kommissionen uppmanas på nytt att ge parlamentet information om alla EU Pilot-ärenden och överträdelseförfaranden som inlets, i syfte att förbättra öppenheten, krympa tidsramen för tvistlösning via framställningsutskottet, bygga upp medborgarnas förtroende för EU-projektet och slutligen ge EU Pilot-mekanismen ökad legitimitet, särskilt när det gäller överträdelseförfaranden. Parlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt meddela sina beslut rörande överträdelseförfaranden och vilka olika åtgärder den vidtar, och att offentliggöra dagordningen och de viktigaste resultaten från paketmöten. Parlamentet är medvetet om domstolens domslut i mål C-39/05 P, C-52/05 P och C-562/14 P från maj 2017, där det kungjordes att handlingar inom EU Pilot-förfarandet inte bör offentliggöras om det föreligger en risk för att detta utlämnande av information skulle påverka överträdelseförfarandets karaktär, förändra dess förlopp eller underminera målen för förfarandet, men uppmanar kommissionen att offentliggöra handlingar som utbyts med medlemsstaterna när denna risk inte längre föreligger, främst när EU Pilot-förfarandena har avslutats. Parlamentet stöder i detta hänseende Europeiska ombudsmannens förslag om tidsramar för och insyn i det inledande skedet av överträdelseförfaranden inom ramen för EU Pilot. Parlamentet betonar vikten av att hålla alla berörda parter informerade och att öka insynen i EU Pilot-förfaranden. Parlamentet beklagar att kommissionen brustit när det gäller att möta de farhågor som ledamöter tagit upp i EU Pilot-förfaranden, och uppmanar kommissionen att informera utskottet för framställningar om alla nya viktiga steg i sina utredningar och ha en kontinuerlig dialog med medlemsstaterna när det gäller oavslutade framställningar. Parlamentet uppmanar på nytt kommissionen att i sin årsrapport inkludera statistik över genomförandet av såväl EU-förordningar som EU-direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 18, 19.1.2017, s. 10.

Torsdagen den 14 juni 2018

7. Europaparlamentet anser att det stora antalet överträdelseförfaranden visar att det fortfarande är en stor utmaning och en viktig prioritet att se till att EU:s lagstiftning tillämpas i rätt tid och på ett korrekt sätt i medlemsstaterna, med tanke på det nya, mer strategiska och effektiva sätt att kontrollera regelbrottsnivån som antagits av kommissionen för 2016. Parlamentet anser att vissa av dessa överträdelser är resultatet av brist på resurser för den offentliga förvaltningen i vissa medlemsstater, ibland till följd av obetänksamma åtstrammingsåtgärder.

8. Europaparlamentet understryker att antalet klagomål inte har varit så högt sedan 2011, vilket innebär en ökning med 67,5 procent jämfört med förra året, med ett rekordantal på 3 783 nya klagomål och en minskning av antalet lösta klagomål. Dessutom pågick 1 657 överträdelseförfaranden fortfarande i slutet av 2016, samtidigt som 986 nya överträdelseförfaranden inleddes samma år, varav 847 avser föresnat införlivande. Parlamentet noterar med oro att 95 överträdelseförfaranden fortfarande pågår efter domslut från EU-domstolen, eftersom kommissionen ansåg att de berörda medlemsstaterna inte ännu hade uppfyllt domarna enligt artikel 258 i EUF-fördraget, och att de områden som berörs mest totalt sett är sysselsättning och rättsliga frågor och konsumentfrågor, följt av inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, skatter och tullar och miljö.

9. Europaparlamentet välkomnar minskningen av antalet nya EU Pilot-ärenden 2016 (790 jämfört med 881 för 2014) och det faktum att denna siffra nådde sin lägsta nivå sedan 2011, trots att kommissionen inte genomför EU Pilot-förfaranden i händelse av föresnat införlivande av direktiv. Parlamentet noterar dock att andelen lösta ärenden sjönk något jämfört med 2015 (från 75 till 72 procent). Parlamentet uppmanar kommissionen att klargöra sina prioriteringar när det gäller dess tillsynspolitik, där kommissionen förklarar att den kommer att inrikta sina åtgärder för kontroll av efterlevnaden på områden där den kan göra verklig skillnad, och om politiska prioriteringar för att följa sådana ärenden som avslöjar systembrister i en medlemsstats rättssystem.

10. Europaparlamentet noterar att kommissionens åtagande att verkställa EU-rätten på ett mer strategiskt sätt nyligen har lett till att överträdelseförfaranden har avslutats av politiska skäl. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att förklara övervägandena bakom sådana beslut i framtida övervakningsrapporter.

11. Europaparlamentet understryker att de flesta EU Pilot-ärenden som ledde till formella överträdelseförfaranden främst rörde politikområdena miljö, inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, energi och skatter och tullar. Parlamentet konstaterar även att Ungern, Tyskland, Spanien och Polen hade flest EU pilot-ärenden som drevs genom överträdelseförfaranden.

12. Europaparlamentet erkänner att det främsta ansvaret för korrekt genomförande och tillämpning av EU-rätten ligger hos medlemsstaterna, men påpekar att detta inte befriar EU-institutionerna från deras skyldighet att respektera EU:s primärrätt när de utformar sekundärrätten, i synnerhet i fråga om rättsstaten och grundläggande rättigheter med avseende på stadgan.

13. Europaparlamentet påpekar att korrekt genomförande och tillämpning av unionsrätten är grundläggande för att förverkliga EU:s politik enligt den princip om jämställdhet mellan kvinnor och män som fastställs i fördragen och för att mana till och främja ömsesidig tillit mellan offentliga institutioner på såväl EU-nivå som nationell nivå samt mellan institutioner och medborgare, och parlamentet erinrar även om att tillit och rättssäkerhet båda utgör grunden till ett gott samarbete och en effektiv tillämpning av unionsrätten.

14. Europaparlamentet är oroat över att det fortfarande finns omfattande brister vid genomförandet av EU:s miljölagstiftning och kontrollen av hur den efterlevs i vissa medlemsstater, särskilt när det gäller områdena avfallshantering, infrastruktur för avloppsvattenrening och efterlevnaden av gränsvärdena för luftkvaliteten.

15. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer, EU-medborgarna och andra berörda aktörer spelar i övervakningen och rapporteringen av brister i medlemsstaternas införlivande och tillämpning av EU-lagstiftning. Parlamentet välkomnar därför medborgarnas ökade engagemang i genomförandet av EU:s lagstiftning, inbegripet den avgörande rollen för visselblåsare i den privata och den offentliga sektorn. Parlamentet påminner om att det måste vara EU-medborgarnas rättighet att vara de första att på ett tydligt, tillgängligt och insynsvänligt sätt i god tid få veta huruvida det har antagits nationella lagar som införlivar unionslagstiftningen, och i så fall vilka, samt vilka nationella myndigheter som ansvarar för att genomföra dem korrekt.

16. Europaparlamentet framhåller att kommissionen lägger stor vikt vid ett korrekt införlivande av EU-rätten i rätt tid i nationell lagstiftning och vid att det finns tydliga interna rättsliga ramar, och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att prioritera detta, så att överträdelser av EU-rätten undviks, samtidigt som allmänheten och företagen kan dra nytta av ett effektivt och ändamålsenligt genomförande av den.

Torsdagen den 14 juni 2018

17. Europaparlamentet påpekar dock att orealistiska tidsfrister för genomförande av lagstiftning kan göra det omöjligt för medlemsstaterna att hålla dessa, vilket antyder ett tyst godkännande av försenat genomförande. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU-institutionerna att enas om mer realistiska tidsplaner för genomförande av förordningar och direktiv, med beaktande av de nödvändiga perioderna för granskning och samråd. Parlamentet anser att kommissionen bör lägga fram rapporter, sammanfattningar och reviderad lagstiftning inom de tidsfrister som överenskommits av medlagstiftarna och i enlighet med de tillämpliga rättsliga bestämmelserna.

18. Europaparlamentet understryker att det 2016 fanns 70 direktiv att införliva, en ökning från 56 direktiv 2015. Parlamentet uttrycker oro över att antalet nya ärenden på grund av försenat införlivande kraftigt ökat från 543 till 847. Parlamentet beklagar att det i slutet av 2016 fortfarande pågick 868 överträdelseärenden om sent införlivande, vilket innebär en ökning med 67,5 procent jämfört med de 518 pågående ärendena vid årsslutet 2015.

19. Europaparlamentet ser med oro på att medlemsstaterna, liksom under 2015, inte alltid uppfyllde sitt åtagande att lägga fram förklarande dokument tillsammans med de nationella åtgärder som införlivar direktiven i deras rättsordning. Parlamentet anser att kommissionen i ett läge där en stor del av de förklarande dokument som lagts fram varit av ojämn kvalitet bör ge mer stöd till medlemsstaterna i utarbetandet av dessa förklarande dokument och jämförelsetabeller.

20. Europaparlamentet understryker att om man inte säkerställer ett punktligt och korrekt införlivande av befintlig unionslagstiftning avseende principerna om kvinnors och mäns lika möjligheter och likabehandling i frågor som rör utbildning, anställning och yrkesutövning, lika lön för lika arbete och likabehandling av kvinnor och män vad gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster, samt befintliga bestämmelser för att förbättra balansen mellan arbetsliv och privatliv och sätta stopp för alla former av våld mot kvinnor och flickor, så berövas i slutändan medborgare och företag de förmåner som de har rätt till enligt unionsrätten.

21. Europaparlamentet betonar att EU är en union som bygger på rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna (artikel 2 i EU-fördraget). Parlamentet framhåller att medlemsstaterna vid genomförandet av EU-rätten fullt ut måste respektera de grundläggande värdena och rättigheterna i fördragen och stadgan. Parlamentet upprepar att det är ytterst viktigt att noga övervaka medlemsstaternas och EU-institutionernas handlingar och underlåtelser att handla.

22. Europaparlamentet upprepar sin oro över antalet framställningar till parlamentet och klagomål till kommissionen angående problem som man trots hade lösts av kommissionen.

23. Europaparlamentet betonar vikten av att skydda integriteten i EU:s rättsordning, som omfattar primärrätt, sekundärrätt och icke-bindande lagstiftning. Parlamentet efterlyser därför ett snabbt vidtagande av de lagstiftnings- och icke-lagstiftningsinitiativ som krävs för att medborgarna ska få se den europeiska pelaren för sociala rättigheter förverkligad. Parlamentet uppmanar kommissionen att agera så öppet och samstämmigt som möjligt i sina insatser för att inrätta en ny ram för ett korrekt genomförande av EU-lagstiftningen, såsom granskningen av genomförandet av EU:s miljöpolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att skapa sådana ramar med särskild inriktning mot en rättvis och balanserad utveckling, sysselsättning, sociala frågor och inkludering i samband med den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

24. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen i sin resolution av den 25 oktober 2016 att lägga fram ett förslag om ingående av en unionspakt för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter (EU:s pakt för DRG), för att på ett effektivt sätt slå samman sina relevanta årliga tematiska rapporter med resultatet av befintliga övervakningsmekanismer och verktyg för periodisk bedömning så att de alla kan presenteras i god tid. Parlamentet påminner om att kommissionen, i egenskap av fördragets väktare och med fullständig respekt för principerna om god och ändamålsenlig förvaltning i enlighet med artikel 298 i EUF-fördraget och artiklarna 41 och 47 i stadgan, har en skyldighet att övervaka att och bedöma huruvida unionsrätten genomförs korrekt och medlemsstaternas och alla unionsinstitutioners och unionsorgans respekt för principerna och målen enligt fördragen samt uppfylla sitt åtagande att aktivt hjälpa medlemsstaterna att införliva och genomföra vissa direktiv och förordningar. Parlamentet rekommenderar därför att denna uppgift beaktas som en del av cykeln för DRG-politiken från 2018, och att kommissionen slår samman sina relevanta årliga tematiska rapporter med resultatet av befintliga övervakningsmekanismer och verktyg för periodisk bedömning, så att de kan presenteras i god tid.

25. Europaparlamentet påminner om att det vid flera tillfällen har uppmanat kommissionen att mer proaktivt övervaka, leda och stödja genomförandet av miljölagstiftning och miljöpolitik.

Torsdagen den 14 juni 2018

26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att aktivt hjälpa medlemsstaterna att införliva och genomföra lagstiftningen genom att utarbeta genomförandeplaner för vissa direktiv och förordningar.

27. Europaparlamentet anser att parlamentet, med tanke på att det delar ansvaret för unionsrättens genomförande och efterlevnad i enlighet med det interinstitutionella avtalet, och utövar kontroll över kommissionen i enlighet med artikel 14 i EU-fördraget, automatiskt bör underrättas om alla EU Pilot-projekt och överträdelseförfaranden som inleds, och även ges adekvat tillgång till handlingar som rör båda dessa slags förfaranden, särskilt när de har sin grund i framställningar, samtidigt som man respekterar de sekretessbestämmelser som krävs för en god hantering av ärendena.

28. Europaparlamentet skulle gärna se ett ökat deltagande från företrädare för medlemsstaterna när framställningsutskottet diskuterar framställningar.

29. Europaparlamentet noterar att tillämpningen av unionsrätten i medlemsstaterna är otillfredsställande, vilket framgår av det stora antalet klagomål till kommissionen och det omfattande flödet av framställningar till Europaparlamentet. Parlamentet välkomnar att kommissionen i sitt meddelande från december 2016 förklarar att den har för avsikt att öka användningen av förebyggande verktyg, såsom paketmöten, genomförandeåtgärder, expertgrupper och specialiserade nätverk, inklusive Solvit-nätverket, och hjälpa medlemsstaterna att bygga upp sin kapacitet för att genomföra unionsrätten. Parlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja bestämmelserna i artikel 197 i EUF-fördraget för att genomföra denna förnyade tillsynspolitik i fullt partnerskap med medlemsstaterna och EU-institutionerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra sin hantering av framställningar genom att ge snabba och ingående svar.

30. Europaparlamentet noterar att 95 överträdelseförfaranden fortfarande pågår, trots att EU-domstolen har slagit fast att medlemsstaterna underlåtit att följa bestämmelserna, och endast tre av dessa ärenden har överlämnats av kommissionen till EU-domstolen med stöd av artikel 260 i EUF-fördraget. Parlamentet anser att det är ytterst viktigt att säkerställa ett fullständigt och snabbt verkställande av domstolens beslut, och om så är nödvändigt, fullständigt utnyttja bestämmelserna i artikel 279 i EUF-fördraget för att förhindra att unionsrätten och domstolens befogenheter undergrävs. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med denna situation och regelbundet rapportera om framstegen i detta avseende till Europaparlamentet.

31. Europaparlamentet understryker att alla EU-institutioner är bundna av fördragen och stadgan ⁽¹²⁾.

32. Europaparlamentet rekommenderar att alla interparlamentariska debatter om demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter ska inbegripa det civila samhället och medborgardeltagande, till exempel genom framställningar till parlamentet och det europeiska medborgarinitiativet.

33. Europaparlamentet betonar att samförståndsavtal som ingås mellan EU-institutionerna och medlemsstater inte betraktas som unionsakter enligt artikel 288 i EUF-fördraget.

34. Europaparlamentet betonar att effektivitet, insyn och ansvarsskyldighet är ytterst viktiga aspekter när EU-institutionerna utarbetar och genomför EU-lagstiftning. Parlamentet betonar särskilt principen om demokratisk ansvarsskyldighet – och den roll parlamentet spelar för att säkerställa detta – samt unionsmedborgarnas rätt till rättvisa och god förvaltning, som föreskrivs i artiklarna 41 och 47 i stadgan. Parlamentet påpekar att dessa rättigheter och principer innebär att medborgarna ska ges adekvat och enkel tillgång till förslag till rättsakter som berör dem. Parlamentet påminner om att dessa rättigheter och principer också bör vara av överordnad betydelse för medlemsstaterna när de föreslår utkast till akter för genomförande av unionsrätten.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, där så är möjligt och nödvändigt, stärka de av EU:s ekonomiska resurser, såsom Europeiska socialfonden, som avsätts för ”att förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter och bidra till effektiv offentlig förvaltning” i syfte att främja social välfärd och ekonomisk utveckling och för att ge gynnsam lagstiftning större genomslagskraft. Parlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut använda sig av artikel 197 i EUF-fördraget för att bidra till att stärka medlemsstaternas kapacitet att genomföra och verkställa EU-rätten.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma instrument för att hjälpa medlemsstaterna att erkänna problem med införlivandet, ta itu med dem på ett tidigt stadium i överträdelseförfarandena och hitta gemensamma lösningar.

⁽¹²⁾ Dom av den 20 september 2016 av Europeiska unionens domstol i de förenade målen C-8/15 P till C-10/15 P, Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P), Eleni Theophilou (C-10/15 P) mot Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken (ECLI:EU:C:2016:701).

Torsdagen den 14 juni 2018

37. Europaparlamentet påminner om att den lagstiftning som ger upphov till de mest flagranta överträdelseförfarandena är resultatet av direktiv. Parlamentet påminner om att förordningar är direkt bindande och tillämpliga i alla medlemsstater. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i så stor utsträckning som möjligt använda sig av förordningar när den avser att lägga fram lagstiftningsförslag. Parlamentet anser att ett sådant tillvägagångssätt skulle minska risken för överreglering.

38. Europaparlamentet påminner om att förhandsavgöranden bidrar till att klargöra hur EU-rätten ska tillämpas. Parlamentet anser att användningen av detta förfarande möjliggör en enhetlig tolkning och ett enhetligt genomförande av EU-lagstiftningen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att bättre följa upp att de nationella domstolarna uppfyller sin skyldighet att begära ett förhandsavgörande från domstolen, så som anges i artikel 267 i EUF-fördraget. Parlamentet uppmanar därför de nationella domstolarna att i händelse av tvivel hänskjuta frågor till EU-domstolen och på så sätt förebygga överträdelseförfaranden.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt sin kontroll över genomförandet av rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion⁽¹³⁾ och att inleda överträdelseförfaranden när så behövs, med särskild vaksamhet gentemot felaktig eller bristfällig tillämpning.

40. Europaparlamentet välkomnar kommissionens fortsatta ansträngningar för att kontrollera efterlevnaden av EU:s miljöregler i syfte att säkerställa lika villkor för alla medlemsstater och ekonomiska aktörer och för att åtgärda brister i genomförandet och verkställandet av EU:s miljölagstiftning, bland annat att inleda överträdelseförfaranden om det är nödvändigt. Parlamentet understryker dock de kända begränsningarna när det gäller genomslagskraften för EU:s miljöregler, i synnerhet miljöansvarsdirektivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta parlamentets resolution av den 26 oktober 2017⁽¹⁴⁾ om tillämpningen av miljöansvarsdirektivet. Parlamentet påpekar att medborgarnas rätt till en hälsosam miljö i vissa medlemsstater äventyras av brister i genomförandet och tillämpningen av EU:s miljölagstiftning, framför allt när det gäller förebyggande av skador på luft och vatten, avfallshandling och infrastruktur för rening av avloppsvatten. Parlamentet påminner om att ett fullständigt genomförande av EU:s miljölagstiftning skulle kunna innebära besparingar för EU:s ekonomi på 50 miljarder euro varje år, framför allt i form av lägre sjukvårdskostnader och direkta kostnader för miljön.

41. Europaparlamentet betonar att EU:s regelverk även omfattar internationella avtal som EU har ingått. Parlamentet konstaterar med stor oro att EU:s miljöregler kanske inte står i överensstämmelse med Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen)⁽¹⁵⁾ genom att de inte ger tillräcklig tillgång till rättslig prövning för miljöorganisationer och allmänheten. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ta hänsyn till slutsatserna och rekommendationerna från kommittén för kontroll av efterlevnaden av Århuskonventionen⁽¹⁶⁾ och rådets ståndpunkt av den 17 juli 2017⁽¹⁷⁾ och undersöka hur Århuskonventionen kan följas på ett sätt som är förenligt med de grundläggande principerna i unionens rättsordning och dess system för domstolsprövning.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt genomförandet av åtgärder som antas på området för asyl och migration, för att se till att de överensstämmer med principerna i stadgan, arbeta tillsammans med medlemsstaterna för att övervinna eventuella svårigheter med genomförandet och att vid behov inleda nödvändiga överträdelseförfaranden. Parlamentet noterar med oro att vissa medlemsstater ignorerar sina skyldigheter vad gäller asyl och migration, särskilt när det gäller omfördelning av asylsökande. Parlamentet understryker att bristen på solidaritet mellan några medlemsstater när det gäller asyl och migration måste åtgärdas, så att alla medlemsstater uppfyller sina skyldigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta itu med den ökande handeln med människor för arbetskraftsexploatering och sexuell utnyttjande.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bemöta migrationssituationen och säkerhetsläget på ett verkkningsfullt sätt och att driva igenom den europeiska migrationsagendan och de relaterade genomförandepaketen effektivt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra återvändandedirektivet (2008/115/EG)⁽¹⁸⁾ på ett korrekt sätt och att regelbundet rapportera om genomförandet av den europeiska migrationsagendan.

⁽¹³⁾ EUT L 193, 19.7.2016, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0414.

⁽¹⁵⁾ EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

⁽¹⁶⁾ ACCC/C/2008/32 (EU), del II, antagen den 17 mars 2017.

⁽¹⁷⁾ EUT L 186, 19.7.2017, s. 15.

⁽¹⁸⁾ EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.

Torsdagen den 14 juni 2018

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera om arbetsavtal där antalet arbetstimmar ej avtalats är förenliga med EU:s arbetsmarknadslagstiftning, inbegripet direktivet om deltidsarbete, eftersom många framställningar som handlar om osäkra anställningar har mottagits under 2016.
45. Europaparlamentet välkomnar att dess roll för att uppmärksamma kommissionen på brister i verkställandet av EU-rätten i medlemsstaterna genom parlamentsfrågor och framställningar erkänns i betänkandet. Parlamentet framhåller att om de nationella parlamenten närmare granskar sina respektive regeringar när dessa deltar i lagstiftningsprocessen kommer detta att främja en mer effektiv tillämpning av unionsrätten, i enlighet med fördragen.
46. Europaparlamentet är oroat över att det, med tanke på de inkonsekventa översättningarna av många direktiv till EU:s officiella språk, är sannolikt att olika språkversioner leder till olika tolkningar av de respektive texterna, vilket i sin tur leder till att de införlivas på olika sätt i medlemsstaterna. Parlamentet beklagar att sådana skillnader i införlivandet och den rättsliga tolkningen av direktiv kanske inte upptäcks systematiskt, utan först när de klargörs genom domslut från EU-domstolen.
47. Europaparlamentet påminner om att de nationella parlamenten har en viktig roll att spela, både under den förberedande granskningen av förslag till unionsrättsakter, och i granskningen av att medlemsstaterna genomför antagna unionsrättsakter på ett korrekt sätt. Parlamentet uppmanar de nationella parlamenten att fullgöra denna funktion på ett proaktivt sätt.
48. Europaparlamentet anser att tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna alltid bör beaktas, i överensstämmelse med kommissionens strävanden efter en bättre och mer ändamålsenlig unionslagstiftning.
49. Europaparlamentet upprepar återigen att det inom de relevanta generaldirektoraten (GD IPOL, GD EXPO och GD ERRS) bör inrättas ett fristående system för efterhandsbedömningar av de viktigaste unionsrättsakter som parlamentet antar enligt medbestämmandeförfarandet i det ordinarie lagstiftningsförfarandet.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt sin kontroll över genomförandet av EU-lagstiftning om fastställande av regler mot korruptionsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion, och att vidta lämpliga åtgärder för att hantera sådana fenomen.
51. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna och EU:s institutioner att en av EU:s prioriteringar är att säkerställa punktlig och korrekt tillämpning av lagstiftningen i medlemsstaterna. Parlamentet betonar vikten av att upprätthålla principerna om tilldelning, subsidiaritet och proportionalitet, i enlighet med artikel 5 i EU-fördraget, samt principen om likhet inför lagen, i syfte att bättre kontrollera unionsrättens tillämpning. Parlamentet erinrar om vikten av att öka medvetenheten om de bestämmelser i de befintliga direktiven som hanterar olika aspekter av principen om jämställdhet och som omsätter denna princip i praktiken.
52. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att alltid uppfylla sin skyldighet att respektera EU:s primärrätt när de fastställer bestämmelser i sekundärrätten, EU-rätten och icke-bindande lagstiftning, utvecklar politik och undertecknar avtal eller fördrag med institutioner utanför EU, att uppfylla sin skyldighet att med alla tillgängliga medel bistå medlemsstaterna i deras arbete för att införliva EU:s lagstiftning på alla områden och respektera unionens värden och principer, särskilt med tanke på den senaste tidens utveckling i medlemsstaterna.
53. Europaparlamentet instämmer i kommissionens synsätt att klagomål från enskilda personer spelar en viktig roll för att upptäcka mer allmänna problem med bristande efterlevnad och tillämpning av EU-rätten som påverkar allmänhetens och företagens intressen.
54. Europaparlamentet betonar att avsaknaden av en samstämd och heltäckande uppsättning kodifierade bestämmelser för god förvaltning i hela unionen gör det svårt för allmänheten och företagen att enkelt och fullständigt förstå sina rättigheter enligt unionsrätten. Parlamentet betonar därför att en kodifiering av bestämmelserna om god förvaltningssed i form av en förordning som anger de olika aspekterna av det administrativa förfarandet – inklusive underrättelser, bindande tidsfrister, rätten att bli hörd och rätten för var och en att ta del av sin akt – innebär att medborgarnas rättigheter och öppenheten stärks. Parlamentet anser att denna förordning skulle ge större tillgänglighet, tydlighet och konsekvens i tolkningen av befintliga bestämmelser, till nytta för allmänheten och företagen och för förvaltningen och dess personal.
55. Europaparlamentet påminner om att parlamentet i sina resolutioner av den 15 januari 2013 och den 9 juni 2016 efterlyste en förordning om en öppen, effektiv och oberoende EU-förvaltning grundad på artikel 298 i EUF-fördraget, men att denna begäran inte har följts upp med något förslag från kommissionen. Parlamentet uppmanar därför återigen kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om en europeisk förvaltningsprocesslag, med beaktande av de steg som parlamentet hittills tagit i denna fråga.

Torsdagen den 14 juni 2018

56. Europaparlamentet understryker att otillräcklig integrering av miljöhänsyn i andra politikområden är en av de bakomliggande orsakerna till undermåligt genomförande av miljölagstiftningen och miljöpolitiken.
57. Europaparlamentet understryker behovet att upprätthålla en hög nivå i fråga om miljöskydd samt folkhälsa och livsmedelssäkerhet.
58. Europaparlamentet betonar att en effektiv kontroll av efterlevnaden av EU-bestämmelserna på områdena hälsa, livsmedelssäkerhet och miljö är viktigt för EU-medborgarna, eftersom det påverkar deras vardag och tjänar allmänintresset.
59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka överträdelser på miljöområdet med en gränsöverskridande dimension, särskilt när det gäller lagstiftningen om ren luft, inbegripet korrekt införlivande och tillämpning av EU-rätten i de framtida medlemsstaterna. Vidare uppmanas kommissionen att på ett lämpligt och tydligt sätt och i tid meddela klagandena om vilka argument de berörda medlemsstaterna anfört som svar på klagomålet.
60. Europaparlamentet konstaterar att antalet överträdelseförfaranden på miljöområdet minskade under 2016 jämfört med 2015, men är oroat över att antalet förfaranden på området hälsa och livsmedelssäkerhet däremot ökade. Parlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt detta.
61. Europaparlamentet poängterar att jämställdhet mellan kvinnor och män är en av EU:s grundläggande principer som måste integreras i all politik.
62. Europaparlamentet understryker den grundläggande roll som rättsstatsprincipen har när det gäller att ge legitimitet hos alla former av demokratisk samhällsstyrning. Parlamentet betonar att detta är en hörnsten i unionens rättsordning och att den som sådan är förenlig med idén om en union som bygger på rättsstatsprincipen.
63. Europaparlamentet erinrar om att principen om jämställdhet – vad gäller lika lön för lika arbete – skrevs in i EU-fördragen år 1957 (se artikel 157 i EUF-fördraget) och betonar att artikel 153 i EUF-fördraget låter EU agera inom det bredare området för lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet.
64. Europaparlamentet noterar med uppskattning att EU-domstolens breda tolkning av begreppet lika lön för lika arbete, såsom det formuleras i dess domslut och omfattande rättspraxis avseende den berörda artikeln, verkligen har ökat möjligheterna att bekämpa såväl direkt som indirekt lönediskriminering baserad på kön och minska det könsmissiga lönegapet, men betonar att det fortfarande återstår mycket att göra för att undanröja det kvarstående könsmissiga lönegapet i EU.
65. Europaparlamentet beklagar djupt att införandet av rättsliga principer som förbjuder löneskillnader mellan kvinnor och män har visat sig inte vara tillräckliga i sig för att utrota det kvarstående könsmissiga lönegapet. Parlamentet betonar att det omarbetade direktiv 2006/54/EG kräver att medlemsstaterna ser till att samtliga bestämmelser i kollektivavtal, löneskalor, löneavtal och enskilda anställningskontrakt som strider mot principen om lika lön kan förklaras ogiltiga eller kan ändras.
66. Europaparlamentet betonar att både medlemsstaterna och kommissionen bör ägna uppmärksamhet åt genomförandet av EU-rätten, i synnerhet bestämmelserna om lika lön för lika arbete. Parlamentet upprepar vikten av att integrera jämställdhetsprincipen i en rad EU-direktiv, och anser att alternativa instrument är värdefulla verktyg för ett korrekt genomförande av EU-rätten. Parlamentet erinrar om vikten av att öka medvetenheten om de bestämmelser i de befintliga direktiven som handlar om olika aspekter av jämställdhetsprincipen och omsätter denna i praktiken. Parlamentet understryker att förhandlingar om kollektivavtal kan möjliggöra en bredare tillämpning av EU:s lagstiftning om lika lön för lika arbete mellan kvinnor och män, föräldraledighet, arbetsvillkor och arbetstid, inklusive en gemensam vilodag per vecka, för att åstadkomma balans mellan arbetsliv och privatliv för kvinnor och män och förbättra deras situation på arbetsmarknaden.
67. Europaparlamentet erinrar om sin resolution av den 15 januari 2013 i vilken parlamentet efterlyste ett antagande av en EU-förordning om en europeisk förvaltningsprocesslag i enlighet med artikel 298 i EUF-fördraget. Parlamentet noterar med besvikelse att kommissionen har underlåtit att följa upp parlamentets begäran om att lägga fram ett förslag till lagstiftningsakt om en förvaltningsprocesslag.

Torsdagen den 14 juni 2018

68. Europaparlamentet erkänner vikten av att samla in uppgifter, som om möjligen är könsuppdelade, för att utvärdera de framsteg som gjorts för att stärka kvinnors rättigheter.
69. Europaparlamentet beklagar kommissionens bristfälliga strategi när det gäller djurskydd, där kommissionen bortser från de allvarliga brister som har uppmärksammats av flera medborgare som utövat sin rätt att göra framställningar. Parlamentet upprepar sin begäran om en ny strategi på EU-nivå för att fylla alla befintliga luckor och säkerställa ett fullständigt och effektivt skydd av djurs välbefinnande genom tydlig och uttömmande lagstiftning som helt uppfyller kraven i artikel 13 i EUF-fördraget.
70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant granska framställningar som gäller skillnaderna i kvalitet hos livsmedelsprodukter av samma varumärke i olika medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen att sätta stopp för otillbörliga affärsmetoder och säkerställa att alla konsumenter behandlas lika.
71. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 13 juni 2018

REKOMMENDATIONER

P8_TA(2018)0256

Förhandlingar om det moderniserade associeringsavtalet EU-Chile**Europaparlamentets rekommendation av den 13 juni 2018 till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om det moderniserade associeringsavtalet mellan EU och Chile (2018/2018(INI))**

(2020/C 28/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2 och 3 samt avdelning V, särskilt artiklarna 21 och 36, i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), och femte delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 218 i EUF-fördraget,
- med beaktande av det befintliga associeringsavtalet mellan Republiken Chile och Europeiska unionen,
- med beaktande av att förhandlingar mellan Europeiska unionen och Chile om ett moderniserat associeringsavtal inleddes den 16 november 2017,
- med beaktande av att rådet antog förhandlingsdirektiven för detta avtal den 13 november 2017,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från det 25:e sammanträdet i den gemensamma parlamentarikerkommittén EU–Chile av den 22 januari 2018,
- med beaktande av sin rekommendation av den 14 september 2017 till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten avseende förhandlingarna om moderniseringen av handelspelaren i associeringsavtalet mellan EU och Chile ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2017 om EU:s politiska förbindelser med Latinamerika ⁽²⁾,
- med beaktande av förklaringen från forumet för civilsamhället EU–Celac den 11 maj 2015 *Equality, rights and democratic participation for the peoples of Europe and Latin America and the Caribbean* (jämlighet, rättigheter och demokratiskt deltagande för befolkningarna i Europeiska unionen samt Latinamerika och Västindien),
- med beaktande av artiklarna 108.4 och 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0158/2018), och av följande skäl:
 - A. Chile och EU förenas av gemensamma värden och nära kulturella, ekonomiska och politiska band.
 - B. Chile och EU har ett nära samarbete för att ta itu med regionala och globala utmaningar, såsom klimatförändringar, internationell säkerhet, hållbar utveckling och global styrning.
 - C. Chile är en stark förespråkare för demokrati och mänskliga rättigheter, fri och öppen handel samt multilateralism. Landet är också en viktig medlem i Stillaohavsalliansen, Amerikanska samarbetsorganisationen (OAS) och Sydamerikanska nationernas union (Unasur) samt ett höginkomstland och medlem av OECD.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0354.⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0345.

Onsdagen den 13 juni 2018

- D. Chile har varit en viktig aktör i regionala frågor, till exempel som garant för fredsprocessen i Colombia och Santo Domingo-samtalen mellan Venezuelas regering och opposition. Chile beslutade att dra sig ur de venezuelanska samtalen när minimikraven för demokratiska presidentval och institutionell normalisering inte uppnåddes.
- E. Ett ramavtal om deltagande avseende Chiles deltagande i EU:s krishanteringsinsatser har varit i kraft sedan januari 2014. Chile deltar i Eufor Althea i Bosnien och Hercegovina samt i många av FN:s fredsbevarande insatser, vilket avspeglar landets engagemang för fred och säkerhet i världen.
- F. Det senaste parlaments- och presidentvalet är återigen ett bevis för den chilenska demokratins solida och mogna natur. Under de senaste årtiondena har Chile gynnats av en stark ekonomisk tillväxt och landet har varit en av Sydamerikas snabbast växande ekonomier. Reformarbeten i landet pågår fortfarande.
- G. Att abort nyligen avkriminaliserats under vissa omständigheter har visat på en ökad öppenhet i det chilenska samhället gentemot kvinnors och flickors egenmakt.
- H. Enligt 2016 års index för mänsklig utveckling placeras Chile i kategorin med en mycket hög mänsklig utveckling och landet intar förstaplatsen av länderna i Latinamerika och plats 38 i världen, före sju EU-medlemsstater.
- I. Det befintliga associeringsavtalet har varit avgörande för att de politiska förbindelserna mellan EU och Chile fördjupats och att handels- och investeringsflödena har ökat betydligt. Fortsatt respekt för rättsstatsprincipen och en stabil rättslig och politisk ram gör det möjligt för Chile och EU att utöva fri företagsamhet och främja en lämplig investeringsmiljö som inbegriper skydd för principen om rättssäkerhet.
- J. EU och Chile har ingått mer ambitiösa och övergripande avtal med andra partner under de senaste åren. Ett moderniserat associeringsavtal mellan EU och Chile har därför potential att avsevärt fördjupa den nuvarande relationen, däribland förbindelserna inom områdena utrikespolitik och säkerhet.
- K. Det framtida associeringsavtalet mellan EU och Chile måste till fullo återspegla den omdanande karaktären hos Agenda 2030 för hållbar utveckling och det internationella utvecklingssamarbetets roll för att målen för hållbar utveckling ska kunna uppnås.
- L. Ett uppdaterat associeringsavtal, tillsammans med avtalen med Mexiko och Mercosur som för närvarande håller på att (om)förhandlas, skulle stärka EU:s roll som en viktig allierad i Latinamerika i en tid då andra aktörer i allt högre grad försöker få inflytande i regionen, såsom Kina och Ryssland.
- M. Den gemensamma parlamentarikerkommittén EU–Chile har vid upprepade tillfällen uttryckt sitt stöd för att modernisera associeringsavtalet, senast i den gemensamma förklaring som antogs vid dess 25:e sammanträde den 22 januari 2018.

Onsdagen den 13 juni 2018

1. Europaparlamentet rekommenderar rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

Allmänna principer

- a) att avsevärt stärka samarbetet mellan Chile och EU, två likasinnade partner i en omvärld med nya osäkerhetsfaktorer i internationella förbindelser, som bygger på våra gemensamma värden och principer om demokrati, kampen mot klimatförändringarna, säkerställande av jämställdhet, rättsstaten, god förvaltning samt respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- b) att säkerställa att det moderniserade avtalet med Chile blir ambitiöst, omfattande och balanserat och medför märkbara fördelar för medborgarna, företagen och ekonomierna på båda sidor; att se till att det blir ett av de ledande avtalen bland de mest långtgående avtal som EU har ingått med tredjeländer,
- c) att stärka människorättsdimensionen inom samarbetet mellan EU och Chile mot bakgrund av EU:s och Chiles människorättsstrategi för 2016–2020; att införa ett gemensamt åtagande för att värna och främja de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna, jämställdhet mellan kvinnor och män samt rättigheter för minoriteter, såsom hbtqi-personer, och ursprungsbefolkningar, med verkställbara mekanismer för övervakning, regelbunden rapportering och tvistlösning; att uppmuntra Chile att hitta en lösning på frågor som rör ursprungsbefolkningen Mapuchefolket och andra ursprungsbefolkningar; att fortsätta med praxisen att införa en klausul om mänskliga rättigheter i alla framtida associeringsavtal; att fortsätta den regelbundna dialogen mellan EU och Chile om mänskliga rättigheter i syfte att stärka den institutionella ramen och den offentliga politiken för att främja de mänskliga rättigheterna, inbegripet genom multilateralt samarbete,
- d) att förmå Chile att säkerställa rättssäkerhet och rättvisa rättsliga förfaranden i full överensstämmelse med internationella normer,
- e) att sträva efter att främja hållbar socioekonomisk utveckling, bekämpa fattigdom och minska ojämlikheten mot bakgrund av Chiles åtagande att uppnå målen för hållbar utveckling inom ramen för Agenda 2030,
- f) att hjälpa Chile att förbättra utbildningsstandarder och utbildningsprogram för att se till att personer med de lägsta inkomsterna har fullständig tillgång till högre utbildning; att stärka banden mellan universiteten och arbetsmarknaden för att överbrygga kompetensglappet och främja ungdomssysselsättningen,
- g) att främja skyddet av sociala och miljömässiga rättigheter och säkerställa ett effektivt genomförande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner samt utrotande av tvångsarbete och barnarbete,

Multilateralism samt regionalt och internationellt samarbete

- h) att stärka dialogen och samarbetet om regionala och globala utmaningar, såsom organiserad brottslighet, narkotikahandel, ökande ojämlikhet, migration, terrorism och klimatförändringar, inbegripet genomförandet av Agenda 2030; att stödja samarbete mellan EU och Chile kring migrationshantering och att inrätta mekanismer för återtagande av bland annat statslösa personer och tredjelandsmedborgare,
- i) att komma ihåg hur viktig den multilaterala agendan är och att inga bilaterala förhandlingar får undergräva strävan att uppnå framsteg multilateralt,
- j) att bidra till förstärkt multilateralism och internationellt samarbete i syfte att främja den internationella säkerheten och ta itu med globala utmaningar på ett effektivt sätt; att förbättra samordningen av bägge parterers ståndpunkter i internationella organisationer och forum,
- k) att uppmuntra Chile till att fortsätta stödja åtgärder för regional integration och regionalt samarbete, framför allt Stillahavsalliansen, med tanke på dess goda resultat som en verklig och aktiv drivkraft för ekonomisk integration mellan regionens medlemmar, men även för Unasur och Gemenskapen för Latinamerikas och Västindiens stater (Celac); att undersöka möjligheten för EU att få observatörsstatus i Stillahavsalliansen,

Politisk dialog och samarbete

- l) att föra en meningsfull och regelbunden dialog om alla frågor av relevans, som bygger vidare på och utvidgar de befintliga formaten; att mobilisera tillgängliga resurser genom partnerskapsinstrumentet i syfte att uppnå strategiska mål,
- m) att skapa förutsättningar för nära samarbete på området säkerhet och försvar, särskilt i fråga om förebyggande av konflikter, krishantering, sjöfartsskydd, nedrustning och icke-spridning; att möjliggöra ett ökat deltagande av Chile i uppdrag och insatser inom ramen för EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP),

Onsdagen den 13 juni 2018

- n) att möjliggöra ökat samarbete i kampen mot terrorism, organiserad brottslighet och it-brottslighet samt förebyggande av radikaliserings och gränsöverskridande brottslighet, utan att undergräva medborgerliga friheter och grundläggande rättigheter; att vidta åtgärder inom ramen för den globala kampen mot terrorism genom att intensifiera mekanismer, åtgärder och organ för globalt och regionalt samarbete i enlighet med internationell rätt och principerna i Förenta nationernas stadga,
- o) att förbättra samarbetet i kampen mot korruption, penningtvätt och skatteundandragande; att införa bestämmelser om god förvaltning i skattefrågor och öppenhetsstandarder som bekräftar parternas åtagande att tillämpa internationella standarder i kampen mot skatteundandragande och skatteflykt,
- p) att komma ihåg att korruption undergräver mänskliga rättigheter, jämlikhet, social rättvisa, handel och sund konkurrens, och därmed bromsar den ekonomiska tillväxten; att införa särskilda avsnitt där tydliga och kraftfulla åtaganden samt åtgärder anges för att bekämpa korruption i alla dess former och att genomföra internationella standarder och multilaterala konventioner mot korruption,
- q) att underlätta rörligheten mellan EU och Chile; att förbättra ungdoms- och studentutbyten, stipendieprogram och utbildningskurser, bland annat genom programmet Erasmus+; att vidta ytterligare insatser för att få till stånd ett ömsesidigt erkännande av akademiska examina och en modernisering av samt tillgång till och internationalisering av den högre utbildningen,
- r) att främja överföringen av vetenskapligt och tekniskt kunnande och intensifiera samarbetet på området forskning och samarbete genom fullt utnyttjande av befintliga program, såsom Horisont 2020,
- s) att främja och stärka förbindelserna på området internationellt samarbete som bygger på samförståndsavtalet om internationellt samarbete, vilket undertecknades 2015; att skapa innovativa mekanismer för att bredda och stärka trepartssamarbete och regionalt samarbete med tredje parter inom och utanför Latinamerika genom program såsom EUROsociAL+ och Euroclima+ samt samarbete i fråga om politiken på narkotikaområdet såsom Copolad,
- t) att ta fram en metod för att visa vilka effekter det moderniserade avtalet har för män och kvinnor och att låta dess resultat ligga till grund för utformningen av politiska åtgärder för att uppnå en jämn könsfördelning,
- u) att på nytt bekräfta det gemensamma åtagandet att uppfylla Parisavtalet om klimatförändringar och Agenda 2030 samt att föreskriva ett nära samarbete mellan EU och Chile om miljöskydd och kampen mot klimatförändringarna; att stärka partnerskapet när det gäller tekniskt och politiskt samarbete på viktiga miljöområden, däribland koldioxidutsläpp inom internationella transporter, bevarande av den biologiska mångfalden samt hållbar produktion och konsumtion; att uppmuntra till ökat samarbete inom den cirkulära ekonomin för att förbättra resurseffektivitet, hållbar användning av naturresurser, miljöinnovation och vattenförvaltning; att öka stödet till olika projekt som lindrar effekterna av klimatförändringarna,
- v) att stärka samarbetet inom forskning och utveckling samt om användning av EU-programmet Copernicus för satellitobservationer av jorden för miljöändamål,
- w) att främja kulturellt samarbete och att stödja diasporagrupper, både i Chile och EU, med målet att stödja utländska investeringar i både EU och i Chile,
- x) att bekräfta att tillgången till vatten är en mänsklig rättighet,

Institutionella bestämmelser

- y) att säkerställa att associeringsavtalet bygger på ett starkt parlamentariskt deltagande där de nuvarande bestämmelserna om samarbete och samarbetsmekanismerna stärks för att möjliggöra större insatser i och granskning av genomförandet, särskilt genom det befintliga interparlamentariska formatet inom ramen för den gemensamma parlamentarikerkommittén; att ge den gemensamma parlamentarikerkommittén möjlighet att begära relevant information om genomförandet av associeringsavtalet,

Onsdagen den 13 juni 2018

- z) att säkerställa ett lämpligt deltagande från det civila samhällets sida, både under förhandlingarna och i genomförandefasen av associeringsavtalet, inbegripet men inte begränsat till den gemensamma rådgivande kommittén; att betona att en institutionaliserad mekanism för att möjliggöra politisk dialog med deltagande av det civila samhällets organisationer i de båda regionerna måste inrättas,
- aa) att hålla parlamentet omedelbart och fullständigt informerat i alla skeden av förhandlingarna, i enlighet med artikel 218.10 i EUF-fördraget, bland annat genom att förse parlamentet med förhandlingstexter och protokoll från varje förhandlingsrunda; parlamentet välkomnar i detta avseende rådets beslut av den 22 januari 2018 att offentliggöra det förhandlingsmandat som gavs kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten i november 2017,
- ab) att betrakta det senaste offentliggörandet av förhandlingsdirektiven som ett viktigt precedensfall och att åta sig att offentliggöra alla förhandlingsdirektiv för internationella avtal i framtiden,
- ac) att påskynda avtalsförhandlingarna så att parlamentet kan ratificera associeringsavtalet innan den nuvarande valperioden upphör,
- ad) att på samtliga nivåer säkerställa respekten för den praxis som gäller sedan länge att inte tillämpa det nya avtalet provisoriskt förrän parlamentet har gett sitt godkännande.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt till Republiken Chiles president, regering och parlament.

Tisdagen den 12 juni 2018

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2018)0244

Clearingkravet, rapporteringskraven och riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivat och transaktionsregister *I**

Europaparlamentets ändringar antagna den 12 juni 2018 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister (COM(2017)0208 – C8-0147/2017 – 2017/0090(COD)) ⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2020/C 28/15)

Ändringsförslag 1

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG (*)

till kommissionens förslag

(¹) Ärendet återförvisades för interinstitutionella förhandlingar till det ansvariga utskottet, i enlighet med artikel 59.4 fjärde stycket i arbetsordningen (A8-0181/2018).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar markeras med symbolen ■ .

Tisdagen den 12 juni 2018

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

och av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽⁴⁾ offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning den 27 juli 2012 och trädde i kraft den 16 augusti 2012. Förordningens krav, närmare bestämt kravet på central clearing av standardiserade OTC-derivatkontrakt, krav på marginalsäkerheter, krav på begränsning av operativ risk för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt, rapporteringsskyldigheter när det gäller derivatkontrakt, kraven på centrala motparter och kraven på transaktionsregister bidrar till att minska systemrisken genom att öka transparensen på OTC-derivatmarknaden och minska motparts-kreditrisken och den operativa risken i samband med OTC-derivattransaktioner.
- (2) En förenkling på vissa områden som omfattas av förordning (EU) nr 648/2012 och ett mer proportionellt angreppssätt när det gäller dessa områden är i överensstämmelse med kommissionens Refit-program (om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat) som framhåller vikten av kostnadsminskningar och förenkling för att unionens politik ska uppnå sina mål så effektivt som möjligt och som framför allt syftar till att minska regelbördan och den administrativa bördan **utan att det påverkar det övergripande målet att bevara den finansiella stabiliteten och minska systemriskerna**.
- (3) Effektiva och motståndskraftiga efterhandelsystem och marknader för säkerheter är av grundläggande betydelse för en väl fungerande kapitalmarknadsunion och förstärker ansträngningarna att främja investeringar, tillväxt och sysselsättning i enlighet med kommissionens politiska prioriteringar.

⁽¹⁾ EUT C [...], [...], s. [...].

⁽²⁾ EUT C [...], [...], s. [...].

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (EUT...) och rådets beslut av den [...].

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

Tisdagen den 12 juni 2018

- (4) Under 2015 och 2016 genomförde kommissionen två offentliga samråd om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012. Kommissionen fick även in synpunkter på tillämpningen av förordningen från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad Esma), Europeiska systemrisknämnden (nedan kallad ESRB) och Europeiska centralbankssystemet (nedan kallad ECBS). Dessa offentliga samråd visade att målen med förordning (EU) nr 648/2012 hade intressenternas stöd och att det inte behövdes någon mer genomgripande ändring av förordningen. Den 23 november 2016 antog kommissionen en översynsrapport i enlighet med artikel 85.1 i förordning (EU) nr 648/2012. Även om alla bestämmelser i förordning (EU) nr 648/2012 ännu inte börjat tillämpas fullt ut och en fullständig utvärdering av förordningen därför inte är möjlig pekade rapporten på områden där det behövs riktade åtgärder för att säkerställa att målen med förordning (EU) nr 648/2012 uppnås på ett mer proportionellt, effektivt och ändamålsenligt sätt.
- (5) Förordning (EU) nr 648/2012 bör omfatta alla finansiella motparter som kan utgöra en betydande systemrisk för det finansiella systemet. Definitionen av finansiella motparter bör därför ändras.
- (6) **Vissa finansiella motparter har** en verksamhet på OTC-derivatmarknaderna som är för begränsad för att utgöra en betydande systemrisk för det finansiella systemet och **■** för begränsad för att central clearing ska vara ekonomiskt genomförbar. **Dessa motparter, vanligen kallade små finansiella motparter**, bör undantas från clearingkravet men även fortsättningsvis omfattas av kravet på utväxling av säkerheter för att minska eventuell systemrisk. Om clearingtröskeln överskrids av en **liten finansiell motpart** för åtminstone en klass av OTC-derivat bör detta emellertid utlösa ett clearingkrav för alla klasser av OTC-derivat med tanke på de inbördes kopplingarna mellan finansiella motparter och den systemrisk som kan uppstå för det finansiella systemet om dessa derivatkontrakt inte clearas centralt.
- (7) Icke-finansiella motparter har färre inbördes kopplingar än finansiella motparter. Deras verksamhet inskränker sig dessutom ofta till bara en klass av OTC-derivat. Därför utgör deras verksamhet en mindre systemrisk för det finansiella systemet än finansiella motparters verksamhet. Clearingkravets tillämpning på icke-finansiella motparter bör därför inskränkas, så att icke-finansiella motparter endast omfattas av clearingkravet avseende den tillgängsklass eller de tillgängsklasser som överskrider clearingtröskeln **■**.
- (7a) **Eftersom finansiella motparter och icke-finansiella motparter medför olika risker är det nödvändigt att utarbeta två separata clearingtrösklar. För att ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna bör dessa tröskelvärden uppdateras regelbundet.**
- (8) Kravet att vissa OTC-derivatkontrakt som ingåtts innan clearingkravet trädde i kraft ska clearas skapar ovisshet kring rättsläget och praktiska svårigheter samtidigt som dess nytta är begränsad. Kravet ger framför allt upphov till ytterligare kostnader och bördor för motparterna i dessa kontrakt och kan även påverka marknadens goda funktion utan att leda till någon betydande förbättring av den enhetliga och konsekventa tillämpningen av förordning (EU) nr 648/2012 eller av skapandet av lika spelregler för marknadsdeltagarna. Detta krav bör därför avskaffas.
- (9) Motparter med en begränsad aktivitet på OTC-derivatmarknaden har svårt att få tillgång till central clearing både som kunder till en clearingmedlem och genom indirekta clearingarrangemang. Kravet att clearingmedlemmar ska möjliggöra indirekt clearing på skäliga villkor är därför inte ändamålsenligt. Det bör därför finnas ett uttryckligt krav att clearingmedlemmar och clearingmedlemmars kunder som tillhandahåller andra motparter clearingtjänster direkt eller indirekt genom att tillåta att deras egna kunder tillhandahåller andra motparter dessa tjänster ska göra detta på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande **och transparenta** villkor.
- (10) Clearingkravet bör kunna upphävas tillfälligt under vissa förhållanden. Ett tillfälligt upphävande bör vara möjligt om de kriterier enligt vilka en viss klass av OTC-derivat har underställts clearingkravet inte längre uppfylls. Detta kan vara fallet om en klass av OTC-derivat inte längre är lämplig för obligatorisk central clearing eller om det har skett en väsentlig förändring av sådana kriterier avseende en särskild klass av OTC-derivat. Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet bör även vara möjligt om en central motpart upphör att erbjuda en clearingtjänst för en särskild klass av OTC-derivat eller för en särskild typ av motpart och andra centrala motparter inte tillräckligt snabbt kan träda in och överta dessa clearingtjänster. Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet bör även vara möjligt om detta anses vara nödvändigt för att undvika ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten i unionen.

Tisdagen den 12 juni 2018

- (11) Retroaktiv rapportering av transaktioner har visat sig vara svår eftersom det saknas vissa uppgifter som inte behövde rapporteras innan förordning (EU) nr 648/2012 trädde i kraft men som krävs i dag. Detta har lett till en kraftig underrapportering och till att de inrapporterade uppgifterna är av dålig kvalitet, samtidigt som den börda som rapportering av dessa transaktioner medför är betydande. Det är därför mycket sannolikt att dessa retroaktiva uppgifter inte kommer att användas. När tidsfristen för retroaktiv rapportering löper ut kommer flera av dessa transaktioner dessutom redan ha förfallit och därmed även de exponeringar och risker som är förbundna med dem. För att rätta till denna situation bör kravet på retroaktiv rapportering av transaktioner avskaffas.
- (12) Transaktioner inom grupper med icke-finansiella motparter utgör en relativt liten andel av alla OTC-derivattransaktioner och används främst för intern säkring inom grupper. Dessa transaktioner bidrar därför inte i väsentlig grad till systemrisk och graden av sammankoppling, samtidigt som skyldigheten att rapportera dessa transaktioner medför betydande kostnader och bördor för icke-finansiella motparter. **Alla transaktioner mellan dotterbolag inom grupper** där minst en av motparterna är en icke-finansiell motpart bör därför undantas från rapporteringsskyldigheten, **oavsett den icke-finansiella motpartens etableringsort.**
- (13) Kravet på rapportering av börshandlade derivatkontrakt (ETD) lägger en betydande börda på motparter på grund av den stora volym ETD-kontrakt som ingås dagligen. **Kommissionens offentliga samråd om kontroll av ändamålsenligheten i tillsynsrapporteringen, som publicerades den 1 december 2017, syftar till att samla in uppgifter om kostnaden för efterlevnad av de befintliga tillsynsrapporteringskraven på unionsnivå, samt om enhetligheten, samstämmigheten, ändamålsenligheten, effektiviteten och unionsmervärdet av dessa krav. Detta samråd ger en möjlighet för myndigheterna att holistiskt bedöma ETD-rapporteringen tillsammans med alla befintliga och framtida lagstadgade rapporteringssystem, gör det möjligt för myndigheterna att ta hänsyn till den nya rapporteringsmiljön till följd av genomförandet av förordning (EU) nr 600/2014⁽⁵⁾ och ger möjlighet att lägga fram förslag för att effektivt minska bördan på marknadsaktörer som är skyldiga att rapportera ETD-transaktioner. Kommissionen bör beakta dessa resultat för att föreslå framtida ändringar av rapporteringskraven enligt artikel 9.1 avseende ETD-rapportering.**
- (14) För att minska rapporteringsbördan för icke-finansiella motparter **som inte omfattas av clearingkravet** bör den finansiella motparten vara **ensam** ansvarig, även juridiskt sett, för rapportering av **en enskild uppsättning uppgifter om OTC-derivatkontrakt** som ingås med en icke-finansiell motpart som inte omfattas av clearingkravet samt för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta. **För att säkerställa att den finansiella motparten har de uppgifter som krävs för att uppfylla sin rapporteringsskyldighet bör den icke-finansiella motparten tillhandahålla de uppgifter som rör de OTC-derivattransaktioner som den finansiella motparten rimligen inte kan förväntas inneha. Det bör dock vara möjligt för en icke-finansiell motpart att rapportera sina OTC-derivatkontrakt. I detta fall bör den icke-finansiella motparten informera den finansiella motparten om detta och förbli ansvarig, även juridiskt sett, för rapportering av dessa uppgifter och för säkerställande av att de är korrekta.**
- (15) Det bör även fastställas vem som ska ansvara för rapportering av andra derivatkontrakt. Det bör därför närmare anges att förvaltningsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (UCITS) ska vara ansvariga, även juridiskt sett, för rapportering för sådana UCITS-fonders räkning av OTC-derivatkontrakt som ingås av sådana UCITS-fonders samt för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta. På samma sätt bör förvaltare för alternativa investeringsfonder (AIF) vara ansvariga, även juridiskt sett, för rapportering för sådana AIF-fonders räkning av OTC-derivatkontrakt som ingås av sådana AIF-fonder samt för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta.
- (16) För att undvika inkonsekvenser i tillämpningen av riskbegränsningstekniker inom unionen bör tillsynsmyndigheter godkänna riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter mellan motparterna som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad, eller betydande ändringar av sådana förfaranden, innan de tillämpas.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

Tisdagen den 12 juni 2018

- (16a) *För att undvika internationella regleringsmässiga skillnader och med beaktande av den särskilda karaktären i handeln med sådana derivat bör den obligatoriska utväxlingen av variationsmarginaler på fysiskt avvecklade valutaterminer och fysiskt avvecklade valutaswapderivat endast gälla för transaktioner mellan de mest systemviktiga motparterna, nämligen kreditinstitut och värdepappersföretag.*
- (16b) *Tjänster för att minska efterhandelsrisken, såsom portföljkompression, kan leda till en minskning av systemrisken. Genom att minska riskerna i befintliga derivatportföljer, utan att förändra portföljens övergripande marknadsposition, kan de minska de motpartsexponeringar och motpartsrisker som är förknippade med ökande utestående bruttopositioner. ”Portföljkompression” definieras i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 600/2014 och omfattas inte av den handelsskyldighet som föreskrivs i artikel 28 i förordning (EU) nr 600/2014. För att anpassa denna förordning till förordning (EU) nr 600/2014, där så krävs, med beaktande av skillnaderna mellan dessa två förordningar och möjligheten att kringgå clearingkravet, bör kommissionen, i samarbete med Esmas och ESRB, bedöma vilka riskreduceringstjänster efter handel som kan beviljas undantag från clearingkravet.*
- (17) För att öka transparensen och förutsägbarheten när det gäller inledande marginalsäkerheter och få centrala motparter att avhålla sig från att ändra sina modeller för inledande marginalsäkerheter på ett sätt som kan vara procykliskt bör centrala motparter ge sina clearingmedlemmar verktyg att simulera sina krav på inledande marginalsäkerheter och en detaljerad översikt över de modeller för beräkning av inledande marginalsäkerheter som de använder. Detta är i överensstämmelse med de internationella standarder som offentliggjorts av CPMI (Committee on Payments and Market Infrastructures) och Iosco (International Organization of Securities Commissions) och i synnerhet med de regler om informationslämnande som offentliggjordes i december 2012 ⁽⁶⁾ och de standarder för centrala motparter lämnande av kvantitativ information som offentliggjordes 2015 ⁽⁷⁾, vilka är relevanta för att främja en rättvisande bild av de risker och kostnader som är förbundna med clearingmedlemmars deltagande i en central motpart och för att öka centrala motparterens transparens gentemot marknadsdeltagare.
- (18) Osäkerhet kvarstår om i vilken utsträckning tillgångar på kunders samlingskonton (omnibuskonton) eller på individuellt separerade konton är insolvensskyddade. Det är därför oklart under vilka omständigheter centrala motparter med tillräcklig rättslig säkerhet kan överföra kundpositioner om en clearingmedlem fallerar eller under vilka omständigheter centrala motparter med tillräcklig rättslig säkerhet kan betala ut intäkterna från en likvidation direkt till kunderna. För att uppmuntra och förbättra tillgången till clearing bör reglerna rörande dessa tillgångars och positioners insolvensskydd förtydligas.
- (19) De böter som Esmas kan utdöma för transaktionsregister som står under myndighetens direkta tillsyn bör vara tillräckligt effektiva, proportionerliga och avskräckande för att göra Esmas tillsynsbefogenheter verkningsfulla och öka transparensen för positioner i och exponeringar mot OTC-derivat. De avgiftsbelopp som ursprungligen föreskrevs i förordning (EU) nr 648/2012 är inte tillräckligt avskräckande med tanke på transaktionsregistrens nuvarande omsättning, vilket potentiellt kan begränsa verkningsfullheten hos Esmas tillsynsbefogenheter enligt den förordningen i förhållande till transaktionsregister. Taket för avgifternas basbelopp bör därför höjas.
- (20) Myndigheter i tredjeland bör ha tillgång till uppgifter som rapporteras till transaktionsregister i unionen om det berörda tredjelandet uppfyller vissa villkor rörande behandlingen av dessa uppgifter och har en rättsligt bindande och verkställbar skyldighet som ger unionens myndigheter direkt tillgång till uppgifter som rapporteras till transaktionsregister i detta tredjeland.
- (21) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 ⁽⁸⁾ får transaktionsregister som redan har registrerats i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 och som vill utvidga denna registrering till att även omfatta tillhandahållandet av tjänster i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering omfattas av ett förenklat registreringsförfarande. Ett liknande förenklat registreringsförfarande bör införas för registrering av transaktionsregister som redan har registrerats i enlighet med förordning (EU) 2015/2365 och som vill utvidga denna registrering till att även omfatta tillhandahållande av tjänster i samband med derivatkontrakt.

⁽⁶⁾ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d106.pdf>

⁽⁷⁾ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d125.pdf>

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2365/2015 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

Tisdagen den 12 juni 2018

- (22) Att kvaliteten och transparensen hos uppgifter som tas fram av transaktionsregister är otillräcklig innebär att det är svårt för enheter som har beviljats tillgång till dessa uppgifter att använda dem för att övervaka derivatmarknader, och förhindrar reglerings- och tillsynsmyndigheter från att i god tid upptäcka risker för den finansiella stabiliteten. För att förbättra uppgifternas kvalitet och transparens och anpassa rapporteringskraven enligt förordning (EU) nr 648/2012 till kraven i förordning (EU) 2015/2365 och förordning (EU) nr 600/2014 krävs att rapporteringsregler och rapporteringskrav harmoniseras ytterligare och i synnerhet en ytterligare harmonisering av datastandarder, metoder och arrangemang för rapportering, samt förfaranden som transaktionsregister ska tillämpa för validering av inrapporterade uppgifters fullständighet och korrekthet samt för avstämning av uppgifterna mot andra transaktionsregister. Transaktionsregister bör dessutom på begäran ge motparter tillgång till alla uppgifter som rapporteras för deras räkning, så att motparterna kan kontrollera att uppgifterna är korrekta.
- (22a) För att minska den administrativa bördan och öka matchningen av handelstransaktioner bör Esma införa en gemensam EU-standard för rapportering till transaktionsregister. Eftersom centrala motparter och andra finansiella motparter tar på sig delegerade rapporteringsskyldigheter skulle ett enhetligt format öka effektiviteten för alla deltagare.
- (23) När det gäller de tjänster som tillhandahålls av transaktionsregister har konkurrensförhållanden upprättats genom förordning (EU) nr 648/2012. Motparter bör därför kunna välja vilket transaktionsregister de vill rapportera till och kunna byta transaktionsregister om de så önskar. För att underlätta byten och säkerställa att uppgifterna fortsatt är tillgängliga utan att det krävs upprepade förfaranden bör transaktionsregister fastställa lämpliga riktlinjer för att säkerställa att överföring av inrapporterade uppgifter till andra transaktionsregister sker under ordnade former om ett rapporteringsskyldigt företag begär detta.
- (24) I förordning (EU) nr 648/2012 fastställs att clearingkravet inte bör tillämpas på pensionssystem innan de centrala motparterna har utvecklat en lämplig teknisk lösning för överföring av icke-kontanta säkerheter som tilläggsäkerheter (variationsmarginal). Eftersom ingen lämplig lösning för att möjliggöra central clearing för pensionssystem hittills har tagits fram bör detta tillfälliga undantag förlängas och gälla i ytterligare **två år för den stora merparten av pensionssystemen**. Central clearing bör emellertid fortsätta att vara det yttersta målet med tanke på att utvecklingen på regleringsområdet och på marknaden gör det möjligt för marknadsdeltagare att ta fram lämpliga tekniska lösningar inom denna tidsperiod. Kommissionen bör med bistånd från Esma, EBA, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (nedan kallad Eiopa) och ESRB övervaka de framsteg som görs av centrala motparter, clearingmedlemmar och pensionssystem mot lämpliga lösningar som gör det lättare för pensionssystem att delta i central clearing och sammanställa en rapport om dessa framsteg. Denna rapport bör även behandla lösningarna och relaterade kostnader för pensionssystem och därmed ta hänsyn till utvecklingen på regleringsområdet och på marknaden, t.ex. ändringar av vilken typ av finansiell motpart som omfattas av clearingkravet. **■** Kommissionen bör ha befogenhet att förlänga detta undantag i ytterligare **ett år, om den anser att de berörda parterna enats om en lösning och ytterligare tid behövs för dess genomförande**.
- (24a) *Små pensionssystem, förutom de som klassificeras som små finansiella motparter, medför inte samma risker som större pensionssystem och det är lämpligt att tillåta dem ett längre undantag från clearingkravet. För sådana pensionssystem bör kommissionen utvidga undantaget från denna skyldighet till tre år. Om kommissionen vid utgången av denna period anser att de små pensionssystemen har gjort nödvändiga ansträngningar för att utveckla lämpliga tekniska lösningar för att delta i central clearing och att de negativa effekterna av central clearing av derivatkontrakt på pensionsförmånerna förblir oförändrade, bör kommissionen ha möjlighet att förlänga undantaget med ytterligare två år. Efter det att undantaget upphör att gälla bör små pensionssystem omfattas av denna förordning på samma sätt som alla andra enheter inom dess tillämpningsområde. Med tanke på de lägre volymer av derivatkontrakt som ingås av små pensionssystem kan man förvänta sig att de inte kommer att överstiga de trösklar som utlöser clearingkravet. Detta betyder att de flesta små pensionssystem, även efter det att undantaget upphör, fortfarande inte skulle omfattas av clearingkravet.*
- (24b) *Undantaget för pensionssystem bör fortsätta att tillämpas från och med dagen för ikraftträdandet av denna förordning och om denna förordning träder i kraft efter den 16 augusti 2018 bör det också gälla retroaktivt för alla OTC-derivatkontrakt som utförs efter detta datum. Den retroaktiva tillämpningen av denna bestämmelse är nödvändig för att undvika ett gap mellan utgången av tillämpningen av det nuvarande undantaget och det nya undantaget, då båda tjänar samma syfte.*

Tisdagen den 12 juni 2018

- (25) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör delegeras till kommissionen när det gäller det närmare fastställandet av vilka villkor för tillhandahållandet av clearingtjänster som ska anses vara rättvisa, skäliga, **transparenta** och icke-diskriminerande, samt när det gäller förlängningen av den period under vilken clearingkravet inte ska tillämpas på pensionssystem.
- (26) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och i synnerhet när det gäller tillgången för tredjeländers relevanta myndigheter till information hos transaktionsregister i unionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁹⁾.
- (27) För att säkerställa en enhetlig harmonisering av regler om riskbegränsningsförfaranden, registrering av transaktionsregister och rapporteringskrav bör kommissionen anta förslag till tekniska tillsynsstandarder utarbetade av EBA, Eiopa och Esma när det gäller tillsynsförfaranden för att säkerställa att den inledande och den fortlöpande valideringen av riskhanteringsförfaranden som förutsätter en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad, närmare bestämmelser om en förenklad ansökan om utvidgning av ett transaktionsregisters registrering enligt förordning (EU) 2015/2365, närmare bestämmelser om de förfaranden som transaktionsregister ska tillämpa för att kontrollera den rapporterade motpartens eller inlämnande enhetens uppfyllande av rapporteringskraven, den inrapporterade informationens fullständighet och korrekthet och närmare bestämmelser om förfarandena för avstämning av uppgifter mellan transaktionsregister. Kommissionen bör anta dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder genom delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁰⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽¹¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹²⁾.
- (28) Kommissionen bör även ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder utarbetade av Esma genom genomförandekter enligt artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010 när det gäller datastandarder för den information som ska rapporteras om olika klasser av derivat, och metoder och arrangemang för rapportering.
- (29) Eftersom målen med denna förordning, dvs. att säkerställa att regler som leder till onödiga administrativa bördor och kostnader för regelefterlevnad blir proportionella utan att äventyra den finansiella stabiliteten, samt att öka genomlysningen av positioner i och exponeringar mot OTC-derivat, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av deras omfattning och effekter, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (30) Tillämpningen av vissa bestämmelser i denna förordning bör skjutas upp för att fastställa alla nödvändiga genomförandeåtgärder och ge marknadsdeltagarna möjlighet att vidta de åtgärder som krävs för att efterleva bestämmelserna.
- (31) Samråd har i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽¹³⁾ ägt rum med Europeiska datatillsynsmannen, som lämnade ett yttrande den [...].

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

Tisdagen den 12 juni 2018

(32) Förordning (EU) nr 648/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

(32a) **Clearingkravet för derivat enligt förordning (EU) nr 648/2012 och handelsskyldigheten för derivat enligt förordning (EU) nr 600/2014, bör bringas i samklang när så är nödvändigt och lämpligt. Därför bör kommissionen utarbeta en rapport om de ändringar som gjorts av clearingkravet för derivat via denna förordning, i synnerhet gällande vilka enheter som är föremål för clearingkravet och upphävandemekanismen, vilket även bör göras för handelsskyldigheten för derivat enligt förordning (EU) nr 600/2014.**

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

-1. **Artikel 1.4 ska ersättas med följande:**

”4. Förordning ska inte tillämpas på följande:

a) **Centralbanker och andra offentliga organ som har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statsskulder.**

b) **Banken för internationell betalningsutjämning (BIS).**

c) **Multilaterala utvecklingsbanker enligt förteckningen i artikel 117.2 i förordning (EU) nr 575/2013.”**

-1a. **I artikel 1 punkt 5 ska led a utgå.**

1. Artikel 2.8 ska ersättas med följande:

”8. finansiell motpart: ett värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU⁽¹⁾, ett kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med **direktiv 2013/36/EU**, ett försäkringsföretag **eller** återförsäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁽²⁾, ett fondföretag (UCITS) som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG, **utom då denna UCITS-fond avser en aktieköpsplan för anställda**, ett tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6a i direktiv 2003/41/EG, en alternativ investeringsfond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU, **som antingen är etablerat i unionen eller som förvaltas av en förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som auktoriserats eller registrerats i enlighet med direktiv 2011/61/EU, utom då denna AIF-fond avser en aktieköpsplan för anställda, och, i tillämpliga fall, vars AIF-förvaltare är etablerad i unionen, och** en värdepapperscentral som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014⁽³⁾■.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).”

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led a ändras på följande sätt:

i) Leden i–iv ska ersättas med följande:

”i) mellan två finansiella motparter som omfattas av villkoren i artikel 4a.1 andra stycket,

Tisdagen den 12 juni 2018

- ii) mellan en finansiell motpart som omfattas av villkoren i artikel 4a.1 andra stycket och en icke-finansiell motpart som omfattas av artikel 10.1 andra stycket,
- iii) mellan två icke-finansiella motparter som omfattas av villkoren i artikel 10.1 andra stycket,
- iv) mellan, å ena sidan, en finansiell motpart som omfattas av villkoren i artikel 4a.1 andra stycket eller en icke-finansiell motpart som omfattas av villkoren i artikel 10.1 andra stycket och, å andra sidan, en i ett tredjeland etablerad enhet som skulle omfattas av clearingkravet om den var etablerad i unionen.”

b) Punkt 1 b ska ersättas med följande:

” b) De har ingåtts eller förnyats **antingen**

i) **på eller efter den dag då clearingkravet börjar gälla, eller**

ii) **på eller efter den dag då de båda motparterna uppfyller kriterierna som anges i punkt a.”**

c) Följande **punkter** ska införas:

” 3a. Clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster, oavsett om det sker direkt eller indirekt, ska tillhandahålla dessa tjänster på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande **och transparenta** villkor. **Sådana clearingmedlemmar och kunder ska vidta alla rimliga åtgärder som syftar till att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter inom en grupp av anknutna enheter, särskilt mellan handelsheten och clearingenheten, som på ett negativt sätt kan påverka ett rättvist, skäligt, icke-diskriminerande och transparent tillhandahållande av clearingtjänster.**

Clearingmedlemmar eller kunder ska tillåtas kontrollera riskerna förknippade med de clearingtjänster som erbjuds.

3b. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa de förhållanden under vilka villkor för clearingtjänster, som hänvisas till i punkt 3a, anses vara rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta.

Esma ska överlämna förslagen till de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den ... [sex månader efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande].

Kommissionen **ges** befogenhet **att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”**

3. Följande artikel ska **läggas till** som artikel 4a:

” Artikel 4a

Finansiella motparter som omfattas av ett clearingkrav

1. En finansiell motpart som tar positioner i OTC-derivatkontrakt **får** på årsbasis beräkna sin aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för de **föregående tolv** månaderna i enlighet med punkt 3.

Om den finansiella motparten inte beräknar sin position eller om resultatet av beräkningen överskrider de clearingtrösklar som fastställs enligt artikel 10.4 b ska den finansiella motparten

a) omedelbart underrätta Esma och den relevanta behöriga myndigheten om detta,

Tisdagen den 12 juni 2018

- b) omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4 för framtida OTC-derivatkontrakt, oavsett för vilken tillgångsklass eller vilka tillgångsklasser clearingtröskeln har överskridits, **och**
- c) cleara de kontrakt som avses i led b senast fyra månader efter det att den finansiella motparten började omfattas av clearingkravet.

2. En finansiell motpart som har börjat omfattas av clearingkravet i enlighet med punkt 1 och senare visar för den relevanta behöriga myndigheten att dess aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för de **föregående tolv** månaderna inte längre överskrider den clearingtröskel som avses i punkt 1, ska inte längre omfattas av clearingkravet i artikel 4.

2a. Om en finansiell motpart som tidigare undantagits från clearingkraven nu omfattas av dessa krav i enlighet med punkt 1 ska den cleara sina OTC-derivatkontrakt inom fyra månader efter det att den började omfattas av clearingkravet.

3. Vid beräkning av de positioner som avses i punkt 1 ska den finansiella motparten inkludera alla OTC-derivatkontrakt som ingåtts av den finansiella motparten eller av andra enheter inom den grupp som den finansiella motparten tillhör.”

4. I artikel 5.2 ska led c utgå.

4a. I artikel 6.2 ska följande led läggas till efter led d:

” da) Inom varje klass av OTC-derivat som avses i led d, närmare uppgifter om de kontraktstyper som relevanta centrala motparter har auktoriserats att cleara samt de datum då dessa centrala motparter auktoriserades att cleara dessa kontrakt.”

5. I artikel 6.2 ska led e utgå.

6. Följande artikel ska **läggas till** som artikel 6b:

” Artikel 6b

Tillfälligt upphävande av clearingkravet i andra situationer än vid resolution

1. Under andra omständigheter än de som avses i artikel 6a.1 får Esma begära att kommissionen endast **tillfälligt** upphäver clearingkravet i artikel 4.1 för en särskild klass av OTC-derivat eller för en särskild motpart om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Klassen av OTC-derivat är inte längre lämplig för central clearing på grundval av kriterierna i artikel 5.4 första stycket och 5.5.
- b) En motpart kommer sannolikt att upphöra med clearing av just den klassen av OTC-derivat och ingen annan central motpart kan cleara just den klassen av OTC-derivat utan avbrott.
- c) Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet för en särskild klass av OTC-derivat eller för en särskild typ av motpart är nödvändigt för att undvika eller hantera ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten i unionen och ett sådant tillfälligt upphävande står i proportion till detta syfte.

Vid tillämpning av första stycket c ska Esma före sin begäran samråda med ESRB.

Om Esma begär att kommissionen endast **tillfälligt** ska upphäva det clearingkrav som avses i artikel 4.1 ska den lägga fram skäl och bevis för att åtminstone ett av villkoren i första stycket är uppfyllt. **Kommissionen ska utan dröjsmål informera Europaparlamentet och rådet om Esmas begäran.**

1a. En begäran om upphävande från Esma som avses i punkt 1 i denna artikel kan begäras av en behörig myndighet som utsetts i enlighet med artikel 22. Om den behöriga myndigheten begär att Esma lämnar in en begäran om tillfälligt upphävande ska den lägga fram skäl och bevis för att åtminstone ett av villkoren i punkt 1 första stycket är uppfyllt.

Tisdagen den 12 juni 2018

Esma ska inom 48 timmar från att ha mottagit en begäran från den behöriga myndigheten och på grundval av de skäl och bevis som den behöriga myndigheten lagt fram antingen begära att kommissionen tillfälligt upphäver clearingkravet för den särskilda klassen av OTC-derivat eller för den särskilda typ av motpart som avses i punkt 1, eller avslå begäran om tillfälligt upphävande. Esma ska informera den behöriga myndigheten om sitt beslut och lämna en detaljerad motivering som förklarar beslutet.

2. Den begäran som avses i punkt 1 ska inte offentliggöras.
3. Kommissionen ska inom 48 timmar från den begäran som avses i punkt 1 och på grundval av de skäl och bevis som Esma har lagt fram antingen tillfälligt upphäva clearingkravet för den särskilda klassen av OTC-derivat eller för den särskilda typ av motpart som avses i punkt 1, eller avslå begäran om tillfälligt upphävande. **Kommissionen ska informera Esma om sitt beslut och lämna en detaljerad motivering som förklarar beslutet. Kommissionen ska därefter utan dröjsmål vidarebefordra denna information till Europaparlamentet och rådet.**
4. Kommissionens beslut att tillfälligt upphäva clearingkravet ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, på kommissionens webbplats och i det offentliga register som avses i artikel 6.
5. Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet i enlighet med denna artikel ska vara giltigt i en period **som inte överstiger en månad** från det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.
6. **Om skälen för upphävandet** fortsätter att äga giltighet får kommissionen, efter samråd med Esma och ESRB, förlänga det tillfälliga upphävande som avses i punkt 5 med **en eller flera perioder om en månad, vilka sammanlagt inte får överstiga sex månader räknat från utgången av den inledande upphävandeperioden.** Förlängningar av det tillfälliga upphävandet ska offentliggöras i enlighet med artikel 4.

Vid tillämpning av punkt 1 ska kommissionen underrätta Esma och informera Europaparlamentet och rådet om sin avsikt att förlänga ett tillfälligt upphävande av clearingkravet. Esma ska inom 48 timmar från denna underrättelse utfärda ett yttrande om förlängningen av det tillfälliga upphävandet.”

7. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. **Finansiella** motparter, **icke-finansiella motparter som uppfyller de villkor som avses i artikel 10.1 andra stycket** och centrala motparter ska se till att uppgifter om varje derivatkontrakt som de har ingått och varje ändring eller avslutande av kontraktet rapporteras in i enlighet med punkt 1a till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 55 eller godkänts i enlighet med artikel 77. Uppgifterna ska rapporteras in senast den första arbetsdagen efter varje ingående, ändring eller avslutande av kontraktet.

Rapporteringskravet ska gälla de derivatkontrakt som ingicks den 12 februari 2014 eller senare.

Oaktat artikel 3 ska rapporteringsskyldigheten inte gälla **OTC-derivatkontrakt inom en och samma grupp om minst en av motparterna är en icke-finansiell motpart eller skulle klassas som en icke-finansiell motpart om den var etablerad i unionen, under förutsättning att**

- a) **båda motparterna till fullo omfattas av samma konsolidering,**
- b) **båda motparterna omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker, och**
- c) **moderbolaget inte är en finansiell motpart.”**

Tisdagen den 12 juni 2018

b) Följande **punkter 1a och 1b** ska införas:

” 1a. Närmare uppgifter om de derivatkontrakt som avses i punkt 1 ska rapporteras enligt följande:

I

b) Närmare uppgifter om OTC-derivatkontrakt som ingåtts **mellan en finansiell motpart och** en icke-finansiell motpart **som inte uppfyller** villkoren i artikel 10.1 andra stycket **ska rapporteras enligt följande:**

i) **Finansiella motparter ska vara ensamt ansvariga, även juridiskt sett, för att rapportera in en enskild uppsättning uppgifter** och för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta. **För att säkerställa att den finansiella motparten har de uppgifter som krävs för att uppfylla sin rapporteringsskyldighet bör den icke-finansiella motparten tillhandahålla den finansiella motparten de närmare uppgifterna avseende OTC-derivatkontrakt som ingåtts mellan dem och som den finansiella motparten rimligen inte kan förväntas inneha. Den icke-finansiella motparten ska ansvara för att dessa uppgifter är korrekta.**

ii) **Oaktat led i får icke-finansiella motparter som redan har investerat i inrättandet av ett rapporteringssystem välja att rapportera uppgifterna om sina OTC-derivatkontrakt med finansiella motparter till ett transaktionsregister. I så fall ska den icke-finansiella motparten i förväg informera de finansiella motparterna med vilka den har ingått OTC-derivatkontrakt om sitt beslut. Ansvar, inbegripet det juridiska ansvaret, för rapportering och för säkerställande av korrektheten av dessa uppgifter ska i detta fall ligga kvar hos de icke-finansiella motparterna.**

ba) **Om OTC-derivatkontrakt ingås av en icke-finansiell motpart som inte omfattas av villkoren i artikel 10.1 andra stycket med en enhet som är etablerad i ett tredjeland som skulle vara en finansiell motpart om den vore etablerad i unionen, ska en sådan icke-finansiell motpart inte vara ålagd att rapportera enligt artikel 9 och ska inte vara juridiskt ansvarig för rapportering eller för säkerställande av korrektheten av uppgifterna i sådana OTC-derivatkontrakt om**

i) **det berörda tredjelandets rättsordning för rapportering har bedömts vara likvärdig i enlighet med artikel 13 och den finansiella motparten i tredjelandet har rapporterat sådana uppgifter i enlighet med sitt tredjelandets rättsordning för rapportering,**

ii) **det berörda tredjelandets rättsordning för rapportering inte har förklarats vara likvärdig i enlighet med artikel 13, den finansiella motparten i tredjelandet väljer att, som om den vore en finansiell motpart etablerad i unionen, omfattas av kraven i denna artikel och registrerar sig hos Esma.**

Esma ska göra ett unionsomfattande register över de finansiella motparter i tredjeländer som väljer att omfattas av denna artikel i enlighet med led ii) offentligt tillgängligt på sin webbplats.

c) Förvaltningsbolaget för ett fondföretag ska vara ansvarigt för rapportering av närmare uppgifter om OTC-derivatkontrakt i vilka fondföretaget är motpart och för att säkerställa de inrapporterade uppgifterna är korrekta.

d) Förvaltaren av en alternativ investeringsfond ska vara ansvarig för rapportering av närmare uppgifter om OTC-derivatkontrakt i vilka den alternativa investeringsfonden är motpart och för att säkerställa de inrapporterade uppgifterna är korrekta.

e) Motparter och centrala motparter **som rapporterar in OTC-derivatkontrakt till ett transaktionsregister** ska säkerställa att uppgifterna om deras derivatkontrakt rapporteras korrekt och inte mer än en gång.

Motparter och centrala motparter som omfattas av den rapporteringsskyldighet som avses i punkt 1 får delegera denna rapporteringsskyldighet.

1b. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de uppgifter som ska lämnas av en finansiell motpart för den registrering hos Esma som avses i led ba ii) i första stycket i punkt 1a.

Tisdagen den 12 juni 2018

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den ... [sex månader efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

” 6. För att säkerställa enhetliga villkor vid tillämpningen av punkterna 1 och 3 ska Esma, **i nära samarbete med ECBS**, utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att närmare ange följande:

- a) Datastandarder och format för den information som ska rapporteras, vilka åtminstone ska omfatta följande:
 - i) Globala identifieringskoder för juridiska personer (nedan kallade LEI-koder).
 - ii) Internationella standardnummer för värdepapper (nedan kallade ISIN-koder).
 - iii) Unika transaktionskoder (nedan kallade UTI-koder).
- b) Metoder och arrangemang för rapportering.
- c) Rapporteringsfrekvens.
- d) Det datum då derivatkontrakten ska rapporteras in, inbegripet varje successivt införande för derivatkontrakt som ingåtts före det datum från vilket rapporteringsskyldigheten börjar gälla.

Vid utarbetande av dessa förslag till tekniska standarder ska Esma ta hänsyn till den internationella utvecklingen och standarder som har överenskommit inom unionen eller på global nivå och deras överensstämmelse med rapporteringskraven i artikel 4 i förordning (EU) 2015/2365 (*) och artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska genomförandestandarder för kommissionen senast [EUT: 12 månader efter denna ändringsförordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).”

8. I artikel 10 ska punkterna 1–4 ersättas med följande:

” 1. En finansiell motpart som tar positioner i OTC-derivatkontrakt **får** på årsbasis beräkna sin aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för de **föregående tolv** månaderna i enlighet med punkt 3.

Om den finansiella motparten inte beräknar sin position eller om resultatet av den beräkning **som avses i första stycket** överskrider de clearingtrösklar som fastställs enligt artikel 10.4 b ska den finansiella motparten

- a) omedelbart underrätta Esma och den myndighet som har utsetts i enlighet med punkt 5 om detta,
- b) **om den inte har beräknat sin position, omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4 för framtida OTC-derivatkontrakt för alla tillgångsklasser och på de villkor som anges i artikel 11.3,**
- ba) **om resultatet av den beräkning som avses i första stycket överskrider de clearingtrösklar som fastställs enligt punkt 4 b, omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4** för framtida OTC-derivatkontrakt för den tillgångsklass eller de tillgångsklasser för vilka clearingtröskeln har överskridits **och undantas från de krav som fastställs i artikel 11.3 i den andra tillgångsklassen eller de andra tillgångsklasserna för vilka clearingtröskeln har överskridits,**

Tisdagen den 12 juni 2018

- c) cleara de kontrakt som avses i led b senast fyra månader efter det att den finansiella motparten började omfattas av clearingkravet.
2. En icke-finansiell motpart som har börjat omfattas av clearingkravet i enlighet med punkt 1 andra stycket och senare visar för den myndighet som har utsetts i enlighet med punkt 5 att dess aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för de **föregående tolv** månaderna ett visst år inte längre överskrider den clearingtröskel som avses i punkt 1 ska inte längre omfattas av clearingkravet i artikel 4.
3. Vid beräkningen av positionerna enligt punkt 1 ska den icke-finansiella motparten inkludera alla de OTC-derivatkontrakt som den icke-finansiella motparten eller andra icke-finansiella motparter inom den grupp som den icke-finansiella motparten tillhör har ingått, som inte på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den icke-finansiella motpartens eller denna grupps affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning.
4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter att ha hört ESRB och andra relevanta myndigheter, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger följande:
- a) Kriterier för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den affärsverksamhet eller likviditetsförvaltningsverksamhet som avses i punkt 3. and
- b) Värderna för clearingströsklarna, som ska fastställas med utgångspunkt i vilken systemvikt en motparts samlade nettopositioner och nettoexponeringar har per klass av OTC-derivat.

Esma får ta fram olika clearingtrösklar för finansiella och icke-finansiella motparter med beaktande av sammankopplingsgraden mellan finansiella motparter och deras högre systemrisk.

Efter att ha genomfört ett öppet offentligt samråd ska Esma överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012 **och regelbundet uppdatera dem.**

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Esma ska, efter samråd med ESRB och andra berörda myndigheter, regelbundet se över de tröskelvärderna som avses i punkt b och vid behov, **särskilt för att säkerställa ökat deltagande i central clearing**, föreslå tekniska standarder för tillsyn för att ändra dem.”

8a. I artikel 11 ska följande punkt läggas till:

” 1a. De krav som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte gälla de transaktioner inom grupper som avses i artikel 3 om en av motparterna är en icke-finansiell motpart som inte omfattas av clearingkravet i enlighet med artikel 10.1 andra stycket.”

8b. I artikel 11 ska punkt 3 ändras på följande sätt:

” 3. Finansiella motparter ska ha riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad när det gäller OTC-derivatkontrakt som har ingåtts den 16 augusti 2012 eller därefter. De icke-finansiella motparter som avses i artikel 10 behöver inte tillämpa de riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad när det gäller OTC-derivatkontrakt i den tillgångsklass eller de tillgångsklasser för vilken clearingtröskeln inte har överskridits.”

9. Artikel 11.15 ska ändras på följande sätt:

- a) Led a ska ersättas med följande:
- ” a) Riskhanteringsförfaranden, inbegripet de nivåer på och den typ av säkerhets- och separeringssystem som avses i punkt 3 samt därmed förbundna tillsynsförfaranden för att säkerställa inledande och fortlöpande validering av dessa riskhanteringsförfaranden.”

Tisdagen den 12 juni 2018

b) Andra stycket första meningen ska ersättas med följande:

” ESA-myndigheterna ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [12 månader efter denna ändringsförordnings ikraftträdande].”

10. I artikel 38 ska följande läggas till som punkterna 6 och 7:

” 6. En central motpart ska tillhandahålla ett simuleringsverktyg till sina clearingmedlemmar som gör det möjligt för dem att fastställa den mängd ytterligare inledande marginalsäkerheter, på bruttobasis, som den centrala motparten kan kräva vid clearing av en ny transaktion. Detta verktyg ska endast vara tillgängligt genom säkrad åtkomst och resultatet av simuleringen ska inte vara bindande.

7. En central motpart ska ge sina clearingmedlemmar information om de modeller för inledande marginalsäkerheter som den använder. Informationen ska uppfylla samtliga följande villkor:

a) Den ska tydligt redogöra för hur modellen för beräkning av inledande marginalsäkerheter är konstruerad och fungerar.

b) Den ska tydligt beskriva nyckelantaganden och begränsningar i modellen för beräkning av inledande marginalsäkerheter samt under vilka omständigheter dessa antaganden inte längre är giltiga.

c) Den ska vara dokumenterad.”

11. I artikel 39 ska följande punkt 11 läggas till:

” 11. Medlemsstaternas nationella insolvensrätt ska inte hindra en central motpart från att agera i enlighet med artikel 48.5–7 med avseende på de tillgångar och positioner som redovisas på konton som det hänvisas till i punkterna 2–5 i denna artikel.”

12. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

” 1. Vid tillämpning av artikel 55.1 ska ett transaktionsregister lämna något av följande till Esma:

a) En ansökan om registrering.

b) En ansökan om utvidgning av en registrering om transaktionsregistret redan är registrerat enligt kapitel III i förordning (EU) 2015/2365.”.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

” 3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som närmare fastställer följande:

a) Närmare bestämmelser om den ansökan om registrering som avses i punkt 1 a.

b) Närmare bestämmelser om den förenklade ansökan om utvidgning av en registrering som avses i punkt 1 b.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder för kommissionen senast [EUT: 12 månader efter denna ändringsförordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

” 4. För att säkerställa enhetliga villkor vid tillämpningen av punkt 1 ska Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att närmare ange följande:

a) Formatet för den ansökan om registrering som avses i punkt 1 a.

Tisdagen den 12 juni 2018

- b) Formatet för den ansökan om utvidgning av en registrering som avses i punkt 1 b.

När det gäller punkt 1 b ska Esma utarbeta ett förenklat format.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska genomförandestandarder för kommissionen senast [EUT: 9 månader efter denna ändringsförordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

12a. I artikel 62 ska punkt 5 utgå.

12b. I artikel 63 ska punkt 1 ersättas med följande:

” 1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler eller på egendom som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 61.1. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma genomföra kontrollen på plats utan förhandsmälan.”

12c. I artikel 63 ska punkt 2 ersättas med följande:

” 2. Tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler eller egendom som tillhör de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 62.1. De ska även ha befogenhet att förseglade företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen.”

12d. I artikel 63 ska punkt 8 utgå.

12e. I artikel 64 ska punkt 4 ändras på följande sätt:

” 4. När utredaren lämnar dossiern med resultaten till Esma ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna om detta. Sådana personer ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.”

12f. I artikel 64 ska punkt 8 ersättas med följande:

” 8. Esma ska överlämna ärenden till de lämpliga myndigheterna för utredning och eventuell lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det skulle kunna föreligga sakförhållanden som den vet utgör brott enligt tillämplig lagstiftning. Dessutom ska Esma inte ålägga avgifter eller viten i de fall där den känner till ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden, som redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell rätt.”

12g. I artikel 65.1 ska andra stycket utgå.

13. Artikel 65.2 ska ändras på följande sätt:

a) I led a ska ”20 000 EUR” ersättas med ”200 000 EUR”.

b) I led b ska ”10 000 EUR” ersättas med ”100 000 EUR”.

c) Följande led ska läggas till som led c:

” c) För de överträdelser som avses i bilaga I avsnitt IV ska avgiftsbeloppen uppgå till minst 5 000 EUR och högst 10 000 EUR.”

Tisdagen den 12 juni 2018

13a. I artikel 67.1 ska följande stycke läggas till:

” Första stycket ska inte tillämpas om brådskande åtgärder krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada eller för att förhindra väsentlig och omedelbar skada för finansmarknadernas integritet, transparens, effektivitet och korrekta funktionssätt, däribland stabilitet eller korrekthet för de uppgifter som registreras i transaktionsregister. Esma får i sådana fall anta ett interimistiskt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att Esma har fattat sitt beslut.”

14. Artikel 72.2 ska ersättas med följande:

” 2. Det avgiftsbelopp som tas ut av ett transaktionsregister ska täcka Esmas samtliga **skäliga** administrationskostnader för registrering och tillsyn samt stå i proportion till det berörda transaktionsregistrets omsättning och typen av registrering och tillsyn.”

15. Följande artikel ska införas som artikel 76a:

” Artikel 76a

Ömsesidig direkt tillgång till uppgifter

1. Relevanta myndigheter i tredjeländer där ett eller flera transaktionsregister är etablerade ska, om det är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sitt uppdrag, ha direkt tillgång till information i transaktionsregister som är etablerade i unionen, under förutsättning att kommissionen har antagit en genomförandeakt om detta i enlighet med punkt 2.

2. Om de myndigheter som avses i punkt 1 inkommer med en begäran får kommissionen anta genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 86.2 i vilka det fastställs om den rättsliga ramen i den begärande myndighetens tredjeländ uppfyller alla följande villkor:

- (a) Transaktionsregister som är etablerade i detta tredjeländ har auktoriserats på vederbörligt sätt.
- (b) Transaktionsregister i detta tredjeländ är fortlöpande föremål för effektiv tillsyn och kontroll av att de uppfyller sina skyldigheter,
- (c) Garantier för tystnadsplikt finns, inklusive skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredje parter, som åtminstone är likvärdiga med dem som föreskrivs i denna förordning.
- (d) Det föreligger en rättsligt bindande och verkställbar förpliktelse för transaktionsregister som auktoriserats i detta tredjeländ att ge de enheter som avses i artikel 81.3 direkt och omedelbar tillgång till uppgifter.”

16. I artikel 78 ska följande införas som punkterna 9 och 10:

” 9. Ett transaktionsregister ska fastställa följande förfaranden och riktlinjer:

- a) Förfaranden för effektiv avstämning av uppgifter mellan transaktionsregister.
- b) Förfaranden för att säkerställa att inrapporterade uppgifter är fullständiga och korrekta.
- c) Riktlinjer för överföring under ordnade former av uppgifter till andra transaktionsregister på begäran av de motparter eller centrala motparter som avses i artikel 9 eller i andra fall där detta är nödvändigt.

10. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som närmare fastställer följande:

- a) Förfaranden för avstämning av uppgifter mellan transaktionsregister.

Tisdagen den 12 juni 2018

- b) De förfaranden som transaktionsregistret ska tillämpa för att kontrollera att den rapporterade motparten eller inlämnande enheten uppfyller rapporteringskraven och för att kontrollera att den information som inrapporterats enligt artikel 9 är fullständig och korrekt.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den ... [12 månader efter denna **ändringsförordnings** ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

17. Artikel 81 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande led q ska läggas till i punkt 3:

” q) Relevanta myndigheter i ett tredjeland med avseende på vilka en genomförandeakt har antagits enligt artikel 76a.”

- b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

” 3a. Ett transaktionsregister ska tillhandahålla de motparter och centrala motparter som avses i artikel 9.1a andra stycket information som inrapporterats för deras räkning.”

- c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

” 5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ECBS:s medlemmar, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som närmare anger följande:

- a) Den information som ska offentliggöras eller göras tillgänglig i enlighet med punkterna 1 och 3.
- b) Hur ofta den information som avses i punkt 1 ska offentliggöras.
- c) De operativa standarder som krävs för att aggregera och jämföra uppgifter mellan transaktionsregister och för att de enheter som avses i punkt 3 ska få tillgång till denna information.
- d) Villkor, arrangemang och vilken dokumentation som krävs för att transaktionsregister ska bevilja tillgång för de enheter som avses i punkt 3.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder för kommissionen senast [EUT: 12 månader efter denna **ändringsförordnings** ikraftträdande].

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder ska Esma säkerställa att offentliggörandet av den information som avses i punkt 1 inte röjer identiteten hos någon av parterna i ett kontrakt.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

18. Artikel 82.2 ska ersättas med följande:

” 2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.6, 4.3, 64.7, 70, 72.3, 76a och 85.2 ska ges till kommissionen på obestämd tid.”

19. Artikel 85 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

” 1. Senast den ... [tre år efter dagen för denna **ändringsförordnings** ikraftträdande] ska kommissionen bedöma tillämpningen av denna förordning och upprätta en allmän rapport. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag.”

Tisdagen den 12 juni 2018

aa) **Följande punkt ska införas:**

” 1a. Senast den ... [tre år efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] ska Esma lägga fram en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en analys av effekten på marknadsaktörerna av de ändringar av rapporteringssystemet som införts genom förordning (EU) 2018/... [denna ändringsförordning]. Denna rapport ska särskilt omfatta en bedömning av införandet och genomförandet av respektive bestämmelser som tillåter delegering av rapportering till finansiella motparter och kräver rapportering av kontrakt av centrala motparter samt en undersökning av huruvida dessa nya bestämmelser har haft avsedd verkan att minska rapporteringsbördan för mindre motparter. I rapporten ska det även undersökas hur dessa nya bestämmelser har påverkat konkurrensen mellan transaktionsregister och huruvida och i vilken utsträckning de har lett till en mindre konkurrensutsatt miljö och mindre valmöjligheter för clearingmedlemmar och deras kunder.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

” 2. [Ett år efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] och varje år därefter fram till ... två år efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] upprätta en rapport med en bedömning av om lämpliga tekniska lösningar har utvecklats för pensionssystemets överföring av kontanta och icke-kontanta säkerheter som tilläggsäkerheter (variationsmarginaler) och behovet av eventuella åtgärder för att underlätta dessa tekniska lösningar.

Esma ska, senast **[sex månader efter]** dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] **och varje år därefter fram till ... [två år efter denna ändringsförordnings ikraftträdande]** och i samarbete med Eiopa, EBA och ESRB lägga fram en rapport till kommissionen med en bedömning av följande:

- a) Om centrala motparter, clearingmedlemmar och pensionssystem **har gjort rimliga ansträngningar och** utvecklat lämpliga tekniska lösningar som gör det lättare för pensionssystem att delta i central clearing genom att ställa kontanta och icke-kontanta säkerheter som tilläggsäkerheter (variationsmarginaler), inbegripet vilka implikationer dessa lösningar har för marknadslikviditet och procykliskitet **och deras möjliga rättsliga och andra implikationer.**
- b) Pensionssystemets aktivitet på marknaderna för clearade och oclearade OTC-derivat, fördelat på tillgångsklass, i fråga om volym och typ samt eventuella relaterade systemrisk för det finansiella systemet.
- c) Konsekvenserna av att pensionssystemen uppfyller clearingkravet för deras investeringsstrategier, inbegripet eventuella förändringar av fördelningen mellan deras kontanta och icke-kontanta tillgångar.
- d) Implikationerna av de clearingtrösklar som avses i artikel 10.4 för pensionssystem.
- e) Effekten av andra rättsliga krav på kostnadsskillnaden mellan clearade och oclearade OTC-derivatstransaktioner, inbegripet marginalsäkerhetskrav för oclearade derivat och beräkning av bruttosoliditetsgraden enligt förordning (EU) nr 575/2013.
- f) Om ytterligare åtgärder är nödvändiga för att underlätta en clearinglösning för pensionssystem.

Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att förlänga den treårsperiod som avses i artikel 89.1 med två år vid ett tillfälle om den drar slutsatsen att ingen lämplig teknisk lösning har utvecklats och att den negativa effekten av central clearing av derivatkontrakt på framtida pensionärs pensionsförmåner är oförändrad.”

Tisdagen den 12 juni 2018

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

” 3. Senast den ... [två år efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] ska kommissionen **antingen**

- a) **lägga fram ett förslag till en annan bindande lösning än permanenta eller ytterligare tillfälliga undantag från clearingkravet för pensionssystem, om den anser att de berörda parterna inte hittat någon lösning, eller**
- b) **anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 om förlängning av den tvåårsperiod som avses i artikel 89.1a en gång, med ett år, men endast om den anser att en lösning är inom räckhåll för de berörda parterna och att ytterligare tid krävs för denna lösnings genomförande, eller**
- c) **låta undantaget löpa ut, samtidigt som de berörda parterna uppmantras att dessförinnan genomföra sin lösning, om den anser att en lösning har hittats.”**

ca) Följande punkter ska införas:

” 3a. Senast den ... [tre år efter dagen för denna ändringsförordning ikraftträdande] ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att förlänga den treårsperiod som avses i artikel 89.1a en gång, med två år, men endast om den anser att de små pensionssystem som avses i artikel 89.1a har gjort nödvändiga ansträngningar för att utveckla lämpliga tekniska lösningar och att de negativa effekterna av central clearing av derivatkontrakt för pensionärers pensionsförmåner förblir oförändrade.

3b. Esma ska senast ... [12 månader efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] lägga fram en rapport till kommissionen med en bedömning av huruvida förteckningen över finansiella instrument som anses vara mycket likvida med minimala kredit- och marknadsrisker, i enlighet med artikel 47, skulle kunna utvidgas och huruvida denna förteckning skulle kunna inbegripa penningmarknadsfonder som auktoriserats enligt förordning (EU) 2017/1131.”

e) Följande punkter ska läggas till:

” 6. Senast den ... [sex månader efter denna ändringsförordnings ikraftträdande] ska kommissionen, efter samråd med Esma, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om anpassningen av handelsskyldigheten för derivat enligt förordning (EU) nr 600/2014 till ändringar enligt förordning (EU) 2018/... [denna ändringsförordning] av clearingkravet för derivat, särskilt för att fastställa vilka enheter som ska omfattas av clearingkravet samt upphävandemekanismen. Om en sådan anpassning anses nödvändig och lämplig ska rapporten åtföljas av ett lagförslag om införande av de nödvändiga ändringarna.

7. Esma ska senast ... [18 månader efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] och i samarbete med Eiopa och EBA lägga fram en rapport till kommissionen med en bedömning av huruvida principen om rättvisa, skäligen, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor enligt artikel 4.3a har varit ändamålsenlig vad gäller underlättande av tillgång till clearing.

Kommissionen ska senast den... [två år efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av huruvida principen om rättvisa, skäligen, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor har blivit ändamålsenlig vad gäller underlättande av tillgång till clearing och, om så krävs, med förslag till förbättringar av den principen. I rapporten ska de resultat från den rapport som det hänvisas till i det första stycket beaktas. Rapporten ska, om så är lämpligt, åtföljas av ett lagförslag.

Tisdagen den 12 juni 2018

8. Senast den ... [12 månader efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] ska kommissionen utarbeta en rapport om bedömning av huruvida handel som är ett direkt resultat av riskreduceringstjänster efter handel, inbegripet portföljkompression, bör undantas från det clearingkrav som avses i artikel 4.1. I denna rapport ska kommissionen särskilt beakta i vilken utsträckning de minskar riskerna, i synnerhet motpartskreditrisker och operativa risker samt möjligheterna att clearingkravet kringgås och att negativa incitament uppstår för central clearing. Kommissionen ska lägga fram rapporten till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med eventuella lämpliga lagförslag.

För att bistå kommissionen vid utarbetandet av den rapport som avses i första stycket ska Esma senast den... [sex månader efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande], i samarbete med ESRB, översända en rapport till kommissionen med en bedömning av huruvida handel som är ett direkt resultat av riskreduceringstjänster efter handel, inbegripet portföljkompression, bör undantas från clearingkravet. I denna rapport ska en utredning göras av portföljkompression och andra tillgängliga icke prisbildande riskreduceringstjänster efter handel som reducerar icke-marknadsrisker i derivatportföljer utan att marknadsrisken ändras för portföljerna, såsom ombalanseringstransaktioner. Den ska också förklara syftena med och funktionen av sådana riskreduceringstjänster efter handel, utsträckningen i vilken de minskar risker, i synnerhet motpartskreditrisker och operativa risker, och en bedömning ska göras av behovet av att cleara sådan handel, eller av att undanta den från clearing, i syfte att hantera systemrisker. En bedömning ska också göras av i vilken utsträckning eventuella undantag från clearingkravet för sådana tjänster kan leda till negativa incitament för central clearing och till att motparter kringgår clearingkravet.

9. På grundval av bland annat resultaten från kommissionens offentliga samråd om kontroll av ändamålsenligheten rörande tillsynsrapportering som offentliggjordes den 1 december 2017 och den rapport som Esma lämnat enligt andra stycket, ska kommissionen, senast den [tolv månader efter denna ändringsförordnings ikraftträdande], se över och rapportera om tillämpningen av artikel 9.1a. Kommissionen ska lägga fram rapporten till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med eventuella lämpliga lagstiftningsförslag. Vid översynen av tillämpningen av artikel 9.1a ska kommissionen bedöma huruvida skyldigheten att rapportera transaktioner enligt artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014 skapar onödigt dubbelarbete av transaktionsrapportering för derivat som inte är OTC-derivat och huruvida kraven om att rapportera transaktioner som inte är OTC-transaktioner enligt artikel 9.1a skulle kunna reduceras utan otillbörlig förlust av information i syfte att förenkla rapporteringskedjan för derivat som inte är OTC-derivat för alla motparter, i synnerhet för icke-finansiella motparter som inte omfattas av clearingkravet som det hänvisas till i artikel 10.1 andra stycket.

Esma ska senast den ... [sex månader efter denna ändringsförordnings ikraftträdande] och i samarbete med ESRB lägga fram en rapport till kommissionen med en bedömning av följande:

- a) Överensstämmelsen mellan rapporteringsskyldigheterna för derivat som inte är OTC-derivat enligt förordning (EU) nr 600/2014 och enligt artikel 9 i denna förordning, både vad gäller uppgifter om derivatkontrakt som rapporteras och tillgång till uppgifter av de relevanta enheterna.
- b) Huruvida det är möjligt att anpassa rapporteringskraven för derivat som inte är OTC-derivat enligt förordning (EU) nr 600/2014 och enligt artikel 9 i denna förordning, både vad gäller uppgifter om derivatkontrakt som rapporteras och tillgång till uppgifter av de relevanta enheterna.
- c) Möjligheten att förenkla rapporteringskedjorna för alla motparter, inbegripet alla indirekta kunder, med beaktande av behovet av rapportering i rätt tid och de bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 4.4 i denna förordning och artikel 30.2 i förordning (EU) nr 600/2014.”

20. I artikel 89 ska punkt 1 första stycket ersättas med följande:

” 1. Fram till ... [två år efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] ska clearingkravet i artikel 4 inte gälla OTC-derivatkontrakt som på ett objektiva mätbart sätt minskar investeringsrisker med direkt anknytning till pensionssystemens solvens eller enheter som etableras för att ersätta medlemmar i ett pensionssystem om ett pensionssystem fallerar.

Tisdagen den 12 juni 2018

Pensionssystem, centrala motparter och clearingmedlemmar ska göra sitt bästa för att bidra till utarbetandet av tekniska lösningar som underlättar clearing av sådana OTC-derivatkontrakt av pensionssystem.

Kommissionen ska inrätta en expertgrupp bestående av företrädare för pensionssystem, centrala motparter, clearingmedlemmar och andra relevanta parter av sådana tekniska lösningar för att övervaka deras ansträngningar och bedöma de framsteg som görs inom utarbetandet av tekniska lösningar som underlättar clearing av sådana OTC-derivatkontrakt av pensionssystem. Denna expertgrupp ska sammanträda åtminstone var sjätte månad. Kommissionen ska beakta de ansträngningar som gjorts av pensionssystem, centrala motparter och clearingmedlemmar vid utarbetande av sina rapporter i enlighet med artikel 85.2 första stycket.”

20a. I artikel 89 ska följande punkt läggas till:

” 1a. Oaktat vad som sägs i punkt 1 ska fram till och med den... [tre år efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] clearingkravet i artikel 4 inte gälla OTC-derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar investeringsrisker med direkt anknytning till den finansiella solvensen för pensionssystem som hör till kategorin små pensionssystem och enheter som etablerats för att ge ersättning till medlemmar i dessa pensionssystem i händelse av en sådant pensionssystemets fallissemang.

Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att komplettera denna förordning genom att avgöra vilka pensionssystem som kan anses vara små pensionssystem enligt det första stycket i denna punkt, med beaktande av att kategorin små pensionssystem inte får utgöra mer än 5 % av de derivatkontrakt som ingås av pensionssystem.”

21. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning ska tillämpas från och med den ... [5 månader efter denna ändringsförordnings ikraftträdande].

Oaktat vad som anges i det andra stycket i denna artikel ska artikel 1.7 d och artikel 1.8, 1.10 och 1.11 tillämpas från och med [] sex månader efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] och artikel 1.2 c, artikel 1.7 e, artikel 1.9, artikel 1.12 led b och c och artikel 1.16 från och med [] 18 månader efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande].

Om denna förordning träder i kraft efter den 16 augusti 2018 ska artikel 89.1 gälla retroaktivt för alla OTC-derivatkontrakt som utförs av pensionssystem efter den 16 augusti 2018 och före dagen för ikraftträdandet av denna förordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

Tisdagen den 12 juni 2018

BILAGA

Bilaga I ska ändras på följande sätt:

1. I avsnitt I ska följande led i, j och k läggas till:

- "i) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.9 a om det inte fastställer tillräckliga förfaranden för avstämning av uppgifter mellan transaktionsregister.
- j) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.9 b om det inte fastställer tillräckliga förfaranden för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är fullständiga och korrekta.
- k) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.9 c om det inte fastställer tillräckliga riktlinjer för överföring under ordnade former av uppgifter till andra transaktionsregister om detta begärs av de motparter och centrala motparter som avses i artikel 9 eller är nödvändigt av andra skäl."

2. I avsnitt IV ska följande led d **läggas till**:

- "d) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 55.4 om det inte i tid underrättar Esmå om väsentliga ändringar av villkoren för dess registrering."
-

Tisdagen den 12 juni 2018

P8_TA(2018)0245

Gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 juni 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (COM(2015)0613 – C8-0389/2015 – 2015/0277(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2020/C 28/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0613),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0389/2015),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av de motiverande yttranden från den italienska senaten och Maltas parlament som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 14 december 2016 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 12 oktober 2016 ⁽²⁾,
 - med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkännts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 22 december 2017 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A8-0364/2016).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 75, 10.3.2017, s. 111.

⁽²⁾ EUT C 88, 21.3.2017, s. 69.

Tisdagen den 12 juni 2018

P8_TC1-COD(2015)0277

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 juni 2018 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets (EU) 2018/... om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2018/1139).

Tisdagen den 12 juni 2018

P8_TA(2018)0246

Nya tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 juni 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om övervakning och rapportering av nya tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning (COM(2017)0279 – C8-0168/2017 – 2017/0111(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2020/C 28/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2017)0279),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0168/2017),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 18 oktober 2017 ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen, och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 april 2018 att godkänna denna ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för transport och turism (A8-0010/2018).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet tar del av kommissionens förklaringar, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 81, 2.3.2018, s. 95.

Tisdagen den 12 juni 2018

P8_TC1-COD(2017)0111

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 juni 2018 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/... om övervakning och rapportering av nya tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2018/956.)

—

Tisdagen den 12 juni 2018

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTIONEN

UTTALANDEN FRÅN KOMMISSIONEN

Förslag om normer för koldioxidutsläpp från tunga fordon

Enligt vad som annonserades den 8 november 2017 i meddelandet ” Resultat för utsläppssnål rörlighet – Ett EU som skyddar vår planet, sätter konsumenterna i centrum och försvarar sina företag och sina arbetstagare” (COM(2017)0675) planerar kommissionen att lägga fram det tredje paketet för rörlighet under första hälften av maj 2018. I paketet ingår ett förslag om normer för koldioxidutsläpp från tunga lastbilar.

Tidsplan för utveckling av simuleringsverktyget Vecto/certifieringsförordningen

Kommissionen fortsätter arbetet med den tekniska utvecklingen av verktyget för beräkning av fordons energiförbrukning (Vehicle Energy Consumption Calculation Tool - Vecto) med sikte på att integrera ny känd teknik från och med 2020 och andra typer av fordon, dvs. återstående lastbilar och bussar, från och med 2020, och släpvagnar från och med 2021.

Mer information om utvecklingen av Vecto och om ändringen av förordning (EU) 2017/2400 kommer att publiceras på kommissionens relevanta webbplatser så att berörda parter och ekonomiska aktörer löpande kan hålla sig informerade.

Utveckling av ett förfarande för vägkontrollprovning inom ramen för certifieringsförordningen

Kommissionen är medveten om vikten av att ha tillgång till tillförlitliga och representativa data om tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning.

Förordning (EU) 2017/2400 kommer därför att kompletteras med ett förfarande för att kontrollera och säkerställa överensstämmelse av Vecto-resultaten samt av koldioxidutsläpps- och bränsleförbrukningsrelaterade egenskaper hos relevanta komponenter, separata tekniska enheter och system. Enligt planen ska den tekniska kommittén för motorfordon rösta om kontrollförfarandet, som bör inbegripa vägprovning av tunga fordon i tillverkning, före slutet av 2018.

Det är också tänkt att kontrollförfarandet ska ligga till grund för framtida provning för att kontrollera prestanda hos fordon i drift, som utförs av tillverkare och typgodkännandemyndigheter, eller av oberoende tredje part.

Onsdagen den 13 juni 2018

P8_TA(2018)0249

Europaparlamentets sammansättning ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om utkastet till Europeiska rådets beslut om Europaparlamentets sammansättning (00007/2018 – C8-0216/2018 – 2017/0900(NLE))

(Godkännande)

(2020/C 28/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till Europeiska rådets beslut (00007/2018),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som Europeiska rådet har lagt fram i enlighet med artikel 14.2 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen (C8-0216/2018),
 - med beaktande av sin resolution av den 7 februari 2018 om Europaparlamentets sammansättning och med beaktande av sitt förslag till Europeiska rådets beslut som utgör bilaga till denna resolution ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för konstitutionella frågor (A8-0207/2018).
1. Europaparlamentet godkänner utkastet till Europeiska rådets beslut.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till Europeiska rådet och, för kännedom, till kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2018)0029.

Onsdagen den 13 juni 2018

P8_TA(2018)0250

Insolvensförfaranden: uppdatering av förordningens bilagor *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ersättande av bilaga A till förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden (COM(2017)0422 – C8-0238/2017 – 2017/0189(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2020/C 28/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2017)0422),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 81 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0238/2017),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 23 maj 2018 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0174/2018).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Onsdagen den 13 juni 2018

P8_TC1-COD(2017)0189

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 juni 2018 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/... om ersättande av bilagorna A och B till förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2018/946.)

Onsdagen den 13 juni 2018

P8_TA(2018)0251

Avtal EU-Island om kompletterande bestämmelser för yttre gränser och visering 2014–2020 ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Island om kompletterande bestämmelser om instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering, som är en del av fonden för inre säkerhet, för perioden 2014–2020 (09228/2017 – C8-0101/2018 – 2017/0088(NLE))

(Godkännande)

(2020/C 28/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (09228/2017),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Island om kompletterande bestämmelser om instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering som är en del av fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020 (09253/2017),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 77.2 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0101/2018),
 - med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0196/2018).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Island.

Onsdagen den 13 juni 2018

P8_TA(2018)0252

Avtal EU-Schweiz om kompletterande bestämmelser för yttre gränser och visering 2014–2020 ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om kompletterande bestämmelser om instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering, som är en del av fonden för inre säkerhet, för perioden 2014–2020 (06222/2018 – C8-0119/2018 – 2018/0032(NLE))

(Godkännande)

(2020/C 28/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (06222/2018),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om kompletterande bestämmelser om instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering, som är en del av fonden för inre säkerhet, för perioden 2014–2020 (06223/2018),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 77.2 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0119/2018),
 - med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0195/2018).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Schweiziska edsförbundet.

Onsdagen den 13 juni 2018

P8_TA(2018)0253

Genomförande av återstående bestämmelser i Schengenregelverket rörande Schengens informationssystem i Bulgarien och Rumänien ***Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om utkastet till rådets beslut om inledande av genomförandet av återstående bestämmelser i Schengenregelverket rörande Schengens informationssystem i Bulgarien och Rumänien (15820/1/2017 – C8-0017/2018 – 2018/0802(CNS))**

(Samråd)

(2020/C 28/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets utkast (15820/1/2017),
 - med beaktande av artikel 4.2 i anslutningsakten för Republiken Bulgarien och Rumänien, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C8-0017/2018),
 - med beaktande av artikel 78c i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0192/2018).
1. Europaparlamentet godkänner rådets utkast.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra Europaparlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 13 juni 2018

P8_TA(2018)0255

Ytterligare makroekonomiskt stöd till Ukraina ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 juni 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ytterligare makroekonomiskt stöd till Ukraina (COM(2018)0127 – C8-0108/2018 – 2018/0058(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2020/C 28/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0127),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 212.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0108/2018),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande som antogs tillsammans med Europaparlamentets och rådets beslut nr 778/2013/EU av den 12 augusti 2013 om ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 29 maj 2018 att godkänna denna ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0183/2018),
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT L 218, 14.8.2013, s. 15.

Onsdagen den 13 juni 2018

P8_TC1-COD(2018)0058

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 juni 2018 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/... om ytterligare makroekonomiskt stöd till Ukraina

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2018/947.)

Onsdagen den 13 juni 2018*BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTIONEN GEMENSAMT UTTALANDE FRÅN EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN*

Europaparlamentet, rådet och kommissionen påminner om att ett förhandsvillkor för beviljande av makroekonomiskt stöd är att motagarlandet respekterar demokratiska mekanismer i praktiken – däribland ett parlamentariskt flerpartisystem – och rättsstatsprincipen, och garanterar respekt för mänskliga rättigheter.

Kommissionen och Europeiska utrikestjänsten ska övervaka att detta förhandsvillkor uppfylls under det makroekonomiska stödets hela livscykel.

Med hänsyn till att villkoren avseende bekämpningen av korruption inte uppfyllts, och att den tredje delbetalningen ur det tidigare programmet för makroekonomiskt stöd enligt beslut (EU) 2015/601 ställdes in, understryker Europaparlamentet, rådet och kommissionen att ytterligare makroekonomiskt stöd endast ska betalas ut under förutsättning att framsteg görs i arbetet med att bekämpa korruptionen i Ukraina. De ekonomisk-politiska och finansiella villkoren i det samförståndsavtal som ska ingås mellan Europeiska unionen och Ukraina ska därför bland annat inbegripa skyldigheter att stärka styrningen, den administrativa kapaciteten och den institutionella strukturen, med särskild hänsyn till kampen mot korruption i Ukraina och i synnerhet när det gäller ett system för redovisning av tillgångar, kontroll av företagets uppgifter om verkligt ägande och en välfungerande specialiserad korruptionsbekämpningsdomstol i linje med Venedigkommissionens rekommendationer. Villkor för bekämpning av penningtvätt och skatteflykt ska också beaktas. Om villkoren inte uppfylls ska kommissionen i enlighet med artikel 4.4 uppskjuta eller ställa in utbetalningen av det makroekonomiska stödet.

Kommissionen ska, förutom att regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om stödet och förse dem med relevanta handlingar, inför varje utbetalning offentligt rapportera om huruvida samtliga ekonomisk-politiska och finansiella villkor relaterade till denna utbetalning har uppfyllts, i synnerhet när det gäller bekämpningen av korruption.

Europaparlamentet, rådet och kommissionen påminner om att detta makroekonomiska stöd till Ukraina ska bidra till de värderingar som delas med Europeiska unionen, inbegripet en hållbar och socialt ansvarsfull utveckling som skapar sysselsättning och minskar fattigdomen, samt ett åtagande till förmån för ett starkt civilt samhälle. Kommissionen ska se till att utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande av samförståndsavtalet åtföljs av en analys av det makroekonomiska stödets förväntade sociala konsekvenser. I enlighet med förordning (EU) nr 182/2011 kommer denna analys att vidarebefordras till medlemsstatskommittén och den ska finnas tillgänglig för parlamentet och rådet via registret över kommittéernas arbete.

Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TA(2018)0263

Proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 juni 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken (COM(2016)0822 – C8-0012/2017 – 2016/0404(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2020/C 28/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0822),
 - med beaktande av artiklarna 294.2, 46, 53.1 och 62 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0012/2017),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av de motiverade yttranden från den tyska förbundsdagen, det tyska förbundsrådet, den franska nationalförsamlingen, den franska senaten och det österrikiska förbundsrådet som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 över tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av yttrandet av den 31 maj 2017 från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ⁽¹⁾,
 - med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 april 2018 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0395/2017).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 288, 31.8.2017, s. 43.

Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TC1-COD(2016)0404

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 juni 2018 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/... om proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2018/958.)

Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TA(2018)0264

Användning av fordon hyrda utan förare för godstransporter på väg *I**

Europaparlamentets ändringar antagna den 14 juni 2018 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/1/EG om användning av fordon hyrda utan förare för godstransporter på väg (COM(2017)0282 – C8-0172/2017 – 2017/0113(COD)) ⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2020/C 28/25)

Ändring 1**Förslag till direktiv****Skäl 2**

Kommissionens förslag

Ändring

(2) **Användning** av hyrda fordon kan minska kostnaderna för företag som transporterar gods för egen räkning eller för andras räkning och samtidigt göra dem flexiblare. **Det** kan därför bidra till att de berörda företagen blir produktivare och mer konkurrenskraftiga. Eftersom hyrda fordon tenderar att vara yngre än den genomsnittliga fordonsflottan, **är de också** säkrare och mindre förorenande.

(2) **Sådan användning** av hyrda fordon kan minska kostnaderna för företag som transporterar gods för egen räkning eller för andras räkning och samtidigt göra dem flexiblare. **Denna användning av inhyrda fordon** kan därför bidra till att de berörda företagen blir produktivare och mer konkurrenskraftiga. Eftersom hyrda fordon tenderar att vara yngre än den genomsnittliga fordonsflottan, **kan de ofta vara** säkrare och mindre förorenande.

Ändring 2**Förslag till direktiv****Skäl 3**

Kommissionens förslag

Ändring

(3) Direktiv 2006/1/EG gör det inte möjligt för företag att dra full nytta av fördelarna med att använda hyrda fordon. Det direktivet tillåter medlemsstaterna att **begränsa företags användning** av hyrda fordon med en högsta tillåten bruttovikt på över sex ton för transporter för egen räkning. Dessutom är medlemsstaterna enligt direktivet inte skyldiga att tillåta användningen av ett hyrt fordon på sina respektive territorier om fordonet är registrerat eller taget i bruk i enlighet med lagstiftningen i en annan medlemsstat än den där företaget som hyr fordonet är etablerat.

(3) Direktiv 2006/1/EG gör det inte möjligt för företag att dra full nytta av fördelarna med att använda hyrda fordon. Det direktivet tillåter medlemsstaterna att, **för företag som är etablerade på deras respektive territorier, begränsa användningen** av hyrda fordon med en högsta tillåten bruttovikt på över sex ton för transporter för egen räkning. Dessutom är medlemsstaterna enligt direktivet inte skyldiga att tillåta användningen av ett hyrt fordon på sina respektive territorier om fordonet är registrerat eller taget i bruk i enlighet med lagstiftningen i en annan medlemsstat än den där företaget som hyr fordonet är etablerat.

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades för interinstitutionella förhandlingar till det ansvariga utskottet, i enlighet med artikel 59.4 fjärde stycket i arbetsordningen (A8-0193/2018).

Torsdagen den 14 juni 2018

Ändring 3

Förslag till direktiv

Skäl 4a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4a) *Medlemsstaterna bör inte ha rätt att, på sina respektive territorium, begränsa användningen av fordon som har hyrts in av ett företag som är vederbörligen etablerat på en annan medlemsstats territorium, förutsatt att detta fordon är registrerat och uppfyller driftstandarderna och säkerhetskraven, eller har satts i trafik i enlighet med lagarna i någon av medlemsstaterna och har drifttillstånd från den medlemsstat där det ansvariga företaget är etablerat.*

Ändring 4

Förslag till direktiv

Skäl 5

Kommissionens förslag

Ändring

- (5) Nivån på beskattning av vägtransporter varierar fortfarande avsevärt inom unionen. Därför är det motiverat att behålla vissa begränsningar, vilket också indirekt påverkar friheten att tillhandahålla tjänster på området fordonsuthyrning, **för** att undvika skattemässiga snedvridningar. Följaktligen bör medlemsstaterna ha möjlighet att begränsa den tid **ett fordon som hyrts i en annan medlemsstat än den där företaget är etablerat kan användas** inom deras **respektive** territorier.
- (5) Nivån på beskattning av vägtransporter varierar fortfarande avsevärt inom unionen. Därför är det motiverat att behålla vissa begränsningar, vilket också indirekt påverkar friheten att tillhandahålla tjänster på området fordonsuthyrning, **i syfte** att undvika skattemässiga snedvridningar. Följaktligen bör medlemsstaterna ha möjlighet att, **i enlighet med villkoren i detta direktiv och inom sina respektive territorier**, begränsa den tid **som ett etablerat företag kan använda ett inhyrt fordon som är registrerat eller har tagits i trafik i en annan medlemsstat. De bör även ha rätt att begränsa antalet sådana fordon som hyrs in av ett företag som är etablerat** inom deras territorier.

Ändring 5

Förslag till direktiv

Skäl 5a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (5a) *För att kunna genomdriva dessa åtgärder ska informationen om registreringsnumret för det inhyrda fordonet tillhandahållas i medlemsstaternas nationella elektroniska register i enlighet med förordning (EG) nr 1071/2009. Behöriga myndigheter i etableringsmedlemsstaten som har informerats om användningen av ett fordon som har hyrts av operatören, och som har registrerats eller satts i trafik i enlighet med lagarna i en annan medlemsstat, bör informera berörda myndigheter i denna andra medlemsstat om detta. Medlemsstaterna bör använda informations-systemet för den inre marknaden i detta syfte.*

Torsdagen den 14 juni 2018

Ändring 6**Förslag till direktiv****Skäl 6a (nytt)**

Kommissionens förslag

Ändring

- (6a) *För att upprätthålla operativa standarder, uppfylla säkerhetskrav och säkerställa anständiga arbetsvillkor för förare, är det viktigt att transportföretag garanteras tillgång till resurser och direkt stödinfrastuktur i det land där de bedriver sin verksamhet.*

Ändring 7**Förslag till direktiv****Skäl 7**

Kommissionens förslag

Ändring

- (7) Genomförandet av detta direktiv och dess konsekvenser bör övervakas av kommissionen och dokumenteras i en rapport. **Eventuella** framtida åtgärder inom detta område bör övervägas mot bakgrund av den rapporten.
- (7) Genomförandet av detta direktiv och dess konsekvenser bör övervakas av kommissionen och dokumenteras i en rapport **senast tre år efter datumet för införlivandet av detta direktiv. I rapporten bör man ta vederbörlig hänsyn till effekterna på trafiksäkerheten, skatteintäkterna och miljön. Dessutom bör man utvärdera alla överträdelser av detta direktiv, däribland gränsöverskridande överträdelser. Behovet av framtida åtgärder inom detta område bör övervägas mot bakgrund av den rapporten.**

Ändring 8**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 1 – led a – led ii**

Direktiv 2006/1/EG

Artikel 2 – punkt 1 – led a

Kommissionens förslag

Ändring

- " a) Fordonet är registrerat eller satt i trafik i enlighet med lagstiftningen i **en** medlemsstat."
- " a) Fordonet är registrerat eller satt i trafik i enlighet med lagstiftningen i **valfri** medlemsstat, **vilket även inkluderar driftstandarder och säkerhetskrav.**"

Torsdagen den 14 juni 2018

Ändring 9

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 1 – led b – led ii

Direktiv 2006/1/EG

Artikel 2 – punkt 1 – led b

Kommissionens förslag

Ändring

b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

utgår

” 1a. Om fordonet inte är registrerat eller satt i trafik i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där det företag som hyr fordonet är etablerat, får medlemsstaterna begränsa användningstiden för det hyrda fordonet inom sina respektive territorier. Medlemsstaterna ska dock i ett sådant fall tillåta användning under minst fyra månader under ett givet kalenderår.”

Ändring 10

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 2

Direktiv 2006/1/EG

Artikel 3

Kommissionens förslag

Ändring

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att **inhemska** företag får använda hyrda fordon för godstransport på väg, på samma villkor som fordon ägda av dessa företag, förutsatt att villkoren i artikel 2 är uppfyllda.”

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företag **som är etablerade på deras territorier** får använda hyrda fordon för godstransport på väg, på samma villkor som fordon ägda av dessa företag, förutsatt att villkoren i artikel 2 är uppfyllda.”

Torsdagen den 14 juni 2018

Ändring 11**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 2**

Direktiv 2006/1/EG

Artikel 3 – stycke 1 a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

1a. Om fordonet är registrerat eller satt i trafik i enlighet med lagstiftningen i en annan medlemsstat får den medlemsstat där företaget är etablerat

- a) *begränsa den tid det inhyrda fordonet kan användas inom deras respektive territorier, förutsatt att den tillåter att det inhyrda fordonet används under minst fyra sammanhängande månader under ett givet kalenderår; i detta fall får medlemsstaten kräva att hyreskontraktet inte löper längre än den tidsfrist som medlemsstaten har fastställt,*
- b) *begränsa antalet inhyrda fordon som kan användas av ett företag, förutsatt att de tillåter att det lägsta antal fordon som får hyras in motsvarar minst 25 % av hela den fordonsflotta företaget ägde den 31 december året innan tillståndet att använda fordonet begärdes. I detta fall ska ett företag som har en total fordonspark på fler än ett men färre än fyra fordon tillåtas att använda minst ett sådant hyrt fordon.*

Torsdagen den 14 juni 2018

Ändring 12

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 2a (nytt)

Direktiv 2006/1/EG

Artikel 3a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

(2a) Följande artikel ska införas som artikel 3 a:

” Artikel 3a

1. Informationen om det hyrda fordonets registreringsnummer ska införas i det nationella elektroniska register som definieras i artikel 16 i förordning (EG) nr 1071/2009 ⁽¹⁾.
2. Behöriga myndigheter i en operatörs etableringsmedlemsstat som har informerats om användningen av ett fordon som har hyrts av operatören, och som har registrerats eller satts i trafik i enlighet med lagarna i en annan medlemsstat, bör informera berörda myndigheter i denna andra medlemsstat om detta.
3. Det administrativa samarbete som avses i punkt 2 ska ske genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI), som upprättades genom förordning (EU) nr 1024/2012 ⁽²⁾.

(*) Med hänsyn till artikel 16 i förordning (EG) nr 1071/2009 och de ytterligare uppgifter som ska registreras enligt kommissionens förslag.

(**) EUT L 316, 14.11.2012, s. 1.”

Ändring 13

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 3

Direktiv 2006/1/EG

Artikel 5a

Kommissionens förslag

Ändring

Senast den [för in det datum som infaller 5 år efter tidsfristen för införlivande av direktivet] ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet och effekterna av detta direktiv. Rapporten ska innehålla information om användningen av fordon som har hyrts i en annan medlemsstat än den medlemsstat där det företag som hyr fordonet är etablerat. På grundval av denna rapport ska kommissionen bedöma huruvida det är nödvändigt att föreslå ytterligare åtgärder.”

Senast den ... [3 år efter tidsfristen för införlivande av ändringsdirektivet] ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet och effekterna av detta direktiv. Rapporten ska innehålla information om användningen av fordon som har hyrts i en annan medlemsstat än den medlemsstat där det företag som hyr fordonet är etablerat. **I rapporten ska man särskilt uppmärksamma effekterna på trafiksäkerheten och skatteintäkterna, inklusive skattemässiga snedvridningar, samt på efterlevnaden av cabotageregler i enlighet med förordning (EG) nr 1072/2009.** På grundval av denna rapport ska kommissionen bedöma huruvida det är nödvändigt att föreslå ytterligare åtgärder.”

Torsdagen den 14 juni 2018

Ändring 14**Förslag till direktiv****Artikel 2 – punkt 1 – stycke 1***Kommissionens förslag*

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den **[för in** det datum **som infaller 18 månader efter det att direktivet** träder i kraft]. De ska överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen utan dröjsmål.

Ändring

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... **[20 månader efter** det datum **då detta direktiv** träder i kraft]. De ska överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen utan dröjsmål.

Torsdagen den 14 juni 2018

P8_TA(2018)0265

Invändning mot en delegerad akt: bevarandeåtgärder för fisket i syfte att skydda Nordsjöns marina miljö

Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2018 om kommissionens delegerade förordning av den 2 mars 2018 om ändring av delegerad förordning (EU) 2017/118 om fastställande av bevarandeåtgärder för fisket i syfte att skydda Nordsjöns marina miljö (C(2018)01194 – 2018/2614(DEA))

(2020/C 28/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2018)01194),
- med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG⁽¹⁾, särskilt artiklarna 11.2 och 46.5,
- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/118 av den 5 september 2016 om fastställande av bevarandeåtgärder för fisket i syfte att skydda Nordsjöns marina miljö⁽²⁾,
- med beaktande av förslaget till resolution från fiskeriutskottet,
- med beaktande av artikel 105.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi)⁽³⁾ ska medlemsstaterna uppnå en god miljöstatus i den marina miljön senast 2020. Samtidigt föreskriver artikel 2.5 j i förordning (EU) nr 1380/2013 att den gemensamma fiskeripolitiken ska bidra till detta mål.
 - B. Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) uttryckte i slutsatserna till sitt relevanta vetenskapliga utlåtande⁽⁴⁾ ett antal farhågor när det gäller de föreslagna åtgärdernas effektivitet för skyddade arter och livsmiljöer samt havsbottnens integritet. Dessa farhågor har inte återspeglats fullt ut i skälen i den delegerade förordning som ses över.
 - C. STECF konstaterade också i sitt vetenskapliga utlåtande att uppgifterna om det aktuella fisket, som de föreslagna åtgärderna bygger på, är från 2010–2012 och därför kan vara inaktuella.
 - D. Det okända antalet fartyg som skulle omfattas av de delvis tillfälliga undantagen enligt artiklarna 3b, 3c och 3e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/118, i dess ändrade lydelse enligt den delegerade förordning som ses över, skulle mycket väl kunna påverka de föreslagna åtgärdernas effektivitet.

⁽¹⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 19, 25.1.2017, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) (2017) – rapport från det 54:e plenarsammanträdet (PLEN-17-01).

Torsdagen den 14 juni 2018

- E. Definitionen av ”alternativa bottenkontaktredskap” i artikel 2.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/118, i dess ändrade lydelse enligt den delegerade förordning som ses över, behöver preciseras. Om den omfattar elfiske skulle en sådan definition vara i strid med det förhandlingsmandat som parlamentet antog den 16 januari 2018 ⁽⁵⁾ i det ordinarie lagstiftningsförfarandet för antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder ⁽⁶⁾.
- F. Påverkan av de ”alternativa bottenkontaktredskap” som föreslås skulle fortfarande kunna bli betydligt större än av andra, delvis förbjudna redskap (snurrevad eller skotsk vad).
- G. Översyns- och rapporteringsklausulen i den föreslagna delegerade akten är inte tillämplig på de nyligen föreslagna zonerna och deras förvaltning, vilket gör det omöjligt att göra en transparent utvärdering av åtgärdernas effektivitet, särskilt när det gäller de alternativa bottenkontaktredskap som nyligen testats.
1. Europaparlamentet invänder mot kommissionens delegerade förordning.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och informera den om att den delegerade förordningen inte kan träda i kraft.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny delegerad akt där hänsyn tas till ovan anförda synpunkter.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2018)0003.

⁽⁶⁾ Lagstiftningsförfarande 2016/0074(COD).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV